ໜັງສື

ຄຳພີຂຸນບູຣິມຣາຊາທິຣາຊ

ສະບັບບຸຣານແທ້

ຂອງ

ກົມວັນນະຄະດີ

ພິມເທື່ອທີ ๑ ຈຳນວນ ๓.๐๐๐ ສະບັບ

ທີ ๓๐ ມີນາ ๑๙๓๗

ຄຳນຳ

ທ່ານ ຜູ້ສົນໃຈໃນການອ່ານແລະໃນການຈົ່ຈຳທົ່ນັບຖື ທັງຫຼາຍ ອັນ ໜັງສືພົ້ນ"ຊຸນບູຮົມຣາຊາທິຣາດ" ທົ່ກຳລັງ ຜາກົດປູ່ສາຍຕາແລະໃນມືຂອງພວກທ່ານປູ່ນີ້ ນັບວ່າ ເປັນ ວັນນະຄະດົທົ່ມົ່ປໂຍດອັນສຳຄັນປະເພດນົ່ງ ແກ່ຊາດລາວເຮົາບໍ່ ໜ້ອຍ ເພາະພົ້ນຊຸນບູຮົມນົ້ ເປັນເຮົ່ອງທົ່ເວົ້າເຖິງຄວາມເປັນ ມາຂອງລາວແຕ່ຄົ້ງດຶກດຳບັນ ຂ້ານເຈົ້າຂໍຢັ້ງຢືນວ່າໃນປະ ຈຸບັນນົ້ ບໍ່ມົ່ໜັງສືໃດ ໆ ທົ່ຈະໃຫ້ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງເຊິ່ງຄວາມ ເປັນມາຂອງຊາດເຮົາ ຍົ່ງໄປກວ່າພົ້ນຊຸນບູຮົມນົ້ຈັກສະບັບເລີຍ ທາງຄນະກັມມະການວັນນະຄະດົ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປູ່ ສເມ ໃນອັນທົ່ຈະພິມພົ້ນຊຸນບູຮົມອອກເຜີ່ຍແຜ່ ເພົ່ອໃຫ້ ພົ້ນ້ອງຮ່ວມຊາດໄດ້ອ່ານ, ໄດ້ຟັງ ແລະໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຕ່ໍ ໆ ໄປ ຜົນທົ່ຈະໄດ້ຮັບກົ໋ ໄດ້ຮູ້ວ່າປະເທດ,ຊາດ ແລະເອກ ຣາດອະທິປະໄຕຂອງລາວແຕ່ກ່ອນ ໆ ນັ້ນ ໄດ້ເປັນມາຢ່າງໃດ ແລະມົ່ພໍ່ສ່ຳໃດ ? ແລ້ວຈະໄດ້ພ້ອມໃຈກັນ ສ້າງສາປຸຣະນາປະ ເທດຊາດແລະຮັກສາ ເອກຣາດອະທິປະໄຕຂອງຕົນເອົາໄວ້ ໂດຍ ຈະບ່ໃຫ້ນ້ອຍໜ້າຕ່ຳຕາແກ່ຄົນຊາດໃດຊາດນົ່ງ ໃນອະນາຄົດ

ດ້ວຍນັ້ນ ຄນະກັມມະການຈຶ່ງ ໄດ້ມອບຕົ້ນສະບັບທີ່ ຂຽນໃສ່ໃບລານອັນເກົ່າແກ່ ໃຫ້ນຫາຈູນ ຈິນຕາພິດ ພນັກ ງານກອງວັນນະຄະດີເປັນຜູ້ຊ້ຳຣະກວດແກ້ ແລະເມື່ອເຫັນວ່າ ພໃຊ້ໄດ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດການພິມອອກເຜີຍແຜ່ ດ້ວຍທີ່ພວກ ທ່ານໄດ້ຮັບຟຸ່ເວລານີ້ ທ່ານທີ່ນັບຖືທັ້ງຫຼາຍ ເຖິງວ່າໜັງສືນີ້ ຈະມີປໃຍຜ່າງຫຼວງຫຼາຍດ້ວຍກ່ວນັ້ນ ກໍຕາມ ແຕ່ຄວາມ ຂາດບົກຕົກຫຼ້ນຂອງໜັງສືນີ້ ກໍບ້ງຄົງມີຢູ່ເປັນທັມມະດາ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນບັນຫາເຣື່ອງການກວດແກ້ນັ້ນເອງ ເນື່ອງ ຈາກຕົ້ນສະບັບໄດ້ຊຸດໂຊມໄປ ເກືອບວ່າຈະບໍ່ມີຫົວມືຂາ ເສັ້ງແລ້ວ

ຂ້າພເຈົ້າຈຶ່ງຂໍຮັບຮອງອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ ນັ້ນ "ເຫຼືອສິ ໃສທີ່ຜູ້ຊຳຣະຈະເຣັດໃຫ້ຣຽບຮ້ອຍໃນເທື່ອນຶ່ງເທື່ອຄຽງໄດ້" ແຕ່ ກໍຫວັງວ່າ ຄົງໄດ້ຮັບອະໄທສິກັນຈາກທ່ານຜູ້ຮູ້ທັ້ງຫຼາຍເປັນ ພິເສດດ້ວຍ.

ປະທານຄນະກັມມະການວັນນະຄະດີ

ອຸທິນ ບຸນຍາວົງ

ພົບຄຸນບຸຣິນຣາຊາທິຣາດ

ສະບັບບູຮານແທ້

ສີສຸນ້ງຄະເລຄນ້ອນ ນິບບາດນາໂຄ ຮອງຊຸລີ
ນິບ ນອບນັ້ນໄວແກ້ວ ມະຫາສວາງໃຫ້ ປ້ານຄຸາພິພົ້ນໂລກ
ອິນທະຣາດແມ້ວ ນບອງເປ້ອງຊ່ອນປອງ ແດ່ທ້ອນ ຂໍໃຫ້ແປ
ຖືກຄ້ອນ ດ້ວນບາດຄາຄຸາ ເຮົາຈັກແປງຝັ່ງສານ ສ້ຳສອນ
ທ້ຳລ້ານ ຂໍໃຫ້ນ້ຳໄຊແພ້ ສັດຕູຂາມອ່ອນ ຮ້ອນປະເທດດ້ວ
ທູນນ້ອມສ່ວນໃຣ ຂໍໃຫ້ເດໂຊແພ້ ລ້ຳຊາທ້ຳໂລກ ໃຕ້ລຸ່ມຟ້ຳ
ປ່ຳໄດ້ປຸງບທຸງນ ແດ່ທ້ອນ ເປັນທ້ຳເຂົ້ຳຂາບໄຫວ້ ນາສູ່ສົນພານ
ຂານເດໂຊ ຊ່ຳໄກງນກວ້ຳງ ຂໍໃຫ້ລ້ຳຊາເທ້ຳ ເຖ້ຳງບອດພານ
ພົ້ນ ລວງກົນສຸດ ຂອບດິນແດນຟ້ຳ ອັນວ່ານພານລຸ່ມໄດ້ ແສນ
ໂຍດເຂົ້ຳຂານ ໃຫ້ເຂົ້ຳນາວັນທາ ນາກຫ້ານເຫ້ຳ ອລ້ັນ ຂໍປ່ຳ
ນ້ຳໄພບດ້ອງ ອົນຕານຕອງໂສກ ສ້ຳທ້ອນ ຈ້ຳໄດ້ທ້ຳງແທ່ນ
ແກ້ວ ສະຖຸນໝັ້ນໝຶ້ນປີ ແດ່ເນ້ ຂໍໃຫ້ລຸໂຊກໄດ້ ໂດຍດ້ຳ

ปาฤษา ແມ່ນວ່າໃຜທິຍາມເຖິງ ຢ່າໃຄຄາແຄ້ວ ໃຫ້ໄດ້ນຳ ສັກເຂົ້າ ນິຣະພານພົ້ນໂສກ ທັມມະເທດໄວ້ ທັງຄ້ຍສ່ຳ ສອນ ແດ່ທ້ອນ.

ບັດນີ້ມາຈັກເລົ່າພາກພົ້ນ ປາງກ່ອນຊຸນບູຮົມ ກ່ອນແລ້ວ ຈາແຕ່ຊຸນບູຮົມ ລູກພົມພາຍຟ້າ ລົງມາສ້າງ ຊູມພູໃບທວີບ ເຮົານີ້ ຕັ້ງແຕ່ກັບກໍ່ຕັ້ງ ປະຖົມເຖົ້າພ່ຳນານ ອັນນີ້ໃນທັມແທ້ ອາຈານສອນສ່ຳ ມາແລ້ວ ໃຜຜູ້ຍັງອ່ານແລ້ວ ໃຫ້ບໍ່ໄວ້ທົ່ສູງ ແດ່ທ້ອນ ຕັ້ງຫາກວີເສດແທ້ ຄວນຄ່ອຍຈົ່ນ ໃຕ ເຈົ້າເອີ ເປັນຄຳສອນ. ສ່ຳມາເຮົາຮູ້ ອັນວ່າລາວກາວ ເວ້ົ ແຄນຫຼວງຟ້ຳຄົ້ນ ຍາມນັ້ນ ກໍຫາກເປັນພໍ່ເຈົ້ົ ຈອມ ຊ້ອນຊົ່ເຊງ ແທ້ແລ້ວ ຫາກແມ່ນສັກໃກໃຫ້ ເທໂວອົງບົ ເປັນນົ ເກົ້ົ ຈອມຊ້ອນຍອກສວັນ ພຸ້ນແລ້ວ ອັນວ່າແຄນ ແຕ່ງນັ້ນຫາກແມ່ນພົ້ສສຸກລ້ຳ ບໍຣະເມສວນລົ ເກົ ຈົ ແລ້ວ (ເຈົ້ົ ກໍນົ ແກ່ກ້ົ ຄຳຮູ້ນາກນົ ນັບແຕ່ໃຕ້ລຸ່ມກວ້ົ ລົ ອາດ ອົ ງ) ທຳຣົ ທົ ເປັ. ຊູ່ເຊົ ສອນໄວ້ ອັນວ່າແຄນກົ ເຖົ້ົ ແຄນຊ້ົ ແຄນເຖົ ກ ກັ ທັ ງ ຫູ ງ ທົ ງ ເຈົ້ົ ແຄນຟ້ຳຟາກສວັນ ຫາກແມ່ນຈັກຕຸໂລກທ້ົ ວ ທັ ງ ສົ ຣາຊາ ພຣະ ກໍ ງ ໂລກ ຊູ່

ວັນແວນຜຸ້ງ ອັນວ່າຄວາມຂຸນເຖ້ົາ ບູຮານລາວເກ້ົາ ບານນັ້ນ
ເຮົາກ່າວເອ້ີນ ເສ້ີນເວ້ົາວ່າແຖນ ອັນວ່າສິດທິແຜດກ້ົ ເມ້ືອງ
ນ້ໍາຊຶ່ນພູເຮ້ົານ້ັ ບ້ັມ້ືຄອງນາງເມ້ົາ ພ່ໍແທ່ແທນເຝ້ົ ເຮົາ
ຮຸ່ງກວ່ານາງປ້ີສາ ເສ້ືອເມ້ືອງເປ້ັນເຈ້ົ ຕ້ົນນ້ໍາທາກແມ່ນແທ່ເວດ
ແກ້ວ ນາງນາດທ່ໍອະນ້ີ ນາງນ້ັ້ນທ້ົງປ້ັດຖ້ົ ແຜ່ນດ້ິນເຮົາ
ໄວ້ ຄ້ົນໃດອຸທ້ິສນ້ໍາ ບ່ໍຫູ້່ງໝ້ານທ້ານ ປ່ະເຕ້ົກ ແຜ່ນດ້ິນ
ພ້ານໃຕ້ ມ່ະເຫສ້ັກໃຫ້ ທ່ໍອະນ້ີນາງນາດ ທຸ້ງນ່ອ້ມ່ໍໃສ່ເກ້ົາ
ເອ້ົາໄວ້ຊ່ວ້ັ ຕ້ົນນ້ໍາຮຸ່ງກວ່ານ່ະເຫສ້ັກແກ້ວ ເມ້ືຄລາແຜນນ້ົ
ທຸ້ງນ່ອ້ມ່ໍ້ງທ່ອ້ນທ້ົ້ວ ທ້ົ້ງສ້ົ້ງສ້ືບເມ້ືອ ມ່ະນຸ້ສແຫ່ຼ
ຫ້ົ້ວ ທ້ົ້ງໂລກໂລກ້ົ ຄ້ົນໃດບ້ົ້ງກ່ະທ່ໍາບຸ້ນ ບ້ານນ້ົ້ງແຜນ
ໄວ້ ນ້ົ້ງຈ້ົ້ງເມ້ືອຖ້ວ້ານໃຫ້ ຣ້ົ້ຊ້ົ້ຈ້ັ້ກຕຸ້ໂລກ ເຈ້ົ້ົ້ຈ້ົ້ຍ້ງຍ້ືກ
ໄວ້ ໃນຫ້ັ້ນບ້ານບຸ້້ນ ແທ້ແລ້ວ ຄ້ົນໃດນ່ໍ້ຣ່ະນ້ານມຸ້້ງ ລ້ົກຊ້ືວ
ເມ້ືອແມ່ນ ຄ້ົ້ງນ້ັ້ນ (ພຸ້່ະກ່ໍ) ທ້ັ້ນນ້ົ້ງຖ້ານ ບ້ານບຸ້້ນຜ້ານຜຸ້້ງ
ຄ້ັ້ນວ່ານ່ໍ້ານຸ້້ນໃຫ້ ເມ້ືອສ້ົ້ເບ້ືຍຜ້ານ້ົ້ ຄ້ັ້ນວ່ານ່ໍ້ານ້ານ້ານ ໃຫ້ລ້ົ້ງພ້ັ້ນພ່ໍ້ານ້ານ ທ້ັ້ນແລ້ວ.

ບ້ັ້ນ ນ້ົ້ງຈ້ັກຈ້ານ້ົ້ແຕ່ພ້ັ້ນ ພ້ັ້ກ້ັ້ບກ່ໍ້ເປ້ັ້ນດ້ິນ ກ່ອ້ນ
ແລ້ວ ກ່ໍ້ານ້ົ້ກເປ້ັ້ນສ້ະຖ້ານ້ານ ຣ້ານ້ານ້ານ້ົ້ກ້ວ້ົ້ງ ຍ້ານ

ນັ້ນສັບພະບູເຈ້ົາ ໂຄດົມຕົນໂພດ ເຮົານີ້ ພຣະທາກບ້ັງກໍ່ສ້ັງ ປາຣະນີເຈ້ົາພໍ່າເພງ ເຈ້ົາກໍ່ໄດ້ເກີດກໍ້ າ ເມ ືອງມ ົ່ງມະຫາພົນ ທ ົ່ພຸ້ນ ຊ ົ່ວ່າສວັນຕາວົນ ຍ ົ່ງພົນພາບຟ້ າ ເຈ ້ົາຈ ົ່ງລ ົ່ງມາ ປ ົ່ງມ ຈັກກະວານທຸກເທດ ເຮົານີ້ ອັນວ່ ົ່ານ ົ່ນ ໂພດກວ ົ້ ງ ມ ົ່ ພ ົ່ ້ ນຣາບພ ົ ງ ກັບທ ົ ້ ງມ ະຫ ົ ່ ພ ົ ນ ເຈ ້ ົ ້ ທ ົ ້ ງ ຫ ົ ່ ງ ຕ ົ ນ ປ ະ ເ ສ ົ ກ (ເຈ ້ ົ ກ ໍ ລ ົ ງ ຂ ົ ກ ແ ຕ ົ ນ ຫ ນ ງ ຂ ົ ້ ນ ຂ ອ ບ ເ ມ ົ ອ ງ) ໃ ສ ຣ ະ ສ າ ໄ ດ ້ ສ ິ ບ ຫ ົ ກ ເ ມ ົ ອ ງ ມ ະ ຫ າ ເ ອ ກ (ເ ປ ັ ນ ນ ົ ງ ເ ດ ້ າ ນ ະ ຄ ອ ນ ກ ວ ້ າ ງ ໄ ລ ກ ລ ົ) ຄ ້ ອ ນ ວ ່ າ ຫ ນ ງ ເ ອ ກ ແ ລ ້ ວ ສ ິ ບ ຫ ົ ກ ເ ທ ດ ນ ະ ຄ ອ ນ ຫ ຼ ວ ງ (ລ ວ ງ ບ າ ວ ໄ ກ ກ ່ າ ວ ບ ໍ ຣ ະ ບ ວ ນ ແ ລ ້ ວ) ເ ຈ ້ ົ ຈ ົ ງ ບ າ ຍ ຫ ງ ນ ແ ກ ້ ວ ເ ງ ິ ນ ຄ ໍ າ ລ ົ ງ ປ ຸ ກ ປ າ ງ ນ ັ ້ ນ (ກ ໍ ຫ າ ກ ລ ົ ທ ່ ອ ນ ໄ ຮ ້ ໃ ນ ຫ ັ ້ ນ ດ ັ ່ ງ ກ ັ ນ) ບ ັ ງ ເ ລ ົ າ ປ ັ ນ ເ ຂ ດ ໄ ວ ແ ປ ດ ຫ ົ ນ ສ ິ ພ ັ ນ ເ ມ ົ ອ ງ ເ ຈ ້ ົ ກ ໍ ຝ ັ ງ ເ ສ ລ າ ແ ຮ ່ ເ ງ ິ ນ ຄ ໍ າ ໄ ວ ້ (ທ ັ ້ ງ ເ ລ ົ າ) ຫ ນ ງ ຍ ງ ໄ ວ ້ ນ ະ ຄ ອ ນ ຄ ວ ນ ທ ຸ ກ ຄ ົ) ເ ຈ ້ ົ ຈ ົ ງ ຕ ົ ກ ແ ຕ ່ ງ ຕ ັ ້ ງ ພ ົ ນ ໃ ຫ ້ ປ ູ ່ ເ ທ ນ (ອ ັ ນ ວ ່ າ) ບ ົ ວ ຣ ະ ພ າ ກ ໍ ້ ບ ໍ ຣ ະ ເ ມ ສ ວ ນ ແ ທ ່ ນ ປ ູ ່ ນ ະ ໃ ນ ສ ິ ດ ທ ິ ໃ ຫ ້ ຮ ັ ກ ສ າ ກ ໍ ້ ຝ ່ າ ຍ ເ ໜ ົ ອ ປ ັ ດ ສ ິ ນ າ ກ ໍ ້ ພ ຣ ະ ນ າ ຣ າ ຍ ແ ທ ນ ສ ິ ບ ເ ສ ລ າ ສ ິ ດ ທ ິ ທ ້ າ ວ ແ ຝ ງ ເ ຝ ົ ້ າ ຝ ່ າ ຍ ທ ັ ກ ຂ ຶ ນ ອ ັ ນ ວ ່ າ ເ ສ ລ າ ສ ິ ດ ທ ິ ທ ້ າ ວ ຈ ົ ບ ເ ໝ ດ ທ ັ ້ ງ ສ າ ມ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ (ພ ຣ ະ ກ ໍ) ສ ອ ນ ສ ິ ດ ນ ົ ນ ແ ກ ່ ຄ ົ ນ ທ ັ ້ ງ ຄ ້ າ ຍ ກ ໍ ຈ ົ ່ ງ ຮ ງ ກ

ว่าตักกะเสลาล้ำ มะลองขอวางลื้เผง จิ่งถาย ใผผู้บ่ำ
ปากรู้ ไปทั้งหากจักฤอา แท้แล้อ สอบว่ากะสัดถา
เจ้า มะหาพิมถิงปะเสิด พอะกำปู่เถ้าถ้าอ ถ้มพะปาบี
ทั้งแผ่นเดา ถังว่าสับพะยูเจ้า อ้าใดจักมาเกิด กำถี
กำหากไปสู่ทั้ง ปะจิงแพ้หมู่มาง แท้แล้อ (อันว่า) สี
มะหาโพดเจ้า กำเลิยเกิดทับใจ เจ้าจ่ำถักสับพะยู ลอด
ฤอาเถ้ารู้ อันว่าพ้ทภับเธารู้ สับพะยูมาเกิด ปาบั้บ
ปันจะไตห่างแท้ พุทเจ้าห้ำพะอ้า แท้แล้อ ยามบั้น
มะหาพิมเจ้า ไปปุนติกแต่า อันว่าเม็อางบ้าอ ใท้มี
ท้าอปู่สเอ็บ นับแต่พระกะสัดใท้ ท้าเม็อางสเอ็บธาด
ปาบั้บ สบุกปู่สำา เม็อางบ้านธุ่าเธือา แท้แล้อ พอะกำ
เอ้างแต่าใท้ ท้าอายุทันสิน ถ้ำบากสอะบางเผิา ปู่ใบ
ถะถีแม้า เม็อบั้นบ้ามีพระพุทเจ้า ถิบชีกะภุสิน ลาบมา
ถัดสับพะบู ใผถาย ปาบั้บ เถ้าเม็ออายุเจ้า บีระ
พางพั้นโลก ไปแล้อ พอะกำบายใผถใท้ บ้าไว้สาสบา
(กำหาก) เธือาธุ่าเท้า เถ้าเขดสัวอาน (อันว่า) ชิมพู
เธิา พ่ำเผาสิมสำา แต่บั้นพระกะสัดใท้ ท้าหูายทิส

ອາດ ແທນສ້ບສ້າງ ເມ້ອງບ້ານຮຸ່ງເຮ້ອງ ເມ້ຍບັ້ນພຸທບາດ
ເຈ້າ ຄົນຊ້ໂກນາຄົມ ພຣະກໍເລ້ຍລງລ້ກຕ້ກສ້ບພ້ຊະບູ ໂພດ
ຄົນຄາວນ້ັ ອ້ນວ່າຊຸມພູທ້ວ ນະຄອນສ້ສ້ນຸກມາກ ຈ້ງແລ້ວ
ພຣະກໍພ້ນໂພດຜ້ນ ໂກບດ້ວນຖ້ງຫ້ ແທ້ແລ້ວ ເຈ້າຈ້ງເຂ້ົ
ສູ່ຫ້ອງ ເຖ້ງບອດນ້ີຣະພ້ນ ເຫ້ືອແຕ່ຄໍາສອນພຣະ ສາສນາ
ບ້ງ:ງ້ ກໍຫ້ນ້ກເຮ້ອງຮຸ່ງແທ້ ທ້ງມຖ້ງທ້ວຣະມ້ນ ຄົນຈ້ງ
ເຖ້ງພ້ນລຸນ ນ້ກຫ້ນ້ກເຫ້ືອລ້ນ ຕ້ນ:ໍ່ເທ້ົ້ ເຖ້ງສ້ສ້ນ
ຫນ້ດ ກ້ຈ້ງອໍຣະທ້ນ:ໄປ ລ້ດເລ້ຍສ້ນເສ້ົ ອ້ນວ່າສ້ກໂກໄທ້
ເທ:ໂວຄົນປະເສ້ດ ພຣະກໍ:ໍ້ນ:ໍ່ເຕ່ງ:ໄທ້ ເທ:ວະທ້ວຈ້ກສ:ວ້ນ
ເຈ້ົ້ກໍ:ຸພ້ເສ:ກ:ໄທ້ ເປ້ນ:ບ:ອດ:ຊຸມພ:ູ ກໍເລ້ົ້ວ:ລ້ຊ:ເຖ້ງ ຂ:ອ:ບ:ົນ
ແ:ວ:ນ:ຟ້ົ ນ:ະ:ທ:ານ:ຸ:ນ:ລ້ນ ເ:ພ:ນ:ເ:ຣ:ອ:ງ:ຮ:ຸ:ງ ທ:ຸ:ກ:ແ:ຫ:ງ:ຫ:ອ:ງ ນ:ະ
ຄ:ອ:ນ:ທ:ວ:ທ:ີ:ເ:ຊ:ງ ເ:ໝ:ືອ:ນ:ດ:ັ:ງ:ໄ:ດ:ກ:ວ:ແ:ລ:ວ ອ:ັ:ນ:ແ:ຕ:ພ:າ:ຍ:ຫ:ັ:ງ
ນ:ັ:ນ:ແ:ລ:ວ ໃ:ພ:ຜ:ູ:ນ:ີ:ປ:ັ:ນ:ຍ:ງ ປ:ັ:ງ:ເ:ຖ:ງ:ຄ:ົ:ງ:ຊ:ີ:ຮ:ູ:ຮ:ູ ແ:ຕ:ນ:ັ:ນ:ພ:ຣ:ະ:ກ:ັ:ສ:ປ:ະ:ເ:ຈ:ົ:ຳ
ລ:ົ:ງ:ໃ:ພ:ດ:ປ:ານ:ະ:ສ:ັ:ດ ກ:ໍ:ຈ:ົ:ງ:ຕ:ັ:ດ:ສ:ັ:ບ:ພ:ະ:ບ:ູ ສ:ໍ:ອ:ງ:ທ:ັ:ມ:ທ:ັ:ງ:ຄ:ໍ:ຳ:ບ ພ:ຣ:ະ
ຈ:ົ:ງ:ນ:ໍ:ຳ:ສ:ັ:ກ:ເ:ຂ:ົ:ຳ ນ:ິ:ຣ:ະ:ພ:ານ:ພ:ັ:ນ:ເ:ຂ:ດ ເ:ໝ:ືອ:ນ:ດ:ັ:ງ:ພ:ຸ:ທ:ບ:າ:ດ:ເ:ຈ:ົ:ຳ
ອ:ົ:ງ:ແ:ລ:ວ:ແ:ຕ:ພ:ຣ:ະ:ຫ:ັ:ງ ຫ:ັ:ນ:ແ:ລ:ວ ເ:ຈ:ົ:ຳ:ກ:ໍ:ແ:ຜ:ງ:ບ:ອ:ດ:ຟ:ົ:ຳ ຫ:ົ:ນ:ແ:ຫ:ງ:ໄ
ນ:ິ:ຣ:ະ:ພ:ານ ກ:ໍ:ເ:ລ:ົ:ຳ:ເ:ຫ:ັ:ງ:ອ:ະ:ຄ:ານ:ົ:ງ ສ:ານ:ສ:ານ:ບ:ັ:ງ:ຕ:ັ:ງ:ົ ບ:ານ:ໃ:ດ:ບ:ັ:ງ

ไปหมิดสาสนาเจ้า พุดโหดถิ่มปะเสิ่ม ถ้ำบั้ น ไลภภໍ่ย้ำปู่ หบั้ น เถิ่งเห้ำสาสนา แห้แล้ว ถังว่าหมิดเขดข้าม อัง ป่อๆฝูงสัด ถ้ำบั้ น ภໍ่หากเจ้ยะภาบลับ ไลภเสิ่มหะธาบ ม้าๆ แต่บั้ นเสิ่มเล้ำอุลโหธ้อม ชิมพูมะบุสไลภ เธ้าบี้ ฝูงหมู่เผดบักร้าย เหิ่ อล้ นอะผมภมอๆ เหิ่ อแผ่นพิ้ น ถิ่ม เล้ำเลอผิ้ ผิภໍ่เลอถิ่มอิบ ธาบภังภวมข้า แต่บ้ นชิมพู เส้ำ สูนเสู้หมอๆหบิ้ น มิ้แต่บ่อิสาดร้าย เหิ่ อล้ นแผ่น ถิ่ม แห้แล้ว อังว่าแม่บักร้าย ถิ่อชีภาละอิบี้ ภ๊ถิ่ มับ ภໍเบิ่าบะถอบสิ้. สัตบาภเมื้อๆ ลาวหั้ น ภับหัๆอ้ายสะ ลิ้ภถิ้ภเถ้า สะโถมเผดปิ้สา ภ๊มิ้ เอิ่าภໍมาปะจุมหุ่ม ปู่ เมื้อๆลาวสู้ๆ พอยเล้ำผิดๆๆข้า เลอภังภวมบุๆ เป่ง เหดให้ เมื้อๆบ้าบอุ่นมิอ แห้แล้ว อับบิ้ ชิว่าผิ้สาๆเสื้อ เมื้อๆลาวภับปะถิ่บ เธ้าแล้ว (ฝูงธักสาเขดถ้าว ลาว แห้แถ่ปะถิ่ม เจ้ำเอ็ย) ภับหัๆอ้ายเจ๊ดไหไพหั้ น มิ้ธ๊ดหิ้ เถิ่งขนาด ภาบหิ้ถิ่บเข้ำใถ้ ลิแห้ห่ำหั้ น บี้แล้ว อับว่าปิ้ สาดเสื้อ หัๆปู่สิผิ ภ๊มิ้ ส่วบอ่าบาๆผิ้ไส หาภผ่นผ้ๆ หั้ นแล้ว หัๆเล้ำบาๆเๆือกภเฝ้า แป๋ๆแห่นพูชาๆ (อับ

ว่า นางฐูหูวา เดดเลันลุงฟ้า อาธักขาเฝ้า ถิ่นลาว ตั้งแต่ก่อน บ่ให้มีทุกร้อน ไธมข้อนเบื่อใก) นางเหื้อ ไหูปู่เฝ้า กอบสะอากฐูหูวา ภ่มี (ท้าธิกที่เธา ถั่งไฟ ภันไหม้ มันภ่เผิาในหม้อ ถิ่นลาวธักสาเธด พูมปะเทด ย่างนี้ มีแท้แต่ปะถิ่ม) อันว่าผีสาดเสื้อ บักใหญ่ผีสวาง เธิาภ่เธิาภันเฝ้นผิวเมี้ย ถั่งถิ่นเธาแท้ ตั้วว่าบูสบุกหื้บ หูาบหูากภามลุบ เลิบเล้ามีบุดิ เกิดมาในหม้อ ชื่อว่า นางปากภอ้าง เก้าใหญ่หูธิ ภับหูางนันทา ปูกเฝ้นผี เสื้อ อันว่าผีสวางเสื้อ ท้าหูาบฝูงเกิด มานี้ เธิาภ่ธัก สาเมื้องล้านช้าง ลาวเถ้าแต่ปะถิ่ม หั้นแล้ว.

แต่นั้นบ้างมีมะหาธัดสิเจ้า สองถิ่นบ้องพี่ เจ้าภ่หมายเธิกไว้ เมื้องบ้านแต่ปะถิ่ม หูังเล้าหมายญาง ไว้ หูักคำว้านอันออก หางลุ่มไว้ หูักหั้นใส่หีบ ขุม เลิกได้ สิบหิกสอกสางขบา แท้แล้ว อันว่ามักเขุขุม แต่นสะญงฝาภั้บ อันนี้หากแม่นหูักหมื้นตั้ง ปะถิ่ม ก่อนหือที่ อ่ากาย ไว้ให้เปันสีมา เธิกเมื้องเมื้อหน้า อันบ่างชื่อว่าหูักอันถ้าย เถ้าที่หือเมื้อง หูังเล้าหูักเสลา แห่งเมื้องพายหน้าย เจ้าภ่หมายญางไว้ ในบะถอบเมื้อง

ใຫ່ງ ຈົ່ມປາກນ້ຳ ນະທ໊ຫັ້ນແຫ່ງເມ໊ືອງ ຖັ່ນນັ້ນເຈ້ົ້າຈ໊ົ່ງເອົາ ຫ ຼ ກແກ້ວ ເງິນຄຳຫ ຼ ານສ໊ົ່ງ ຝ ຼ ງທ໊ົ່ກ ິ ກຮາກໄມ້ ທອງຫ ຼ ງ ດອກບານ ເໝ ຼ ືອນຄ ຼ ້ຳປະ ິ ກະຊາກໄມ້ ເປັນນ ຼ ົ່ງເມ ຼ ືອງ ິ ນ ທ ຼ ົ່ ໜ ຼ ້ນ ອັນວ່າບຸບຜາພາຍ ຈ ຼ ູ່ຍາມຫອມເຮ ຼ ້ຳ ອັນວ່າລວງສ ຼ ູງ ຮ ຼ ້ອຍ. ສິບເຈັດວາເປັນເຂດ ລວງໃຫ ຼ ່ງໄດ ຼ ້ ສິບເຈັດອຸ ຼ ້ນຈອດກັນ ຖັ່ນນັ້ນເຈ ຼ ້ຳຈ ຼ ົ່ງບາຍເອົາກ ຼ ້ອນ ເສລ ຼ ານາໃຫ ຼ ່ ຊ ຼ ົ່ວ່າກ ຼ ້ອນກ ຼ ່ານ ຟ ຼ ້ ໜາຍໄວ ຼ ້ບ ຼ ່ອນໃຮ ຼ ງ ແຕ ຼ ່ນ ຼ ້ັ ນນະຫາຈັກສ ິ ເຈ ຼ ້ ທ ຼ ົ ງສອງ ສະເດັ ຼ ກ ຼ ່ວນ ໄປສ ຼ ູ ຼ ່ນ ຼ ້ຳ ອະນ ິ ມແກ ຼ ້ວໂສ ິ ກສ ິ ງ ເຈ ຼ ້ຳຈ ຼ ົ່ງພາບ ໃ ຼ ດລ ຼ ້ານ ຫ ິ ດເຜ ຼ ົ ິ າເສ ຼ ົ ິ ງ ິ (ຫ ິ ດບ ຼ ົ ິ ງ ຫ ຼ ັ ກເສລາ ຈ ຼ ູ່ອັນ ິ ງສ ຼ ົ ິ ງ ຂ ຼ ັ ກສ ິ ກ ຼ ົ ິ ງ ເປັນ ິ ງາງາມ ິ ນ) ເ ຼ ືອໃ ຼ ້ ິ ເສ ຼ ກໄ ຼ ້ ພາບໜ ຼ ້ າ ຮ ຼ ຸ ິ ງເ ຼ ືອງ ແລ ຼ ້ວເ ຼ ລ ຼ ້ ິ ໄປເ ຼ ົ ິ ານ ຼ ້ຳ ສະໃຫ ຼ ່ງ ອ ະ ນ ິ ມມາ ມາໄ ຼ ້ໃນ ຄ ຼ ູ ິ ຫາ ລວ ິ ກເປັນສ ະ ພ ຼ ັ ິ ງ ນ ຼ ້ຳ ເ ຼ ຈ ຼ ້ ຳ ຈ ຼ ົ ິ ງ ອ ະ ທ ຼ ົ ິ ກ ິ ານໄ ຼ ້ ເ ຼ ຈ ຼ ັ ິ ງ ອ ະ ກ ິ ານ ກ ຼ ັ ບປ ະ ຖ ຼ ິ ບ ຊ ຼ ົ ິ ວ ິ ່ ກ ຼ ້ ຳ ທ ຼ ົ ິ ່ ງ ນ ຼ ້ຳ ອ ັ ກ ສ ຼ ົ ິ ເ ຼ ຈ ຼ ້ ຳ ສ ຼ ົ ິ ບ ມ ິ ທ ຼ ັ ້ ນ ແ ລ ຼ ້ ວ ແ ລ ຼ ້ ວ ເ ຼ ລ ຼ ້ ຳ ພ ຼ ັ ກ ແ ຕ ຼ ່ ງ ຕ ຼ ົ ້ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ສ ັ ກ ຕ ິ ໃ ນ ຊ ຼ ຸ ງ ກ ິ ງ ຊ ຼ ຸ ງ ທ ອ ງ ສ ິ ສ ັ ຕ ນ ິ ກ ເ ຼ ືອ ງ ຊ ຼ ວ ິ ທ ຼ ັ ້ ນ ກ ຼ ໍ ຈ ຼ ົ ິ ງ ກ ິ ດ ເ ອ ົ ິ າ ໄ ຼ ້ ລ ັ ກ ຂ ນ ິ ງ ຫ ິ ໃ ສ ່ ອ ັ ກ ະ ມ ິ ດ ເ ຼ ົ ້ ໄ ຼ ້ ຮ ິ ສ ິ ໜ ້ ິ ແ ຜ ່ ນ ສ ິ ງ ຄ ັ ນ ວ ່ ິ ບ ໍ ຮ ະ ບ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ລ ິ ລ ິ ລ ິ ລ ຸ ກ ພ ິ ກ ພ ິ ຜ ຼ ະ ຈ ຼ ົ ິ ງ ໄ ປ ນ ຼ ້ ິ ງ ແ ທ ້ ໃ ນ ທ ັ ້ ນ ປ ່ ິ ຄ ິ ວ ິ ກ ຼ ໍ ຈ ຼ ົ ິ ງ ເ ອ ັ ້ ນ

ຮຽກທ້າວ ທັນໝູ່ນາຄ່ ນາຊຸມນຸ ຊູ່ຕົວຕົ້ງຖ້ວນ ເມ້ືອນັ້ນ
ພຍານາກເຈ້ົາ ຕົວປູ່ພູຂອງ ກໍນາ ກັບທ້ົາສິບເຊ້ືອງຫຼວງ
ປາກອູນາພ້ອມ ແກ້ງຫຼວງນ້ຳ ເຊ້ືອງເນົານາກໃຫ່ງ ກໍນາ
(ເຈ້ົາກໍນາພ່ຳພ້ອມ ໂຮມຫ້ັນຊູ່ຕົວ) ກັບທ້ົາມະຫາ
ນາກເຈ້ົາ ພູສູງຊ້ົາງນ້ັ ກໍນາ ທ້ົາເລົ່າຕົວປູ່ແກ້ງ
ນ້ຳໃຫ່ງຫຼວງ ກໍນາ ຕົວປູ່ພາຮ້ົາງແມວ ແນບນ່ຳນາພ້ອມ
ອັນວ່າຈຸ່ມກຸ່ມພຸ້ນ ນາກໃຫ່ງພາທະນະ ກໍນາ ນາຄາເນົາພາ
ເສ້ືອ ພ່ຳນວນນາເຕ້ົາ ກັບທ້ົາພາຄ່ຽວພຸ້ນ ນາກໃຫ່ງຫາອນ
ຄ່ຳ ກໍນາ ຕົວປູ່ດອນຄວາຍຟູມ ແນບນ່ຳນາໃຫວ້ ແມ່ນວ່າ
ຄົກຖອນເຮ້ືອ[1] ສອງຕົວນາກໃຫ່ງ ກໍນາ ຂາກໍປູ່ບ່ໍໄດ້ ນາໃຫວ້
ບາດອັດ້ ທ້ັນແລ້ວ ຕົວນ້ົາເກ້ັດຫ້ົາກເຫ້ັ ອນ ເນົາປູ່ພາຕັ
ກ໋ົຈ໋ົາທ໋ົາບ໋ົຣ໋ົວານ ແວດຣະວ້ັນາພ້ອນ ຝ໋ົງໝູ່ນາຄາເຈ້ົາ ສິບ
ລິບວ້ັ ກໍນາ (ທ້ົານາຄານາ ຄ໋ົ ພ່ຳນວນນາເຕ້ົາ) ຫ໋ົນເໜ້ືອ
ເຜ້ົາ ກຸ໋ົງ ສ໋ົ ສັ ຕນາກ ຕົວປູ່ພາເສ້ືອທ໋ົາງຟ໋ົາກພຸ້ນ ແຜ໋ົງໄວ້ຊູ່
ບານ ຄັນນະບາອ່ານໄດ້ ສິບສ໋ົ ນ໋ົາຄາ ເຂ໋ົາກ໋ົ ນ້ົ ຣະນ໋ົ ດເປ໋ົ ນ ຣ໋ົ ນ
ຊ໋ົ ຊູ່ຕົວນາໃຫວ້ ມະຫາອັດ ສ໋ົ ເຈ້ົາ ຫ໋ົ ານ້ົ ຄະນ໋ົ ນ໋ົ ນ ນ໋ົ ນ ນ໋ົ ນ

ຊຸມບຸມທົ່ວທົ່ນກ່າຍຟ້າ ກົກໄມ້ດອກຫອງ ຫັ້ນແລ້ວ ເມ໊ືອນັ້ນ ມະຫາຣັດສີເຈ້ົ້າ ທົ່ງທັນສອນສ້ັ່ງ ນາກກໍນົບນອບນ້ົ້ວ ຟ້ັ່ງ ເຈ້ົ້າກ່າວສອນ ຫັ້ນແລ້ວ ຟ້ັ່ງເປ໊ືນາຄາເຈ້ົ້າ ທ້ັ່ງຫຼ້ວນນາກໃຫ່ ຟ້ັ່ງເປ໊ື ອັນວ່າໃນສະຖານທ໊ົ່ນ ສູເຈ້ົ້າຈ໊ົ່ຈ່ຳ ແດ່ທ້ອນ ບ້ັ່ມ໊ື ພຣະກະສັດຜູ້ ສົມພານນ໊ືມາກ ນາສ໊ືບສ້ັ່ງ ເມ໊ືອງບ້ານບ່ໍສ໊ືງ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າພາສາດຕ້ັ່ງ ເຕ້ັ່ງທ໊ົ່ເຮົາໝາຍ ຫັ້ນແລ້ວ ສູ ຈ໊ືງເອົາກັນມາ ພ່ໍ້ຄອຍເທ້ັນໜ້ົ້າ ແມ່ນວ່າສາຄະໂອນ້ົ້ຳ ນະທ໊ົ່ ທາງນ້ອຍໃຫ່ ກ໊ົ ມ໊ືທ້ັ່ງທຸກທ໊ົ່ໄມ້ ດ໊ືງດ້ວປ່າດອຍ ປ່າໃຫ້ ຈ໊ືບຫາຍສ້ັ່ງ ພາກັນແທນພ່ໍ ຍາຍເທ້ັນ ໂລກຈັກເຮ໊ືອງຮຸ່ງ ບ້ອນ ສູເຈ້ົ້າພ່ໍ້ເທ້ັນ ຫັ້ນແລ້ວ ອັນວ່າຊຸ່ງທອງນ໊ັ້ ເປ້ັນສະ ຖານອັນວ໊ິເສດ ຈ໊ືງດາຍ ສູຈ໊ືງພ້ອມ ນາປ້ັ່ມຊູ່ຄົນ ແດ່ເນ ຂວບເມ໊ືອສ໊ົ່ເດ໊ືອນໃຫ້ ນາຄູທ໊ົ່ງ ເຮົາກໍ່ແປງສາກກ້ອນ ດາ ໃຫ້ແກ່ນັ້ນ ນາຄະຝູງປູ່ທ້ວຍ ໃຫ້ໂດຍຄວາມເຮົາສ້ັ່ງ ໃຫ້ນາ ເຊົ້ົາທ໊ົ່ກ້ອນຕາກຜ້ົ້າ ຂວ້ັນຟ້ົ້ານ້ົ້ຳລ໊ືງ ຫັ້ນທ້ອນ ອັນວ່ານາກ ຝູງປູ່ນ້ົ້ຳ ຊຸລທ໊ົ່ຂອງໃຫ່ ໃຫ້ນາເຊົ້ົາທ໊ົ່ພາກ່ວງຫັ້ນ ແທນ ປ້ັ່ມພ່ໍ້ຄອຍ ຫັ້ນທ້ອນ ອັນນ໊ັ້ພຣະຣັດສ໊ົ່ສ້ັ່ງໄວ້ ຝູງນາກນາໂຄ ແທ້ແລ້ວ ເປ້ັນຄວາມຈ໊ືງ ສ້ັ່ງສອນເອົ້ົາໄວ້ ເພ໊ືອໃຫ້ຄອຍປ້ັ່ມ

ຊຸງທອງນ້ຄເຣດ) ຂໍແກ່ອົນທະຣາດຜູ້ ຜຍາກວ້າງຊ່ອຍແປງ
ແດ່ທ້ອນ (ຄ້ອນວ່າບໍຣະບວນແລ້ວ ພຣະອັດສິສອນນາກ ພຣະ
ກໍພາກທົ້ນ້ັ ຜັນຂົ້ນຣອດອົນ ທຸກທົ້ຄ້ວນ ຄວາຍແຫ່ງຄະດ
ກອນ ວອນອົນຕາ ຊູ່ລວງລົມຕ້ານ ພຣະຈ້ງໃຫ້ເທວະບຸດເຈ້ົ
ຕົນນ້ີບຸນນາກ ໄປກໍ່ສ້ວງ ເມ້ືອງບ້ານໃຫ້ຮຸ່ງເຮ້ືອງ ຫັ້ນທ້ອນ
ທ້ັງເລ້ົາໃຫ້ແຕ່ງຕ້ັ ຄອງໂລກກະທໍາບຸນນ້ັນເນ ມ້ີທານສ້ົນ
ຊູ່ວ້ັນແວນແມ້ ຈ້ງໃຫ້ໃຈແຜ່ກວ້ວ ພາຍໂພດປານະສັດ ກໍ
ຈ້ງປູ່ສະບາຍບານ ໄໝ່ໃຫທ້ັ້ງຄ້ານ ເພ້ືອໃຫ້ສັບພະບູເຈ້ົ ລ້ ໄປພາຍໂພດ ຈ້ງເທ້ົ ແມ່ນວ່າພາຍຫນ້າໜຸ້ ເຮົາກໍ່ໄດ້ເພ້ົ້ງບຸນ
ເຈ້ົາເອ້ັ ເມ້ືອນ້ັນເທວະອົນຕາເຈ້ົ ສາທຸການຮ້ັບພາກ ນ້ັ
ນອບນ້ົວ ທູນໃຫວ້ວ່າດ ຄ້ັນວ່າຈາອະຈາແລ້ວ ສະເດ້ັໄປ
ພ້ອມພ້ໍາ ຈ້ງແລ້ວ ກໍຈ້ງຣອດທ້ົ້ຄ້ໍ ທ້ົນແກ້ວປູ່ກະເສ້ົ ຫ້ັ
ແລ້ວ ພຣະກໍພາວະນານ້ອມ ເມຕາທ້ັນພາຍເພ້ືອ ບຸນຈ້ງ
ເພ້ືອໜ້ານຸ່້ງເຮ້ືອງ ແທ້ແລ້ວ ເພ້ືອນ້ັນພຣະບາດເຈ້ົ ຕົນຊ້ືອົນຕາ
(ພຣະກໍເນ້ົາໃນສວັນ ຣ່ໍາຄະນ້ົງມະໃນແຈ້ງ) ວ້ິສຸກັມມະເທວະ
ບຸດເຈ້ົ ຕົນບຸນອ້ົງປະເສ້ົ ກັບທ້ັ້ງຈະຕຸໂລກທ້ົ້ວ ຈັກກະ
ວານພ້ອມພ້ໍາມວນ (ເຈ້ົ້ວກ້ົ້ດຣອດແທ້ ຄໍາແຫ່ງພຣະອ້ິ ສ

ຈົ່ງໃຈຈັກ ໃຄ່ສນອົງມະໃນໃຫ້ ກັບທັ້ງຣາຊາເຈ້ົ້ ແຄນຫຼ້ວງ ຟ້ົ້າຄົ້ນ ພຣະຈົ່ງເລົ້ົາພາກພົ້ັ ຮັກສົ້ເຈ້ົ້ັບອກເຕ໊ົ້ອນ ຟ້ົ້ງເປ໊ົ້ ເທເວດເຈ້ົ້ ຝູງໝູ່ແຄນຫຼ້ວງ ຟ້ົ້ງເປ໊ົ້ (ຂໍ່ໃຫ້ທັ້ງປວງຟ້ົ້ງ ຊູ່ ຄົ້ນຈໍ່ແຈ້ ເຮົ້ົາຈັກຂໍ່ສະແດງຂ໊ົ້ ຄໍ່ຄວນເປ໊ັ້ນປໂຍດ ບົ້ກຂ໊ົ້ັ້ນ ອ້ົ້ງ ເອົ້ົາເວ້ົ້ັ້ນເທສນາ ກ່ອນແລ້ວ) ອັນວ່ານມະຫາຣັກສົ້ເຈ້ົ້ ຊ໊ົ້ັ້ບອກເຮົ້ົາມາ ຄວນທົ້ົ່ວອົ້ງຕ້ົ້ງ ຊູ່ຄົ້ນແວ່ນຖ້ວ ຕົ້ນໃດມົ້ ບຸນນ້ອຍ ລົ້ງໄປເປ໊ັ້ນໃຫ່ງ ສັ້ນນ໊ັ້ນ ບ່ໍ່ອ໊ົ້ງຜ່ານພົ້ັ້ ຊົ້ນພູ ໃຫ້ຮຸ່ງເຮ໊ືອງ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າເງ໊ົ້ນຄໍ່ແກ້ວ ເຈ໊ັກປະກ໊ົ້ນມົ້ ນ໊ົ້ກ ນະບຸດໃ໊ົ້ຖແລ່ງຫ້ ເຫ໊ົ້ືອລ໊ົ້ັ້ນອະນ໊ົ້ກອ໊ົ້ງ ຕົ້ນໃດບຸນ ນ໊ົ້ກລ໊ົ້ັ້ນ ແສນຊ໊ົ້ວນ໋ຳນ໊ົ້ງ ວ໊ົ້ັ້ງນ໊ັ້ນ ກ໋ົ້ຈົ່ງທົ້ົ່ງຊົ້ນພູ ປູ່ດ໊ົ້ເຖ໊ົ້ົ່ງ ເຖ໋ົ້ົ່ງ ເ໋ົ້ືອນ໊ັ້ນແຄນຈົ່ງເສ໊ົ້ັ້ງສ໋ົ້ງຮ໊ົ້ ບຸນແຫ່ງຝູງແຄນ ກັບທັ້ງ ບ໊ົ້ງຊ໊ົ້ວສ໊ົ້ວ ຊູ່ຄົ້ນແວ່ນຜ໊ົ້ງ ແລ້ວຈົ່ງໃ໊ົ້ຫ້ລູກເຈ້ົ້ ແຄນ ຫຼ້ວງຟ້ົ້ງຄົ້ນ ເຈ້ົ້ັ້ນນ໊ັ້ນບຸນນ໊ົ້ກລ໊ົ້ັ້ນ ລ໊ົ້ເ໋ົ້ົ່ວທ໊ົ້ວແຄນ ແທ້ແລ້ວ ວ່າໃ໊ົ້ຫ້ໄປຜ່ານພົ້ັ້ ເ໋ົ້ັ້ນແກ່ຊົ້ນພູ ແທ້ດ໊ົ້ວຍ ຊ໊ົ້ວ່າຂຸນບູຮົ້ມ ລຸກອົ້ງຕ໊ົ້ວ ກ໋ົ້ຈົ່ງແລະລ່ໍ່ຢ໊ົ້ງ ມຸນນ໊ົ້ກນ໊ົ້ງ ເ໋ົ້ົ່ງ ເ໋ົ້ືອ ໃ໊ົ້ຫ້ເ໋ົ້ັ້ນເທ໊ົ້ວ ປູ່ເ໋ົ້ືອແຝ໊ົ້ງທ໊ົ້ວ ກ໋ົ້ຈົ່ງໄ໊ົ້ນ໊ົ້ງ ເ໋ົ້ົ່ງແກ້ວ ຍົ້ມມະພ໊ົ້ ລ໊ົ້ນ໊ົ້ງນ໊ົ້ກ ເ໋ົ້ັ້ນລູກແຄນແ໊ົ້ຕ່ງເຈ້ົ້ ບຸນກ໊ົ້ວ໊ົ້ງຍ໊ົ້ອກສ໊ົ້ວັ້ນ

ແທ້ແລ້ວ ກັບທ້າວອົກແຄງນ້ອຍ ບຸດຕິແຖບຊົ້ງ ເຈົ້າກໍຮັກບົ້ງ
ໜ້ຽງ ນາງແກ້ວເກົ້າຕາ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າອໍຣະທວຍເມ້ຍ ນາງ
ນາດທ້ຳສອງ ກໍຫາກສົມສີງາມ ເກົ້ງກ້ັນປານແຕ້ມ ຜັດແຕ່
ດາວະດຶງຟ້າ ທຸ່ງນສອງກໍຫາຍາກ ເຮອແລ້ວ ຄວນແກ່ລູກ
ພຣະເຈ້ົາ ໄປສ້ົາງສົບເມືອງ ຊອບແລ້ວ ເມ້ືອນ້ັນພຣະບາດເຈ້ົາ
ຟ້າຄ້ືນແຖບຫຼ້ວງ ພຣະກໍພ້ົາທ້ີໃຈ ສ້ັງສອນສ້ານເຈ້ົາ ຟ້ັງເປ້ີ
ບຸດຣາດແກ້ວ ທ້ົາສ້ານນ້ານໜ່ໍ ກູເອ້ີຍ ໜ່ໍຈ້ັກໃຫ້ສູໄປຜ່ານ
ພ້ົນ ຊົ່ນພູພຸ້ນທ່ຽງຈ້ົາ ໜ່ໍແລ້ວ ອັນວ່ານ້ົມມະພ້ົາລາແກ້ວ
ບຸດຕິແຖບແຕ່ງ ຈ້ົາໃຫ້ເປ້ັນເອກເຝ້ົາ ແຝງເຈ້ົາຝ່ານຂວາ
ຊອບດ້ວຍ ກໍຈ້ົາອຸພ້ິເສກໃຫ້ ເປ້ັນນ້ົາມະເຫ ສ ໜ່ໍເ ້ົ ແມ່ນ
ວ່າເຈ້ົາຫ້ານ ້ົ ແສນນ້ານ ກໍ ່ ໄ ລ ້ົ ມ ້ ອ ງ ເ ້ົ ນ ້ ັ ນ ຟ ້ ້ ົ ນ
ເຈ ້ ົ ້ ພ ຣ ະ ຣ ້ ົ ຊ ປ ິ ດ ຕ ້ ົ ເ ຈ ້ ົ ຈ ້ ົ ປ ້ ົ ຣ ້ ົ ວ ້ ັ ນ ຊ ູ ້ ັ ນ ປ ະ ສ ້ ົ ໃ ຫ ້
ພ ້ ອ ມ ນ ອ ບ ໃ ຫ ້ ຍ ້ ົ ງ ເ ~ ~ ອ ງ ກ ະ ສ ັ ດ ຕ ້ ົ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ຊ ຸ ນ ບ ູ ຮ ິ ມ ລ ູ ກ ຕ ິ ນ
ຕ ້ ົ ງ ຖ ້ ວ ນ ກ ັ ບ ທ ້ ົ ງ ຕ ~ ~ ວ ~ ~ ~

ສາບຟ້າແມບເມືອງ ມີທັງດາວເຫຼັກກ້ອມ ຄົນຂາວແຂງ
ເຖ້ອນ ແຖບບໍ່ໄວ້ ປະສົງໃຫ້ລູກຕົນ ກັບທັງດວງຈັກແກ້ວ
ງາຄຳສາມລູກ (ພຣະກຳນວນມອບໃຫ້ ບາທ້າວຫນໍ່ອົ່ນ ເອົາ
ໃຫ້ເຈ້ົາ ໄປເຂ້ືອນແຂງເມືອງ) ກັບທັງເພຣິກອງ ຄົ້ນເລງຄຸງ
ຟ້າ ມີທັງມະຫາໃຊຄ້ອງ ຮາງເຊ້ັງສງງຄົ້ນ ທ້ັງວ່າສງງມ່ວນ
ຈ້ວ ປານຟ້າຜ່ານລງ ກ໋ຈ່ງໄດ້ຊ໋ວ່າສງງຂວັນຟ້າ ກະດິງ
ຕາກເມືອງພົນ ຫ້ັນແລ້ວ ມີທັງປະຄ໋ໄຊສີ ເບີກບົນໄປພ້ອມ
ກັບທ້ັງ:ຄ້ອງ ໄປປ່າວພໍ່ແສນ ທ້ັງຫອບສ້ັງ ມ໋ນ້ັນເນ້ືອງກ້ອງ
ທ້ັງ໋ປ໋ແກ້ວ ອ້ັນຊ໋ສວ່ານໄລ ກ໋ນ໋ (ສ້ັນກ່ານນ໋ນ໋ຕ໋ ຊູ່ແນ່ວນ໋
ພ້ອມ) ມີທັງຂ້ັນເງິນພ້ອມ ຂ້ັນຄຳສງນໄຂ່ ກັບທ້ັງເຄ້ືອງ
ຫນ່ານກລ້ວນ ມ໋ພ້ອມພ່ຳນວນ ນ່ານແລ້ວ ອ້ັນວ່າກຸມພ້ັງຫນ້ໍ
ໃນຫ້ວງຫ້ານຫ້ານ ກັບທ້ັບພ່າຊະນະຄ້ວນ ມ໋ພ້ອມເຄ້ືອງຄຳ
ແທ້ແລ້ວ ມີທ້ັງແກ້ວຫ້ານກເ໋ຫ້ັ໋ອນ ນະນ໋ໄຊດໃສແສງ ເປ້ັນ
ຂອງຄຸນ. ຄ່ານເພງເນ້ລ້ານ ມ໋ທ້ັງເພຫ້ານກເ໋ຫ້ັ໋ອນ ປ໋ກຫ໋ວ
ຊ້ັງໃຫ່ງ ກ໋ນ໋ ມ໋ທ້ັງປະຄ໋ໄຊປ່ານ ເບ໋ກບ໋ນເນ້ືອໜ້ານ ກັບທ້ັງ
ສ່ານສນ໋ນ້ອຍ ໃສນ່ານພ໋ເສດ ຫ໋ກຮ້ອຍໄກ້ ນ່ານແກ້ວ
ແກ່ນສ໋ນ ເນ້ືອນ້ັນແຖບຈ໋ງເລ໋ອກໜ່ງຊ້ັງ ສ່ານໃຫ່ງມຸ່ງຄຸນ

ມີທ້າວທັດຖິຕົວ- ປະເສີດງາມສານຊ້າງ ຕົວນ້ຳຊໍ່ວ່າງາງອນ
ແກ້ວ ໄຊຍະນ້ຳງມະຫາຈັກ ຕົວນ້ຳມ້ວັນຂາວ ດ່ັງເງິນລ່ຽງແລ້ວ
ມີທ້າລູບຫ້ວ່ເຫ້ຼອມ ຄືຄຳດູຄ່ຽມ ເໝືອນດ່ັງວ່ວາດແຕ່ງແຕ້ມ
ງາມຍ້ອຍບ້ຳຍຽນ ແທ້ແລ້ວ ກັບທ້າວັກຊຸຕາຊ້າງ ມະຫາ
ໄຊຕົວປະເສີດ ຄືດ່ັງຄຳບ້ຳພ້ຽງ ສເມີແກ້ວໜ່ວຍມະນີ ອັນ
ວ່າທັນຕາແຂ້ວ ງາມໂງ່ງເງ້ຍເງ້ອກ ຂາວບ້ຳພ້ຽງ ເປລົ່ກ
ແກ້ວໜ່ວຍມະນີ ມັ່ນຫາກແມ່ນລູກຊ້າງ ເອຣາວັນຕົວປະເສີດ
ຈ່ິງແລ້ວ ກໍຫາກຄວນທ້ຳທ້າວ ສະເດັ່ດ້ຳຂ້ຳຫ້ຽ ແທ້ດ່ວຍ
ແລ້ວຈ່ິງເລືອກໜຸ່່ມ້ຳ ເຊ້ືອຊາດພົນຫົກ ຕົວໃດມີຣິດທ້ຳແຮງ
ເກ້ົງສາມສານຊ້າງ ແຖນຈ່ິງອາບັ່ກທ້າວ ຂຸນສ້ຳມັນມະຊາ
ບົນບອກໃຫ້ ແທນມ້ຳປ່າໄລ ແທ້ເນ ອັນນ້ຳມະໂນສານໃຫ້
ໄປກ່ອນອວນພົນ ຂຸນນ້ັນມ້ຳມົນຄຸນ ຊວາດຖອງເຖ້ົາຮູ້ ສອງ
ຂາພ້ອມ ຂຸນຄວນຂຸນອຸ່ນ ແຖນກ່ໃຫ້ຂ້ຳມ້ຳ ແທນເຈ້ົ້າຝ່າຍ
ຫ້ຽ ແທ້ແລ້ວ ແຕ່ນ້ັນແຖນກ່ຳຳສອງເຄ້ົ້າ ຂຸນໄຍໄປກ່ອນ
ກັບທ້ຳບ່າງ່ວມເຈ້ົ້າ ຄືຫ້ຽແບກຂວັນ ເຄ້ົ້າໄລ່ໃຫ້ແບກໜ້ຳ
ທ້ຳໜູ່ຈົກຈາວ ນ້ັນເນ ອັນວ່າແມນບົນບົນ ແບກສ່ຽມໄປພ້ອມ
ອ້ັນວ່າເຂ້ົາຝ່ຽນ້ ມີຣິດທ້ເຖ້ົາຂນາດ ຈ່ິງແລ້ວ ເຂ້ົາຈ້ັມາ

ผาบแพ้ ยิรร้ายฆ่าบหมู่ แท้แล้ว แถบภໍเต็นป่าวใช้ ฝูง
หมู่ขุนถวน[1] เจ้าจ้าไปทำภาม ฮีถวายไปพ้อม แล้วภໍ
อาบัดใช้ เถ้าปู่ธาวเฒ่า มันภมิ ใจหาม ฮีถวายเอิา
ภว้าง อันว่าสองเฮือเถ้า ถืพิมแพมมาก จ้าแล้ว เอิา
ภໍแหมแท่เจ้า ไปพ้อมฝ่าบหู้ ทั้นแล้ว เมื่อนั้นขุนบู
อิมเจ้า ถุนหูวางตินปะเสิด เจ้าภ็ฮับฮีข้าว วากู้วนั้ง
เฮัน แล้วจ้าฮัดถาบก้า ถวายมากมุงคุน ถวายนั้นชื่อว่า
ตาวฝักคำ แม่ฮีถวายก้า กับหัวพาบถิงแก้ว ทัมมะ
โรงลูกปะเสิด ทิ๊ถูบาบๆ เหื้อม แสงแจ้งสิงพระจัน
(อันว่าเถ้าทิบเจ้า หูายหูากพันปะภาม บ่อ๊ามนำ
แมบหูมถวายเจ้า เจ้าภ็เอามาพ้อม มางสมิมปาอ๊จาก)
กับหัวเถ้าอุพิเสกท้าว แถบใช้แก่ตน กับหัวสอง
แจ่มเจ้า นางนากเทวี สองสีเมิา นั่งหมมขวาซ้าย
ขุนสามฮั้นฮีท้าย ไกวแภวว่าปะถีไซ หักถิหือระแท่ม
สมงสะกมมร้อง บัดนี้แถบจ้าตั้งแต่งให้ ซาวโลกลือชา
ก่อนแล้ว ขามเมื่อขุนบูรมบา พากสวันมาส้าง ชื่อว่า

---

(๑) ขนถวน หน้าจะเป็นขนถอน

ປີກາບໃຈ້ ເປັນແມ່ອັນຫຼວງ ແທ້ແລ້ວ ກັງກັບອັນອາທິດ ທ່ຽງຈົ່ງຈຳແຈ້ງ ໂລກບ່ຽງຈຳຈົ່ໄວ້ ເວົ້າສົບສເມີມາ ວ່າດາຍ ກໍຫາກເປັນຄຳແຖບ ບອກນາງປາງນັ້ນ ແຕ່ນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຈຳແຜນ ຊ໌ ລົງມາແບບບອກ ທີ່ຈັກມາກໍ່ສ້າງ ເມືອງບ້ານບ່ອນໃດ ນັ້ນເດ ເມ໋ືອນັ້ນແຖບຈົ່ງຊ໋ຳ່ອນໃຫ້ ຣາຊາຊຸນໃຫ່ງ ໃນທ໋ົ້ນາ ທ໋ົ້ງນ້ອຍ ໃນຫ໋ັ້ນຣາບພຽງ ຫ໋ັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຈົ່ງໄປປູ່ສ້າງ ເປັນ ບອດຊຸ໋ມພູ ຫ໋ັ້ນທ໋ອນ ແມ່ນວ່າບຸນບາຫຼາຍ ຫາກຈັກຂວາງ ເມ໋ືອໜ້າ ເຈົ້າຈັກມ໋ືລຶກແກ້ວ ເຈັດຊາບນາມໜ໋ໍ ແທນສົບ ສ້າງ ສາບເຊ໋ືອຊາດວົ່ງ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າຣາຊບຸດເຈົ້າ ກຸມານ ຕົນນ໋ື ບານັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ໄປປູ່ສ້າງເມ໋ືອງລ້ານຊ້າງ ເປັນເຈົ້າແຜ່ນ ດິນ ຫ໋ັ້ນທ໋ອນ ຄັ້ນນັ້ນແຖບຈົ່ງຊ໋ົ້ບອກໃຫ້ ເມ໋ືອງໃຫ່ງຫ໋ົກເມ໋ືອງ ຈົ່ງໃຫ້ບຸຣຸດາໄປ. ປູ່ສເວ໋ັ້ຍພາຍໜຸ໋້ນ ຄ໋ືອ່າເມ໋ືອງແກວກ໋ຳ ບ໋ວ ຣະພາຕາເວ໋ັ້ນອອກ ພາຍໜຸ໋້ນ ສ໋ືອະໂຍທຍາເຂດຄ໋ັ້ນ ພາຍ ໃຕ໋ົ້ທ໋ົ້ເຊງ ອັນວ່າເມ໋ືອງພວງໜຸ໋້ນ ອຸ[1]ໂທ໋ນະຄອນຣາດ ກ໋ົ ອັນ ນ໋ົ້ງລຳເກ໋ົ້ດສ້າງ ເມ໋ືອງບ້ານແຕ່ປະຖົ່ມ ແທ້ແລ້ວ ເມ໋ືອນັ້ນຈົ່ງ ໃຫ້ຣາຊບຸດເຈົ້າ ທ໋ັ້ງຫຼາຍຖ໋ົ່ນປະເສ໋ົ ໄປປູ່ສ້າງ ເມ໋ືອງທ໋ົ້ວ

---

(๑) ອຸໂທ ຄ໋ືຈະແມ່ນອັດໂທ ແປວ່າເບ໋ົ້ຍງ່ຳ. ເບ໋ົ້ອງລຸ່ມ

ທ້ໍເຊາ ແທ້ເນີ ເມ໋ືອນັ້ນສັກໂກໂທ້ ແຖນຫຼວງຟ້ານ້ັ ພຣະຈ໋ົ
ແຕ່ງໃຫ້ທ້າວ ຊຸນຮູ້ອົກເກນ ອາທິດປາຍປາດເທ້ົ ເຖ໋ົາຣອດ
ຫູໂທ ປຸຣານະສ໋ີ ທ໋ົງວຄ໋ົາຖ້ວນ ອັນວ່າອຸດທ້ັ໋ງໄ໋ ບານ໋ີ
ໄຊຍະໄຊກ ເມ໋ືອນ້ັ໋ນພຣະບາດເຈ້ົ ຕ໋ົ໋ຄ້ອ໋ົ ປ່າວພິນ ແທ້
ແລ້ວ ເຈ້ົ໋ົາກ໋ໍສະເດັດຈາກຫ້ອ໋ົ ທ໋ົ໋ນແທ່ງເມ໋ືອ໋ົສວັນ ອັນວ່າ
ຫອບສ໋ົ໋ງນ້ັ ເປ໋ົ໋ົາລ໋ົ໋ົງນ໋ີ ບ້ັ໋ົ ແຕ່ນ້ັ໋ນແຖນໃບພ້ອມ ແຖນຫຼວງ
ເຖ໋ົ໋ົາໄລ່ ກ໋ໍນ໋ົາ ນ໋ົາແທ່ທ໋ົ໋ນ ພິນລ້ານເພ໋ືອ໋ົທ໋ົ໋ານ ກ໋ໍ໋ົ໋ທ໋ົ໋ານ໋ົ໋ອ
ເນກລ໋ົ໋ນ ຟ໋ົ໋ງໝູ່ພ໋ົ໋ານ໋ົ໋ແຖນ ເຂ໋ົ໋ົາກ໋ໍນ໋ົ໋ອ໋ົ໋ງພິ໋ົ໋ນ໋ົ໋ນ໋ົ໋ ດ໋ົ໋ງຊ໋ົ໋ານ໋ົ໋ໃຫ
ແລ້ ນ໋ົ໋ານ໋ົ໋ອ໋ົ໋ນ໋ົ໋ານ໋ົ໋ທ໋ົ໋ົ໋ງນ້ອ໋ົ ບ໋ົ໋ານ໋ົ໋ແ໋ົ໋ເ໋ົ໋ໃ໋ົ໋ກ໋ົ໋ຊ໋ົ໋ຣຸ ແຖນ໋ົ໋ກ໋ົ໋ົ໋ກ
ແຕ່ງ໋ົ໋ ຣ໋ົ໋ານ໋ົ໋ສ໋ົ໋ທ໋ົ໋ັ້ນ໋ົ໋ແ໋ົ໋ທ໋ົ໋ົ໋ງ໋ົ໋ສ໋ົ໋ ອ໋ົ໋ັ໋ກ໋ົ໋ະ໋ົ໋ນ໋ົ໋ະ໋ົ໋ເ໋ົ໋ົ໋ະ໋ົ໋ເ໋ົ໋ົ໋ົ໋ ສ໋ົ໋ະ໋ົ໋ກ໋ົ໋ິ໋ດ໋ົ໋ປ໋ົູ໋໋ົ໋ໃ໋ົ໋ນ
ກ໋ົ໋ນ ກ໋ົ໋ບ໋ົ໋ທ໋ົ໋ັ໋ງ໋ົ໋ລ໋ົ໋ັ໋ກ໋ົ໋ອ໋ົ໋ະ໋ົ໋ບ໋ົ໋ານ໋ົ໋ອ໋ົ໋ນ ປ໋ົູ໋໋ົ໋ສ໋ົ໋ິ໋ງ໋ົ໋ສ໋ົ໋ັ໋ນ໋ົ໋ນ້ັ໋ ອ໋ົ໋ັ໋ນ໋ົ໋ນ໋ີ ຊ໋ົ໋ົ໋ວ່ ຊ໋ົ໋ົ໋ານ໋ົ໋ຕ໋ົ໋ົ໋ານ
ທ້ອ໋ົ ເມ໋ືອ໋ົ໋ງ໋ົ໋ສ໋ົ໋ິ໋ນ໋ົ໋ະ໋ົ໋ຄ໋ົ໋ອ໋ົ໋ນ໋ົ໋ໂ໋ົ໋ລ໋ົ໋ກ ຈ໋ົ໋ົ໋ງ໋ົ໋ແ໋ົ໋ລ້ວ ແຖນ໋ົ໋ທ໋ົ໋ານ໋ົ໋ກ໋ົ໋ິ໋ກ໋ົ໋ແ໋ົ໋ຕ່ງ໋ົ໋ໄ໋ົ໋ວ້
ເມ໋ືອ໋ົ໋ທ໋ົ໋ນ້ໍ໋ົ໋ໂ໋ົ໋ລ໋ົ໋ກ໋ົ໋ລ໋ົ໋ ແ໋ົ໋ທ້ ຄ໋ົ໋ານ໋ົ໋ ແ໋ົ໋ຕ່ນ້ັ໋ນ໋ົ໋ວ໋ົ໋ິ໋ສ໋ົຸ໋໋ົ໋ກ໋ົ໋ນ໋ົ໋ເ໋ົ໋ຈ້ ພ໋ົ໋ຍ໋ົ໋ານ໋ົ໋ຫ໋ົ໋ຼ໋ົ໋ວ໋ົ໋ງ໋ົ໋ແ໋ົ໋ຖ໋ົ໋ນ
ແ໋ົ໋ຕ່ງ ພ໋ົ໋ຣ໋ົ໋ະ໋ົ໋ກ໋ົ໋ນ໋ົ໋ີ໋ົ໋ອ໋ົ໋ະ໋ົ໋ນ໋ົ໋ິ໋ດ໋ົ໋ພ໋ົ໋ານ໋ົ໋ສ໋ົ໋ານ໋ົ໋ໄ໋ົ໋ວ້ ໄ໋ົ໋ຣ໋ົ໋ງ໋ົ໋ພ້ອ໋ົ໋ນ໋ົ໋ຢ໋ົູ໋່ອ໋ົ໋ັ໋ນ ແ໋ົ໋ທ້ແ໋ົ໋ລ້ວ
ເຈ້ົ໋ົາ໋ົ໋ກ໋ົ໋ນ໋ົ໋ີ໋ົ໋ອ໋ົ໋ະ໋ົ໋ນ໋ົ໋ິ໋ດ໋ົ໋ໄ໋ົ໋ວ້ ຫ໋ົ໋ານ໋ົ໋ຫ໋ົ໋ຼ໋ົ໋ວ໋ົ໋ງ໋ົ໋ (ເ໋ົ໋ປ໋ົ໋ັ໋ນ໋ົ໋ແ໋ົ໋ຖ໋ົ໋ວ໋ົ໋ກ໋ົ໋ນ໋ົ໋ ແ໋ົ໋ວ໋ົ໋ກ
ອ໋ົ໋ະ໋ົ໋ວ໋ົ໋ັ໋ນ໋ົ໋ວ໋ົ໋ງ໋ົ໋ກ໋ົ໋ວ້ານ໋ົ໋ ລ໋ົ໋ງ໋ົ໋ນ໋ົ໋ເ໋ົ໋ປ໋ົ໋ັ໋ນ໋ົ໋ຕ້ານ ນ໋ົ໋ະ໋ົ໋ຄ໋ົ໋ອ໋ົ໋ນ໋ົ໋ຄ໋ົ໋ານ໋ົ໋ທ໋ົຸ໋໋ົ໋ກ໋ົ໋ທ໋ົ໋ີ ມ໋ົ໋ີ໋ົ໋ບ່ໄ໋ົ໋ຮ້
ໃ໋ົ໋ນ໋ົ໋ທ໋ົ໋ັ໋ນ໋ົ໋ແ໋ົ໋ຜ່ນ໋ົ໋ດ໋ົ໋ິ໋ນ) ທ໋ົ໋ັ໋ງ໋ົ໋ເ໋ົ໋ລ໋ົ໋ົ໋ານ໋ົ໋ປ໋ົ໋ະ໋ົ໋ສ໋ົ໋ິ໋ດ໋ົ໋ທ໋ົ໋ີ໋ົ໋ໄ໋ົ໋ມ້ ໃ໋ົ໋ຫ້ເ໋ົ໋ກ໋ົ໋ີ໋ົ໋ດ໋ົ໋ເ໋ົ໋ປ໋ົ໋ັ໋ນ໋ົ໋ໄ໋ົ໋ຟ (ຍ໋ົ໋ານ

ເມື້ອຄົນເອົາຄື ເກົ່ານີ ໄຟໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຝູງຄົນໄດ້ ໄຟດ້ງໄດ້ຮຸ່ງ ທຸງຕົ້ນເຂົ້າ ເຜົ່າຊົນຈີປາ ຫັ້ນແລ້ວ) ແລ້ວກໍອະທິຖານນ້ຳ ທ້ຳໝູ່ຮູລົນ ກົນີ ເພື່ອໃຫ້ຄົນທ້ຳຫຼາຍ ປູ່ສະບາຍເມື້ອໜ້າ ກໍຈ້ຳສອນສ້ຳໄວ້ ຝູງໝູ່ເທວະດາ ຝູງປູ່ໃນຊົນພູ ຊູ່ຕົນຕ່ຳ ຄ້ວນ ຈ້ຳໃຫ້ຮັກສາແກ້ວ ຂຸນຫຼວງບູຮົມຮາດ (ຢ່ຳໃຫ້ອຸບາດ ຕ້ອງ ໜອງໃໜ້ເບື້ອງໃດ ຈ້ຳໃຫ້ເຈ້ຳປູ່ໄດ້ ໜັ້ນທ່ຽງເທັ ຣະຄາ) ກັບທ້ຳພິນເພນຫຼວງ ໃໝ່ໃຫທ້ຳຄ້ານ ອັນນ້ຳຢ່ຳນີ ໃພບໃພຮ້ານ ໃຮຄາບ້ຳບຸງ ສ້ຳເຫັ້ນ ຄຳທີ່ເຮົາສ້ຳໄວ້ ສູເຈ້ຳ ຈ້ຳຈຳ ແທ້ດາຍ ຄ້ວນນັ້ນເຈ້ຳຈ້ຳສອນສ້ຳໄວ້ ຄອງຮາຊທັນສິນ ກັບທ້ຳຄອງເສນາ ຊູ່ຄົນແວນຜ້ຽນ ຄັນວ່ານ້ຳຣະບວນແລ້ວ ລີ ລາລຸກພາກ ເຈ້ຳກໍເມື້ອສູ່ທ້ອງ ເມື້ອງຟ້າຟາກສວັນ ຫັ້ນແລ້ວ ບັດນີ້ນາຈັກເລົ່າພາກຄ້ອຍ ເຖິງບາດແຖນຫຼວງ ກ່ອນແລ້ວ ພຣະກໍຂວາ ໆ ສຸງ ຊົ່ນຊົມດອມດັ້ງ ຍາມນັ້ນຂຸນ ບູຮົມສ້ຳ ສເວີຍເມື້ອງທິສອາດ ສອງຂວບເຂົ້ຳ ເລັບໄດ້ລູກ ຊາຍ ຊະຊ່ອນໜ້ຳ ແຍ້ນບ້ຳພຣະແຂໄຂ ໃສ່ຊື່ວ່າຈອມຂຸນລໍ ຮູບງາມປານແຕ້ນ ໄດ້ກັບດອມນາງແກ້ວ ຍົນມະພາລາຕົນ ພີ ເຈ້ຳກໍຮັກບ້ຳພ້ຽງ ເພຽໄວ້ເກົ້ງດາ ແຕ່ນັ້ນເທວີຊ້ຳຍ

ອົກແຄງນາງນາດ ນາງກໍ່ໄດ້ລູກນ້ອຍ ງາມບ້ອຍບ່ໍ່ຂຸນ ອັນ
ວ່າປິດຕາພ້ອມ ນາດາພໍ່ແມ່ ໃສ່ຊື່ວ່ານາງລ້ານຊ້າງ ຜິວ
ໜ້ງງສ່ໍ່ງຄຳ ແທ້ແລ້ວ ພັດເລົ່າໄດ້ລູກແກ້ວ ຕົນຊື່ວ່າຈຸງສວາງ[1]
ກັບນາງບົມມະພາລາ ບອດນາງນ່ໍ່ງເອ້ຍ ຖັດນັ້ນສາວສວັນ
ແກ້ວ ອົກແຄງມ່ໍ່ລູກ ກໍ່ຈ່ໍ່ງໃສ່ຊື່ແກ້ວ ກຸມານນ້ອຍໃສໜ່ໍ່ງ
ຖັດນັ້ນງົວອິນນ້ອຍ ຈອມແພ່ງອ່ໍ່ງປະເສີດ ເກ່ີດກອມນາງບົມ
ມະພາລາ ບອກສວັນສາວແກ້ວ ຖັດນັ້ນອົກແຄງສ້ອຍ ກະ
ສັດຕ່ໍ ມ່ໍ່ລູກ ກໍ່ຈ່ໍ່ງໃສ່ຊື່ນ້ອຍ ກຸມານທ້ ້ າວລູກຊຸບ[2] ແລ້ວເລົ່າ
ໄດ້ແຈ່ມເຈ້ົ ້ າ ເຈ້ັດແກ່ນພ່ໍ່ງກະສ້ັ ກ ກັບກອມນາງບົມມະພາ
ລາ ບອກເທ ົ ວ ົ ເກ ົ ້ ົ າ ອັນວ່າບຸດຕາແກ້ວ ກຸມານເທ ້ ້ ົ າຫ ົ ນ ໍ
ເຈ ້ ັ ດໝ ຸ ່ ນຫ ້ ້ ົ າ ຕະການໜ ້ ່ ໍ ງເກ ົ ່ ໍ ກ ົ ນ ແທ ້ ້ ແລ ້ ວ ກ ັ ບທ ັ ງຜ ິ ວ
ນາງໜ ້ ້ ົ າ ງາມລ ົ ່ ນອ ິ ນຂ ຸ ງ ວ ັ ນວ ຸ ງ ກ ົ ່ ຄ ່ ອງຜ ິ ວນາງແກ ້ ວ
ອ ັ ນວ ່ ານ ິ ່ ງແພ ່ ງນ ້ ອ ຍ ໃ ສ ່ ນ ົ ງ ານ ລ ົ ່ ອ ານ ຄ ໍ ່ ງ ມ ົ ່ ກ ົ ວ ຜ ິ ວອ ້ ວ ນ
ອ ່ ອ ນ ອ ວ ນ ຕ ົ ້ ງ ຫ ານ ະ ອ ຍ ວ ອ ຍ ໜ ້ ້ ົ າ ພ ອ ະ ຈ ັ ນ ເພ ່ ງ ໃ ສ ່ ອ ່ ໍ ງ ເປ ັ ນ
ທ ົ ່ ຫ ຼ ໍ ງ ລ ໍ ່ ປ ້ ່ ໍ ມ ຄ ອ ຍ ເຈ ົ ້ ົ ປ ່ ໍ ່ ອ ົ ມ ຕ ົ ວ ພ ໍ ່ ກ ໍ ່ ຄ ົ ດ ໃ ຄ ່ ອ ້ ົ ວ ໍ ເປ ັ ນ ອ ານ

---

(๑) จุงสวาง บางสะบับว่า จุงสิง

(๒) ลูกขุน บางสะบับว่ ลิกกัม

ອາຊາ ແທ້ແລ້ວ ໂສມພາວງາມ ຮູບກະບວນຊາວຟ້າ ພຣະກໍ
ຮັກບົງພ້ຽງ ສເມີຫນ່ວຍຕາຕົນ ກໍຫາກຢູສະບາຍສຸກ ຊົ່ນຊົມ
ກອມແກ້ວ ເຈົ້າກໍບໍ່ເດືອດຮ້ອນ ຈັກສິ່ງໃຮຄາ ອັນວ່າໂພຍໄພ
ສ້ຽ ກໍບໍ່ມີມາຕ້ອງ ນັບແຕ່ວາດອງສ້ຽ ຊົມພູນະຄອນຣາດ
ມານີ ເກົ້າຂວບເຂົ້າ ບໍ່ມີຮ້ອນຮ່ອນໃດ ແທ້ແລ້ວ ທໍ່ວ່າຍັງ
ເຄືອງແທ້ ເສນາພົນໄພ່ ພຣະກໍໄຮ້ທາຍຂ້ຽ ຄົນໃຊ້ຊູ່ປະການ
ແທ້ແລ້ວ ກັບທ້າງຊ້ຽງແລະມ້ຽ ຝູງໝູ່ເງິນຄໍາ ແມ່ນວ່າເອົາ
ແຕ່ເມືອງແຖນມາອັນໃດ ກໍຈົ່ງມີອັນນັ້ນ ເມືອນັ້ນພຣະບາດເຈົ້ຽ
ທ້າວໃຫ່ງຊຸນບູຮົມ ກັບທ້າວນາງເທວີ ບາກແຄນເຄືອງແຄ້ນ
ພຣະຈົ່ງທັ້ນຊຸນສາມເຖົ້ຽ ຊຸນໄຍມາຣົບ ກັບທ້າວ່ານ່ວມເຈົ້ຽ
ມາພ້ອມພໍ່ກັ້ນ ສູຈົ່ງເມືອຫູນໃຫ້ ແຖນຫຼວງຟ້າຄົ້ນ ກູພຸ້ນ
ກໍຈົ່ງເລົ່າພາກພົ້ນ ຖວາຍເຈົ້ຽຊູ່ປະການ ແດ່ເນີ ອັນວ່າເຮົ
ກາດກ້ອ ມາເກົ່ກາງຫນອງ ອົນຕະການເປັ້ນ ນົ້ດນົ້ວສຸນ
ເສ້ຽ ອັນວ່ານົ້ວມົ້ດຟ້ຽ ບໍ່ມີສວ່າງຈັກຍາມ ພຣະເອົ້ຍ ແສງ
ສຸຣິໂຍນາ ບໍ່ໃສສູນເສ້ຽ ອັນນົ້ງສອງໜ່ວຍເຕົ້ຽ ຮຸ່ງໃຫ່ງມານ
ນັ້ນ ເຄືອນັ້ນເປັ້ນຊອນລອນ ສອດໃບບັ້ງໄວ້ ນັ້ນກໍເລັ້ຽຖົ່ນໄມ້
ໃຮຫຼວງນົ້ວມົ້ດ ແມ່ນວ່າເງົ້ຽເງົ້ກໜ້ຽ ບໍ່ເຫັ້ນຟ້ຽພ່ອງໃສ

ແທ້ແລ້ວ ຝູງຂ້າປູ່ບໍ່ໄດ້ ເມືອງລຸ່ມໜາຈະເຟັນ ນາກແລ້ວ (ເພາະມັນເຟັນຂີ້ໜິວ ມືດມົວເມືອງໃດ້ ເຟັນເພາະໃບເຂົ້າ ກ້ວ ມຸງເທິງແດດບໍ່ສ່ອງ) ຂໍໃຫ້ເຫັນແກ່ຂ້ອຍ ປາງນີ້ໂພດ ນາບ ແດ່ທ້ອນ ສູຈົ່ງທູນບາດໃຫ້ ໂດຍດ້ຳຄຳຮາ ນີ້ເນີ ສັນ ໃດມີຄວາມສຸກ ບໍ່ກ່ວ່າສູສາມເຖົ້າ ແຕ່ນັ້ນສາມຂຸນເຖົ້າ ລີລາ ໂດຍບາດ ເມືອຮອດຟ້າ ທູນໃຫ້ວ້ກ່າວກອນ ເລົ່າພາກພັ້ນ ທູນບາດພຍາແຄນ ຖວາຍທັນປຳ ຊູ່ອັນແວນຜ້ານ ເມືອນັ້ນ ຣາຊາເຈົ້າ ແຄນຫຼວງຟ້າຄົ້ນ ພຣະກໍຊົມຊື່ນດ້ານ ສາມເຖົ້າ ກ່າວກອນ ບັດນີ້ລູກພໍ່ໄປສືບສ້ວງ ສເວີຍຣາດຊົມພູ ທີ່ພຸ້ນ ບ້ວງຄ່ອຍເທົ້ງຣະຄາຄ້ວ ຊອບທັນລີເຈົ້າ ວ່າຈັກໄປຟັນໄມ້ ໃຣ ຫຼວງລຳໃຫ່ງ ເສັ້ງນັ້ນ ເກງທ່ໍຂວານບ່ໍຫມັ້ນ ຂວາງແພ້ລູກເຮົາ ບ່ໍຮູ້ ບັດນີ້ກູຈັກອາບັດໃຫ້ ສູໄປຕົກແຕ່ງ ເພືອໃຫ້ລູກແກ່ນ ແກ້ວ ກູໜຸ້ນປູ່ ດ ແດ່ເນີ ກັບທ້ວງບ່າງ່ານເຈົ້າ ທ້ວງປູ່ແຄນໃຍ ສູຈົ່ງໄປຟັນເຕືອ ເຂົ້າກາດເສັ້ງຕ້ວງຄ້ວນ ກັບທ້ວງນົນຈົບພ້ອນ ແຄນຫຼວງເຖົ້າໄລ່ ກໍ ດ ເຂືອຈົ່ງໄປປ້ຳໄມ້ ໃຣສ້ວງຢ່າໃຫ້ຫ ຸ ແທ້ເນີ ແມ່ນວ່າແຄນຊີໃຫ້ ຖ ຊ ໄປທ່ວ ໃຫ້ໄປຊີໜາກເຕົ້ ປຸງນັ້ນທ່ວພລັນ ທ່ໍເນີ ເມືອນັ້ນສພ້ງພ້ອນ ຝູງໜ່ງ ວ ຄວາຍ

ຄົນບ້ວງຊາບ ອອກມາໃນທັ້ນ ມີທ້ວງລວາສູນແປ້ ໝູໜາເປັ້ ໄກ່ ກໍ່ມີ ມີທ້ວງຊ້ວງແລະມ້ວ ແມວພ້ອມທ່ານທ້ວງ ກັບທ້ວງ ຕານແລະໜ້ວ ສ໋ສງຄປາປູນ ບໍ່ຣະບວນຄົນ ເຄ໋ອງສັ່ນຊົນ ຄ້ງ ມີທ້ວງສ໋ໄຄໜ້ອມ ຂ໋ວງແຄງຊ໋ບ໋ວ ກັບທ້ວງກ້ວນແລະອ້ອຍ ພູພ້ອມອອກມາ ທັ້ນແລ້ວ ແມ່ນວ່າແຄນສ໋ວໃຫ້ ໄປສ໋ວເປັ້ນ ຮູ ບ້ວງລາພູ ໜ່ວຍປາບເປັ້ນນ້ອງ ແຕ່ນັ້ນເດ້ງຣະດາດລ້ັ ຝ້ງໝູ່ບ້ວງຊາບ ມີທ້ວງງ໋ວຄວາຍຫ້ງ ລ້ວງລ໋ງປ້ານນ້ໍ ກັບ ທ້ວງຫ້ວ໋ຖ໋ຊ້ວງ ໜ້ວງພາຍໃຫ້ຈ໋ອກ ມາແລ້ວ ໃນໜາກນ້ໍ ປ້ງ ທັ້ນໜ່ວຍປາບ ອັນວ່າຣ໋ຕນ້ວງແກ້ວ ເງ໋ນຄໍ່ານ້ວ່ອນ ກ໋ິ ກໍ ຈ໋ກໃຫ້ຈ໋ກລ້ັ ມາທ້ັ້ນຊ່ອັ້ນ ແທ້ແລ້ວ ສ່ວນວ່າແຄນເ໋ືອກ ໃຫ້ ໄປເປ໋ດປ໋ະຕູຄໍ່ ອັນວ່າເງ໋ນເຫ້ັ ກ ກ໋ວ໋ຶ້ນມ໋ທ້ັ້ ສ໋ນສ໋ັ ພ້ອມ ບ໋ມ໋ີ ຈອນຈ໋ບ໋ນາກ ຄໍ່ານ໋ີ ກູສ້ັ້ງໃຫ້ ສູເຈ້ັ ຢ່ານ໋ລ໋ມ ແທ້ເ໋ີ ໃຫ້ສູ ກູ ນທ້ັ ປ່ ຄ້ັ ຄວາມ ກູ ວ້ານ ແລ້ວໃຫ້ໄປ ຝ້ັ ນໄ ໄຣ ຫ ວ ຣ໋ມໃຫ່ ເ ເ໋ີ ປ່າ ໄ ເ ວ ຈ ໄ ຝ ຖ ເ ກ ຊ ຄ ຣ໋ມໃຫ່ ບ ບ ນ ນ ເ ຈ ພ ກ ຕ ຂ ເ ປ່ ໄ ໃ ບ ນ ໄ ເ ຈ ໃ ຫ ນ ຈ ນ ສ ປ ໄ ໃ ນ ນ ກ ປ ປ ໄ ໃ ນ ໄ ເ ຈ ໃ ຫ ນ ຈ ນ ສ ປ

ໃຫ້ຈຳປັດຖາພີ ຈຸ່ມລົງພາຍໃຕ້ ໃຫ້ມັນດັບເສັ້ງເຊື້ອ ເຄື່ອລຳ ອຸບາດ ອັນນັ້ນ ກັບໃຫ້ຜ່າໜາກນ້ຳ ປຸງຫັ້ນຫ່ວຍຫຼວງ (ສູ ປ່າໄວ້ ຕັດອອກເປັນຕອນ) ຟັນເປັນງືມ ຜ່າເສັ້ງປ່າໄວ້ ຕັ້ງ ແຕ່ນັ້ສູປ່າທຸງວມາຟ້າ ຫາກູຈັກເທົ່ອ ແມ່ນວ່າຕູປູ່ພໍ້ ຊຸເມ້ອ ປຸ້ງມຜໍສູ ດອກນາ ຄັນວ່າສໍ້ສູມຸ້ງ ມໍຣະນາດຕາຍໄປ ເມ້ືອໃດ ຈ້ຳໃຫ້ຖ້ືເງິນຂັນ ຊູ່ຄົນຕ້ຳຖ້ວນ ຍາມຈັກເກົ້ດເຂ້ົ້າເຫຼ້ົ ທຳ ສ້ຳສັນໃດ ກໍ່ດ້ ໃຫ້ວ່ານາກິນເປ້ືສູ ຊູ່ຄົນປ່າຊ້ ຄ້ອນວ່າແຖນ ສ້ັງແລ້ວ ບໍຣະບວນທຸກສ້ຳ ເຂົ້ານ້ຳລົງຈາກຟ້າ ເມ້ືອງໃຫ້ທ້ົ ເຊ ອັນວ່າແຖນໄຍພ້ອມ ແຖນຫຼວງເຖ້ົາໄລ່ ກໍ່ດ້ ກັບຫ້ັງບ່າ ງ່ານເຈ້ົ້ ສານເຖ້ົານຸດໄປ ເຂົ້ານ້ຳມຸ້ງ ລົດຊ້ວຕາຍ ໄປ ຖ້ວນແລ້ວ ກາຍເກ້ົດເປັນຜ້ືຫຼວງ ເສ້ັຍເມ້ືອງດຸງນ້ັ ຄົນ ຈ້ຳໄດ້ກ່າວເອ້ັນ ປາງພອກພະລ້ືຜ້ ຮຸງກວ່ານາກິນເປ້ືເຂົ້ ຣ້ືບ ນາຍາຊ້ ທຸງນ້ອມນາກິນເຂ້ົ້ ໂພຊະນ້ັງເຂົ້ານອກ ຕານ ແຕ່ຄົນນອບໃຫ້ ເຂົ້ານ້ັ້ນກໍ່ຈ້ຳກິນ (ຄົນຈ້ຳໄດ້ເອ້ັ້ອງເຖ້ົ ເວ້ົ ສ້ົບກັ້ນນ ທ້ຳພາສ້ຳໄທລ້ວ ກ່ານນ້ຳຈ້ຳເວ້ົ) ຈົນວ່າລຳ ດັບເທ້ົ ພາບລຸ້ນເຮ້ົ້ານ້ຳ ນ້ຳ ຍາມເມ້ືອກິນເຂ້ົ້ານ້ຳ ເຮ້ົ ເອ້ັ້ນວ່ານ້ຳເປ ນ້ັ້ ທ້ັ້ນແລ້ວ ເມ້ືອນ້ັ້ນພຣະບ້ຳດເຈ້ົ ຊຸນຣ້ຳຊບູຮົມ

ພຣະກໍຕອງຕາງ ແຈກຄົນຝູງນັ້ນ ອັນວ່າຮູຊີໃຫ້ ແປງເປັນ
ສອງໜ່ ໜ່ນ້ຳຊໍ່ວ່າເຊ ໃຫເລ້ມລູກລາວ ໜ່ນ້ຳຊໍ່ວ່າໃຫ
ໄວ້ ເປັນຄັນລຸງນປູ່ (ເຂົາກໍ) ຈໍ່ຈຳແຈ້ງ ເອົາໄວ້ຊູ່ຄົນ ແທ້ແລ້ວ
ໜ່ນ້ອອກຮູສ໋ວນັ້ນ ໂສນງາມດູອາດ ແປງເປັນ(1)ສ໋ ງາມສ໋ ງໃຫ້
ລຸງນໄວ້ຄໍ່ຄັນ ຊໍ່ວ່າໃ(2)ເລ ງໄວ້ ເປັນຄັນລຸງນປູ່ ເຂົາຈໍ່ແຈ້ງ ຈຳ
ໄວ້ບ່ລ້ມ ໃຫລ່ໃຫ້ ໃຫຂວາງສາມສ໋ ງ ຈ໋ງແລ້ວ (ເຈ້ົາກໍ) ບັນ
ບອກໃຫ້ ໃຫນ້ັ້ນຊູ່ອັນ ຄັນວ່າແຈກແບ່ງແລ້ວ ປັນໜ່ນ້ຝູງຄົນ
ຕາມອາກາບ ເກ໋ດມາວັນເຄ້ົາ ເຈ້ົາກໍເອົາຕາມເຮ໋ອງ ຮູຊີຮູສ໋ວ
ພໍເມ໋ືອແຈກແບ່ງແລ້ວ ລາວເຄ້ົາຈ໋ງສອນ ໃຫ້ສ໋ບສ້ ງ ເຮ໊ັດ
ໄຮ່ນາກ໋ນ ກໍຈ໋ງແບ່ງເປັນອາພອນ ແຜ່ນແພຜ໋ ນຜ້ າ ແລ້ວເລ້ົາ
ບອກໃຫ້ຮູ້ ຫ໊ ງສ໋ ງສັພກາບ ອາດຈັກຄ໋ວຂະນາເ໋ ງ ແຫ່ ງ
ຄ ຳ ບ່ ນ໋ ແລ້ວ ກໍຈ໋ງປຸ ນແປງໃຫ້ ບ໋ ງຊ ຍສ ນຄູ່ ກັນແລ້ວ ແລ້ວ
ກ ນ໋ ລູກເຕ້ ົ ເຕ ນບ້ ນຢູ່ສະຖ ນ ທ ້ ງເລ້ົ ບອກໃຫ້ອຸປຖ ກລ ້ ງ
ພ ່ ແມ່ລຸ ງຕ ປ ຳແປງຝູ ງ ແມ່ ນ ຍລ ປ ້ ຈ ນໃຫ້ເຈ ້ ຍ ະ
ກ ນພ ້ ນ ຕ ນ ຍພ ່ ແມ່ ເ ຍເລ ້ ລ ກຊ ້ ວ ນ ້ ນ ເ ້ ອຜ ້ ນ ຜ ກ

---

(๑) ສ ນສ ໍ ງໃຫ ້ ຄ ນ ແ ນ ສ ນ ໜ ່

(๒) ໃ ເ ໍ ງ ນ ່ ນ ວ ໃ ກ ະ ເ ໍ ແ ໍ ງ ຄ ຳ ນ ງ ່ ນ ວ ແ ໍ ງ ທ ນ.

ສະວັນ ທ້າວບອກໃຫ້ ເຂົາເລີກສະການເສັ ທຳມຸງຄຸນ ສ້ຽ ບຸນຫາເຖົ້ວ ພໍ່ແມ່ນໍຣະນາດແລ້ວ ກິນທານທອດສ້ຽ ເກັບ ດູກໄວ້ ທ້ວລ້ຽງສ່ວຍສີ ແລ້ວເລົ່າແປ່ງສາລາ ກໍ່ກວມມຸງໄວ້ ໃຫ້ສູທຸງວສ້ຽເຂົ້ວ ປ່າຂາດສັກວັນ ຄັນວ່າບໍ່ມີຄົນໄປ ໃຫ້ແຕ່ງ ເຮືອແຮໄວ້ ແລ້ວຮຸງກເອົ້ນ ພໍ່ແມ່ນາກິນ ຊ້ວ່າເປັນພີ້ເຮືອນ ສິບນາດຸງວນີ້ (ອັນວ່າ) ຮູສ້ວໃຫ້ ຮຸງກວ່າເປັນໃທ ເຂົ້ວກໍ່ມີ ຮູບງ່ານ ຊູ່ຄົນເລ້ຽງລ້ວນ ເຂົ້ານັ້ນມີພຍາພ້ອມ ອາຄົມແຄວນ ນາກ ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເອົາໄວ້ປ່າລົ້ມ ອັນວ່າຮູຊ້ໃຫ້ ເຂົ້ວໄປເປັນ ໃໝ່ ເທດວ່ານີ້ຮູບຮ້ວ ດ່ຳເຫ້ຼ້ອມສ້ຽຫນີ ຊ້ວ່າຂ້ວກ່ຳຮ້ວ ເຂົ້ວປູ່ດອບສູງ ໃຫ້ເຂົ້ວເອົ້ວປ້ຕອງ ແປກກະບອງນາໃຫ້ ເມ້ືອ ນັ້ນຣາຊາເຈ້ົ້ວ ສອນພົນຝູງໃໝ່ ເຈ້ົ້ວກໍ່ຈ່ຳຈ້ດ້ອຍ ແຖນຟ້ວ ບອກນາ ແທ້ແລ້ວ ແຕ່ນັ້ນໃທຂວາງໃຫ້ ຫາຂວາງເປັນໜູ່ ໃທເລັ້ນໃຫ້ ຫາເລັ້ນປ່າເປັ້ນ ອັນວ່າໃທເລ້ຽງໃຫ້ພ່ຳພ້ອມ ກັ້ນ ປູ່ເປັ້ນນວນ ໃທວ້ືຫາໃທວ້ື ໜູ່ກັ້ນດາດ້ວນ ຄຸ້ດນັ້ນໃທລ່ໃຫ້ ຫາລ່ສິນສູ ສູປ່າໄດ້ລ່ານ້ວງ ຄ່ຳເຖ້ົ້ວສ້ັ້ງສອນ ຄັນວ່າກິນຊ້ືນ ໃຫ້ສ້ຽຊ້ືນ ຕ່ອນໃຫ່ງທ້ວງຂາ ຄັນວ່າສູກິນປາ ໃຫ້ສ້ຽປ່ານ ຮ້ອນ ເວນວາງໃຫ້ ພະລ້ືເຖນຊ້ືນ ແຖນຈ້ຽຄູນຂ້ືນໃຫ້ ສູ

ເຈ້ານ້ຳມີ ມ້ຣ້ອງໃຫ້ ຄະລຳແກ່ຝູງຊາຍ ມ້ຣອາຍໃຫ້ ຝູງບ່ຽ ຄະລຳນາກ ຈ່ຽກລາຍ ເດືອນຈຸ່ງໃຫ້ ຄະລຳຄືກິດກາບ ເດືອນ ປ້ໃຫ້ ຄະລຳມ້ເຕ້ຳຣວາຍ ພັກບາບໜ້າ ປ່າຄ່ອນຟ້ນຫ້ວ ປ່າໄດ້ຖ້ຍວັນໄປ ຮ່ອນເຣຟັ້ນໄມ້ . ປ່າໄດ້ຕັກໄຕ່ງນ້ຳ ຕຳສາກ ສຸ່ງຄ້ຳ ຝູງນາງບ່ຽ ປ່າຮ່ອນຮຳເອົາເຂ້ຳ ໃຜຜູ້ທຳຄືໄດ້ ເປັນ ຄືເຖ້ຽຂນາດ ຈ່ຽກແລ້ວ ພຍາດຫາບທ່ຽງແທ້ ຄຳໄຂ້ກໍບ່ເຖ້ຽ ຫ້ັ້ນແລ້ວ ແມ່ນວ່າທຳກາບສ້ຽ ນາສອນເຣັ[1]ໄຮ່ ກ໊ ນ້ັ ແຕ່ພ໊ຊຫນາກໄມ້ ເຫ໊ືອລ້ັນອະເນກນອ ແທ້ແລ້ວ ແຕ່ນ້ັ ຂນບູຮົມເຈ້ຳ ກະສັດຕາຕົນປະເສ໊ ພຣະກໍສເວ້ຍຣາດສ້ຽ ເມ໊ືອງບ້ານຮຸ່ງເຮ໊ືອ ເຈ້ຳຈ່ຽຕ້ັ ເປັນອາດພຍາຈ້ັ ກ໊ຈ່ຽ ສອນເສນາ ໃສ່ໄປເປ້ັຍດ້ານ ເພ໊ືອໃຫ້ອາສາເຈ້ຳ ຣາຊາພູວະ ນາດ ຈ່ຽກແລ້ວ ບ່ໃຫ້ເຄ໊ືອງບາດພ້ັ ຈອມເຈ້ຳພຣະບອກເມ໊ືອ ວ່າດາບ ຂຸນສ໊ືທ້ັມມະຣາດໃຫ້ ເປັນນ໊ຳເສນເມ໊ືອ ຮ້ັກສາພ້ັນ ຄ້ັນເສ໊ືກ ໄພ່ໃຫທ້ັງຄ້ຳບ ອ້ັນວ່າຂຸນແສນໃຫ້ ເປັນໜ້ັນຫ້ວ ກາ ໃຫ້ເພ້ັນຮ້ັກສາຝູ ແຂກຄ້ັນມາເຝ້ຳ ອ້ັນວ່າຂຸນສ້ານໃຫ້ ແຕ່ງຕ້ັ ຖ[2]ໄພ່ພ້ຳຍຂວາ ຂຸນພ໊ ຖ໊ພ້ັນແພ້ນ ແຫ່ແຫນພ້ານ

---

(๑) ນາສອນເຣັ ເດ໊ມວ່ານາສອນຝູງໃຫ່ງ

(๒) ຖ໊ໄພ່ພ້ານຂວາ ເດ໊ມວ່າຖ໊ໄພ່ຂ້ນຂວາ

ຊ້າຍ ຊຸນບານຜູ້ສລາດຮູ້ ຣາຊສານພີ່ນ້ອງ ຮູ້ຮີດເບ້ອງ
ຄອງເຖ້ົາແຕ່ປະຖົມ ໃຫ້ປູ່ໄ້ ຮຽງຣາດຣາຊາ ປູ່ໃນ(1)ພ້ະວັງຕັ
ແຕ່ງຄວາມຄວນແທ້ ຊຸນອຸ່ນໃຫ້ແຕ່ງຕ້ັ ຣາຊວັງປູ່ພາບຫ້ຽ
ຕັດແຕ່ງຄອງຄຳພິດ ໃໝ່ໃຫຊຸນຂ້ ເປັນຜູ້ພີຈານແຈ້ ຕວ
ຕາຕັດແຕ່ງ ບ່ໃຫ້ຫ້ຽລ່ານ້ານ ດູແມ້ງແມ່ນຄອງ ທຸກຄ່ຳ
ເຊ້ົ ເຝ້ົາບາດບ້ວສີ ຄອງໃດ ແຕ່ງແປງຕາງເຈ້ົ ເມ້ືອນ້ັ
ພຸ້ະຈ້ຶງຄຶດຮ່ຳຮູ້ ເຖ້ົາອ່ອນທ້ັງເຈັ ກ່ໄປມ້ືສາວສນົມ ປູ່ເປ້ັ
ເມ້ັງເຄ້ົ ເຈ້ົາກ່ນາລ່ຳປ້ັ ຝູງອອກຮູ້ຊ ກ່ບ່ ມ້ືພ່ສົມ ລູກຕ້ັ
ພ່ສ້ັ ເທດວ່າພ້ືວຄ່ຳເຫ້ຼ ສເມ້ືກາຄ່ຳກ່ຳ ທ້ັງເລ້ົາປາກ
ຕ່ຳຕ້ັ (ປາກພ່ຳ) ເປ້ັນຕາປາກຫ້ົ ແຕ່ນ້ັ້ນເຂ້ົາຈ້ຶງມາເລ້ືອກ
ເລ້ັ ຮູ້ສ້ວລອງດູ ໃສ່ນ້ໃວ້ມ້ືພ້ືວສາງ ເພດໃທງ່ານລ້ວ ອັ
ວ່າເຈ້ັ້ນນາງໄ້ ສົມພຸ້ະອົງນ້ອງພ້ື ກ້ັນແລ້ວ (ຕ້ັ້ວ່າ) ງ່ານ
ສ້ະລ້ວ ສາວຟ້ົາເກ້ົ່ງກ້ັ (ກ່ທ່ານ) ອ່ຣ້ະທ່ວຍເມ້ືອ ຄ້ວກ່ອ
ອ້ົ່ງສ້ົ ເກສ້ານ ແຄ່ງ້ົ່ນໃບຟ້ົ ບ່ານເມ້ືອນ້ົ່ງເຊ້ືອ
ຊ້ົ ຫ້ຽວເຫ້ຼ ອກຄອງຄ້ົ ກ່ທ່ອ້ນເປ້ັນສ່ານ ເພດສເລ້ົ
ສ້ັ້ນຟ້ົ ພ້ືວນ້ົ່ງທ້ົ ງ່ານເຊ້ືບເຊ້ືຮູ້ (ຕ້ັ້ວ່າ) ງ່ານ

(๑) ป่ໃນພ້ະວັງຕ້ັ ຄວນເປ້ັນຣາຊ້ະວັງຕ້ັ

ສະແລ້ນ ສົນພ້ຽງເພລາພຣະອິນ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າຮອງ ໆ ແກ້ນ ອັນຜ້ອໃສ່ຮອງ ເປັນທີ່ຫຼ້ຽງລ່ຳໄດ້ ປານແກ້ວໜ່ວຍດີ ຍາມ ເມື່ອນາຣີແຍ້ນ ຫຸ່ນຫ້ວຍຂາບປາກ (ເປັນທີ່ໃຈຫຼາດຫຸ້່ນ ພ ລ້ນທ່າວເຊ ແທ້ແລ້ວ ຄວນແກ່ເຈົ້າແກ່ນແກ້ວ ຊົນນາຄນາງ ແພງ ຜ້ານ້ຳຊໍ່ວ່ານາງນາຄເອ້ຍ ໃສ່ນ້ຳສາວສວັນ ໃຫ້ຊຸນ ລໍຊົນປະການ ກ່ອນສອງສົນແກ້ວ ຜ້ານ້ຳຊໍ່ວ່ານາງແອດນ້ອຍ ສົນສ້ຳນາງແພນ ໃຫ້ແກ່ບຸຄຕາຕົນ ບ້ເມ້ືອງພະລານພຸ້ນ ຜ້ານ້ຳຊໍ່ວ່າອຸຣິກສ້ອຍ ໃສ່ນສະອາດເພ້ືງອົກ ໃຫ້ແກ່ເຈ້ົາຈຸສວາງ ສົນ ແພບຊົນນາງແກ້ວ ອັນວ່ານາງອ[1]ານ້ສ້ອຍ ໃສ່ນງານ ສ້ສະອາດ ໃຫ້ແກ່ລູກພຣະເຈ້ົາ ກຸນາງນ້ອຍໃສ່ນ ງ (ສ່ວນວ່າ ນາງໄອ່ໃຫ້ ເປັນນ້ຶ ງ ງ ວ ອົນ) ທ ງ ມ ບ ານ ງ ປູ່ເ ຼ ອ ແ ຝ ງ ຝ ້ ນ ກ ໍ ທ ານ ພ ໍ ກ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ທ ັ ງ ສ ອ ງ ສ ເ ້ ິ ພ ານ ກ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ອ ັ ນ ວ ່ ານ ເ ພ ງ ມ ານ ໃ ຫ ້ ບ ານ ທ ້ ານ ລ ູ ກ ຊ ຸ ນ (ລ ິ ກ ກ ົ ນ) ຜ ້ ານ ້ ຳ ຊ ໍ ່ ວ ່ ານ ານ ງ ລ ຸ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ມ ັ ງ ເ ຈ ັ ດ ເ ຈ ື ອ ງ [2] ຈ ິ ງ ແ ລ ້ ວ (ອ ັ ນ ວ ່ ານ ສ ອ ງ ແ ຈ ່ ນ ເ ຈ ້ ົ ານ ງ ານ ນ ້ ອ ຍ ບ ້ ິ ງ ຊ ຸ ນ) ຄ ຸ ດ ນ ັ ້ ນ ຈ ້ ິ ງ ແ ຕ ່ ງ ຕ ັ ້ ງ ອ ານ ານ ມ ິ ນ ຕ ິ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ເ ຈ ັ ດ

(๑ ນ ງ ອ ານ ສ ້ ອ ຍ ນ ງ ແ ຫ ່ ງ ວ ່ ານ ຂ ວ ັ ນ ສ ້ ອ ຍ

(๒ ເ ຈ ັ ດ ເ ຈ ື ອ ຄ ວ ານ ຈ ິ ງ ແ ມ ່ ນ ເ ຈ ັ ດ ເ ຈ ື ອ ງ

ภุมาน ลูกพระอิ๋มีน้อย ฝูงใดจักถวนเป็นข้อย อาสา
หัถบ ถ อิ๋นั้น ก็จิ๋ใช้เข้ามาบ้าใก้ ถึนเจ้าป่าลี๊ กับ
แล้ว อันว่าฝูงแก่นก้า ร้อยผมถมึงถึน ใช้ถือพึนอึนเสิก
ป่าลี๊พาบหน้า ฝูงหมู่เชิ๋งถึนรู้ รวมธีถลองเมื๋อๆ ใช้เข้า
มาเอิาภาม แต่งแปงตางเจ้า ฝูงจักเป็นใหม่น้อย แหม
แห่พูบาม ก็ถี ปิกตาปัน ผู่ถึนหัวถ้าย แต่นั้นสะพั่งพ้อม
น้อยหมั่นหัวเจัด เอิาก็เอาดุลึมบ พ่ำถึมหูมบาถ พระก็
ชิมชิ้นต้าม จาท้าวผู่ถึน นักนี้เธิาจักแปงเมื๋อๆใช้
สูขวางเธือๆรุ่ง ปูกอ่อนน้อย สเวียส้างสิบเมื๋อๆ พ่ำแล้ว
เธิาก็ไถบถั่งพระพ่ำเจ้า ฟ้าถึนแถนหูวๆ มีถำสอน สั่ง
เธิามาส้างๆ (พระใช้มาสิบส้างๆ) เมื๋อๆลุ่นถีๆ ท่ำเป็น
ถุน ก่ำปุนปองเกื๊อ เธิาจักอุหิเสกใช้ เป็นยอกชิมพู
แท้แล้ว ฝูงหมู่เสนาฟ้า ผู่ถึนปะนิมนื๊อ เจ้าก็เอิาน้ำ
แก้ว มาใส่ไถถำ ก็จิ๋เอิาภุมาน ผู่ถึนมาพ้อม กับลูก
สะไพ้ นางนาถเจัดสาว เอิามามอบ ผู่นางบำท้าว แต่
นั้นเจ้าจิ๋ทอยเอิาน้ำ ถันทีใสๆใสถ หิกใส่มีแจ่มเจ้า
บาท้าวผู่ถึน แลระมา เจ้าก็ไอวาถใช้ มีหานพ่ำพอย

ສອນ ເໝື່ອນດັ່ງອິນໂອຍພອນ ແກ່ຣັດສີປາງນັ້ນ ຟັງເປີ້ບຸຕ ຣາດແກ້ວ ນາມຫນໍ່ທັ້ງເຈັດ ພໍ່ເອີ້ຍ ພໍ່ຈັກວາງເວນເມືອງ ແຈກປັ້ນເປັ້ນເຈົ້າ ບານເມື່ອພໍ່ຫາກສະເດັດມາສ້າງ ຊົມພູ ໃນທົ້ບເຮົານີ້ ແຖນກໍສອນສັ່ງໄວ້ ບານນັ້ນບອກມາ ແທ້ແລ້ວ ພໍ່ຈັກໃຫ້ລູກແກ້ວ ໄປແຕ່ງບູເປງ ພໍ່ແລ້ວ (ໃຫ້ສູທົ່ງເມືອງ ຫວາ ນັ້ງປອງເປັ້ນເຈົ້າ ນາມກະສັດເຊື້ອ ແຖນເທົ່ງລົ່ງສົ້ບ) ໃຫ້ເຈົ້າເປັ້ນເອກທ້າວ ທົ່ງສ້າງສົ້ບເມືອງ ພໍ່ທ້ອນ ບານໃດໄດ້ ເປັ້ນພຍາສເວີ້ຍຣາດ ເມືອງນັ້ນ ປ່າໄດ້ອາເພດຮ້າຍ ໄກທາ ກ້ວໄກດເຄັ້ນ ແທ້ຕາຍ (ອັນນ້ຳປ່າບຸງດຂ້າ ແຂງຂົ້ນຊາວເມືອງ ເຂົ້າຈັກຕຸງຂວັນຫົວ ຫຸ່ນຮໍ່ໄຮມປ້ອຍ) ອັນນ້ຳປ່າໄດ້ທຳໃຈ ສັ້ນ ເອົາບາວເບ້ອນໄພດ ດ້ວຍ ເມືອງຈ້ຳກວ້າງ ນາໄດ້ສ່ວຍ ໄຮ ພໍ່ແລ້ວ ອັນນ້ຳປ່າໄດ້ຕີຜູ້ຮູ ທົ່ງສຣາດຄອງທັ້ນ ນັ້ນເນີ ໃຫ້ ມີຂັ້ນກ້ອົດ ໂທດເຂົ້າຂຸນຂ້າ ອັນນ້ຳປ່າໄດ້ອ້າງດາບກ້າ ຂ້າ[1] ທ່ານຈົບຫາຍ ນັ້ນເນີ ປ່າໄດ້ຕາມໃຈຕົ້ນ ຮ່ວາກະທຳຄອງ ຮ້າຍ ໃຫ້ຄ່ອຍຄ້ຶດຖ້ືແທ້ ຫາໂທດຄຸນໂນ ນັ້ນເນີ ເຮົາກ້ຈ້ຳທຳ ກັ້ນ ເມ້ືອພ້ືຈານແຈ້ງ ໃຫຄ່ອຍຮັກໜຸ່ມເໜ້ົາ ຝູງໜຸ່ມສາວ

---

(๑) ຂ້າທ່ານຈົບຫາຍ ບາງບ່ອນວ່າເຊົ້າທ່ານຈົບຫາຍ, ບາງບ່ອນວ່າ ສາທອນຈົບຫາຍ.

ສນົມ ຈົ່ງໃຫ້ໃຈໃນ ແກ່ເອົາຟູງນັ້ນ ແມ່ນວ່າຟູງໃໝ່ນ້ອຍ ລູກແຫ່ງຊາວເມືອງ ກໍ ປ່າໄດ້ນີ້ໃຈບຸງ ບຸງດບົງຄົນນ້ອຍ ນັ້ນເນີ ອັນວ່າແກວບົງນັ້ ນີ້ໃຈອັນອ່ອນ ຈົ່ງແລ້ວ ເອົາບ່ອນ ປ້ານ ກົວເຈົ້າແຜ່ນດິນ ແທ້ດາຍ ອັນນີ້ປົດຕາເຈົ້າ ແຖນ ຫຼວງຟ້າຄົ້ນ ສອນສັ່ງໄວ້ ບານນັ້ນເພື່ອຂວາງ ໜ່ໍແລ້ວ ອັນ ວ່າປະຄົນນະກັບນ້ ນີ້ບົງເກົດກ່ອນ ຈົ່ງດາຍ ກໍຈົ່ງແຜ່ອອກໄວ້ ຫຼາຍຕ໊ຕົ້ນແຖນ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່ານະຫາກະສັດເຈົ້າ ອົງໃດ ມັກບຸດ ບົງນັ້ນ ອາວຸດຫອກງ້າວບໍ່ທ່ອນກັ້ນ ເມືອງບ້ານ ໜ້ານໜອງ ໜ່ໍແລ້ວ (ຄໍານີ້ແຖນສ້ຽງແທ້ ຄາວໜ່ໍສະເດັດນາ ບຸດຕາເອີ ຊູ່ຄົນຈໍາໄວ້ ຈົ່ງນີ້ໃຈໃສເຫ ອນ ຕາມຄໍາກູສ້ຽ) ແຖນຫາກສ້ຽໜ່ໍໄວ້ ສັນນັ້ນທ່ຽງຈົ່ງ ແລນາ ຄັນວ່າໄປຢູ່ສ້ຽ ສເວີຍຣາດເມືອງໃດ ກໍ ກໍໃຫ້ຈໍາຄໍາສອນ ໜ່ໍເຕ໊ອນເອົາໄວ້ ອັນວ່າຣາຊາເຈົ້າ ຊຸນບູຣົມນະຫາຣາດ ພຣະກໍເອົາເຄ໊ືອເຂົ ກາດໃຫ້ ແປງດ້ານດານແຜນ ແປງເປັນສາມງ່ານໄວ້ ນີ ບອດທາງກາງ ໃຫ້ແກ່ກຸມານຕົນ ຊູ່ຄົນຕົນສ້ຽ ແລ້ວເລົ ປັນເມືອງໃຫ້ ຣາຊປຸດສເວີຍຣາດ (ຕາມທ໊ີພຣະບາດເຈົ້າ ເຫັນແລ້ວອ່ານ) ອັນວ່າຈຸສວາງເຈົ້າ ກຸມານແມນຫ ພຣະ

ກໍເອົາເກີບແກ້ວ ວາງໃຫ້ແກ່ບາ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າໜ້າໃສ່
ໜ້ອງ ຊື່ວ່າສອນແພນ ໃຫ້ແກ່ໂສພົງພຣະ ລູກຕົນອົງແກ້ວ
ອັນວ່າໝັກໝ່ອນໜ້າ ງົວອິນບຸດຣາດ ກູນັ້ນ ກໍຈົ່ງເອົາປາຍ
ໃຊ ດາບຄຳມວນໃຫ້ ສ່ວນວ່າດາບເຖ້ອນກ້າ ອັນປະເສີດຝັກ
ຫວາຍ ໃຫ້ແກ່ກຸມານພຣະ ລູກຕົນອົງນ້ອງ ອັນວ່າຣາດກອນ
ງ້ວ ດວງດີເຖ້ງຂນາດ ກູນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ເຈັດເຈ້ອງເຈ້ົ ກຸມານ
ນ້ອຍໜໍ່ເມ້ອງ ພໍ່ແລ້ວ ບັດນີ້ບ້ົງເລົ້ງາສານຊ້ວງ ມຸງຄຸນ
ກ້ວກອດ ພຣະເມ້ອງນັ້ນ ຄັນມັນຕາຍຖອດໄວ້ ພຍາເຈ້ົາແນ່ງ
ປ້ານ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າທ່ອນນ້ົງໃຫ້ ຟ້າຄ້ົນແຜ່ນຫຼວງ ພໍ່ເມ
ພຣະກໍຕັດງາຂວາ ສີປຸນປ້ານໃຫ້ ອັນວ່າທ່ອນກົກໃຫ້ ຊຸນລໍ
ຕົນພີ ຈຸສວາງໃຫ້ ຕົນນ້ອງທ່ອນກາງ ອ້ນວ່າທ່ອນສ່ານໃຫ້
ບຸຕຣາດງົວອິນ ປົດຕາບັນ ຊູ່ຄົນວາງໃຫ້ ເພ້ືອໃຫ້ເປ້ນຂອງ
ຄ້ຳ ແຂງເມ້ອງຄຸນຂນາດ ອັນວ່າເຈັດເຈ້ອງເຈ້ົ ເອົາໃຫ້
ທ່ອນປ່ານ ຫ້ັນແລ້ວ ອັນວ່າຣາຊບຸດເຈ້ົ ກະສັດຕາຍັກໃຫ່ງ
ພຣະອົງນ້ັ ກໍຫາກເປ້ນໜໍ່ເຊ້ອ ນາມໃຫ້ແມ່ງວ ແທ້ແລ້ວ
ເປ້ນລູກເທວ້ີແກ້ວ ຍົນມະພາລາຕົນພ້ີ ອັນວ່າຜ້ວຜ່ອງໜ້ົ
ງາມນ້ອຍບ້ົງຂຸນ ແທ້ແລ້ວ ບັດນ້ີ້ບ້ົງແຕ່ລູກແກ່ນແກ້ວ ນາງ

ນາດອົກແຄງ ພໍ່ນ ບ້ານີ້ສາມກຸມງາມ ແມ່ຄຸງວປາງແຕ້ນ ກໍ
ຈ້ຳເອົາງາຊ້າຍ ປັ້ນເປັນສາມທ່ອນ ກົກເລື້ອຍ(1)ແລ້ວ ປາຍ
ໃຫ້ບໍ່ເມືອງ ກ່ອນທ້ອນ ອັນວ່າໃສ່ນົງເຈ້ົ້າ ເອົາທ່ອນທາງກາງ
ນັ້ນເນີ ລົກກົນເອົາ ທ່ອນປາຍປັ້ນໃຫ້ ຖັດນັ້ນເຈ້ົ້າຈ້ຳເອົາ
ໜ່ວຍແກ້ວ ອັນຂອກໄຮງຄຳ ດີແກ່ເມືອງ ໆ ໃສ ສ່ອງງາມ
ເງົາແກ້ວ ອັນວ່າໜ່ວຍປັກທຳມະຣາກເຫ້ົ ອມ ໃຫ້ແກ່ຂຸນລໍ
ພໍ່ເນີ ໜ່ວຍນ້ໍ ໄວຍະກາແຄນ ເປ່ປັ້ນມາໃຫ້ ໜ່ວຍນ ໍ ຊ ໍ ວ່າ
ປັ ວ ທັ ນ ມ ະ ຣ າ ກ ເ ຫ ້ ົ ອ ມ ແ ສ ງ ສ ົ ງ ກ າ ວ ັ ນ ດ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ປ ັ ນ ໃ ຫ ້
ກຸມງາມບາ ບ້ເມືອງນາລ້ານ ໜ່ວຍຊ ໍ ວ່ານຸກກາເຫ ້ ົ ອມ ຜິວ
ເງິນລ ງ ງ ຫ ່ ໍ ໜ ່ ວ ຍ ນ ັ ້ ນ ພ ຍ ານ ກ ໍ ໄ ດ ້ ມ າ ໃ ຫ ້ ສ ່ ວ ຍ ແ ຄ ນ ວ ່ າ
ດາບ ໜ່ວຍນ້ໃຫ້ແກ່ເຈ້ົ້າ ນາມໜ ່ ໍ ຈ ຸ ງ ສ ວ ງ ງ ຫ ນ ກ ແ ມ ່ ນ
ຂ ອ ງ ແ ພ ງ ພ ຣ ະ ພ ໍ ່ ວ ງ ເ ວ ນ ໃ ຫ ້ ໜ ່ ວ ຍ ນ ້ ໍ ງ ຊ ໍ ວ ່ າ ເ ພ ຊ ຣ າ ກ
ເ ຫ ້ ົ ອ ມ ຜ ິ ວ ພ ່ ອ ງ ບ ິ ດ ບ ານ ໜ ່ ວ ຍ ນ ້ ໍ ອ ິ ສ ູ ນ ແ ຍ ງ ປ ໍ ່ ຄ ອ ຍ ດ ູ
ໄ ດ ້ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ໃ ສ ນ ົ ງ ເ ຈ ້ ົ ້ າ ມ ະ ຫ າ ນ າ ມ ນ ້ ອ ຍ ໜ ໍ ່ ພ ຣ ະ ພ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ບ າ
ທ ້ ວ ຊ ໍ ້ ນ ບ ານ ໜ ່ ວ ຍ ຊ ໍ ້ ວ ່ າ ມ ະ ຫ າ ນ ິ ນ ພ ົ ງ ພ ຣ ະ ແ ຂ ໄ ຂ ໃ ສ
ສ ່ ອ ງ ແ ຄ ນ ກ ໍ ທ ວ ຍ ລ ູ ບ ໄ ລ ້ ປ ະ ນ ິ ມ ນ ້ ົ ວ ສ ົ ງ ມ າ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ ໜ ່ ວ ຍ
ນ ້ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ງ ົ ວ ອ ິ ນ ທ ້ ວ ສ ນ ງ າ ມ ຜ ູ ້ ປ ະ ເ ສ ີ ດ ພ ໍ ໃ ຫ ້ ປ ັ ນ ເ ຄ ື ອ ງ ຄ ້ ໍ

---

(๑) ກົກເລື້ອຍແລ້ວ ตามสะบับเดิมว่า ກົກເຫ ້ ົ ອແລ ້ ວ

ຄຸນສ້າງສືບເນື່ອງ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່ານິພຣັ[1] ແກ້ວ ວັນໃສ ແສງສ່ອງ ແກ້ວອັນນີ້ງາມ[2]ໃສກໄວ້ ເວນໃຫ້ຊູ່ຄົນ ຫນ່ວຍນ້ຳຊໍ ວ່ານຸກລຳແກ້ວ ແສງໃສສຸກທະບໍ່ງ ອັນນີ້ແກ້ວແຕ່ຟ້າ ຕົນ ເຈ້ົາປູ່ແຖນ ແທ້ຄວບ ທັນປຳໃຫ້ ສົນໄວເຈັກເຈ້ືອງ ສຸດທ້ ງາມເລີດລ້ຳ ຄວນທ້ວຍຍອດແຫວນ ແທ້ແລ້ວ ແລ້ວເລ້ົາສຸບ ໃສ່ນ້ົວ ເຈັກເຈ້ືອງບາບຸນ ສົນໄວທວຍ ໃສ່ນ້ົງາມຍ້ອຍ ບາ ບຸນທ້ວ ວັນທາທູນບາດ ໃຫວ້ພໍ່ເຈ້ົາ ຈອມຊ້ອຍທ້ເຊງ ພຣະກໍຣັກຮູບແກ້ວ ສຸກທະບ້ົງອະວ້ໃສ ບຸນເຮ້ືອງພຣະ ຊ້ົນ ຊົນກອນເຈ້ົາ ແຕ່ນັ້ນພຣະກໍຟັງຂອງແລ້ວ ບໍຣະບວນທຸກສ້ົງ ເຈ້ົາຈ້ົງສອນລູກສະໄພ້ ນາງແກ້ວຊູ່ຄົນ ຟ້ົງເດ້ົລູກສະໄພ້ ນາງ ນາດທ້ົງເຈັດ ພໍ່ເອ້ັຍ ປ່າໄດ້ທຳການທ້ັກ ໃສ່ຕົນອັນຮ້ານ ຜ້ົພໍ່ ຄັນວ່າພຣະທາກປູກແຕ່ງໃຫ້ ເປ້ັນຍາດເທວ້ ຜ້ົອ່ໃດ ໃຫ້ຄ່ອຍມ້ີໃຈທວານ ຕ່ໍສາວສ້ົນນ້ອຍ ພຣະທາກອານ້ັດໃຫ້ ເປ້ັນອາຈານສອນສ້ັ່ງ ເຂ້ົານ້ໍ ເຈ້ົາຈ້ົງສອນສ້ັ່ງແທ້ ຄຳຮູ້ໃຫ້ ແກ່ເຂ້ົາ ປ່າໄດ້ລອນຄຳສອນ ພຣະບາດອ້ົງເປ້ັນເຈ້ົ້ ພໍ່ເນ້ົ

---

(๑) ນິພຣັ:ແກ້ວ ສະບັບເດ້ົມວ່າ ນັດພາກແກ້ , ນິບພາກແກ້ວ

(๒) ແກ້ວອນນ້ົງາມໃສກໄວ້ ເດ້ົມວ່າ ງາມໃສກໄວ້, ຫ້ົວ່າງາມໃຊກໄວ້

ขามเม็ดต้นแต่เช้า ลุกก่อนพู้ เม็ดใด บาวจ้าบิอะ
บัดถอ แต่งแปงปุนไว้ มีหัวไพฉะนาเอ้า อาหานป้า
จ้ กำ๊ กิ บาวจ้าตักแต่งไว้ พาเอ้าเต็องสเอ็บ บั้นดาย
(ป่าไต้ถาเลิกร้าว รวมเจ้าพ่างเผิา) ขามใดพระสเอ็บ
เอ้าน้ำ แล้วป่าฤลาใส เม็อใด ถันหากบ่อะบอนบาย กำ
จ้าก็นลุนเจ้า เขตอ่าบุนเรืองไห้ ภะสักติยักใหง่ จ้าดาย
บาวป่าไต้โอกอ้าว สะหาวแห้ลันถอ พ่ำนิ อันอ่าถำก็
ล้าน ให้เอ้าไปหานแจก ป่าไต้อำกิไว้ ถือแห้บ่ กิ พ่ำแล้ว
อันอ่าฝูงบาวน้อย ไธงฮูวงฮูกขหมั้น กำ๊ กิ กำห่ำต้าต่ำเจ้า
บุนกอ้างแก่นสาน พ่ำแล้ว อันนึงป่าไต้มีถำเข้ม ให้แปง
ใจอันดี พ่ำวาน ธักไห้ล้อน ฮู่ถินแห้กำจ้าหุม พ่ำแล้ว อัน
นึงป่าไต้ถ้าน ถ่ำขูกหำ่ใหม บั้นนิ จ้าไห้มีไมดี ไผ่ไหหัว
ถ้าย อันนึงป่าไต้ฝังถวามเบ็อง ฝูงถินสับสำ บั้นนิ ให้
เจ้าถามถูกต้อน เถิงร้ายแลกิ แห้ดาย ถันหากรู้แจบแจ้ว
เถิงหีอันภะหำถั้งบั้น ถวามผิดมีพ่างใด ให้ใต่ตองตา
ถ้อน ป่าไต้หวนหำร้าย แรงแถมถินใส่ ถันหากโหดบ่
ร้าย ถวนให้สั้งสอน ซอบดาย ป่าไต้แผงๆ ต้าน จามา

ເຊິ່ງຕ່າງ ພຣະບາດຂ້າ ເສັ້ງແທ້ບໍ່ນານ ພໍ່ແລ້ວ ອັນນ້ຳຂ້ອຍ ຊ່ວງໃຊ້ ຮ້ອງບາດບິວຣະບັດ ກໍ ຈ້ຳໃຫ້ປານີເຂົາ ໃຜ ພາຍຝູງໃຮ້ ເຂົ້ານັ້ນທໍ່ຫາກອາສັບຍ້ອນ ສົມພານທຸກສ້ຳ ຈ້ຳ ແລ້ວ ອັນວ່າສົ້ນຜ້າເສ້ືອເຂົ້າຫາກໃຮ້ ເອົ້າໃຫ້ທອດທານ ບຸນ ກໍຫາກໄດ້ ເມ້ືອໜ້າກໍຮຸ່ງເຮືອງ ພໍ່ແລ້ວ ອັນນ້ຳຄຳຣະຫັດນັ້ນ ໃນໂຮງພຍາໃຫ່ ກໍ ປ່າໄດ້ເອົາອອກຕ້ານ ໄປເວ້ົ້ານອກໂຮງ ນັ້ນເດ ອັນນ້ຳຄວ່ານນອກຄຸ້ນ ຂ່ວງພຣະອາຊວັ້ງຫຼວງ ກໍ ປ່າໄດ້ເອົ້ານາໂຮງ ຮອດຫນ້ພຣະອົ້ງເຈ້ົ້າ ອັນນ້ຳສົນບັດເຈ້ົ້າ ຂອງແພງໃຫ້ຈ່ຳຈ້ ໄວ້ເນ ຄັນວ່ານພຣະຫາກເຕ້ືອນໃຫ້ໄດ້ ນາແທ້ ທ່ຽວໜລ້ັນ ແທ້ດວ ອັນນ້ຳວາຈາຖ້ວນ ຄວນຕອງດູກ່ອນ ບໍ່ຄວນທູນກໍ່ເຈ້ົ້າ ປ່ານ້ຳວ່ານກ່າວຖແລງ (ກາບນ້ັ) ຄວນໃຫ້ ແລ້ວ ໃນອາດຍາຕົນ (ຊາດທ້ົ) ຄວາມຊ່ານໃຜ ບໍ່ທ່ອນຫວນ ທູນເຈ້ົ້າ ອັນນ້ຳໃຫ້ເລ້ືອກໄວ້ ຝູງໝູ່ນ້ືພຍາ ນ້ັ້ນເນ ອັນວ່າ ກ້ັລຍານ້ີ. ສ້ືນາງໃຫ້ຈ່ຳໄວ້ ອັນນ້ຳໃຫ້ນ້ີໃຈແຜ່ກວ້ານ ທ້ົ ສລາດທ້ັນສ້ືນ ພໍ່ເນ ຈ້ຳໃຫ້ນ້ີ ໃຈບຸນ ຄຸ່ນຄ້ົນແຄວນຮູ້ ຄວນ ທ້ົ່ດ້ົກແຕ່ງໄວ້ ຍ້ັງແມ່ສາວສ້ືນ ຍານຈ້ັກທ່ຳການໃດ ໃຫ້ອ້ ບ້ືນເຂົ້າເຈ້ົ້າ ອັນນ້ຳປ່າໄດ້ນ້ີໃຈລ້ົ້ວ ໂລພາລ້ັກໂລບ ເອົ້ານ້ີ

ให้เจ้าเสวัสดิ์เถ้า ฝูงรู้จิ่งกะทำ ขั้นบ่ ถ้นว่าฝูงบางเถ้า มาลาว่าชอบ ถอนแล้ว ถ้นว่าโทดร้ายแท้ ถอนแล้ว จิ่งกะทำ แท้ถาบ ป่าได้บักโทดร้าย พอยถู่ชาวโท ขั้น บ่ ป่าได้ขาดถวามเสิ่น ใส่ภันภางร้าย มิถอนแท้ ทั้น บ่มผิดธึก ชูอนว่าโพยแล่นต้อๆ เถิงเจ้าชิ่วยอน บ่รู้ อันน้ำอิงถะแก้ว ฝูงธาตุเทวี ภ่ถิ ป่าได้ติดบ่เอิา บ่ถิ เมือนบ้า อันน้ำป่าได้ทำภางร้าย ปางถึงตาย ผ่นว่า จำท่านข้า ฝูงบ่ถอน อันน้ำสิมบักเจ้า ธาชาพูอะบาถ ภ่ถิ (ชู้ชาภ) ขอๆผู้อื่นแท้ ป่าได้ลักเอิา แท้ถาบ แม่นว่าทิสธาถล้น ขอๆฝากมาถวาย ภ่ถิ ป่ามิใจใส พา ใสบอำเอิาไว้ อันน้ำป่าได้ถึกชั้นชู้ ถิดจากจอมผิว แท้บ่ แม่นว่าฝันภางถืน ภ่ป่าบินถึถ้ๆ อันน้ำป่าได้ถึก ล่ายล้วง ถิดจากธาชา ถวามใถ่ ภ่จิ่งจามแท้ ป่า ได้จอๆหยๆต้าน ถำสลับๆยนแว่ แม่นว่าเจ้าบ่ล้วง ถืน น้อยย่อมอาย แท้ถาบ อันน้ำป่าได้ภินปาเชื้ว สุธาภาน ถ่อย ขั้นบ่ เภาจักต้อๆโทดร้าย ตายช้าชากตาว ขั้น แล้ว อันน้ำเถิงเมื่อธะฎูฟ้า ถ้วมาปีใหม่บานใถ แล้จิ่ง

ເວົ້ນໄໝ່ນ້ອຍ ກະທຳສ້າງໄຮ່ນາ ນັ້ນເນີ ອັນນຶ່ງເຖິງເມື່ອຍາມ
ສນຸກຫົ້ນ ນະໂຫສິບຊຸ້ມຊຸ້ນ ກໍ ເຈ້ົາຈົ່ງເວ້ົນໄໝ່ນ້ອຍ ເຂົ້າ
ຫົ້ນຊຸ້ນຊຸ້ມ ພໍ່ເນີ ອັນນຶ່ງແມ່ນວ່າທຳບຸນສ້າງ ການສິ່ນທານ
ແຈກ ກໍ ກໍຈົ່ງເວ້ົນໄໝ່ນ້ອຍ ທານໃຫ້ຊູ່ຄົນ ແທ້ດາຍ (ໃຫ້
ພາເຂົ້າກໍ່ສ້າງ ສົ່ມໃໝ່ໃໝ່ທີ່ຍານ) ກໍຈັກສະບາຍບານ ຮຸ່ງ
ເຮືອງເມື້ອໜ້າ ໃພ່ຜູ້ບົວຣະບັກໄດ້ ຄອງທັ້ມຝູງກ່າວ ນານ
ຈັກໄດ້ເມື້ອເກົ່ກ້ຳ ເມື້ອງຟ້າຟ້ານສວັນ ພຸ້ນແລ້ວ ຈັກສນຸກ
ບ້ານພຸ້ງ ໃນໂລກທ້ັງສານ ຕລອດນິຣະພານພອ ເຂດ້ົ້ນ
ຍາວກວ້ າ ແຕ່ນ້ັນພຣະບາດເຈ ົ້ າ ທ ົ ້ ຣາຊເຈ ົ ້ ົ ້ ໃບ ເຈ ົ ້ ົ ້ ຈ
ວາງມ ົ ື ເສ ົ ້ ົ ງ ຈາກໃຕ ົ ້ ຳທ ົ ້ ັ ນ ເມ ົ ື ອນ ັ ້ ນສະພ ົ ຸ ້ ອ ົ ມ ຝ ົ ູ ງໝ ົ ່ ເສນາ
ເຂ ົ ົ ້ ົ ້ ົ ້

ขาวพายพุ้น ฮับว่าปอยล่อยหน้า บ้อยอ่อนใสผิวๆ ใช้ใปกินเมือๆขอนขาว ปู่สเวียสมสร้างๆ ฮับว่าวิอิมบ้อย พระธาตุบุถตา พ่ำบั้น ใช้ใปกินเมือๆสิถา ใยถทิยาพาย ใก้ ฮับว่าบิอระพาภ้า เมือๆพอนฉันออก พายพุ้น ใช้แก่เจ๊ถเจ๊อๆเจ้า ใปสร้างสิบเมือๆ แห้ถาย ฮับว่าลิภภิม แก้ว ภุมางแผนงหู่ ภูบั้น ใช้ใปปู่ลำเภิกพุ้น บาหก้าอยู่ ภะเสิม แห้แล้ว ฮับว่าธาตุเจ้า ขุนบูธิมถินปะเสิถ พระภ่ปูภลูกแก้ว ใปสร้างสิบเมือๆ พระภ่ทำถามเจ้า แถงหูอๆฟ้าถิ้น ใถยอาถใช้ บ่มีใช้ล่าลำ แห้บา เมือบั้นพระบาถเจ้า ซ้ำเล้าสอนเฮา (ถามถอามแถง บอภมาจ๊างแจ้ง พันละบาถ้วน แถงเหิงหอนสั่ง) เฮาภ่ภ้ม ฮาบแล้ว ทูงบ๊อปู่สะลอน แห้แล้ว ฟ้างเปิภุมางบ้อย งามหม่ำหั้งเจ๊ถ ฟ้างเปิ แผ่นว่าเป้นถินในสิงสาน ภ่ป่า เปือๆลำล้อ ฮับว่าเป้นถินบี้ ใช้จำสิบป่าปมาถ พ่ำเบิ บุบจ๊างมาส่งใช้ สิมเจ้าภ่จ๊างๆาม พ่ำแล้ว ฮับว่าจำสิบ ใช้ บ่อิสุถสเมิ้แอ่บ จ๊างาย ผละภ่จ๊างภว้างๆ ฮอางแห้ เพือสิบ บั้นแล้ว ฮับว่าสิบหาบบี้ บำถิบทุภเมือ เฮาใก้

ເມືອເກີດກ້ຳ ເມືອງຟ້າເພາະທານ ນັ້ນແລ້ວ ຟ້ງເນີເຈ້ົາຫນ່ໍ ແກ້ວ ອັນເກີດກັບອີກ ພ່ໍເອີຍ ອັນວ່າຄອງຣາຊາ ຈ້ົຈຳເອົາໄວ້ ອັນວ່າສິນບັດນ້ີ ປຸນປັນເຈັດສ່ວນ ພ່ໍແລ້ວ ສ່ວນນ້ຳໄວ້ ເບ້ັ ແກ້ວແຫ່ງຕົນ ນັ້ນທ້ອນ ເພ້ືອໃຫ້ເປັນປໂຍດໄວ້ ກຸມຣາຊບູຣ ຫູອາງວ່ານ້ີໃຫ້ໃຫ ເກີດເປັນພາຍຫນ້າ ອັນວ່າສ່ວນນ້ຳໄວ້ ບໍ ຣະໂພກກັບຕົນ ນັ້ນເນ ປ່າໃຫ້ເປັນທາສາ ທ່ານຊີ້ລ້ົທ້ັງຄ້ວຍ (ຄັນວ່າເຮົາຈົນແຕ້ນ ພາຍສິນສ້ວຍຕ່ຳ ສັນນັ້ນ ຢ່ງວ່າທວຍ ເທດຄ້ວຍ ເຂົ້າຫ້ັງຮຸ່ນຣ ພ່ໍແລ້ວ ສ່ວນນ້ຳໄວ້ແຈກໃຫ້ ນາງ ນາດສາວສນົມ ໃຫ້ເຂົ້ານ້ີຄ່ຳສຸກ ເພ້ົາບຸນບາທ້ວ ກັບທ້ັງ ຝູງຂ້ອຍຂ້ຳ ໃຊ້ສ່ອງຕົນນ້ີ ກ໋ໍ ພຣະຈ້ົາຣາຊທານປ້ັ ແກ່ ເຂົ້າຕາມຖ້ວນ ສ່ວນນ້ຳທານທອດໃຫ້ ສ້ັງໂລຕົນປະເສີດ ຄັນ ວ່າບ່ໍນ້ີສ້ັງຄະແທ້ ຄວນໃຫ້ແກ່ອັດສີ ຊຍບແລ້ວ ແມ່ນວ່າ ບ໋ໍຣ໋ັດສ໋ີແທ້ ຝູງນ້ີບຸນນາກ ກ໋ໍ ຄັນວ່າສິນທ້ຳເປັນທ໋ ຈ້ັ ຄວນເຈ້ົາທອດທານ ແທ້ດາຍ ອັນນ້ຳຄວນແຈກໃຫ້ ອາ ນາດເສນາ ແທ້ດາຍ ເຂົ້ານ້ັ ຝູງອາສາ ແກ່ຕົນຕ້ວເຈ້ົ ອັນ ວ່າສ່ວນນ້ຳໄວ້ ຕອບແຂກທູຕ ພ່ໍເນ (ອັນນ້ັ ນ໋ໍຣະຄາຄວນ ຄ່ອຍປ່ອງປຸນສ້ວ ທ້ວຍວ້ວເທ້ົ ທ້ວຍເຖ້ົ້ວຖ້ວນຂ່ວ ກັນດາຍ ເພ້ືອໃຫ້ເປັນປໂຍດໄວ້ ເມ້ືອໜ້ານ໋ໍຈ້ວຄວນ ພ່ໍແລ້ວ

ເພື່ອໃຫ້ເປັນຣາຊບັນນາການແທ້ ຄຸນຄວນຄອງປະເສີດ ເຂົ້າ
ປູ່ແຕນຕ່າງບ້ານ ນາເຝົ້າແຫ່ງພຣະອົງ ແທ້ແລ້ວ ຄັນວ່າເຂົ້າ
ຖວາຍທ້າວ ຣາຊາພູວະນາດ ເມື່ອໃດ ເຈົ້າຄວນຄຸນເຄື່ອງໃຫ້
ສົມແທ້ແກ່ເຂົ້າ ແທ້ດາບ ອັນວ່າສ່ວນນ້ຳໄວ້ ວາງທອດຄົນຂໍ
ກໍດີ ຝູງຂັດສົນຂົ້ນໃຈ ໃຫ້ເຂົ້າສຸກສະບາຍປ້ອນ ຫາກຈັກນຳ
ຕົນຂວ້ານ ສົງສານສຸດຍອດ ເຮວແລ້ວ ກໍຫາກເປັນທີ່ແລ້ວ
ນິຣະພານພຸ້ນ ຟາກສວັນພຸ້ນແລ້ວ ຄັນວ່າເຈົ້າພໍ່ນຸ້ງ ນໍຣະ
ນາດຕາຍໄປ ເມື່ອໃດ ບຸດຕາເປັນ- ພໍ່ດຸງອກັນແທ້ ຈົ່ງໃຫ້ມີໃຈ
ກວ້າງ ຜາຍແຜ່ຫາກັນ ນັ້ນເນີ (ແມ່ນວ່າທຳການໃດ ຊ່ອຍ
ກັນກອບເກື້ອ ຍາມເມື່ອມີການຫຸ້ງ ນະໃນໃນທ້າວທ່ານ ໃດ
ນັ້ນ ໃຫ້ລ່ອຍໄປແຕ່ງບ້ານ ເມືອງໃຫ້ຮຸ່ງເຮືອງ ພໍ່ເນີ ບັດນີ້ພໍ່
ຈັກອະທິຖານໄວ້ ເປັນຄອງເສງສ່ງ ໃຫ້ແກ່ລູກແກ່ນແກ້ວ ກຸ
ມານນ້ອຍຊູຄົນ ແທ້ແລ້ວ ແມ່ນວ່າບຸນໃຜມີຫຼາຍແທ້ ສົມພານ
ເພງມາກ ກໍຫາກຍັງຈັກໄດ້ ເມືອງບ້ານທີ່ຂວາງ ແທ້ແລ້ວ
ຄັນວ່າບຸນໃຜນ້ອຍ ສົມພານໃຜບໍ່ແກ່ ດັ່ງນັ້ນ ຫາກຈັກໄດ້ປະ
ເທດນ້ອຍ ຕານຄ້ານແຫ່ງບຸນ ນັ້ນແລ້ວ ພໍ່ກໍປຸນເມືອງໃຫ້ ກຸ
ມານຫຼແວ່ງຄ້ວນແລ້ວ ຕານແຕ່ບຸນບາບເຈົ້າ ໃຜນັ້ນຫາກຊື

ເປັນ ນັ້ນທ້ອນ ຈ້ຳໃຫ້ທິສຮາດແທ້ ປ່າຂົ່ມເຫັ້ງກັນ ນັ້ນເນີ (ເມືອງໃຜນັ ແຕ່ງແປງປຸນສ້ຳ) ອັນວ່າເມືອງໃຜໄວ້ ເມືອງ ນັນປ່າໄດ້ລ່າ ແທ້ດາບ ໃຫ້ເຮັດຕາມຣີດເດ້ົາ ບູຮານຕັ້ງແຕ່ ຫ້ຳ ແທ້ເນີ ອັນນຶ່ງເມືອງພີ້ໃຫ້ ເປັນໃຫ່ງສົມສັກ ປ່າໄດ້ພາ ໂລຫ້ຳບ ບາດເຮວເມືອງນ້ອງ ເວນຈັກເຖິງຕໍ່ໜ້າ ວິນາດຈິບ ຫາບ ແທ້ດາບ (ກັນຈັກມາທັນຖອງ ເມືອລຸນພາບຊ້ອບ ເຫດ ທີ່ຕົນເປັນອ້ຳງ ປຸນເປັນເໝືອນໜໍ່) ເວນຈັກນຳສ່ຳງໃຊ້ ຕາມ ເຈ້ົາເມືອລຸນ ບໍ່ຮູ້ ຄັນວ່າເມືອງນ້ອງບ້ຳປູ່ສ້ຳງ ສເວີຍຮາດຄອງ ທັນ ໃຫ້ຫນັ້ນມີຄຳເພຽ ຂ່າວສານເຖິງອ້ຳຍ ອັນວ່າໄພ່ພີ້ຕົກ ເມືອງນ້ອງ ປ່າເອົາໃຫ້ສ່ຳງຄືນ ກັນເນີ ໄພ່ນ້ອງຕົກທ້ຳງອ້ຳຍ ໃຫ້ຄືນໃຫ້ແກ່ກັນ ແທ້ດາບ ແມ່ນວ່າຝູງໄພ່ນ້ອຍ ຂ້ອຍປູ່ເມືອງ ໃດ ກໍ ດີ ບໍ່ຄວນຂັ້ນອາສາ ຕ່ຳງເມືອງນາອ້ຳງ ເມືອງໃຜອະ ໂສ(1)ກໂລກຮ້ຳຍ ໃຫ້ຊ່ອຍກັນປອງ ຊອບດາບ ປ່າໄດ້ໂລກັນເສັ ໂອ(2)ດ ປຸນໄປຊ້ຳ ອັນນຶ່ງປ່າໄດ້ໄປແຜ່ຖ້ອຍ ຄຳແຜດຜອນຜິດ ນັ້ນເນີ ປ່າໄດ້ໝາຍເທຄົວ ບາດຊ້ຳງເມືອງບ້ານ ແມ່ນວ່າຄຳ

---

(๑) ๐ aໂສກໂລກຮ້ຳຍ ຕົ້ນສະບັບວ່າ ໂຊກໂລກຮ້ຳຍ ຫ ຼ ໂສກໂລກຮ້ຳຍ

(๒) ໂອດປນໄປຊ້ຳ ຄວນເ ປັນ ໂສກປນໄປຊ້ຳ

ແປກເວົ້າ ໃຫ້ລ່ອຍບັ້ນເທົ່າ ແທ້ດາຍ ປ່າໄດ້ຟັງຄວາມເຂົ້າ
ໃໝ່ເມືອງມາໃຫ້ ອັນນຶ່ງປ່າໄດ້ໄລພາພັ້ນ ເຕັງເຂົ້າງຳເງືອກ
ນັ້ນເນີ ປ່າໄດ້ອ້າງດາບກ້າ ເຮອຂ້າຂົ່ມເຫງ ແທ້ດາຍ ລູກໃຫ້
ສືບລູກໄຄ້ ເຖົ້າເຊັ່ນຫຼາງເຫຼັ້ນ ພຸ້ນເນີ ໃຫ້ເຂົ້າລຳດັບເຖົ້າ
ຮອດກາຍເມືອໜ້າ ໃຫ້ປະກອບດ້ວຍ ຄອງຮາຊໄມຕີ ຈົ່ງໃຫ້
ເໜັ້ນແກ່ລຳເພງກັນ ປ່າໄລ້ລືມເຊື້ອ ດາບຕໍ່ເທົ້າ ເຖົ້າເຂດ
ນະບາກັບ ຈົ່ງໃຫ້ຕາມຄຳເຮົາ ພໍ່ສອນສັ່ນນີ້ ອັນວ່າລູກແກ່ນ
ແກ້ວ ເມືອເຊັ່ນຫຼາງເຫຼັ້ນ ກໍດີ ຫຼາງຈົ່ງໃຫ້ສືບຫຼາງ ຮອດ
ປາຍພາບຊ້ອຍ ຈົ່ງໃຫ້ບຶ່ນຍາວໜັ້ນ ສເດັ່ຍເມືອງບຸແຕ່ງ ນັ້ນ
ເນີ ຈົ່ງໃຫ້ຮ້ອຍເອັກເມືອງເປັນອຍກທ້າວ ນາງນ້ອມສ່ວຍໃຮ
ເຈົ້າເນີ ຄັນວ່າໃຜຫາກພາໄລ້ນ ຕັ້ນຫາມັກນາກ ເມືອໃດ
(ຫາກໄດ້ຈຳທ່ານໃຫ້ ນາງນ້ອມສ່ວຍຕົນ ສັ່ນນັ້ນ ຍັງເລົ່ານເພລາ
ດ້ວຍ ໂວຫານແຂງຂົ່ມ ເອົານັ້ນ ກໍໃຫ້ດາບຈາກເໜ້ົາ ນໍອະ
ນ້ຳນນອກຈົ່ນ ຫັ້ນທ້ອນ ຄັນຍັງດັ່ນກໍທຳຮ້ານ ບໍພົ້ນຕົກທ້ຳ
ເມືອໃດນັ້ນ ນ້ັນຫາກສັ່ນຕ່ຳຊ້ຳ ຊຸ່ນຂ້ານາດເຮອ ທ່ານນັ້ນ
ຈົ່ງໃຫ້ເຖົ້າທີ່ຮ້ານ ວ່ານາດຈົ່ນຫາຍຫັ້ນທ້ອນ ແມ່ນວ່ານີ້ເດ້ືອນ
ນັ້ນ ກໍປ່ານຶ້ນຍາວໜັ້ນ ຄັນວ່ານ້ັນປູກໄມ້ ປ່າໃຫ້ປ້ຳເປັນໃບ

ນັ້ນເນີ ແລ້ວໃຫ້ລຳຕາບເຖິງ ທ່ຽວທັນຈົນໃກ້ ແມ່ນອ່ານນັ
ຫາກແຫງນໜ້າຂຶ້ນ ເມື່ອບິນໃຫ້ຟ້າຜ່າ ນັນເນີ ຄັນວ່າໄປປ່າ
ໃຫ້ ເສືອຄ້ຽວຄາບກິນ ນັ້ນເນີ ຄັນນັ້ນທ່ຽວທາງນ້ຳ ຊົນທີ່ທ່ຽວ
ທ່ອງ ກໍ ໃຫ້ເງືອກຂ້າ ນັນແທ້ທ່ຽງຈິງ ຫັ້ນທ້ອນ ອັນວ່າ
ບາບໜັ່ນຊັ້ນ ເຖິງຊົ່ວສາຣະນອນ ນັ້ນເນີ ແມ່ນວ່າປີ້ເດືອນນັ
ປ່າບຶ້ນຍາວກວ້າງ ແມ່ນວ່ານ້ຳຂອງຄ້ຳ ເຕັ້ນສະເພົາຂຶ້ນລ່ອງ
ກໍ ກໍໃຫ້ຕົກຕ່ຳຄ້ອຍ ເສັ້ງຊ້ຳຊົ່ວວາ ຄັນວ່າໃຜຜູ້ຍ້ຳຍົ້ນດ້ວຍ
ລວງໄລບຕັນຫາ ກໍ ນັນຫາກກ່າວຄຳສອນ ທັ້ນຣະອົງປັ້ນ
ໃຫ້ ຕາບຕໍ່ແທ້ ເຖິງເຊັ້ນຫຼ້ານເຫຼ້ານ ກໍ ສືບໄປເຖິງ ຣອດ
ຕາຍເມື່ອໜ້າ ອັນວ່າວິນາດຮ້າຍ ຄອງຕ່ອຍ (ໃຫ້ເຖິງ) ນັ
ໃຫ້ນັນລັບຄົວເຮືອນ ລູກເມັ່ງນັນຊ້ຳ ອັນນ້ຳໄພຍພຍາດຮ້າຍ
ບາດບໍ່ປ່າທ້ຳຝີ ກໍ ນັ້ນ ໃຫ້ນັນເປັນທົກຝີ ທົ່ວຄ້ຳທ້ຳເນື້ອ
ອັນນ້ຳໃຫ້ນັນເກີດຝີປະອາກພ້ອມ ທ້ຳກາກຫົ່ນຫວ່ຍ ໃຫ້ນັ
ເຕັ້ນຕົນຕົວ ແຫ່ງນັນຈິງແທ້ ອັນນ້ຳໄພຍໄພຮ້າຍ ສິບປະ
ການເຖິງຕຶກ ນັນເນີ ໃຫ້ນັນເປັນທຸກໃຮ້ ຕຶກະເນື້ອງຄວ່າຂໍ ນັ້ນ
ທ້ອນ ແມ່ນວ່າທຳສັ້ງແທ້ ປ່າເປັນຫ້ຽງຈັກສ້ຽ ໃຫ້ນັນລັບ
ຊົ່ວຊ້ຳ ເສັ້ງແທ້ທ່ຽງຈິງ ຫັ້ນທ້ອນ ແມ່ນວ່ານັນຕາຍໃຫ້ ຈົນ

ຈຸມອະເວຈີ (ໃຫ້ມ້ນລ້ຽນອນຟຸມ ຫ່ວຍຫຼວງຣົມຮ້ອນ ພັທ ກັບປັ້ນກາມກາຍນາໃຫ່ ແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າເກີດນາກລ້ົ ປ່າ ໃຫ້ນ້ ພົບເຫ້ັ ແທ້ແລ້ວ ຟ້ັງເອົາທ້ອນ ພໍ່ບອກສອນສູ ຣາ ຊາປ້ັງຄຳສອນ ຊູ່ລວງເລີ້ບແລ້ວ ເມ້ືອນ້ັ້ນເຈ້ັດແຈ່ມເຈ້ົ ແປະ ໃສ່ຈອມຫົວ ເຂົ້ົາກໍຟ້ັງຄຳສອນ ຈ້ົ່ຈຳເອົາໄວ້ ແຕ່ນ້ັ້ນຊຸນບູຮົມ ເຈ້ົ ລ້ົ່ກຸ່ນກ້ົ່ງໂລກ ບ້ົ່ງປູ່ສ້ົ່ງ ເມ້ືອງບ້ານບ່ໍ່ນ່ານ ພຣະກໍ ມ໋ອະນ່ານມຸ້່ນ ລ້ົ່ກຊ້ົ່ອເມ້ືອພົ່ນ ເສ້ັ່ງແລ້ວ ພຣະກໍ່ໄປຕ່ານກ້ັ ແຫ່ງ່ລົ່ນພ່ານຟ້ົ ກ້ັບທ້ັ່ງສອງສ້ົ່ເຈ້ົ ນ່ານ່ານ໋ເທ້ົ (ພ່ານ ກ້ັ່ນ໋ອະນ່ານມຸ້່ນ ສູ່່ສ້ົ່ນ້ັ່ເມ້ືອງຟ້ົ) ເມ້ືອນ້ັ້ນຣາຊບຸ໋ກເຈ້ົ ທ້ັ່ງ ເຈ້ັ່ດ້ົ່ງປ໋ະເສ້ົ່ກ ເລ້ົ່ຍເລ້ົ່ານ້ົ່ກຊ່ານກ້ົ່ນ ກ໋ະສ້ັ່ກເຈ້ົ ຊູ່່ກ້ົ່ນ ແທ້ ແລ້ວ ບ້ັ່ກ້ົ່ນ໋ພ໋ະກ໋ະສ້ັ່ກ໋ໃຫ້ ທ້ັ່ງ໋ສ່ານພ່ໍ່ແມ່ ເລ້ົ່ຍເລ້ົ່ານ້ົ່ ເມ້ືອຟ້ົ່ານ້ົ່ສ໋ະຖ່ານ ແທ້ແລ້ວ ເທ້ົ່ອ້ົ່ນ້ົ່ເຮ້ົ່ານ້ົ່ຈ້ັ່ກ໋ໃຫ້ປ໋ະຕ້ົ່ບ່ານ໋ໄວ້ ໃນ໋ະໃນ໋ອ້ັ່ນ໋ຊ໋ອບ ຈ້ົ່ກ່ານ ຍ່ານ໋ເມ້ືອ໋ໄປປູ່່ສ້ົ່ງ ເມ້ືອງບ້ານ ແຫ່ງ່ເຮ້ົ່ານ ເຮ້ົ່ານ້ົ່ກ໋ໂ໋ກ໋ບ໋ກ້ັ່ງ໋ພ໋ະບ່ານ໋ໃຫ້ ທ່ານ໋ແກ່ປູ່່ງ໋ເຮ້ົ່ານ ກ້ັ່ງ ນ້ັ້ນ ແມ່ນວ່ານ໋ເມ້ືອງ໋ໃພ໋ນ ກ໋ອ໋ຍ໋ກ໋ະ໋ທ໋ຳ໋ພຸ໋່ງ໋ນ໋ສ້ົ່ງ ທ໋ໍ່ວ່ານ໋ໃຫ້ປ໋ະ ກ໋ອ໋ບ໋ກ້ົ່ວ໋ຍ ຄ໋ວ໋ານ໋ຮ໋ັ໋ກ໋ໃ໋ນ໋ຕ ນ້ັ້ນ໋ເ໋ນ ໃຫ້ນ ໃ໋ນ໋ບ໋ັ໋ນ໋ນ໋ານ໋ກ໋ານ໋ນ໋ານ. ຂ໋ານ ເ໋ຖ໋ິ໋ງ໋ກ໋ັ໋ນ໋ແ໋ທ້ (ໃ ໋ ຫ ້ ນ ້) ຕ ານ ຄ ອ ງ ເ ຊ ື ອ ປ ະ ເ ພ ນ ີ ປ ່ າ ຂ ານ ເ ຮ ົ າ

เอ๊ย ใคยถ้ำพระพ่ำเจ้ำ สาบิดแก่เรำ บั้นเบิ ถับว่าให้ ปะติบานแล้ว บ่ระบวนทุกสิ่ง พระพี้น้อง จาต้านต่ำ กัน แท้แล้ว แถ่นั้นขุนล่อ้าย เมืองขวาเอ็นสั่ง ฝูงหมู่ บางหน่มเพน้า บามเจ๊อจู่ถิน ทั้นแล้ว ถ่อยปู่ถิเป็แถว เถือนไม้ บ้านเก้าบุธิม ภูเอ็บ ภูจักเจ้ยะภานเทิง ท่าง ไภกันแล้ว ภูกำทิ่งสินส้าง สิมพานพุงปโยถ พายพุ้น พี้จักไปฝ่านพื้น นะถอนแก้วท้ำขวา ก่อนแล้ว เมืองนั้น เจ้ายี่ล้าน เอ็นสั่งเสบา ท้าวขาวเมือง ท้ำเรำแรงเต้า ปู่ถิเป็นาท้ำน้อย แถนหูวลิงปูก ภูเอ็บ รุมจักเจ้ยะ จากเจ้า จอมขุ้ยพากไป ก่อนแล้ว ปู่ถิเป็นักสนิมแก้ว สิมสิ่งอินฆุน รุมเอ็บ (เรำจักเจ้ยะภานไภ พากพอบ พายพี้ จักไถ้หนีไปหน้า ลายอานน้องพี้ ก่อนแล้ว) รุม จักไปปู่ส้าง เมืองกว้างหน้หูวง พุ้นแล้ว ถุกนั้นจุ่งสวาง เจ้า จอมเมืองจักจาก ไปแล้ว เจ้ากำ) เอ็นสั่งบ้าน ท้าข้อยไพ่พิน ถ่อยปู่ถิเป็เมืองสิมส้าง บูธิไห่งเรืองสิม รุมเอ็บ รุมจักไภบูธิ ถ่งอ[1]สเวียเมืองบ้าน ก่อนแล้ว ป่าไถ้ลืมไสมท้าว บาถานไปป่วง แถ่เบิ บ[2]ามเมือบุนแก่

---

(๑) ถ่งวสเวียเมืองบ้าน เดิมว่า จักจากไภบุธิปู่สเวียเมืองบ้าน

(๒) ยามเมือบุนแก่ก้าชิไปเพ้พายมาน เดิมว่า ยามเมือสิมพาน มีชีสาวมานฝูงร้าย

ก้า ຊ่ไปแพ้ผาบมาบ ก่อบแล้ว เม็อบั้บอ่ายอากอั้บอ้ข้าๆ
พ้าๆาแก้วโกถ เอ่ากำแพบแพ่เจ้า ไปพ้อบอ่กบำ ถ้ัม้
ใสผ่าๆเจ้า จอบเม็อๆจ้กจาก ไปแล้อ บากำเอ้ับสั้าบ้ำ-
ปุๆเต้าปู่ถิ แถ่เม้ เจ้าจ่าปู่ถิเป้ิหม่อยใพ่าบ้ำ ปุๆหูอๆเต้า
ใพ่า ภูเอ้ย ภูจ้กไปปู่สา้ๆ เม็อๆบ้าบท้ิยอบ พุ้บแล้อ (มับ
หากเป้ับถ่ับก้า หับแพ่าๆพายเหม็อ ไกแถบเฮ่า โยถ
บาวยูเย้ับ) โถยกอบก้า หับสาฃุๆใหม่ จ่าแล หูอบว่า
บุบมากไถ้ สเอ้ยส้าๆสิบเม็อๆ บ่รู้ ถ้ัวบั้บ่าอ่ับเจ้า เอ้ับ
สั้าฃาวเม็อๆ ภับหั้าเสบาหาบ ไพ่เพิบจอบเจ้า ถ่อยปู่
ถิเป้อ่าๆพระเจ้า ฃุบบูธิมถิบปะเสิถ ภูเอ้ย (ข้อยกำเป้ับ
ลูกเจ้า แพบเฃ็อสิ้บพระอ่าๆ แพ้แล้อ เพ็อบั้บบุบแบ่าๆให้
ไถ้พาภบะถอบหูอๆ แลเถ ลูกจ้ะภิไปโก เผ้าพ่าๆพับ
เฃ็อ) จ้กไถ้เม็อปู่ส้าๆ เม็อๆโกปะเพถอ่ับ จ่าแล้อ ข้อย
กำเม็อปู่ปั้ๆ เม็อๆภอ้าๆโยถหิภา ก่อบแล้อ ถ้ัวบั้บลิภภิม
เจ้า ฃุๆถิมเจ้ับระจากไปแล้อ ห้าอกำเอ้ับสั้าเพบ้ำ บาม
เฃ็อคู่ถิบ ปู่ถิเป้ฝูๆฃากเฃ็อ บามเพบฃาวแฝบ ข้อยเอ้ย
ข้อยจ้กไปปู่ส้าๆ ฃุๆถิมถำเภิถ พายพุ้บ (จ้กไถ้ธาม

ຮູບເຈົ້າ ຊາວຟ້າຫ່າງໄກ ແລນ ຄັ້ນນັ້ນເຈັດເຈ້ຍາເຈ້ົ້າ ເອ້ັນ
ສ້ັງຊາວເມ້ຍາ ທ້ັງເນອນານ ເຜ້ົ້າພ້ິງພ້ັນເຊ້ືອ ປູ່ດ້ິເປ້ີເຈ້ົ້າພ້ີ
ນ້ອງ ທ້ັງຫ້ຼາຍຝູງໃໝ່ ຮ່ວມເອ້ັ ຮ່ວມຈ້ັກໄປສ້ືບສ້ານ ເມ້ືອ
ບ້ານຕ່ານສະຖານ ກ່ອນແລ້ວ ອ້ັນວ່າເມ້ືອງໄກໝຸ້ນ ຊຸ່ງຂວາງ
ເປ້ັນທ້ົ່ເພ້ີ ຮ່ວມແລ້ວ ຈ້ົ່ງໄດ້ເອ້ັນສ້ັ່ງເຈ້ົ້າ ສຸ່ງຊ້ອຍຊູ່ຄ້ົນ
ທ້ັ່ນແລ້ວ ເມ້ືອນ້ັ້ນຊາວເມ້ືອງພ້ອມ ຄວາຍພອນສຸ່ງສ້ັ່ນ
ອ້ັນວ່າເຈ້ັດແຈ່ມເຈ້ົ້າ ຟ້ັງແຈ້ງຊູ່ຄ້ົນ ນ້ັ້ນແລ້ວ ໄປດ້ິເປ້ີນອະພ້ີ
ນ້ອງ ສ້ົນສ່ອງທ້ັງເຈ້ັ ຂ້ອ້ບເອ້ັ ຂ່ໃຫ້ໄຊ້ໃບເຂ ນາບ
ນ້ານຂ້ານປ້ານ ໃຫ້ໄດ້ໄປເຝ້ັ້ນທ້ົ່ວ ຊຸ່ນນ້ານໃນໂລກ ເຮ້ົ່ານ້ັ
ຮ້ອ້ຍເອ້ົ່ວປ້ະເທດທ້ົ່ວ ນ້ານ້ອ້ມສ່ອ້ຍໃຮ ແດ່ທ້ອ້ນ) (ຈ້ົ່ງໃຫ້
ອ້ານ້ານກ້ົ່ວ ແດ່ນໂລກເຮ້ົ່ານ້ານ) ໃຫ້ເຝ້ັ້ນທ້ົ່ລ້ຶຊ້ານ ທ້ົ່ວ່ນ້ະຄ້ອ້ນ
ທ້ັ້ງລ້ານ ກ່ານ້ະຖ້ົ່ວ ນ້ຳ່ນ້ານ້ານ ທຸ້ກປ້ະເທດທ້ົ່ວ ທຸ້່ນ
ນ້ອ້ມປູ້່ສ້ະລ້ອ້ນ ນ້ັ້ນເ ອ້ັນວ່ານ້ານ້ານ ຊຸ່ນ ນ້ານ ຊ້ານ ໃ ຫ ່ ງ
ກ້ັບທ້ັ້ງນ້ານ ກ້ົ່ານ ແ ກ ້ ວ ເ ນ ້ ັ ງ ນ ້ ອ ຍ ນ ້ ຳ ່ ງ ເ ນ ້ ອ ງ ພ ້ ອ ະ ນ ້ ັ ້ ນ ບ ຸ ນ ກ ໍ ່ ນ ້ ຶ
ນ ານ ກ ້ ັ ່ ນ ພ ້ ັ ່ ນ ້ ອ ້ ມ ເ ອ ້ ານ ້ ານ ຈ ້ ົ ່ ງ ໃ ຫ ້ ເ ພ ່ ງ ສ ົ ່ ນ ພ ານ ເ ກ ້ ົ ່ ງ ເ ງ ິ ນ
ພ ານ ຟ ້ ້ ານ ແ ຕ ່ ນ ້ ັ ້ ນ ພ ອ ນ ກ ່ ານ ວ ແ ລ ້ ອ ບ ໍ ່ ຣ ະ ບ ວ ນ ສ ົ ່ ນ ປ ໃ ຍ ກ ຄ ້ ວ ນ
ແ ລ ້ ອ ເ ອ ້ ານ ໍ ລ ານ ຈ ານ ກ ເ ຈ ້ ົ ້ ານ ເ ນ ້ ອ ຫ ້ ອ ່ ງ ແ ຫ ່ ງ ວ ນ ທ ້ ັ ້ ນ ແ ລ ້ ອ ເ ນ ້ ອ

ນັ້ນພຣະກ້ຽງໜ້າ ນ້ອຍອ່ອນທັ້ງເຈັ ເຣົາໜັ້ນ ພຣະກ່ວອຍ ๆ ລຸກ ພາກກັນໄປໜ້າ ມີທ້ັງເສນາຂ້າ ຕາມຕ້ີນພຸ້ອະນາດ ຊູ່ ຄ້ືນຊູ່ຫາກຸ່ງຄ້ັ້ນ ເດ້ືນຜ້ານຕ່ຳງສະຖານ ແທ້ແລ້ວ ເລ້ືຍເລ້ົາ ຮອດດ່ານດ້ານ ເມ້ືອໆໃຫ່ງ່ຍູ່ປຸ່ນ ກ໋ຈ້ົາຜ້ັນຮາຊາ ແຕ່ງເມ້ືອ ໆ ເຝ້ັນເຈ້ົ້ າ ອ້ັນວ່າເຈ້ັດແຈ່ນເຈ້ົ້ າ ໄປຮອດເມ້ືອໃດ ກ໋ ດ ກ໋ ທ ານ ຖ ດ ເ ອ ນ ຈ ๆ ສ ນ ມ ານ ສ ັ ນ ້ ັ ອ ັ ນ ວ ່ ານ ຸ ນ ລ ໍ ເ ຈ ້ ົ ້ ານ ໄ ປ ຮ ອ ດ ເ ມ ້ ື ອ ๆ ຊ ວ ານ ກ ໋ ດ ກ ໋ ທ ານ ກ ຖ ດ ເ ອ ນ ຈ ๆ ແ ຕ ່ ເ ອ ນ ເ ຖ ๆ ນ ້ ັ ນ ແ ຕ ່ ນ ນ ເ ຈ ້ ົ ້ ານ ້ ລ ້ ານ ຮ ອ ດ ແ ທ ່ ๆ ທ ານ ອ ๆ ແ ສ ກ ໋ ດ ກ ໋ ລ ອ ດ ຖ ດ ເ ອ ນ ຈ ๆ ນ ້ ເ ດ ນ ອ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ມ ່ ນ ວ ່ ານ ຸ ๆ ສ ວ ານ ๆ ເ ຈ ້ ົ ້ າ ໄ ປ ຮ ອ ດ ເ ມ ້ ື ອ ๆ ພ ະ ກ ັ ນ ກ ໋ ດ ກ ໋ ລ ວ ດ ເ ຖ ๆ ເ ດ ອ ນ ຈ ๆ ເ ມ ້ ື ອ ພ ຣ ະ ອ ิ ๆ ສ ะ ເ ດ ັ ກ ເ ຂ ้ ົ ้ າ ອ ັ ນ ວ ่ ານ ໃ ສ ผ ิ ๆ ເ ຈ ้ ົ ้ າ ໄ ປ ຮ ອ ດ ເ ມ ้ ื ອ ๆ ຍ ວ ນ ກ ໋ ດ ກ ໋ ລ ວ ດ ເ ອ ิ ๆ ເ ດ ื ອ ນ ຈ ๆ ຮ ອ ດ ເ ມ ้ ื ອ ๆ ເ ດ ื ອ ນ ນ ั ้ ນ ແ ມ ่ ນ ວ ่ ານ ิ ๆ ວ ອ ิ ນ ไ ປ ຮ ອ ດ ห ้ ອ ๆ ไ ย ท ิ ย า ເ ม ้ ื ອ ๆ ใ ห ่ ง ก ็ ด ิ ພ ຣ ะ ก ็ ถ ด ເ ອ ื ອ ນ ຈ ๆ ก ่ ้ ๆ ง ว ก ນ ั ้ ນ อ ั ้ ง ว ่ า เ จ ั ด เ จ ้ ื อ ๆ เ จ ้ ้ า ไ ป ร อ ด เ ม ้ ื อ ๆ พ อ ด ก ็ ด ิ ก ็ ล ้ ำ ถ ด ເ ອ ื ອ ນ ຈ ๆ ก ็ ด ิ ก ็ ล ้ ำ ถ ด ເ ອ ื ອ ນ ຈ ๆ ເ ມ ้ ื ອ ພ ຣ ะ ອ ิ ๆ ส ะ ເ ด ั ก ເ ข ้ ้ า ອ ั ้ ง ว ่ า ล ิ ก ก ิ ม ແ ก ้ ว ไ ป ร อ ด ช ๆ ง ค ิ ม (ค ำ ເ ก ๊ ๆ) ก ็ ด ิ ล อ ด ເ ล ้ ำ ถ ด ເ ອ ื ອ ນ ຈ ๆ ร อ ด เ ม ้ ื อ ๆ เ ด ื อ น น ั ้ น พ ร ะ ว ๆ จ ำ ก อ ม ต ้ ม ด ้ ว ย ເ ด ื อ น จ ๆ ถ ด ต ่ า ๆ ก ั บ ด า ย อ ั ้ น น ี ้ ค ำ พ ร ะ เ จ ้ า แ ผ ่ น ห ้ ๆ ส อ น ไ ว ้ ส ั บ ม า แ ท ้ บ า แ ต ่ น ั ้ น พ ร ะ ม ะ ห า ก ะ ส ั ก เ จ ้ า ส อ ๆ พ ร ะ

ອ້ຽດົນປະເສີດ ພຣະສເວີຍຣາດສ້ຽ ເມ້ືອງກວ້ຽງຮຸ່ງເຮ້ືອ
ຍັນວ່າຂຸນລໍເຈ້ົ້ວ ກະສັດຕາດົນພ້ີ ພຣະສເວີຍລ້ານຊ້ຽ ບູ
ສ້ຽງປູ່ກະເສີນ ແທ້ແລ້ວ ພຣະກ໊ົກເຖ້ີງນ້ອ ເຈ້ັດເຈ້ືອງພ້ຽ
ກະສັດ ຕົນສເວີຍເມ້ືອງພວນ ປ່ານນະຄອນເປ້ັນເຈ້ົ້ວ ເຫດ
ວ່າສເນຫານ້ອ ພຣະອ້ຽງເພ້ຽຣັກ໊ົ ເຈ້ົ້ວກໍນັກໃຄ່ເຫ້ັນໜ້ານ
ນ້ອ ເພ້ຽລ້ານທ໊ົ່ເຊ້ັ ແທ້ແລ້ວ ເມ້ືອນ້ັ້ນພຣະຈ໊ົ່ໃຊ້ ຂຸນ
ໃຫ່ງ່ຄ້ຽດົນ ໃຫ້ໄປອ້ານາເອ້ົ ເຈ້ົ້ວເຈ້ືອງມ້ານ້ານ້ເຮ້ົ ທ້ອນ
ແຕ່ນ້ັ້ນເຮ້ົ ກໍ່ໂຄຍລ້ຳເຈ້ົ້ວ ຈອນຫ້ວໃຊ້ຊ່ວ ເຮ້ົ ກໍ່ໄປຣອດເຈ້ົ້ວ
ຈອນຊ້ອຍກ່ວ ກອນ ແທ້ແລ້ວ ເມ້ືອນ້ັ້ນນະຫ ກະສັດເຈ້ົ້ວ
ເມ້ືອງພວນດົນປະເສີດ ພຣະກ໊ົ່ສະເດ້ັດຈ ກຫ້ອ ພ້ົນລ້ານ
ແຫ່ແຫ ເລ້ັຍເລ້ົ່ໄປເຖ້ີງເຈ້ົ້ວ ຂຸນລໍດົນພ້ີ ຄ້ັນວ່າໄປຣອດ
ເມ້ືອງລ້ານຊ້ຽ ສະເດ້ັດເຂ້ົ້ານ່ານ ເມ້ືອນ້ັ້ນຂຸນລໍເຈ້ົ້ວ ພ
ຕາດົນປະເສີດ ສະເດ້ັດຈ ກຫ້ອ ນ ຕ້ອນແຕ່ໄ ແທ້ແລ້ວ
ແລ້ວເລ້ົ່ອ ນພ້ົນເຂ້ົ້ ເຖ້ີງເມ້ືອ ນະຄອນຣ ເລ້ັຍເລ້ົ່ເຖ້ີງ
ທ໊ົ່ໂ ໃນຫ້ອ ເຖ້ີງເມ້ືອ (ຄ້ອ ຣອດນ້ັ້ ທ້ັນທ໊ົ່ສ ຄວ ໃຈ
ກ ເມ້ືອ ບ່ອ ນ ຄຸນຄ້ຳ) ກ໊ົ່ຈ້ຳຈ ເຮ້ົ ສ້ຽ ຫ ໃຊ ຽ
ໃຫ່ງ ສ ກະສັ ພ້ົ ນ້ອ ເຊ ຫ້ັ ຊ້ົ ຊ ແຕ່ນ້ັ ອ ນ ຕ

ພ້ອມ ຝູງໝູ່ເສນາ ຊາວເມືອງນາ ເປັກບາສີເຈົ້າ ອັນວ່າ
ຊາວເມືອງກົ້ມ ທູນຊູລີນິບບາດ ສອງແຈ່ມເຈົ້າ ສະຖິດໃກ້ນັ່ງ
ຮຽງ ກໍຈົ່ງຈາຖືກຖ້ອຍ ທິສາປະໂມກອາຈານ ສອງພຣະອົງ
ຄື. ຄູ່ພົ້ນພາບຟ້າ ເມ້ຍນັ້ນຊຸນລໍເຈົ້າ ເມືອງຊວາຈາກ່າວ
ເຮົານີ້ເປັນພີ້ນ້ອງ ພົ້ງເຊື້ອພົ່ງວ ແທ້ແລ້ວ ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ນັ່ງ
ບ້ານ ສ້າງປູ່ສເວີຍເມືອງ ນີ້ແລ້ວ ເມືອງຄັດລັ. ລ່ຽງກັນຄູໃຫ້
ເຮົາຄວນປະກອບດ້ວຍ ໂມຕິປ່າຂາດ ເຮົາເອີ ໂດຍດ້ວຍພຣະ
ເຈົ້າ ສາບົດນ້ຳແກ່ເຮົາ ນັ້ນທ້ອນ ອັນນຶ່ງເຮົາຄວນກົດໝາຍໄວ້
ແດນເມືອງຕົດວ່ ກັນນັ້ນ ໃຫ້ມັນເປັນເຂດໄວ້ ຢ່າໃຫ້ລ່າຄອງ
ຊອບແລ້ວ ແຕ່ນັ້ນຊຸນລໍພ້ອມ ຣາຊາເຈັດເຈ້ອງ ສອງພຣະ
ອົງເຈົ້າ ຄອງລາວຸເຂດ ອັນວ່າເມືອງພວນແລະລ້ານຊ້າງ
ໝາຍໄວ້ເຂດແດນ ເພ້ືອໃຫ້ຕັ້ງປູ່ໝັ້ນ ເຖິງເຂດມະຫາກັບ
ສອງກະສັດປັ້ນ ເຂດເມືອງສັນນີ ເຈົ້າກໍ່ໃຫ້ລ່ານ້ຳ ບ້ຳເຂດ
ບຸຣີຣົມ ດ້ຳນັ້ນ ເພ້ືອໃຫ້ເປັນຫຸ້ກສິນ ເຊ້ັນນາມແທນເຊ້ືອ
ອັນວ່າເຊ້ັນລູກໄວ້ ເມ້ືອຮອກຫ້ານເຫ້ັນ ພຸ້ນແລ້ວ ລຳດັບ
ຫ້ອນ ລ່ອງກາບເມ້ືອໜ້າ ອັນວ່າສອງກະສັດເຈ້ົາ ຫ້ຶງດູຈ່ົງ
ແຕ່ງ ພຣະກໍໃຫ້ຊຸນຫ້ວງຫ້ຳແປດນັ້ນ ໄປໝາຍໄວ້ເຂດ ເມ້ືອງ

ล้ານຊ້າງ ພວນໄວ້ເຂດແດນ ຕັ້ງແຕ່ນ້ຳຄານຂຶ້ນ ເຖິງພູເຂົາ ຫຼວບ ພາຍພຸ້ນ ກໍຫາກຕັ້ງທົ່ນັ້ນ ຫຼັກໄວ້ເຂດເມືອງ ແທ້ແລ້ວ ແລ້ວເລົ່າຕັດໄຕ່ຂຶ້ນ ເຖິງພູເຂົາຫຼວບ[1] ຂຸນທ້ຳແປດຈ໋ຳບັ້ງ ເຊົ່າ ຫັ້ນແຈກກັນ ສ໋ຂຸນໄປທາງໃຕ້ ໝາຍເຂດບູຮ໋ເມືອງ ສ໋ຂຸນໄປ ທາງເໜືອ ຈ໋ຈຳໝາຍໄວ້ ຝຸ່ງໜູ່ໄປທາງໃຕ້ ຕັດໃສ່ພູຫວນ ທ໋ພຸ້ນ ຕັ້ງແຕ່ພູຫວນຕັ ເລ່ງລ໋ງໄປໃຕ້ ທ້ຳແກວໃຕ້ ກັບ ແກ່ວຄອງລັ ເລ໋ບເລົ່າລັດໃສ່ພູບາງນອນ ລວດກາບໄປໜ້າ ກ໋ຈ໋ງຮອດກ້ຳໃຕ້ ລ໋ງລຸ່ມພູສູງ ເຂົາກໍໄປກະເຫກະຫ໋ງ ຄະວ໋ງ ວອນພາບໃຕ້ ແຕ່ນັ້ນໄປບ້ານດ້ວງ ລັດໃສ່ເມືອງກາບ ເມືອງ ຊອງເຖິງບາງປາແຄ ກໍລ່ວງກາບທ້ຳລ້ານ ຖ໋ນນ້ອຍເທ້ົ ເຖິງ ເຂດນາຄົນ ລັດໃສ່ເມືອງພູຄັ[2] ຮອດນ້ຳປູນພາບພຸ້ນ ຕັ້ງ ແຕ່ລັດໃສ່ຊະເນ໋ບ ລ໋ງໄປເຖິງ໋ນຫຼວງນະທ໋ນ້ຳ ແຕ່ນັ້ນເຂົ້ ຫ້ວຍນ້ຳ. ງ໋ນຫຼວງວ້ຳໃຫ່ງ ລັດໃສ່ພູຫ໋ງໄປ. ໄຕ່ນ ຳນ໋ເອ໋ຶ້ນ ແຕ່ນັ້ນໄປເຖິງສະກາ ບ້ານຫ໋ນຄອນ ວ້ຳແວດຊ ງງຂ້ວຍຊ ງງ ຄອບ ເທ້ົ ເຖິງໃຕ້ປາກຊວາ ລັດແຕ່ນັ້ນ ໄປຮອດແຄນຊ໋ນ[3]

---

(๑) ພຸເຂົາຫຼວບ ບາງສະບັບວ່າ ພຸເຂົາຫຼາ

(๒) ເມືອງພຸຄ້ ບາງສະ ັ ວ່າ ເມືອງພ ວ ງ

(๓) ໄປຮອດແຄນຊ໋ນ ບາ ບ່ອນວ່າ ແຄນຊ໋ນ ບາ ບ່ອນວ່າ ແຄນ ນ ນ

ไปเถิงสายพวงลาว ธอกซุงกะยงพุ้น ตักใส่ปอๆแก้ว ใก้ เถิงพะบอมบ้านกวางๆ[1] ลักแต่นั้น เถิงน้ำซิกๆ แต่ซิกๆเมื่อเหมื่อนั้น ตามกะแสน้ำใหญ่ ธอกหีหินหม่อยคิน ก่าวร้องๆ หมอนเหิ่าเม่างบอน หั้นแล้ว แต่นั้นไปจุเหิ่า แดนเมื่องคำเกิก หีพุ้น หีนั้นเป้นเขตห้องๆ หินใก้แหว่ เมื่องๆ แห้แล้ว ตั้งแต่หินหมอนเหิ่า ท่าเพิ่งลักใส่ ธอกบอดน้ำ ลุมพูพุ้นพ่ำใก เมื่อนั้นไปเถิงสายบองน้ำ ปางๆหม้อใหญ่ ลักใส่พูบิวเม่างอั้น เมื่อพูยวดนั้นถุ่งไป นำแต่นั้นเม่างอั้น เบ้กใส่พูใจ หีนั้นไปเถิงพู- แสดงอย ดิงกวางๆ ไปธอกผากับเหิ่า เถิงขุนห้วยเลิก ลักล่องน้ำ เถิงห้วยหากลาว เลียบเล้าข้ามหน้ำไม้ ตักใส่ผาหูองๆ ขุนกไปนำนิว เม่างลิงพงๆบ้าน ล่องน้ำไม้ เหิ่า ธอกสิบสองๆ ลักใส่นิวพูหูองๆ พ่แดนดินกว้างๆ แต่นั้น ไปเถิงแดอั้น แปวหูองๆพูใหญ่ พายพุ้น แล้วจิ๊งตั้งใต่ อั้น ดอยนั้นหม่อยหูองๆ หั้นแล้ว กจิ๊งนำนิวอั้น เถิงแดนดอยใหญ่ เลียบเล้าลักเม่างอั้น เถิงเหิ่าปากกวาน แต่

---

(๑) เถิงพะบอมบ้านเดก บางม่อยว่า บ้านกวางๆ

ນັ້ນເປັນເຂດຫ້ອງ ກົງອາຊຸບຈິ ແທ້ແລ້ວ ນັບຫາກມີຫີນກໍ້າ
ບ໊ວຣະພາດາວັນອອກ ພາບພຸ້ນ ກໍຫາກແມ່ນແດນເມືອງພວນ
ທີ່ພຣະອົງສເວີຍສ້າງ ອັນວ່າສີ່ຍຸນຂຶ້ນ ທາງເໜືອໝາບເຂດ
ເມືອງນັ້ນ. ຕັ້ງແຕ່ພູເຂົາຫຼຸບຫັ້ນ ໝາບຂຶ້ນຝ່າຍເໜືອ ກໍ
ລວດເອົາແມ່ນ້ຳ ຄາງຫຼວງເປັນເຂດ ຈົງແລ້ວ ຕາບຕໍ່ເທົ້າ
ເຖິງຫ້ວຍປາກກາວ ນຳແຕ່ນັ້ນ ເທົ້າຮອດສົບສາຍ ລັດໃສ່ສັ້ນ
ບ໊ວພູ ແນ່ງໄປພາບໜ້າ ເມືອນັ້ນ ເຖິງເທົ້າ ບ໊ວພູຕົ້ນມ່ວງ
ທີ່ນັ້ນມີມ່ວງໄມ້ ລຳດ້ວໃຫ່ງສູງ ແທ້ແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ກົກມ່ວງຂຶ້ນ
ເມືອເຖິງຮອດງ່າ ຊຸມນັ້ນ ສ້ຽຂຍາວ່າໄວ້ ປະນາມແທ້ຫ້າວ່າ
ຫັ້ນແລ້ວ ອັນວ່າລວງໃຫ່ງໄດ້. ສີ່ອຸ້ນ (๑ ແທກເປັນວາ) ງ່າ
ຂອງນັ້ນສອງອັນ ກໍເລົ່າເປັນສອງຊັ້ນ ງ່ານຶ່ງເປັນມ່ວງປ້ານ
ຣິດຣວ່າງຫອມຫວານ ຄືດັ່ງເທພາພຣະ ປູກແປງໝາບໄວ້
ງ່ານຶ່ງຄູ່ລະກາງພ້ຽງ ພາລາເຫ້ືອງຫ້ຽກ ຫາກແມ່ນໝາກ
ມ່ວງເຂັ້ມ ຄຳແທ້ກ່ຽງຈົງ ແທ້ແລ້ວ ຄັນວ່າລັດຈາກນັ້ນ
ຫ້ຽບລັ້ນອະຣັນຍາ ເຖິງທີ່ເມືອງຄຳຜົງ ຜ່ານພະນ້ຳໄປໜ້າ
ແຕ່ນັ້ນໄປຮອດບ້ານ ບວນຫາດພະລານໜາ ຊຸນກໍເຣ ຣັບເຖິ
ເຖ້ືອນໃຫ່ຍົກລ້ຳ ເຂົາກໍລັດຫ້ວຍສົບ ໄປໃສ່ເມືອງສັ້ນ

ແລ້ວເລົ່າເຖົ້າສິບຊົ່ວ ລ່ວງລົງນໍາຫ້ວຍ ກໍຈົ່ງໄປເຖົ້າຫ້ວຍ ນາຫຼວງບ້ານຖິ່ນ ແຕ່ນັ້ນລົງຮອດຫ້ວຍ ເຫັນນ້ໍາລ່ອງໄປ (ກໍ ຈົ່ງໄປເຖົ້ານ້ໍາ) ເມືອງນອງນະທີໃຫ່ ພາຍພຸ້ນ ຂຸນກໍຊ້ໍຮ່ວງ ໃຫ້ ໝາຍໄວ້ເຂດດິນ ຫັ້ນແລ້ວ ຕາບຕ່ໍເທ້ົາ ແດນເຂດເມືອງ ພະກັນ ຂຸນກໍກົດເມືອງໝາຍ ເຂດດິນພາຍພຸ້ນ ທ່ໍ້ັ້ເຝັ້ນ ເຂດຫ້ອງ ນະຄອນຈາກເມືອງພວນ ແທ້ດວຍ ອັນວ່າພາຍ ຫ້ານເໜ້ືອ ທ້ໍ່ພະກັນເຝັ້ນເຈ້ົ້ວ ແຕ່ນັ້ນຂຸນຫ້ານທ້ວ ກັບ ຕ່ວວຄ້ືນມາ ແທ້ແລ້ວ ແລ້ວກໍຄວຍຄໍາຄວນ ເຂດເມືອງທຸ່ນ ເຈ້ົ້ວ ເມືອນັ້ນຂຸນລໍ່ພ້ອມ ກະສັດຕາເຈັດເຈ້ົ້ອງ ເຈ້ົ້ວກໍຈ່ວຖ້ືກ ຖ້ອຍ ຄະດ້ືເມ້ົ້ງຕ່ໍກັນ ຫັ້ນແລ້ວ ອັນວ່າຂ້ົງເຂດເມ້ືອງລ້ານ ຊ້ວງ ຊວາພວນພ້ົມເຂດ ໃຫ້ຈ້ົ່ເຈ້ົ້ງ ຈ່ໍາໄວ້ຊູ່ທ່ວງຫັ້ນທ້ອນ ຈ້ົ່ງໃຫ້ເຝັ້ນເຂດໝັ້ນ ເທ້ົ່ໍ້ວມະຫ່ວກັບ ພຸ້ນແລ້ວ ໃຜຢ່ໍ່ໃລ ພາຍ່ງນ ລອບຊ້ົ່ງເມ້ືອງບ້ານ ກັນເນ ອັນວ່າເຊ້ັ່ນລູກໄວ້ ເທ້ົ່ ເຊ້ັ່ນຫ່ວງເຫ້ັ່ນ ກາບຈາກຫ່ວງເຫ້ັ່ນໄປ ຮອດຫ່ວນເຝັ້ນເຊ້ືອ ຄັນວ່າສາຄະໂຣນ້ໍ່ ສນຸກຫ່ວງເຂ້ົ່ນຂາດ ບ່ານໃດ ເມ່ນວ່າ ຟ້ານ່ໍ່ນນ້ວງ ດ້ົ່ນ້ົ່ນໂລກ ກ ຣ ວ (ອັນນ້ົ່ງ) ຄັນວ່າສເມນລ້ົ່ນ ອ ວ ະ ກ ວ ທ ັ ້ ງ ໂ ລ ກ ເ ມ ື ່ ອ ໃ ດ ໃ ຜ ເ ກ ົ ິ ດ ກ ັ ບ ໃ ໝ ່ ພ ຸ ້ ນ ບ ່ ານ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຈ ົ ່ ງ

ຫວາຍ ຫັ້ນທ້ອນ ຍາມໃດກັບໄປ່ນ້ຳ ບ້ຳປູ່ເທ້ງອະຄາ ດ້ຳນັ້ນ ໃຜບ້ຳເທ້ງອະຄາຄ້ຳ ໃຫ້ສົບເມືອ- ເປັນເຈ້ົ້ຳ (ໃຜກໍ) ຢ່ຳໄດ້ ນ້ຳ ໃຫ້ລ່ຳຄຳກະສັດ ນັ້ນເນີ ໃຫ້ຄ່ອຍບ້ຳອະບັດເອ້ຳ ດ້ຳຄຳ ປະຖົມເຖ້ຳ ໃຜບ້ຳພ້ຳໃລ້ນ ໄປຊູຊ້ຳຍາດເອ້ຳນັ້ນ ເຂ້ຳຫ້ຳກ ໃຫ້ລ່ຳນ້ຳ ຄຳເວ້ົຳແຫ່ຳຮ້ຳ ດ້ຳນັ້ນ ບັດນີ້ເຮ້ຳມ້ຳປ້ອຍດ່ຳໄວ້ ເທ້ົຳຊ້ວສ້ຳຣະມອນ ນັ້ນທ້ອນ ຈ້ຳໃຫ້ເປັນດ້ຳປ້ຳເມ້ຳເບ້ືອ ເດ້ົຳ ຊະເລ້ຳທ້ຳພ້ົນ ອັນນ້ຳໃຫ້ມັນດັບມອດນ້ຳງ ສ້ວຍສ້ຳດວ້ຳປີ ນັ້ນເນີ ອັນວ່ຳອິນດ້ຳຍມັນ ເກີດແຖມມີ້ນ້ວ ແມ່ນວ່ຳມັນ ແຫ້ຳງໜ້ຳ ເມ້ືອບິນໃຫ້ຟ້ຳຜ່ຳ ມັນເນີ ຄັນວ່ຳໄປປ່ຳໃຫ້ ເສ້ືອ ຄ້ຳວຄ້ຳບກິນ ຫ້ັນທ້ອນ ຄັນວ່ຳໄປທ້ຳງນ້ຳ ໃຫ້ເງ້ືອກທໍ່ເຮ້ືອ ກິນ ມັນເນີ ອັນວ່ຳຄ້ຳວ້ຳຍເຖ້ຳ ຊູ່ອັນປ່ຳນ້ອຍ ຕ້ັ້ງແຕ່ເຊ້ັ້ນລູກ ຫ້ົ ໃຫ້ເມ້ືອເຊ້ັ້ນຫ້ຳງເຫ້ັ້ນ ທ້ີພຸ້ນ ເຖ້ຳຫ້ຳງຫ້ອນ ຮອດກ້ຳຍ ເມ້ືອໜ້ຳ ໃຜປ່ຳໃລພ້ຳພ້ົນ ຈ້ຳທ່ຳນເສ້ັ້ງສິນ ນັ້ນເນີ (ເຫ້ັ້ນ ແກ່ຄຸນພ້ຳຍໃດ ບ້ຳດເຂ້ຳຫ້ັ້ງໜ້ັ້ງ ເບ້ຳສະຫ້ຳວກ້ຳ ແຂ້ຳ ກ້ຳຍເກ້ົນຣິດ) ປ່ຳໄດ້ອ້ຳງຄ້ຳວກ້ຳ ຟ້ັນຂ້ຳຂ້ົນກ້ັ ນັ້ນເນີ ແມ່ນໃໝ່ນ້ອຍດ້ົກເມ້ືອ້ຳໃຜໃຫ້ ປ້ຳເນີ ນ້ຳສ້ຳ ຄັນຊ້ຳ້ຳມ້ຳຕ້ົກທ້ຳ ແທ້ ໃຫ້ຄ້ົນໃຫ້ແກ່ກ້ັ ແທ້ຄ້ຳຍ ອັນນ້ຳເມ້ືອ້ຳໃຜໄວ້ ເມ້ືອ້ຳ

ມັນນັ້ນປ່າຫ່ຽ ເສັ່ງເນີ ເຜືອພີ່ນ້ອງ (ຫາກໄດ້) ລ້ຽງນ້ຳ ສາບິກ ໃຫ້ແກ່ກັນ ແລນາ ຈຳໄວ້ເປັນທີ່ໝັ້ນແທ້ ເຖິງເຂດມະຫາກັບ ນັ້ນເນີ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສິນາ ແກ່ພີ່ງພັນເຊື້ອ ຄັນວ່າໃຜບໍ່ຟ້ຽງຄຳ ຕ້ານ ສອງເຜືອຫາກກ່າວ ມານີ້ ແມ່ນວ່າສັບພັນບູເກີດມາ ມາກແທ້ ກໍ່ປ່າໃຫ້ເກີດເຫັນ ຫັ້ນທ້ອນ ອັນວ່າສອງກະສັດເຈ້ົ້າ ສາບິກຄຳແລ້ວປ່າ ພຣະເລົ່າຕ້ານ ຄຳແລ້ວປ່າເມືອ ແທ້ແລ້ວ ເມືອນັ້ນເຈັດເຈືອງເຈ້ົ້າ ເລີບລາຕ້ານສັ່ງ ຂ້ອຍຂໍລາພີ່ເຈ້ົ້າ ຂຸນອ້ຍຕ່ຳຣເມືອ ກ່ອນແລ້ວ (ແມ່ນວ່າທຸກສຳເຊື້ອ ຊຸມເຜົ່າ ພີ່ງສາ ກໍ່ດີ) ທ້ຽວຊາວເມືອງ ໃຫ້ປູ່ຍ່ານຍາວໝັ້ນ ແຕ່ນັ້ນ ບານດີໄດ້ ລີລາສະເດັດຄ່ອນ ໄປແລ້ວ (ພຣະກໍ) ເດີນປ່າໄມ້ ຫຼາຍນ້ຳໜ້ານານ ແທ້ແລ້ວ ເຈ້ົ້າກໍສຸກປູ່ສ້ານ ເມືອງໃຫ່ງຊຸງງ ຂວາງ (ເລີບເລ່ົາ) ມີຫຼານເຫຼັ້ນ ສືບພຣະວົງປານຊ້ອຍ ເຈ້ົ້າເອີ ฯ

ບັນນີ້ຈັກກ່າວເຖິງເຈ້ົ້າ ສຸວັນນະບາລັງ ກ່ອນແລ້ວ ອັນວ່າຂຸນນາຍຫົດ ໃຫ້ເປັນພຣະແທ່ນຄຳ ບານນັ້ນ ສ້ານກາດ ໄດ້ຣອດຮ້ອຍ ເຖິງສິ່ສິບສອງ (๔๒) ປີ ນັ້ນແລ້ວ ພຣະຈ້ຳນາ ຕົນໃຫ້ ເປັນເຂດເມືອງພວນ ພຸ້ນດາບ ໃຫ້ແກ່ພຣະຄຳກອງ

ແຕ່ປາງຍາມນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ບ້ານພິກເສືອກ ເມືອຮ່ອງເມືອງຄະ
ນ້ຽ ທີ່ພຸ້ນ ນັບແຕ່ດອນຈາວເຖິ້ງ ປາກອຣະນ້ຽພາບໃຕ້ ວາ
ແຂນຂວ້ານ ໄປເຖິ້ງພຣະບາ(1)ຄົບ ດອນກວ້ານລາດພຸ້ນ ໄມ້
ໃຫ່ງບອຍໄຣ ຕັ້ງແຕ່ປາກກັບເທົ້າ ໄປເຖິ້ງພວກຣົກ ພາບພຸ້ນ
ກັບທ້ຽງຂົ້ງເຂດບ້ານ. ເກົ້ກເທົ້າປາກທວາບ ພຸ້ນເລ້ວ ນັບແຕ່
ກໍຄຳເທົ້າ ປາງຊຶ້ງປາກເມກ ຂຸນກໍລັກແຕ່ຫັ້ນ ໄປໃຕ້ປາກຊັ້ນ
ແທ້ແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ປາກຂານເທົ້າ ໄປຮອດຊຸ້ງສາ ທີ່ພຸ້ນ ລັ້ວ
ແຕ່ຊຸ້ງສາໄປ ເຂດດົນເມືອງພຸ້ນ ຝູ້ງໝູ່ນັ້ ເຈ້ຳຣາດຊຸ້ງ
ຂວາ ຈ້ຳໃຫ້ຄືເອົາເປັ້ນ ເຂດເມືອງພວນແທ້ (ອັນນີ້ບາລັ້ງ
ທ້ຳວ ຕົນອາດຣາຊາ) ໃຫ້ແກ່ພຣະຄຳກອ ແຕ່ປາງຍາມ
ນັ້ນ ອັນວ່າແດນແຕ່ນັ້ນ ຫຼ້ວຍເຊັ້ນທ້ຽງແທ ແທ້ແລ້ວ ມີກະ
ສັດຣາຊາ ສ້ືບແທນຫຼ້ວຍເຈ້ຳ ແຕ່ນັ້ນມາຣອດເທົ້າ ສ້ຽກາດ
ຫົກຕົວ ນີ້ແລ້ວ (ມີຣາຊາ ໃໝ່ທ້ຽງແທນຂຶ້ນ ຊຸ້ພຣະໄຊຍະ
ເຊດຖາທ້ຳວ ຄຳຣ້ຽງທ້ສຣາດ ໄດ້ສ້ືບສ້ຽ ປີ້ນັ້ນນ້ຳແທ ກໍ
ຈ້ຳຊ້ຳນອນໃຫ້ ເປັ້ນເຂດເມືອງພວນ ແທ້ແລ້ວ ພຣະບ່ໍໃຫ້
ເສ້ັງປະເພນີ ແຕ່ພ້ຽງສາເຊ້ືອ ຕາມແຕ່ພຣະກະສັດເຈ້ຳ ເປັ້ນ

---

(๑) ພຣະບາງຄົບ ບາງສະບັບວ່າ ບ້ານຄົກ

ເຫນແຕ່ກ່ອນ ນານັ້ນ ບໍ່ມີໃຫ້ລ່ານ້ຳ ຄອງນັ້ນທ່ຽງຈິງ ແທ້ ແລ້ວ (ພຣະກໍຄວນໃກ່ແທ້ ຄອງແຕ່ປາງປະຖົມ ຕາມແຕ່ຄຳ ເຖນຫຼວງ ສ້ຳຈິງຈຳແຈ້ງ ຫັ ກເຫນນັ້ນ ຖືກັ ນເປັ ນເຂດ) ອັນວ່ າເມືອງສູນຫ້ວຍ ຊະຄາວນີ້ ແມ່ ນພວນ ແທ້ ແລ້ ວ ຫາກ ແມ່ ນອາຣັ ກຖາຫ້ ອຍ ເມືອງພວນ ປະຖົ ມເກົ່ າ ພຸ້ ນແລ້ ວ ບໍ່ ແມ່ ນລືນລ້ ານຊ້ ານ ຂົ ງເຂດເມືອງລາວ ຫາກແມ່ ນລືນ. ເມືອງ ພວນແຕ່ ໂດນາແທ້ ບັ ດນີ້ ຈັ ກກ່ ວາເຖົ ງຫ້ ອຍ ແຕ່ ນເມືອງຂົ ງ ເຂດ ກ່ ອນແລ້ ວ ອັ ນວ່ າພຍາລຳເກົ ດໄດ້ ເອນໃຫ້ ເຂດແຕ ນ ບ້ ານນ້ ຳອາຊ້ ານ ສເວີ ຍເມືອງລຳເກົ ດ ປາງນັ ້ ນ ຕັ ້ ງບໍ ່ ທົ ສ ຣາວແທ້ ທຳຮ້ ຍໃສ່ ຕົ ວ ເຈ ້ ານຳທຳຜິ ດນ ້ ອງພຣະເຈ ້ ານ ຕົ ນຊື ່ ເຈັ ດເດ ່ ອງ ນັ ້ ນແລ ້ ວ ພ ້ ອມທ ້ ານຸ ນລຳເກົ ດເມືອງ ຊ ່ ຕົ ນເຂົ ້ ານ ເຈ ້ ານ ເຂົ ານຳເລ ີ ຍເປັ ນໜ ້ ຍ ອັ ນປ ີ ໂທດໃຫ ່ ງ ນ ານແລ ້ ວ ທ ້ ານພວກ ພ ້ ອມ ພົ ນລ ້ ານຝ ່ ານນະຄອນ ນ ້ ອງພຣະເຈ ້ ານ ທ ານໂທດກະ ຣຸ ນາ ໂຮມເງ ິ ນລຳ ນ ານມ ີ ທ ານໄດ ້ ອັ ນເປັ ນໜ ້ ຍ ຕ ານຄອງ ຕັ ວໃສ ່ ໂທດໃຫ ່ ງແທ ້ ທ ານລ ້ ານຖ ກຕ ົ ນ ແທ ້ ແລ ້ ວ ນັ ບແຕ ່ ເປັ ນເງ ິ ນໄດ ້ ທ ົ ກແສນປ ານເຈັ ດໜ ົ ນ ຈ ິ ງແລ ້ ວ ທ ົ ກພ ັ ນປ ານ ທ ້ ານ ້ ອຍ ເງ ິ ນແທ ້ ຖ ກຕ ົ ນ ຜ ູ ້ ນ ້ ານ ້ ອັ ນເປັ ນລ ຳ ນ ັ ້ ນ ແສນປ ານ

ຫ້າໜຶ່ນ ເຈັດແສນປາຍເກົ້າຮ້ອຍແປດບາດເຟື້ອງ ຄໍ່າແທ້ໃຫ້ ແທນ ແທ້ແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນຄໍ່າເກີດທ້າວ ຕົກຂ່ຳເລີຍກົວ ທັງ ຊຸນເມືອງ ໄພ່ໃກບິນໜ້ອມ ເພື່ອບໍ່ ມີອັນໃຊ້ ເງິນຄໍ່າຝູງກ່າວ ນານີ້ ຊຸນເມືອງທັງໄພ່ນ້ອຍ ນາພ້ອມພໍ່ານຍາ ແທ້ແລ້ວ ຍານ ເມືອສ້ວງກາດໄດ້ ຊາວຫ້າ (๑๕) ຕົວປາຍ ກັບອົກປີກາມົດ ແມ່ນໃນປີນັ້ນ ກໍ່ຈ່ຳງນາມອບໃຫ້ ຄົນເມືອງຄໍ່າເກີດ ຈົ່ງແລ້ວ ກັບທັງຝູງໄພ່ນ້ອຍ ອັນປູ່ໃນຄົນ ກໍ່ດີ ຄຸວາຍແກ່ນ້ອງພຣະ ເຈ້າ ສເວີຍຮາດເມືອງພວນ ທີ່ພຸ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຕາງເງິນຄໍ່າ ໜັ້ ສິນຝູງນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ນ້ຣອດເທ້ົາ ໄມ້ນ່ວງລໍ່າສູງ ທີ່ພຸ້ນ (ແດນ ຄົນສຸດ ໂຍດຍາວໄກກວ້ານ ທັງນວນສ້ງ ບໍ່ຄຸວາຍນ້ອງພຣະ ຮາດ) ເມືອງນ່ວງສອງບໍ່ເວ້ນ ເວນໃຫ້ນອບຄຸວາຍ ແທ້ແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງພົ້ງເທ້ົາ ເມືອງໃຫ່ງໜອງແສ ທີ່ພຸ້ນ ເມືອງ ນາງເມືອງລາກກວ້ານ ໄປເທ້ົາຈ່ອຍຈວນ ທັງຝູງບ້ານ ເຊີ ແຊບາງເດັ່ນ ພາບພຸ້ນ ຝູງໜ່ນນັ້ ຄຸວາຍໃຫ້ທີ່ເຊ ແທ້ແລ້ວ ກັບທັງຊຸງຊາງ[1]ບ້ານ ທັງທີ່ຊຸງກົນ ກາຍໄປສິບນວນຫຼວງ ຜ່ານໄປນີ້ແທ້ ເຖິງປາກຫ້ວຍ ຊື່ວ່າສິບນອງ ເມືອຈອດແດນ

---

(๑) ຊຸງຊາງບ້ານ ບາງສະບ້ບວ່າ ຊຸງຂວາງບ້ານ

ເມືອງພຸ້ນ ໜ້ຳຄະນາບົກໃຫ່ງ ແຄມງ່ອມພຸ້ນ (ພາຍຫ້ຳຊ໋ວ ໄກ) ຕັ້ງແຕ່ແຄນງ່ອມເທ້ົາ ໄປເຖ໋ງພູຫນອກອອກ ໄປຮອດ ດອຍແມ່ລູກແລ້ວ ສອຍຂຶ້ນຝ່າຍເໜືອ ແທ້ດາຍ ແມ້ງນ້ຳໄປ ເຖ໋ງອຸກໂຂ໋ຕົ້ນ ອຳພາໄມ້ມ່ວງ ທົ້ນັ້ນ ກໍ໋ຈ໋ງເອົາມ່ວງໄມ້ ໜາຍ ໄວ້ເຂດດິນ ຫ້ັນແລ້ວ ພູກ້ັນພູວາງ(1)ເທ້ົາ ເຖ໋ງພູຈ້ຳໄກ່ ໄປຮອດ ສຸດຍອດນ້ຳ ບວ໋ງພຸ້ນບອກດອຍ ບ້ັງເລ໋ົາເມືອຮອດຍອດນ້ຳໄມ້ ແມ່ນເຂດເມືອງພວນ ແທ້ແລ້ວ ພບາຄຳເກ໋ດມາ ນອບຄວາຍ ແທນຫ໋ົ ຝູງນ໋ົຫາກແມ່ນອາຣ໋ກຫ້ອງ ເມືອງພວນກັບປະຖ໋ບ ຈ໋ງດາຍ ພຣະບໍ່ໃຫ້ລ່ານ້ຳ ເສ໋ງແທ້ເມືອລຸນ ແທ້ດາຍ ຕາບ ຕ່ໍເທ້ົາ ເຖ໋ງເຂດມະຫາກັບ ເຫດວ່າຄອງເມືອງນ໋ົ ນອບຄິນ ແຄນໃຊ້ ຟ້ັງເປ໋ນັກປາດເຈ້ົາ ຝູງໝູ່ເສນາ ກໍ໋ ທ້ັງມຸນຕ໋ ໜ໋ົນແສນຂຸນພ້ອມ ກັບທ້ັງຂ້ອຍໄພ່ນ້ອຍ ຝູງໝູ່ຊາວເມືອງ ກໍ໋ (ອັນນ໋ົ) ເປ໋ນເຂດແຄນ ແຫ່ງເມືອງພວນແທ້ ຄວນທ໋ົ ເຮົາເຈ້ົາຂ້ອຍ ຈຳເອົາຈ໋ກຈ໋ ຈຳຈ໋ແຈ້ງ ເອົາໄວ້ຊູ່ຄົນ ແທ້ເນ໋ (ອັນນ໋ງ) ໃຜຜູ້ບ໋ວຣະບັກເຈ້ົາ ຈອມຫ໋ວພວະນາກ ກໍ໋ ກ໋ໃຫ້

---

(1) ພຸກ້ັສພວານ ບາງບ່ອນເປ໋ນ ພກ້ັມພຸລາກ

ຕົ້ງຊື່ແຈ້ງ ຈຳໄວ້ຊູ່ຄົນ ແທ້ດາບ ບັດນີ້ຈັກໄດ້ເອົາຊຸລີນ້ວ ວັນ ທາທູບເກດ ໃຫ້ວ້ພຣະເຈົ້າ ອົງແກ້ວສວ່າງກະສັນ ກ່ອນແລ້ວ ຕົ້ງວ່ານິເສດສ້ອຍ ທັນນະເທດນະທາກັບ ແທ້ແລ້ວ ຂໍໃຫ້ ພຣະເທສນາສອນ ສ້ັງທັນທ້ັງຄ້ວຍ ກັບທ້ັງເທວະດາດ້ວ ອົນພົນເທວະໂລກ ກໍ ດີ ຂໍໃຫ້ນາຊ່ອຍຊ້ັນ ພຍາກວ້າງຊ່ອຍ ປອງ ແດ່ທ້ອນ ຂໍໃຫ້ໄດ້ສຶບສ້ານ ຍືນຍົງຍາວໄກ ແດ່ເນີ ໃນ ເມ້ືອງຄົນ ໂລກລ້ືບ້ອງ ບັດນ້ັເອົາຈັກເອົາໃນສ້ອຍ ຄອງທັນ ນາກ່າວ ຕາງໃຫ້ເປັນແວ່ນໄວ້ ສານແກ້ວຊອບທັນ ແທ້ດາບ ເມ້ືອນ້ັນພຣະບາດເຈ້ົາ ຕົນຊ້ືຄ່ຳກອງ ພຣະກໍຊົງຄອງທັນ ທົສ ຣາດຄ້ືຈົງແທ້ ພຣະຈົ່ງຕ້ັ ຄອງອາດຍາຈັກ ຈົ່ງແລ້ວ ກໍ ຈົ່ງ ເອົາເຂົ້ານາ ຊູ່ຄົນໝົດດ້ວນ . ພຣະກໍບອກໃຫ້ຮູ ເຂົ້າໝູ່ເສນາ ນ້ືຄຳສອນ ໃໝ່ໃຫທ້ັງຄ້ວ ໃຫ້ສູນາຟ້ັງແຈ້ ຝູ.ງໝູ່ຊຸນຫຼວງ ກູເອ້ີ (ທ້ັງນວນນາ ຊູ່ຄົນຝູງເຖ້ົາ ເອົາທັນຕ້ັ ເປັນຄອງ ຄຳສ້ັ) ເຮົາຈັກສອນສ້ັໄວ້ ຊຸນເຖ້ົາປ່ານ້ືມ ແດ່ເນ ແຕ່ນ້ັ ເຂົ້າຈົ່ງຟ້ັງຈົ່ງແຈ້ ຄອງເມ້ືອງຕ້ັ້ແຕ່ ພຸ ອະນາດເຈ້ົາ ສອນ ສ້ັ ງຊູ່ລວ ປ້ືເມ້ືອພຣະແຕ່ງຕ້ັ ທັນນະເທດພົນເມ້ືອ ວັນ ນ້ັ ຕາມກົ ເກນ ກ່າວມານ້ືໄວ້ ເຊ້ືນຈຳແຈ້ ໃຈຈົ່ງຈົ່ ຈ)

ปีเถ้าปีนั้น ขามนั้นท่างจิ่ง พระบาดสร้าง สเว้ยธาณะ ถอนขวาง ทั้นั้นบุนเรือางมี. ยิกในนะถอนกว้าง พระกำ โอกาดตั้ง มีอาดยาสอน ฝูงเสนา หมู่มุนตีพ้อม ฟัง เบี้ไยหาแก้ว พิงพันเซ็ดซาด ภูเอ็ย ฝูงหมู่นำแหน่เจ้า ถวนให้จ้ำจำ แท้แล้ว ขามเมื่อพระบาดเจ้า ยิวธะยาด ไปมา เมื่อใด ป่าให้มีสัดตู บูดพระอิ่งจอมเจ้า อันบ่ๆ ให้สแองก้ำ สัดภูพายล่ม ถิเบี้ (ให้มันรู้แจบแจ้ง ภู ร้ายดู่ปะกาน) แม่นอ่าอามาดผู้ ตางอาดเสนา กำถิ แสนพยาขุน หมื่นมุนตีพ้อม สับเพสั่ง เสนาในนอก ให้จ้ำแจ้ง จำไว้ดู่ถิน แท้ดาย ถุนพระมีมาดลั้น ล้ออาด สั่งขยา ได้นั้น เทดว่าขุนบูธิมมา แต่งแปงฝังเจ้า มัน หากบ่ระบวนแล้ว ขุนบูธิมกั่งอ่อยท่อย สำเร็ดรูบ ร้อย ซิบ่ได้ที่ถวน ก่อนแล้ว ฯ

ປັ້ນກົດໝາຍທັມມະສາດຂຸນບູຮິມ

ຟ້າເປີ້ນັກປາດເຈົ້າ ຂຸນຫມື້ນແສນພຍາ ຟ້າທ້ອນ ທ້າເສນາ ໜ່ຽຸນກວານພ້ອນ ຕ້ຳວ່າບູຮານແທ້ ປາຍມາ ສອນສັ່ງເຮົາແລ້ວ ເປັນທີ່ເອົາໃສ່ເກົ້າ ສອນໄວ້ຊູ່ຄົນ ແທ້ແລ້ວ ໃຫ້ເກີດມີຮັກລ້ຳ ສັດຕູກ້ຳລຸ່ມ ປັ້ນເປີ (ຍາລ່ວມນ້ຳ ໃຈເຈົ້າ ຈົ່ງຣະວັງ ຈັດແຈ່ງຕັ້ງ ໜາຍແຕ່ງບູແປງ ເປັນດັ່ງຂົນໃນ ໜ້ຳ ໜ່ຽລວາຄນາເນ້ອ (ສັດຕູໃຫ້ ຈຸມໃຈຣະວັງນາກ) ໄມ້ ດອກຄ້ຳ ທາງເຈົ້າໄດ່ໄປ ເມ້ືອໃດ ໃຫ້ແພ້ວຊ້ຳ ລົງທ່ານະທີ ພຸງ ໃຫ້ຮັກສາສັດຕູພາຍ. ປູ່ເທົ່າປູ່ງນ້ີ ບັດນ້ັພຣະກໍສອນ ຂຸນໃຫ້ ຮັກສາຂັ້ນໜາກ ອັນວ່າບໍ່ຍົ້ນຕ້ຳ ດີແລ້ວລ່ຳ ຫ ຼ ອນ ວ່ານີ້ຄົນຮ້າຍ ປາປ້ຳໃຈປາບ (ຊຸກເຊື້ອໆໜາກແຫ້ງໄວ້ ໃນ ຊ້ຳໜາກຄ ຳ ບໍ່ຮູ້ ໃຫ້ລ ຳ ພຸ້ງ ທຸກສິ ໆ ຂັ້ນສລາ) ຄັນວ່າຍາມ ຣາຕີ ໃຫ້ນ ີ ໜຸ ງ ໄ ຕ ້ ບັດນ ັ ້ ພຣະກ ໍ ສອນພວກຊ ັ ້ ນ ຝ ູ ງ ແ ຕ ່ ງ ພ າ ເ ຫ ວ ີ ຍ ຄ ວ ນ ທ ີ ່ ຫ ຼ ົ ງ ແ ລ ຸ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຕ ິ ງ ແ ຈ ້ ງ ຫ ຼ ອ ນ ວ ່ ານ ິ ດ ແ ມ ໆ ນ ້ ອ ຍ ທ ້ າ ຫ ນ ອ ນ ຕ ິ ກ ຖ ິ ກ ສ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ທ ້ າ ເ ລ ົ ່ ານ ິ ດ ว ่ า ม น ้ อ ย แ ม ๆ ไ ม ้ ฐ ู ่ อ ั น ห ຼ อ น ว ่ า ข ี ้ เ ห ม ื ่ อ ร ้ า ย ว ้ อ ง แ ว ่ ง ค ่ า ต ิ ก ป ิ น บ ่ ร ู ้ ค ว น

ທ້ຈົ່ງໃຈຈົດ ລ່ຳດູຕົ່ງຜຸ້່ນ ເຖົ່ງເມ້ືອບ່ມາຕ້ັ ໃນ(1)ສ ະຖານອັນ ຊອບ ດ້ືນ້ັ ກ ທ ກ ປ ັ ຣ ກ ຂ ້ ຍ ຂຸນ ຊ ັ ້ ແ ຕ ່ ງ ຄ ິ ວ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ ບ ັ ດ ນ ັ ້ ພ ຣ ະ ບ າ ດ ເ ຈ ົ ້ າ ປ ົ ງ ອ າ ດ ບ າ ສ ອ ນ ຝ ູ ງ ໝ ູ ່ ນ າ ຍ ຮ ັ ກ ສ າ ອ ົ ງ ໃ ຫ ້ ຈ ົ ່ ຄ ອ ງ ຝ ູ ງ ນ ັ ້ ປ ່ າ ໄ ດ ້ ລ າ ໃ ຈ ແ ທ ້ ໂ ດ ຍ ຄ ອ ງ ໃ ຫ ້ ຈ ຳ ຈ ົ ່ ເ ຮ ົ າ ເ ອ ີ ຍ ໃ ຫ ້ ຕ ົ ນ ເ ຊ ົ ້ າ ພ ລ ັ ນ ແ ທ ້ ທ ່ ງ ອ ໄ ປ ຄ ັ ນ ວ ່ າ ຕ ິ ກ ແ ຕ ່ ງ ແ ລ ້ ວ ອ ັ ນ ໃ ສ ່ ຕ ົ ງ ດ ີ ແ ລ ້ ວ ຈ ົ ່ ງ ນ ຳ ມ າ ຫ ໍ ໃ ສ ່ ກ ະ ແ ຈ ຈ ຳ ໄ ວ ້ ບ ານ ເ ມ ້ ື ອ ບ າ ຍ ເ ອ ົ າ ນ ້ ຳ ອ ຸ ທ ກ ັ ້ ລ ້ າ ງ ສ ່ ວ ຍ ກ ໍ ດ ີ ຄ ວ ນ ທ ້ ົ ວ າ ງ ເ ທ ິ ງ ຕ ຽ ງ ທ ້ ົ ຄ ວ ນ ແ ຮ ງ ຕ ້ ັ ້ ອ ັ ນ ນ ້ ົ ງ ຄ ວ ນ ຜ ້ ້ ວ ເ ຝ ົ ້ າ ຣ າ ຊ າ ພ ຣ ະ ບ າ ດ ປ ່ າ ໄ ດ ້ ໃ ຫ ້ ຈ ອ ມ ເ ຈ ົ ້ າ ທ ່ ງ ອ ທ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ້ ັ ເ ນ ີ ບ ັ ດ ນ ັ ້ ພ ຣ ະ ກ ໍ ສ ອ ນ ສ ັ ່ ງ ໃ ຫ ້ ໃ ຫ ໃ ນ ຂ ຸ ນ ດ ່ ານ (ຜ ູ ້ ຮ ັ ກ ສ າ ດ ່ ານ ດ ້ ວ ປ ະ ຕ ູ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຂ ດ ເ ມ ື ອ ງ ປ ່ າ ປ ນ ມ າ ດ ແ ທ ້ ຄ ອ ງ ຣ າ ຊ ກ ານ ໃ ດ ທ ັ ນ ນ ຸ ມ ນ ີ ປ ່ າ ລ ວ ນ ລ ືມ ເ ວ ັ ້) ໃ ຫ ້ ມ ີ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ລ ້ ຳ ນ ຳ ຄ ອ ງ ອ ັ ນ ຊ ື ່ (ໃ ຈ ຊ ື ່ ແ ທ ້ ຮ ັ ກ ສ າ ໄ ວ ້ ເ ຂ ດ ແ ດ ນ) ບ ານ ເ ມ ື ອ ກ ານ ມ ີ ແ ທ ້ ພ າ ບ ໃ ນ ຕ ິ ກ ແ ຕ ່ ງ ກ ໍ ດ ີ ປ ່ າ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ແ ທ ້ ປ ຸ ງ ດ ຸ ງ ແ ທ ້ ລ ວ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ມ ີ ໄ ປ ພ ້ ອ ມ ພ ໍ ສ ອ ງ ສ ານ ສ ິ ນ ັ ້ ເ ນ ີ ປ ່ າ ມ ີ ໃ ຈ ໃ ກ ລ ກ ້ າ ຂ ົ ມ ແ ທ ້ ບ ໍ ດ ີ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ ບ ານ ເ ມ ື ອ ພ ຣ ະ ບ າ ດ ເ ຈ ົ ້ າ ບ ົ ວ ຣ ະ ບ າ ດ ທ ່ ງ ໃ ດ ກ ໍ ດ ີ ຈ ົ ່ ງ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຕ ່ ງ ແ ລ ລ ່ ຳ ດ ູ ຕ ົ ່ ງ ຜ ້ ຸ ່ ນ ອ ັ ນ

---

(๑) ในสะฤาน สะบับเดิมว่า ในเตาอันชอบ

ນ້ຳຈ້ຳໃຫ້ໝັ້ນເຝົ້າເຈ້ົ້າ ຣາຊາພູວະນາດ (ຢ່າໄດ້ປນາດແທ້ ທູນເຈ້ົ້າຊູ່ວັນ ຊອບດາບ) ອັນນີ້ຕັ້ງຫາກເປັນຄອງແທ້ ໃຫ້ຈຸນ ໃຫ້ຈຳຈ້ ເອົາທ້ອນ ໃຫ້ຈ້ແຈ້ງ ຄອງນີ້ຊູ່ອັນ ແທ້ດາບ ບັດນີ້ ພຣະກໍສອນແຫ່ງບ້ານ ຝູງໝູ່ກວານເກີບ ຝູງຮັກສາບ້ວນງາ ໃຫ້ຈຳນຳດີແທ້ ຢ່າທຳມິສຈານແທ້ ຕັ້ງປູ່ຄອງທັນຊອບດາບ (ຄັນວ່າກາບຄອງທັນ ບາບໜາແສນຊັ້ນ ອັນວ່າກັນອັນນີ້ ໃຫ້ມີໃຈເວັ້ນຫ້ຼ ກ ດີເນີ) ຢ່າໃຫ້ໂທດແລ່ນຕ້ອງ ເມືອໜ້າເກີດ ມາ ແທ້ດາບ ແມ່ນວ່າໄປທາງຫ້ອງ ຫ້ານແຫ່ງໄປທານ ກໍ ດີ ຝູງໝູ່ຄົນອາສາ ແນບນຳຢ່າຊ້າ ມ້ານຫາກເປັນຄອງແທ້ ຝູງ ໝູ່ກວານເກີບ ນັ້ນແລ້ວ ອັນວ່າຄົນຮັກ ໃຫ້ຈ້ຈຳຄອງນີ້ ອັນ ນ້ຳນັກສນິນນາດນ້ອຍ ຝູງໝູ່ບ້ວນງາ ກໍ ດີ ຄັນຈັກເມືອຫາ ບ້ານ ເຖິງເຮືອນພໍ່ແມ່ ດັ່ງນັ້ນ (ເພື່ອວ່າເມືອທ່ຽວປ້ ປ່ານໃຫ ພໍ່ແມ່ຕົນ ຫ້ຼ ວ່າຝູງພີ່ນ້ອງ ເຈັບປ່ວຍປ່າງເປັນ ໃຈຄາເຖມ ຖ້ກຄ້ຽນຮ້ອນ) ຄວນບອກໃຫ້ ເທວີຜູ້ແກ່ ບ້ານບອກແຈ້ງ ຄວນແລ້ວຈ້ງເມືອ ແທ້ດາບ ຄັນວ່າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າເລ້ົາເລ້ຍເມືອ ຜິວ່າບ້ງກາບຄອງ ໃຫ້ມີຈຳໄວ້ ອັນນີ້ເປັນຄອງຄ້ານ ສາວ ສນິນຈຳຈ້ ເອົາທ້ອນ ໃຜຢ່າໄດ້ລ່ວງພົ້ນ ຄອງແທ້ສັ່ງສອນ

ແທ້ດວາຍ ບັດນີ້ພຣະກໍສອນຂຸນຄຸ້ນ ປະ.ຖຸທວາມທ້ຳສີ (ຮີດ ທານຕ້ຳ ຄອງໄວ້ແຕ່ປະຄົນ ໃຫ້ລ່ຳປ້ຳມ ແປວປ່ອງປະຖຸ ຫຼງວ) ຄັນທາກເຫັນບ໊ອນາງ ອອກໄປລຽວແທ້ ຄວນໃຫ້ໃນ ຄວາມຖ້ອງ ຖາມຖູຕົງຖ໊ ຄັນທາກຖູບາກແທ້ ປ່າໃຫ້ອອກ ໄປ ແທ້ເນ ອັນນ໊ຳຖາມຂຸນເຖ້ົາ ຄົນເຂົ້າເຂ້ົາອອກ ນ້ັນເນ ຊ້ຳ ໃຫ້ຫ ຼ ງລ່ຳຖ້ອຍ ຄ ຣ້ ຍ ຊ ູ ອັນ ແທ້ດວາຍ ອັນນ ຳ ໃຫ້ລ່ຳລຸງບ ຊ ູ ມ ັ ຄົນສາມເທ ຍ ເລ ງ ງ ອັນ ັ ຄອງຂຸນຄຸ້ນ ໂດຍຄ ນ ງຈ ຳ ຈ ໍ ເອົາ ເນ ປ່າໃຫ້ເປ ນ ໃຫ ດ ້ ອງ ພາຍໜ ້ ານ ໍ ່ ຄ ແທ ້ ດວາຍ ບ ັ ດນ ້ ັ ພຣະກໍສອນສ ້ ງ ຂ ້ າ ຊ ່ ອງ ໃ ້ ຫ ັ ຖ ບ ວ ດ ຄົ ນ ໃ ນ ກ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ອ ຈ ່ ງ ໃ ້ ນ ີ ຄ ວ ນ ພ ງ ນ ປ ່ າ ໃ ້ ນ ີ ຄ ວ ນ ຄ ້ ນ ອ ັ ນ ນ ່ ງ ໃ ້ ຄ ່ ອ ຍ ພ ງ ນ ຣ ັ ກ ສ າ ເ ຈ ້ າ ຈ ອ ມ ຫ ົ ວ ພ ຸ ອ ະ ນ ວ ດ ໃ ້ ລ ົ ນ ລ ົ ນ ຄ ແ ທ ້ ກ ວ ່ າ ຄ ົ ນ ແ ທ ້ ເ ນ ຈ ່ ງ ໃ ້ ປ ່ ໍ ແ ປ ງ ເ ຈ ້ າ ໂ ດ ຍ ຄ ອ ງ ອ ັ ນ ຊ ຸ ປ ່ າ ໄ ້ ໄ ປ ແ ຫ ນ ໃ ້ ສ ນ ິ ນ ້ ັ ນ ່ ໍ ຄ ວ ນ ແ ທ ້ ດ ວ າ ຍ ອ ັ ນ ນ ່ ງ ປ ຸ ນ ຖ ູ ນ ້ ຳ ສ ່ ງ ສ ວ ່ າ ຍ ຄ ົ ນ ນ ້ ັ ທ ້ ່ ງ ສ ີ ພ ັ ນ ໃ ້ ຄ ຸ ແ ປ ງ ໄ ້ ອ ັ ນ ນ ່ ງ ຄ ັ ນ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ຂ ຸ ນ ກ ວ ້ າ ງ ກ ວ ່ າ ງ ຣ າ ຊ ວ ັ ງ ຫ ຼ ວ ງ ກ ໍ ດ ີ ໃ ້ ນ ີ ລ ຳ ທ ູ ນ ພ ຣ ະ ກ ໍ ຈ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ເ ຄ ້ ົ າ ບ ໍ ່ ດ ່ ້ ງ ນ ້ ັ ນ ປ ່ າ ເ ລ ົ ່ າ ເ ລ ັ ຍ ເ ອ ົ າ ແ ທ ້ ດ ວ າ ຍ ນ ັ ນ ຈ ັ ກ ເ ປ ັ ນ ໂ ທ ສ າ ໂ ທ ດ ຖ ອ ງ ເ ຖ ົ ງ ແ ທ ້ ອ ັ ນ ນ ່ ງ ຂ ອ ງ ຫ າ ກ ຕ ິ ກ ເ ມ ື ອ ງ ເ ບ ້ ອ ງ ອ ານ າ ເ ຂ ດ .

ສ້ຽໂຄ ກໍ ມີ ປ່າໄດ້ລອງບາຍເອົາ ບາບເວນບ້ຽຕ້ອງ ຄວນທ້ ມີຄວາມໄຫວ້ ສ້ຽໂຄເຈ້ົາເຂດ ຈ້ຽງດາບ ເພ້ິນຫາກອະນຸບາດ ແລ້ວ ວາງໃຫ້ກ໋ຈ້ຽງເອົາ ຊອບແລ້ວ ບັດນ້ັ ພຣະບາດເຈ້ົາ ສອນ ສ້ັງບາງບ໋ງ ກ່ອນແລ້ວ ປ່າໄດ້ກາບຄໍາສອນ ບາບເວນເມ ໜ້ າ ອັນ ບ໋ງປ່າໄດ້ເອົາກັນ ທ ໍ ນ ເກ ນ ບ໋ງສາວບ່າວ ປ່າໄດ ໂລບລ້ວ ລວງຊ້ ຈາກຜິວ ແທ ດາບ ອັນ ບ໋ງປ່າບ ວະເຍ ຜິວ ເມ ໜ ທ່ ງ ໄກກັນ ນ ນ ເ (ເກ ທ) ຣ ຊ ພ ະ ຂ ດ ພ ະ ນ ະ ນ ອັນ ບ໋ງ ບ ໃ ຈ ເ ເ ສ ນ ນ ກ ບ ນ ງ ກ ໍ ມ ໃ ນ ມ ຄ ກ ເ ງ ຄ ບ ພ ໜ ຄ ປ ໍ ສ ງ ຄ ເ ຈ ຈ ກ ນ ຊ ຊ ມ ນ ເ ຄ ທ ໍ ວ ນ ກ ະ ທ ໍ ວ ນ ເ ມ ໜ ທ ໍ ແ ດ ນ ອັນ ບ໋ງປ່າໄດ້ທ ໍ ສ ຫ ຍ ດ ວ ສ ນ ນ ງ ພ ວ ະ ນ ນ ເ ປ ໍ ໜ ທ ໍ ພ ໜ ຄ ໃ ດ ແ ລ ນ ດ ງ ນ ໍ ໃ ຫ ກ ຕ ນ ແ ດ ນ ອັນ ບ໋ງປ່າໄປ ມ ເ ໜ ຄ ນ ນ ງ ມ ນ ງ ທ ງ ນ ຕ ງ ຫ ກ ດ ຣ ກ ແ ດ ນ ອ ງ ນ ບ ໍ ກ ແ ດ ແ ລ ວ ອັນ ບ໋ງປ່າໄດ້ ມ ໜ ງ ສ ໄ ວ ພ ປ ໍ ມ ຊ ອ ບ ຄ ອ ງ ດ ຫ ອ ນ ວ ບ ງ ສ ລ ງ ແ ດ ສ ງ ນ ບ ໍ ກ ອັນ ບ໋ງ ເ ພ ນ ມ ງ ມ ຂ ອ ງ ແ ດ ຜ ໄ ຕ ຊ ໍ ບ ໍ ປ ເ ຣ ອ ນ ນ ດ ໍ ງ ນ ໍ ໜ ບ ໍ ແ ຈ ງ ເ ໃ ຫ ກ ບ ໍ ຄ ວ ນ ແ ດ ແ ລ ວ ອັນ ບ໋ງຜິວ ມ

ทางไปแห้ ถึงนางมารอด ก็ดี มีผู้ร้ายนำแห้ เอาให้ก็จำคอน แห้ถวย อันน้ำเพิ่นมาซื้ ของใดมีค่า ก็ดี ถ้ม ว่าผิอบ่แจ้ง นำแห้ป่าขาย แห้ถวย ถ้าว่าบ้ายขายแห้ พายลุนเป้นใหถ จำแล้ว ถวนให้ปั้ง บ้ายถ้าแห่งผิอ ก่อนแล้อ อันน้ำถ้มจักไปซื้นแห้ ทินแห่งเรือนใผ ก็ดี บ้ายมีใสใบถวาม ก่าวจาในหย้อง ผิอบ่อางถวามให้ พอยไปบ้ายก่อน ถ้งนั้น บาถว่าถืนสู่หย้อง เหงร้ายใหถมี แห้แล้อ อันน้ำได้ว่ามีผิอแล้อ ก็ป่าปงอยายอื้น นั้นเบี ป่าได้ถวนซื้นแห้ เจิงฮู้ม่ายกัน นั้นถวย อันน้ำป่าถึง เซื้ว่า ซื้งเผดในหา เลียเล่ามายามี เก็ดเป้นเจิงฮู้ ทำ เบื้องนั้นมีนางแห้ จักตายบ้อนถึมถวย ชีวิดสั้น เถิง แห้ห่งจิง แห้แล้อ (แม่นว่าทำใดให้ ป่าล่องลื้นถอง ปะเพนีบิง ล่ำแยงบ่ไอ้ ไปใสให้ ผิอถึมถามถี) ผิอ อะบุยาดให้แล้อ สันนั้นจิงกะทำ ทั้นท้อน อันน้ำใผ หามมีผิอแล้อ ให้ปูในถอง นั้นเบี จิงให้บิอะบักดี แห่ง ผิอถึมแห้ อันน้ำป่าได้ทำเสังให้ สักสีผิออ่อนลางเบี ให้ ล่อยพงพ่ำย้อง บ่ลื้นก็จิงถวน แห้แล้อ อันน้ำป่าใด

ไปหั๋นล้อบ ฝูงหมู่ไหเรือน นั้นเบิ แม่นอ่าลูกชายเฮา
ภ่ มีป่าป้าน อันบ๋างคันไปหางใดแท้ ให้ถามผิอถูก่อน
ผิอหากอะบุยากใช้ ไปแท้ภ่จ๋างไป แท้เบิ คันอ่าภาน
ก่อนแท้ ให้มีบ่าอนำไป ซอบถาย ภ่จ๋างสิมนางพยา
เพิงลืซาแท้ อันนั้นพระบาดเจ้า สอนสั่งนางสนิม แท้
แล้ว ทังหาสีหาสา หมู่นางฝูงใช้ ป่าได้ทำถองร้าย
มิสาจานเซิงก่อย นั้นเบิ ให้เอาใจหั๋กเอ็น เมือหน้าภ่จ๋าง
ถิ แท้ถาย อันบ๋างจ๋างให้บิวระบัดเจ้า พูมิเหวะธาด จ๋าง
เบิ เธ็ดให้มันซอบแท้ ถองเจ้าสั่งสอน หั้นห้อน หาก
จักมีบุนถ้ำ สุกเมือพายลุน บุนจ๋างมาฮูซัก ให้ธุ่งเรืองๆ
เมือหน้า เปันถั่งสีดาแก้ว ภัลยาเมังมิ๋ง พยานั้นนั้น นางๆ
ภ่บิวระบัดซอบแท้ บุนถ้ำธุ่งเรืองๆ แท้แล้ว อันนั้นพระ
หากถั๋ง ริดไว้สอนบาดบิวนางๆ ทังฝูงบ๋าง ฮู่ถินให้จำไว้

บัดนั้นพระจักสอนถินผู้ หงอหางทุกขมอด ก่อน
แล้ว แม่นอ่าเหันฝูงบ๋าง ภ่ป่าเมือนตาจุ้ย ถันอ่าเหัน
สนิมเนื้อ หงอหางบิวระบาดไปนั้น ให้เอาถินหั๋กเอ็น
หมีแท้ชื่อวา นั้นเบิ มีอ่าบังจอนไก้ ถิเสังสิบบาด ถอน

ແລ້ວ ຄັນວ່າໝົດໂທດແລ້ວ ວາງໄວ້ຢ່າເສັ ແທ້ດາບ ອັນນຶ່ງ ຜູ້ຂີ່ຊ້າງ ໄປທີ່ທາງຫຼວງ ກໍ ດີ ຄັນວ່າທັນສນິມນາງ ກໍ ຫຼົ ກ ໄກເອົາເວັ້ນ ບໍ່ ດັ່ງນັ້ນ ຕີ ເສັ ງສາມສິບສາມບາດ ຄັນວ່າໝົດ ໂທດແລ້ວ ວາງໄວ້ຢ່າເສັ ງ ອັນນຶ່ງຜູ້ໄປ່ຮູ້ ຣິ ດບ້ານ ທັ ງແຫ່ ງ ຄອງເມືອງ ດັ່ງນັ້ນ ຂຶ ນາກາບຣາຊາ ພຣະບອກເມືອງເປັ ນ ເຈ້ ວ ໃຫ້ເອົາແສ ສາມງ່ ານາ ຕີ ນັ ນເນີ (ເອົາແຕ່ພຸ ງ ພໍ ສິ ນ ບາບນັ ນຄິ ນໃຫ ທັ ນ ຄະ ກັ ນໃຫ ມັ ນ ເສັ ງ ເຂັ ດ ຫຼ ວ ບ) ສາມສິ ບ ສາມບາດແທ ວາງໄວ້ຢ່າເສັ ງ ຫັ ນ ທ ອ ນ ຜິ ວ່ າ ຕາມ ກ ະ ກູ ນ ແທ ສິ ນ ມ ານ ເງິ ນ ຫ ວ ບ ວ ເ ພ ຳ ພ ອ ມ ເ ຖ ງ ແ ທ ຣ ອ ດ ພັ ນ ຫັ ນ ແລ ວ ຜິ ວ່ າ ຂີ ກ າ ຍ ເ ຈ ວ ນ ອ ຍ ຫ ນຸ ມ ບ ອ ນ ງ ມ ີ ຢ ຳ ແ ປ ງ ຝ ່ າ ຍ ໃ ນ ສ ນ ິ ມ ຫ ນ ວ ກ າ ຍ ຊຸ ນ ຜ ູ ້ ເ ສ ນ າ ຝ ູ ງ ໃ ຫ ່ ງ ກ ໍ ດ ີ ໃ ຫ ້ ຕ ີ ຫ ວ ບ ວ ເ ແ ສ ສ ິ ມ ແ ທ ໄ ທ ດ ນ ັ ນ ຫ ັ ນ ແ ລ ວ ຄ ັ ນ ວ ່ າ ສ ິ ມ ມ ານ ັ ້ ນ ມ ີ ເ ງ ິ ນ ຫ ວ ບ ວ ເ ຄ ວ ນ ແ ລ ວ ຕ ານ ແ ຕ ່ ຄ ອ ງ ກ ່ າ ວ ໄ ວ ້ ມ ີ ແ ທ ້ ທ ່ ງ ງ ຈ ິ ງ ຫ ັ ນ ແ ລ ວ (ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ) ຜ ູ ້ ໃ ດ ໄ ດ ້ ຂ ີ ່ ມ ້ າ ກ າ ຍ ແ ຫ ່ ງ ສ ັ ງ ໃ ຄ ກ ໍ ດ ີ ໃ ຫ ້ ເ ອ ົ າ ຕ ິ ນ ລ ິ ງ ກ ີ ຫ ຼ ົ ກ ໄ ກ ກ ອ ຍ ເ ວ ັ ້ ນ ຄ ັ ນ ວ ່ າ ຫ າ ກ ບ ໍ ່ ເ ວ ັ ້ ນ ຕ ິ ນ ຂ ີ ້ ກ າ ຍ ໄ ປ ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ຄ ວ ນ ຕ ີ ສ ິ ບ. ບ າ ດ ເ ດ ິ ນ ຄ ອ ງ ແ ທ ້ ຜ ິ ແ ມ ່ ນ ເ ສ ນ າ ທ ້ າ ວ ເ ໝ ັ ງ ແ ສ ນ ເ ສ ນ ດ ກ ໍ ດ ີ ຄ ວ ນ ຍ າ ດ ຣ ້ ເ ອ ົ າ ແ ທ ້ ຊ ອ ບ ຄ ອ ງ

ผิอ่าขัวปากไก้ ใช้มือของมาใก่ เอาเบี ใช้มันเถิงรอด ร้อย เงินแท้ก่จ้าวอาง ใช้ห้อน หากมีหางคิดล้อ ใช้ ขี้คืนหมี นั้นเบี ป่าไก้พาดินไป ใหดมีมาต้อา ในป่าไก้ขี้ ข้าว ภายพระบาดเจ้าใย นั้นเบี หัวสัวใด ก่ถั่วถูอ พอยเวั้น เถิงที่หางรอมแท้ ใช้ย่ มีนิบนอบ ไปห้อน บ่ถั่วนั้นเอิาข้ามเสังสามร้อย ชอบถอา แท้แล้อ บัดนี้ มาจักบอกที่นั้าใช้ ฝูาหมู่เสบา ก่อนแล้อ หัวใยหา หมื่นแสนมอนพ้อม แม่นอ่าฝูาเผ้าเชื้อ จอมหิอพูอะบาด ก่ถิ ใช้ถือตามปะถีเมืออา ป่าลอบภายถ้วน อันบ่าอาชุ กะภูนเชื้อ กะสัดดาดินใหว่า ก่ถิ ใช้พาภันบ่าเบื้อา ถัน หน้าก่จ้าถวน แท้แล้อ อันบ่าบาาหมุ่นเสบาแท้ บาา แสนขุนหมื่น ก่ถิ ป่าไก้ไปบ่าไก้ สนิมเหม้าบ่ถวน แท้ ดาย ฝูาใดบ่าบ่ใดยคำแท้ ตามถอาจักมีใหด จ้าแล้อ ใช้จ้แจ้า ถอาบีสู่อัน แท้เบี บัดนี้จักก่าวมุนตีเฝ้า อา ชาพูอะบาด ก่อนแล้อ ในป่าไก้ห่าวต้วน หูายถ้อยลื้น คำ นั้นเบี อันอ่าถอาก่าวไอ้ เปันเยดพิมเมืออา แท้ดาย ถันจักไปหาาใด ก่ป่าภายถอาตั้า แม่นอ่าขี้ข้าามัา ไป

ทฺ่งอทางใด ภ๋ดิ (ถวนถืตาม แผ่นพิมเมืองบ้าน ป่าฤ ถ้าน ล๊มถองถวนปมาถ) ยามจักเข้าสู่บ้าน เมืองใด แห้ให้ลาๆ นั้นเบิ ป่าภายแหน ทฺัภถำพูอะนาถ เธาเอ็ย (จ๋าให้ถั้งขนาถไว้ ถืหมั้นป่าลา แห้เบิ) อันบ๋างแขภต่าๆ ท้าว เมืองอ๊นไปมา ภ๋ดิ เมื่อจักเถิงทฺัภถำ ให้ลาๆเสัง นั้น หากบ่ไถยถองแห้ ถินไปจักมีโหถ จ๋าถาย เภา จักผิถบาถเจ๋า บุนภว้างทั่เชฺา แห้แล้อ อันบ๋างให้อิกถั้ง ขันติพงมาภ ถืดอู่ชั้น ตางเจ๋าแต่งแปๆ นั้นเบิ อันใด พธะบาถเจ๋า มีใจจ๋ามาภ ภ๋ดิ ให้ธับไว้ ไถยแห้ทฺ่งอ พลัน อันบ๋างป่าบงถเบื้องๆ ฝูงหมู่ชาวเมืองๆ นั้นเบิ ให้ ถ่อยเอาใจขอางๆ แต่งแปๆเมืองบ้าน ป่าไว้ไลพาพั้น ทฺายถวามมักไลบ บ่ถืถาย ให้ถ่อยถืดอู่ชั้น ถะบิๆไว้จ๋ จำ ขั้นท้อน อันบ๋างเสนาข้า ภินเมืองถิภแต่งแปๆนั้น ถวนท้ถามธึกแห้ ถองถั้งแต่ทฺัๆ นั้นถาย ป่าให้ภาย ถองแห้ พาไลมักมาภ นั้นเบิ ป้านว่าโหถแล่นต้องๆ เถิๆ เบื้อถืภติอ แลนา อันบ๋างให้แต่งถั้ง ตามแพ่งบูธาน ป่า ไว้แพ้นแก่เงินถำเอา ไลบพาๆเอาแห้ อันบ๋างป่าไว้ขิ้น

ໃໝ່ນ້ອຍ ຝູງໝູ່ໃຫເມືອງ ນັ້ນເນີ ຍາມເມື່ອກາມເມືອງນີ ໃຫ້ ແຕ່ງເອົາຝູງນັ້ນ ອັນນ້ຳປ່າໄດ້ກ່າວຕ້ານ ຄຳປອກໃສ່ໃບ ນັ້ນ ດວຍ ນັ້ນຈັກເປັນໃຫສາ ໃຫດຄວາມເມືອໜ້າ ອັນນ້ຳປ່າໄດ້ ໃກທາເຂັ້ນ ສວານຄວາມເລວ່າ ກັນເນີ ໃຫ້ຄ່ອຍຕ້ານກ່າວ ເວ້ົາ ຈາແຈ້ງຊອບຄອງ ແທ້ດວຍ ອັນນ້ຳໃຫ້ຫ ງ ຖູກວາມໜັກ ແທ້ ກາມເປົາທຸກແທ່ງ ໃຫ້ແຕ່ງໃສພາບແທ້ ບູຮານຕັ້ງແຕ່ ຫ ງ ນັ້ນເນີ ອັນນ້ຳໃຫ້ເປົ່ງຄົນທຸກໃຮ ຄົນນ້ຳມູນຫ ງ ຝູງ ໝູ່ຮວມແລ ງງ ບ ່ໍ ໍ ເຮືອນປ້າວ ຝູງໃດບ ້ ງ ຂມອດຮ້ານ ໃຫ້ ຣ ່ ມເພ ິ ງ ຖ ຶ ຫ ັ ້ ນ ທ ້ ອ ນ ໃ ຫ ້ ພ ິ ຈ ານ ແ ຈ ບ ແ ຈ ້ ງ ຕ ານ ຖ ້ ານ ຈ ຶ ງ ຄວນ ແທ້ດວຍ ອັນນ້ຳປ່ານອນພັ້ນ ກາງ ຶ ນຫ ້ ບ ຕ ົ ນ ເ ລ ິ ງ ເ ນ ີ ໃຫ້ສອນຕົນໄຈ້ ງ ໃຈແຈ້ງແວ່ນແຍງ ແທ້ເນີ ອັນນ້ຳຊ້ຳໃຫ້ ສອນຕາໄວ້ ໄປນາຫ ງ ລ ່ ໍ ກ ໍ ິ ມ ີ ທ ້ ງ ຫ ູ ພ ່ ໍ ໍ ້ ນ ພ ້ ອ ມ ຟ ງ ແ ຈ ້ ງ ຊູ່ຄອງ ແທ້ເນີ ອັນທ ີ ່ ເປັນຄຸນແທ້ ຄວນໄປແວນທ ່ ງ ວ ດ ິ ດ ວ ງ ອັນບ ່ ໍ ເປັນປ ໂ ຍ ດ ແ ທ ້ ປ ່ ໍ ໍ ້ ບ ້ ໍ ໍ ຍ ່ ໍ ງ ໄ ປ ອ ັ ນ ນ ້ ໍ ້ ສ ອ ນ ມ ື ໄ ວ ້ ປ ່ ໍ ໍ ເອົາຂອງທ ່ ານ ແມ ່ ນ ວ ່ ໍ ໍ ານ ງ ທ ່ ານ ນ ັ ້ ນ ປ ່ ໍ ໍ ເ ອ ີ ້ ອ ອ ່ ໍ ໍ ວ ບ ວ ຍ ແ ດ ່ ດ ວ ງ ອ ັ ນ ນ ້ ໍ ້ ໃ ຫ ້ ຄ ່ ອ ຍ ປ ໍ ໍ ແ ປ ງ ເ ຜ ົ ້ ໍ ້ ລ ຸ ງ ຕ ານ ຝ ູ ງ ແ ກ ່ ບ ຸ ນ ຈ ຶ ງ ຄ ້ ໍ ້ ເ ຖ ິ ງ ເ ຜ ົ ້ ໍ ້ ຊ ້ ອ ມ ອ ນ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ ອ ັ ນ ນ ້ ໍ ້ ຈ ຶ ງ ໃ ຫ ້ ໄ ຄ ຣ ິ ບ ແ ກ ້ ວ ທ ້ ງ

ສາມເປັນທ້ຳເພິ່ງ ບຸນຈັກມາຊ່ອຍຄ້ຳ ຄາວໜ້າຫາກຈັກຂວາງ ແທ້ດາຍ ອັນນ້ຳຢ່າໄດ້ລືມຄຸນແກ້ວ ມາດາພໍ່ແມ່ ນ້ັນເນີ ມັນ ຈັກເປັນໂທດຮ້າຍ ພາຍໜ້າຊ້ືອຊ້ືອັງ ແທ້ດາຍ ອັນນ້ຳຢ່າໄດ້ ພາໃລລ້ັນ ມີສຈານເມັງທ່ານ ມັນຈັກເປັນບາບຮ້າຍ ລ້ຳໃໝ້ ແຜ່ນເດ ແທ້ແລ້ວ ອັນນ້ຳໃຫ້ແຕ່ງໜ້ັນ ຂນ້ັນລາດປະຕູ ເມ້ືອງ ດີເນີ ຄັນຫາກມ້ີທາງຫ້ຳາຍ ທ້ັບເຕ ງຕ້ັນໄວ້ ຢ່າໃຫ້ໃຈ ໂຮຮ້າຍ ເສ ກເສ ືອບ້ັງບ ງ ເມ ືອງເນີ ຄວນທ ຶ ດ ກ ງເກ ືອ ກ ັນ ໄວ້ກວ່າດ ີ ແທ້ດາຍ ກ ຈ ໍ ງໄດ ຶ ວ່າເສ ນາແກ້ວ ຮ ກສາເມ ືອງຕ ງ ຣາດ ບ່າວໄພ່ຢູທ່າງສ້າງ ເມ ືອງບ້ານໃຫ້ຮຸ່ງເຮ ືອງ ເຈ ົ້ າເອ ີ ຍ ອ ັ ນ ນ ້ ຳ ໃ ຫ ້ ໜ ້ ັ ນ ເ ຝ ົ ້ າ ພ ູ ອ ະ ນ າ ດ ຈ ອ ມ ຫ ົ ວ ນ ້ ັ ນ ເ ນ ີ ຢ ່ າ ໃ ຫ ້ ພ ູ ມ ີ ພ ຣ ະ ກ ່ າ ວ ຫ າ ນ ຳ ຮ ້ ອ ງ ເ ຫ ດ ວ ່ າ ໃ ຈ ກ ະ ສ ັ ດ ນ ້ ັ ດ ວ ນ ເ ກ ງ ກ ົ ວ ຂ ນ າ ດ ບ າ ດ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ໄ ກ ດ ຮ ້ າ ຍ ຂ ວ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ບ ່ ຢ ູ ຄ ົ ງ ຫ ັ ້ ນ ແ ລ ້ ວ .

ບ ັ ດ ນ ້ ັ ມ າ ຈ ັ ກ ໄ ດ ້ ກ ່ າ ວ ຕ ້ ານ ຕ ານ ຣ ຶ ດ ຄ ອ ງ ຜ ຶ ດ ກ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ຄ ົ ນ ໃ ດ ນ ີ ຜ ຶ ດ ແ ທ ້ ໃ ຫ ້ ພ ິ ຈ ານ ຕ ົ ງ ຖ ຶ ກ ູ ທ ້ ອ ນ ຢ ່ າ ໄ ດ ້ ນ ີ ບ ່ ງ ງ ລ ້ ວ ຊ ້ ັ ງ ຊ ້ ຳ ຢ ່ ຳ ລ ົ ງ ນ ້ ັ ນ ເ ນ ີ ຄ ວ ນ ທ ີ ່ ຕ ັ ກ ໃ ສ ່ ແ ທ ້ ຕ ານ ຣ ຶ ດ ພ ິ ມ ຄ ອ ງ ຫ ັ ້ ນ ທ ້ ອ ນ (ຢ ່ າ ໃ ຫ ້ ກ າ ຍ ຄ ອ ງ ເ ມ ື ອ ງ) ບ ່ ດ ີ ຈ ົ ງ ແ ທ ້ ໃ ຜ ຜ ູ ້ ມ າ ກ ່ າ ວ ຕ ້ ານ ນ ິ ມ ິ ນ ຍ ົ ກ ກ ່ ອ ນ ກ ໍ ດ ີ ຢ ່ າ ໄ ດ ້ ຟ ັ ງ ທ ົ ວ ງ ງ ອ ໃ ຫ ້

ฟ้าสองเบื้อง ให้ผู้มันผิดมั้น ตามคองมีโทด ผู้แม่นมั้น
ถอนได้ชอบถี ทั้นท้อน ป่าเบ้าถ้อย เทันที่ไหลา แท้
ถาย ให้ถ่อยตองตาถิก ถ้ายอยชาเป้า ถอามไป่มีจาน
แจ้ว ป่าลอนฟ้าวผูภ ถีเบี ถันว่าโทดหากมีแล่น้อย ป่า
ข้าบั่นเสัง แท้ถาย หากอ่าผิดเถิงเงินเหรั่ เมื่อเหิงห้า
บาด ภ่ถี ให้ผ่อนบ้าง ถัดแท้แต่เบิา ทั้นท้อน ถันว่ามี
ถ่าร้อย ให้รอนมาเถิงบาด ผิอ่ารอดบาดแท้ ให้ษูด
ไว้เถิงญาว อันนี้เป้นริดเบื้อง ปะถุมพากพิมเมื่อง แท้
แล้อ ฝูงหมู่โทภวางเมื่อง จ้างถ่อยพี่จานแจ้ว ถัดให้
แล้อ ถามถะถีพายนอภ นั้นเบี ป่าได้ฮ่มไพ่น้อย ชาว
บ้านบ่ถอน แท้ถาย ถันว่าหนั่หากมากภว่าร้อย ถอน
รอดเสนา ภ่ถี จ้างให้พี่จานถัด ขาบถวายหูนเจ้า อัน
บ่างเสนาผู้ พี่จานถัดแต่ง ถอามนั้น ให้ต่ำห่างยนาด
แท้ โดยถ้ามถั้งถอง ถือว่าให้ษุ่นเอ้น ห้าปะภานถอง
บาบ นั้นเบี สันหาเป้นเสั้นเค้า จำไว้ป่าษุ่ง (อันว่าสัน
หาเหันแก่เชื้อ ชาถเผ่าอ่าสา เหันแก่นามสะกุนใต สู่อ
สะหายเกี้แก้อ ภ่เล่ามีใจล้วง เหันใถล่นเผิ่น) เลิย

ເລົ່າຕັດບ່ງາຄ້ອຍ ເຕ້ງພຸ້ນບໍ່ສເມີ (ອັນນຶ່ງເຫັນແກ່ຄວາມຄຸງ
ແຄ້ນ ບ້ງບຸງຊ້ງກັນ ເລີຍເລົ່າເອົາຄວາມຜິດ ໃສ່ເຂົາຄວາມ
ຮ້າຍ ຄຶດໃຄ່ໝາຍປັກປ້ຳ ທຳເວນບາບໃສ່ ຕັດໂທດໃຫ້ ສັນ
ນັ້ນບໍ່ຄວນ ແທ້ແລ້ວ ອັນນຶ່ງໄລພານັ້ນ ມີໃຈນັກນາກ ເຮວ
ແລ້ວ ເຫັນແກ່ສິນທ່ານຈ້ຳ ເລີຍຊ້ຳບ່ງາຄວາມ ອັນນຶ່ງພຍາ
ຄະຕິນັ້ນ ເຫັນແກ່ຄວາມກົວ ປ້ານແຕ່ຜິດອາດຍາ ຍົດສູງຫົວ
ໜ້ຳ ຕົກແຕ່ງຄວາມດີເຂ້ຳ ຫານາຍໄດ້ປຸງບ ປຸງບປ່ຳຝູງຜູ້
ນ້ອຍ ໃຫ້ເສັ່ງຕ້ອຍຕ່ຳລົງ ຝູງນັ້ຄອງບາບແທ້ ໄປສູ່ອະເວຈີ
ແທ້ດວຍ ໃຫ້ລ່ອຍບັ້ນເທົ່ຳ ຈັດຫຼຸກໂກກອຍເວ້ັ ຕ້ັ້ງໃຫ້ໂສ
ພາບແທ້ ຕວນແພ່ງຄອງເມືອງ ແທ້ເນີ ມັນບ່ອນດີໃຈຫຼາຍ
ໃໝ່ໃຫບໍ່ບ້ອງ ບັດນີ້ຈັກກ່າວຕ້ານ ຝູງຊຸນໃຈບາບ ກ່ອນເນີ
ເຂົ່ຳຫາກໄລພາໃຫ ໃໝ່ໃຫຊາວບ້ານ ເຮັດໃຫ້ຝູງຊາວບ້ານ
ຣົນຮ່ອນໄປນາ ເພາະມັນເຫຼືອແຮງເຂົ່ຳ ລວດເລີຍມາຮ້ອງ
ຈ້ຳໃຫ້ເສນາພ້ອມ ພີຈານຕ້ຳຄຶ ນັ້ນເນີ ຜິຫາກແມ່ນຄວາມ
ໃໝ່ນ້ອຍ ຊາວ ບ້ານໃຫ ມີ ຫັ້ນແລ້ວ ຈ້ຳໃຫ້ເອົ່ຳແທ້ ຂຶ້ນເຂົ່ຳ
ດ້ຳເກ່ົ່ ນັ້ນເນີ ກ ຈ້ຳຈັກຊອບຕ້ັ້ ຄອງແທ້ສ້ັ່ງສອນ ເຈ້ົ່ຳເອີ
ຜິບ່ຂຶ້ນໃຫ້ແທ້ ຜິດຮີດຄອງເມືອງ ແທ້ດວຍ ຄວນເສນາ ໃສ່

ຂັນໃໝ່ຊ້ຳ ອັນນຶ່ງໃຜຜູ້ຍ້ຳໄປ່ຮູ້ ຍ້ຳຣິດຄອງເມືອງ ກໍ ຄວນ ຖືກຂັນສິມນາ ຂາບຖວາຍເຖິງເຈ້ົ ຄັນວ່າຂຸນຫາກຍ້ຳຊອບ ແທ້ ດອນຄອງອັນແມ່ນ ດ້ັງນັ້ນ ໃຜຫາກມາກ່າວຮ້ອງ ຄວາມ ຖ້ອຍສ່ວນຂຸນ ຄັນວ່າໃໝ່ຫາກແພ້ ຕັດໃສ່ຂັນໃໝ່ຊອບແລ້ວ ມັນຫາກເປັນຄວາມມັນ ຖືກຂັນແປງແລ້ວ ຜິວ່າໃໝ່ບ່ຮູ້ ຄວນ ຖືກເສນາ ຊອບແລ້ວ ຄວນທົ່ນ່ຳເມືອຖວາຍ ຂາບທູນເຖິງເຈ້ົ ຄັນວ່າໃໝ່ບ່ ມີຜິດແທ້ ຂຸນຄຸມມັດພຸກ ເອົານັ້ນ ໃຫ້ໃໝ່ຂຸນ ສອງຮ້ອຍ ຄອງຕ້ັງແຕ່ຫ້ົ ແທ້ແລ້ວ ກັບທ້ັງຂັນແປງນັ້ນ ເປັນເງິນຫ້ົາບາດ ຜິວ່າຕັດດ້ັງນີ້ ສເມີແທ້ຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ

ບັດນີ້ຈັກກ່າວຕ້ັ ເຖິງແຫ່ງນິສຈານ ກ່ອນແລ້ວ ກໍ ຫາກຕາມຄອງເມືອງ ແຕ່ຫ້ົ ເດີມເດ້ົ ອັນວ່າເມັ້ງຫ້ົ ບ ຜິວ ບ່ ມີເຫັນ ດ້ັງນັ້ນ ຍ້ຳເລ່ົ ມີຄົນມາ ຊ່ອຍປອງເອົາໄດ້ ອັນວ່າ ຂອງສິນສ້ົ ປັນເປັນສາມສ່ວນ ຄວນແລ້ວ ອັນວ່າສອງສ່ວນ ນັ້ນ ຄວນໄດ້ແກ່ຜິວຊອບແລ້ວ ສ່ວນນຶ່ງໃຫ້ ຜູ້ຊ່ອຍກຸມເອົາ ຕາມຄອງເມືອງ ກ່າວມາສັ້ນນີ້ ຄັນວ່າຜິວຫາກເສັ ຄ່າແລ້ວ ມາສູ່ເຮືອນຕົນ ກໍ ຄວນທົ່ຂາບເອົາເສັ ຄ່ານັ້ນມາໄວ້ ຜິວ່າ ຜິວບ່ເສັ ຄ່າຂາດແທ້ ໃຫ້ຂຶ້ນແກ່ລຸງຕາ ແລ້ວມີຂັນສິມນາ

ແກ່ຜົວເງິນຮ້ອຍ ອັນນຶ່ງລຸງຕາໄດ້ ແປງປູກເປັນເຮືອນ ກໍ ດີ ປ່າໄດ້ເອົາສິນບັດ ສ່ວຍຄືນວາງໃຫ້ ນັ້ນເນີ ອັນນຶ່ງເມັ່ງຫຼັ້ນຊູ້ ມີໃຈສາໂຫດ ກໍ ດີ ມັນຫາກຄຶດຄິດລ້ຽວ ໜາບຂ້າແຫ່ງຜົວ ວ່ານັ້ນ ມັນກໍປຸ້ນປອງຂ້າ ຜົວເສັ່ງມໍຣະນາດ ເລີຍປະສ່ວໃສ່ ງ້ວນ ປາຮ້າຍໃຫ້ແກ່ຜົວ ແທ້ດາຍ ອັນນຶ່ງຄຶດໂລບລ້ຽວ ລັກ ລອບຂອງຜົວ ມັນກໍເອົາໄປທອມ ປ່າບຊ້າບຜູ້ເປັນຊູ້ ຄວນໃຫ້ ພີຈານແທ້ ຕອງຕາຕັດຖີ ຄູທ້ອນ ແມ່ນວ່າເສັ່ງຄ່າແລ້ວ ຜົວ ຂ້ານໍຫາກຄວນ ແທ້ດາຍ ອັນນຶ່ງເມັ່ງຫາກມີຊູ້ແລ້ວ ທ້ວງໄດ້ ໃສ່ສິນໃຫມ ດ່ວງນັ້ນ ທ້ວງເລົ່າເອົາເມັ່ງຄືນ ເສບສົມສັນນັ້ນ ຈ່ວ ໃຫ້ມີຂອງພ້ອມ ເງິນພັນໄປໃຄ່ ເອົາເນີ ຄວນໃຫ້ຜົວມີເງິນ ຮອດຮ້ອຍ ຫຼູນເຈົ້າພຣະບອກເມືອງ ແທ້ແລ້ວ ຄັນວ່າຄາຣະ ວະເຈົ້າ ຈອມຫົວພູວະນາດ ດ່ວງນັ້ນ ພຣະທາກອະນຸຍາດແລ້ວ ວາງໃຫ້ກໍຈ່ວງເອົາ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງເມັ່ງມີຊູ້ແລ້ວ ຄຶດຍາກ ໃນໃຈ ພອຍເລົ່າເລວກັນດາຍ ຄອບສາບສົມງ້ວນ ອັນວ່າຂອງ ຜູ້ຊູ້ ມີຫັ່ງໜ້ອຍນາກ ກໍ ດີ ຫາກມີຄອງກ່າວໄວ້ ເອົາໃຫ້ໃສ່ ສິນໃຫມ ຫັ້ນແລ້ວ ອັນນຶ່ງເມັ່ງຫຼັ້ນຊູ້ ຜົວເລົ່າບັ້ງເຫັນ ດ່ວງນັ້ນ ຄວນຂ້າຕາຍທ້ວງສອງ ພ່ຳກັນລາງແລ້ວ ຜົວ່າທຽບເອົາໄດ້

ຊາວເມືອງຈັກເປັນໃຫ ຈົ່ງແລ້ວ (ເຂົ້ານັ້ນມີໃຫແທ້ ຊາວ ບ້ານປນວາດຄອງ ນັ້ນແລ້ວ) ຄວນຄາດໃຫ້ ໃຫໃຫ່ງເຕັ້ນແຮງ ເທດວ່າເສັ້ນໝົ່ນເມືອງ ລ່ວງກາບຄອງເຖ້ົາ ຜິວ່າເຂົ້າວອນແທ້ ຂໍ້ບອນບ້ົາໃຫ ດ້ັ່ງນັ້ນ ເງິນຫ້ານວາດໃຫ້ ໃຫນທ້ອນເຊິ່ງມັນ ອັນນ້ົາຊ້ຫາກໄປຊ່ວ ຂ້ຳ ຜິວຕາຍນໍ້ຣະນາ ສັ້ນນັ້ນ ໃຫ້ຂ້ຳຊ້ ເມ້ັງນັ້ນ ນ່ໍ້ສອງ ແທ້ເນ ອັນວ່າຂອງຊ້ນັ້ນ ຄວນນອບລຸງຕາ ເປັນອັນໃຫນ ຂາບຖວາຍເຖ້ົາເຈ້ົ້າ.

ບັດນ້ົ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ [1]ຊຸະຣາກາງເຖ້ົາແກ່ ກ່ອນແລ້ວ ດ້ັ່ງທ້ົ້ອັນໃຫນນັ້ນ ປຸກລ້ົາເຖ້ົາຖ່ອງ ຝ້ັ່ງຫ້ານ້ອຍ ສັ້ນນັ້ນກ້ົ່ຈ້ົ່ງ ຄວນ ຊອບກາບ ສ້ຳລັບອັນແປ່ງນັ້ນ ຖອງລ້ົາເຖ້ົາຖ່ອງ ຂ້ັ່ນ ໃຫນເປ້ັ່ນສອງຮ້ອບຫ້ານວາດແທ້ ຄອງຕ້ັ້ງແຕ່ຫ້ົ່ງ ຂ້ັ່ນສົນນາ ນ້ັ້ນ ຜ່ານ່ອງຂ້ັ່ນແປ່ງ ກ້ໍຫ້ານຕ້ານຄອງເມ້ັ່ງ ກ່ານວນາສ້ັ່ນ ແມ່ນວ່າເສນາທ້ານ ທ້ົ່ງເມ້ັ່ງບ້ົກໃຫ່ງ ກ້ໍ ຂ້ັ່ນແປ່ດຮ້ອ ນ້ົ່ແທ້ຄ່ານ້ຳ ອ້ັ່ນວ່າຂ້ັ່ນໃຫນນັ້ນ ປຸກລ້ົາຄ້ານຕ່ຳ ຄ້ົ່ວ່າຝ້ັ່ນສ້ົ່ ຮ້ອ ສ້ັ່ນນ້ັ້ນຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ ສ່ວນວ່າຂ້ັ່ນແປ່ງນ້ັ້ນ ຜ່ານ ່ອງຂ້ັ່ນໃຫນ ອ້ັ່ນວ່າຂ້ັ່ນສົນນາ ຜ່ານ້ອງຂ້ັ່ນແປ່ງນ້ັ້ນ ແມ່ນ

---

(๑) ຊຸະຣາກາງເຖ້ົາແກ່ ຕາມຄ້ົ່ນສະບ້ົບວ່າ ສາລາຊຸະກະກຸນກາງເຖ້ົ່ແກ່

ว่าเสนาท้าว ทุภพาบขุนใหง่ ภ ถิ ให้ใส่ทิภร้อยแห้ ขันนั้นล่าถ อันว่าขันใหมนั้น ให้ปุดลิงผ่าก่อๆ ให้ว่า เป็นสามร้อย จิงแห้ผู่ถิน ทั้นแล้ว ถันว่าขุนภอวางให้ ปุดลิงถ้านต่ำ นั้นเบิ ให้เป็นขันห้าร้อย มิแห้ล่าถ เจ้า เอ็ย ตั้งแต่นั้น ตามแห่งภะภุนนั้นเบิ ตามลำดับไผมัน ผ่าลิงเป็นถ้าน ฟังเป็เสนาท้าว แสนพยาขุนใหง่ ฟัง ท้อน ให้จิ๊แจ้ง จำไว้ผ่าลืม แห้ถาย ตามแต่โภถหนัก แห้ ปานภางถ้านต่ำ ภ ถิ ตัดให้โสพาบแห้ ป่าได้บ่ง ถอๆ แห้เบิ อันว่าถอๆฝูงนี้ อินแต่งแปงมา แห้ถาย ป่าทำมิสจาน จากผิวเมังแห้ อันบึ๊งฝูงหน้ายร้าง ฝูง บ่าวนิงราม ภ ถิ เอิาหากปุนปองเอิา ยากซาภ็เลิยได้ ถันว่ายังได้แล้ว ขอๆเก๊าถืนมา ดั่งนั้น ถวนที่ใหมมันซ้ำ เป็นเงินห้าบาถ ถวนแล้ว ผิเจ้าภวานไปจอบแห้ ถึถ ญุดโภหา ดั่งนั้น เลิยข้าเสัง ว่าลืลางแล้ว อันบึ๊งไผได้ ไปลักเอ้า ใบนาขอๆท่าน สันนั้น เจ้าขอๆเหันข้าถืม ลางแล้วโภถบ่มิ ผิว่านาหากบ่ทันขายแห้ ให้ตักใส่ สินใหม นั้นท้อน แม่นว่าขอๆฝูงนั้น จำใช้ชุอบถอๆ แห้

ແລ້ວ ຄັນຫາກບັງເລົ່າໄດ້ ຂອງເກົ່າຄືນມາ ດັ່ງນັ້ນ ຈ່ຽໃຫ້ ໃສ່ໂທດຊ້ຳ ພໍຫ້າບາດເງິນ ຫັ້ນທ້ອນ ໃຜຜູ້ບ້ຽລັກເຂົ້າ ໃນ ເຍ້ງຂອງທ່ານ ກໍ ດີ ຄັນວ່າເຈ້ົາຂອງເຫັນ ຂ້ຳຕາຍລາງແລ້ວ ຄັນຫາກບໍ່ຂ້ຳແທ້ ຈຳໃສ່ສິນໃຫມ ນັ້ນເນີ ໃຫ້ມັນຫາມາແທນ ທໍ່ກັນຄວນແທ້ ຜິວ່າບັ້ງເລົ່າໄດ້ ຂອງເກົ່າຄືນມາ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນ ທີ່ຕັດຂັນໃຫມ ທໍ່ມູນອັນເຄ້ົາ ຄັນວ່າຝູງໃດໄດ້ລັກເຄ້ືອງແທ້ ທ້ຽ ລາງ້ວງວາບ ກໍ ດີ ຄວນໃຫ້ໃຊ້ຮອກຫ້ຳເຄ້ົາແທ້ ສັ່ງນັ້ນຊອບ ຄອງ ແທ້ແລ້ວ ຜິວ່າບັ້ງເລົ່າໄດ້ ຂອງເກົ່າຄືນມາ ດັ່ງນັ້ ໃຫ້ ໃສ່ຂັນສິນມາ ທໍ່ຂອງຝູງນັ້ ຜິວ່າເປັນຊຸນແທ້ ຂັນຄ່າຄໍຕັ ໃສ່ ໃຫ້ຄ່ອຍຖອນບົດຊ້ຳ ເສັ່ງແທ້ຖອກຄືນ ແທ້ເນີ ໃນຮັກສາ ເຄ້ືອງເຈ້ົ້ວ ພອຍເລົ່າເລີຍເສັ່ງ ດັ່ງນັ້ ແມ່ນວ່າຄົນໃດເຫັນ ກໍ ໃຫ້ເອົາຖວາຍເຈ້ົ້ວ ໃນຜູ້ບ້ຽເລົ່າໄດ້ ລັກຄາດກັບໃຖ ທ້ຽເອກ ກໍ ດີ ໃຫ້ມັນໃຊ້ຫ້ຳທໍ່ແທ້ ສັ່ງນັ້ນຊອບຄອງ ເຈ້ົ້ວເອີ ຜິວ່າ ບ້ຽເລົ່າໄດ້ ຂອງເກົ່າຄືນມາ ດັ່ງນັ້ ໃຫ້ໃສ່ຂັນສິນມາ ທໍ່ຂອງ ຝູງນັ້ ອັນນ້ຳຂອງຫາກໄດ້ພິຈາຣະນານັ້ ປຸນເປັນສາມສ່ວນ ສ່ວນນ້ຳນັ້ ຖວາຍເຈ້ົ້ວຮາຊເຮງ ຊອບແລ້ວ ສ່ວນນ້ຳໄວ້ແກ່ ເຈ້ົ້ວ ວັດຖຸເກົ່າຕາມຄອງ ນັ້ນເນີ ສ່ວນນ້ຳໄວ້ຊຸນກວາບ ຊອບ

ຄອງຄວນແທ້ ອັນນຶ່ງຜູ້ໃດປາກກ່າວຕ້ານ ບັກທ່ານເປັນໃຈບ
ດ້ວງນັ້ນ ບາດວ່າພາຍລຸນມາ ລວດບໍ່ເປັນໃຈນແທ້ ຄວາມບໍ່
ມີສັກຂີແທ້ ບັກຕູ່ເປັນໃຈນ ດ້ວງນັ້ນ ຄວນທີ່ຄັດໂທດໃຫ້ ມັນ
ນັ້ນຖ່ອງຂັນ ຫັ້ນທ້ອນ ອັນນຶ່ງໃຜຜູ້ມີໃຈລ້ວ ລັກເອົາເມັ່ງທ່ານ
ໜີ້ນັ້ນ ຄວນທີ່ຄັດແຕ່ງໃຫ້ ມັນໃຊ້ຄ່າຄົນ ຄັນວ່າບັ້ງເລົ່າໄດ້
ເມັ່ງເກົ່າຄືນມາ ດ້ວງນັ້ນ ຄວນທີ່ໃຫ້ມັນໃຊ້ ເຖິງແທ້ສິຂັນ ຫັ້ນ
ແລ້ວ ອັນວ່າຄອງໃໝນັ້ນ ຂັນຄາຄໍຕັດໃສ່ ກໍ່ຈ່ງຄວນຊອບແທ້
ຄອງຕັ້ງແຕ່ງມາ ແທ້ດວບ ຝູງໃດນຳມາໄດ້ ຄືນຫາຜົວເກົ່າ
ມັນນັ້ນ ອັນວ່າຖ່ອງຄ່ານັ້ນ ຄວນໃຫ້ແກ່ມັນ ຊອບແລ້ວ ຄັນ
ວ່ານໍ່ໄດ້ຜູ້ລັກນັ້ນ ໄດ້ແຕ່ຄົນດຽວ ນຶ່ງນັ້ນ ຄຸນມັນນີ ຖ່ອງຄ່ານ
ຫົວນຳໃຫ້ ຄັນວ່າເອົາໂຈນໄດ້ ປຸນເປັນສາມສ່ວນ ສ່ວນນຶ່ງ
ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ ນາງນັ້ນຕອບຄຸນ ອັນນຶ່ງໃຜເປັນໃຈໃຈຮ້າຍ ລັກເອົາ
ຂອງທ່ານ ໜີ້ນັ້ນ ໃຫ້ປ່າວຮ້ອງ ນຳສົ່ນໄຕ່ຮອບ ຄັນວ່າຮອດ
ເຂດບ້ານ ເຖົ້າແກ່ຝູງໃດ ກໍ່ດີ ກ່ຈ່ງຈຳເອົານຳ ໄຕ່ຮອບເມືອ
ໜ້າ ຄັນວ່າຮອດບ້ານໜ້າ ຈຳໄຕ່ເດີນໄປ ນັ້ນຜີ ເຖິງແດນ
ຝູງ ໄໝ່ໃຫທ້ວງຂ້າ ເອົາເລົ່ານຳໄປພົ້ນເຂດບ້ານ ຮອດທີ່ແດນ
ໃດ ກໍ່ດີ ເອົາຈ່ງວາງມອບໃຫ້ ຮອບນັ້ນແກ່ໃຫ ດ້ວງນັ້ນ ໃຫ

ຈ໋ຽງນ໋ຳໄຕ໋ເຂ້ົາ ໜົ່ວທ໋ຶ່ຮອບໄຈ່ນ (ໜົ່ວຫ໋ົນທ໋ຽງ ທ໋ຶ່ຊ໋ຶ່ນ໋ຳໄປໄດ້ ແລ້ວຈ໋ຽງກ໋ິດຈ໋ຳໄວ້ ເປ໋ັ່ນກ໋ານຄ໋ັກແນ່) ຊ໋ຽງຂ໋ຶ່ດໄວ້ ເປ໋ັ່ນແທ້ ສ໋ັກ໋ຶ ອ໋ັ່ນ໋ຶ່ງຄ໋ັ່ນ ບ໋ັ້ງສ໋ິງກ໋ານດ້ວຍ ຮອຍ໋ຶ່ນປຸ່ນແປກ ກ໋ັ່ນ໋ັ້ນ ຈ໋ຽງໃຫ້ນ້ອ໋ມ ກ໋ັ່ນແທ້ແທ໋ກຮອຍ ທ໋ັ້ນທ້ອ໋ນ ກ໋ໍ່ຫ໋ານ໋ກ໋ິດເອ໋ົາ ແລ້ວ ນ໋ຳສ໋ເ໋ສ໋ນ໋ດ ເ໋ມ໋ຶ່ອໃດ ຈ໋ຽງໃຫ້ນ໋ັ໋ດ໋ຕ໋ັ້ງເ໋ຄ໋ົ້ງ ຮອ໋ບ໋ນ໋ັ້ ແທ໋ກ໋ງ ນ໋ັ້ນ໋ເ໋ ແ໋ມ່ນ໋ວ່ານ໋ັ້ນ໋ຫ໋ານ໋ກ໋ານ໋ກ໋ິ໋ງດ້ວ໋ນ ຂ໋ິ ຣ໋ິ ຂ໋ິ ງ໋ເ໋ຂ໋ດ ໂ໋ຕ໋ນ໋ັ້ ກ໋ໍ່ຈ໋ຽງ໋ຫ໋ານ໋ຍ໋ເ໋ສ໋ັ້ງ໋ແທ້ ຄ໋ວ໋ານ໋ສ໋ິງ໋ກ໋ານ໋ໜົ່ວ໋ດ໋ໂ໋ທ໋ດ ກ໋ໍ່ຫ໋ານ໋ກ ໜົ່ວ໋ດ໋ໂ໋ທ໋ດ໋ແລ້ວ ຊ໋ວ໋ນ໋ບ໋ານ໋ສ໋ວ່ານ໋ກ໋ະ໋ຫ໋ານ໋ຍ ເ໋ຈ໋ົ້ານ໋ເ໋ອ໋ີ ອ໋ັ່ນ໋ນ໋ຳ໋ຶ່ງ໋ຄ໋ນ ໃ໋ຫ໋ານ໋ຍ ໂ໋ຕ໋ນ໋ນ໋ຳ ແ໋ ຂ໋ອ໋ນ໋ຄ໋ໍ່ໄ໋ມ້ທ໋ັ໋ບ ກ໋ໍ່ດ໋ິ ແ໋ ມ່ນ໋ວ່ານ໋ໃ໋ ຈ໋ອ໋ບ໋ນ໋ັ້ ເ໋ອ໋ົ ໄ໋ດ້ ບ໋ໍ່ ດ໋ານ໋ ດ້ານ໋ັ້ນ ອ໋ັ່ນ໋ວ່ານ໋ຄ໋ ຫ໋ານ໋ ປຸ໋່ນ໋ ເ໋ ປ໋ັ່ນ໋ ຜ໋ ຖ໋ ຍ໋ ຖ໋ ຍ໋ ບຸ໋໋ນ໋ຄຸ໋ນ ແ໋ ກ່ ມ໋ັ ເ໋ອ໋ົ ໃ໋ ອ໋ັ່ນ໋ນ໋ຳ໋ຶ່ງ໋ຄ໋ນ ໃ໋ ດ ກ໋ິ໋ນ ສ໋ ງ ງ ້ ວ໋ ເ໋ ປ໋ ມ໋ ຜ໋ ມ໋ ຈ໋ ບ໋ ນ໋ ເ໋ ໄ ້ ບ໋ ດ ນ ້ ຕ ້ ໃ ້ ຕ ບ ຕ ້ ຄ ຸ ນ ຄ ່ ວ ຍ ງ ສ ມ ເ ມ ້ ນ ດ ້ ຖ ມ ມ ະ ບ ຄ ຸ ນ ແ ກ ່ ຄ ນ ໃ ຫ ້ ນ ້ ຳ ຄ ນ ໃ ດ ໄ ດ ້ ເ ປ ້ ນ ຫ ັ ້ ໜ ໄ ປ ປ ະ ແ ທ ດ ຕ ່ ງ ກ ໍ ດ ິ ມ ີ ຜ ູ ້ ໄ ປ ຈ ອ ບ ພ ້ ເ ອ ົ າ ໄ ດ ້ ຕ ່ ວ ຄ ື ນ ອ ັ ນ ວ ່ ລ ່ ຫ ິ ວ ນ ັ ້ ປ ຸ ນ ແ ປ ງ ສ ອ ງ ສ ່ ວ ນ ສ ່ ວ ນ ບ ໍ ່ ງ ໃ ຫ ້ ຜ ູ ້ ໄ ດ ້ ມ ວ ນ ັ ້ ນ ຕ ອ ບ ຄ ຸ ນ ຊ ອ ບ ແ ລ ້ ວ .

ບ໋ັ ນ ໋ ຈ ັ ກ ່ ວ ເ ຖ ິ ງ ຂ ້ ອ ຍ ເ ມ ັ ງ ນ ວ ງ ບ ້ ອ ຍ ໜ ຸ ່ ນ ກ ່ ອ ນ

ແລ້ວ ເຮົາເລົ່າມື້ຄວາມຊ້ຳ ລວດໜີເຮືອນປ້າວ ເຮົາກໍໄປເພິ່ງ
ເສນາທ້າວ ເມືອງໃດຂ້ອຍໄໝ່ ກໍ ໃນທີ່ໃກແລໃກ້ ເມືອງ
ທ້າວທີ່ເຊງ ຊອບທີ່ນີ້ຄຳແທ້ ຄອບເມືອວັນລຸນ ເມືອໃດ ປ່າ
ໃຫ້ກາບຫຼາບວັນ ໄປ່ຄວນຄອງແທ້ ຄັນວ່າຮອດມື້ເຊົ້າ ກອງ
ງາບເຖິງທ່ຽງ ກໍ ປ່າໃຫ້ກາບມື້ຄ່ຳແທ້ ຄວນໃຫ້ຄອບຄວາມ
ຄັນວ່າບ້ານໃກກັນແທ້ ພໍປະບານມື້ງ ກໍ ຫຼືຫາກໃກກວ່າ
ນັ້ນ ຫຼາບມື້ຄ່ອງເຖິງ ຄວນທ່ຽວແທ້ ໄປຄອບອັນດຽວ ກັບ
ໃຫ້ນ້ຳສິ້ນໃຫມ ນອບຖວາຍພຣະເມືອງເຈົ້າ ອັນວ່າໂຮງພບາ
ນັ້ນ ໃຫ້ມື້ເງິນເປັ້ງ ແທ້ດາບ ກັບທ້າວຊາວໜ່ວຍເປັ້ ບໍ່ຂຶ້ນ
ຂາບຖວາຍ ອັນວ່າສິບໜ່ວຍເປັ້ ບໍ່ນອບເຮືອນແສນ ຝູງ
ເຝ້ານ້ຳສິ້ນໃຫມ ຊອບຄອງຄວນແທ້ ຈ່ຳໃຫ້ມື້ຍອງພ້ອມ ທ້າ
ເງິນພໍບາດ ນັ້ນເນີ ສິບໜ່ວຍເປັ້ ນ້ຳໃຫ້ຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ
ອັນບ້ຳທ້າໜ່ວຍເປັ້ ເຮືອນໜູ່ເສນາ ເຮືອນຊຸນກະ ານ ດ້ວ
ຽວກັນນັ້ນ ເທດທ້ຳທ້ຳຜິດແທ້ ໜີ້ໄປມື້ຄອບໃຜນັ້ນ ກໍ່ຈ່ຳດົກ
ແຕ່ໃຫ້ ມື້ພ້ອມເຄື່ອງແຂງ ແທ້ແລ້ວ ຈ່ຳໃຫ້ມື້ຂວັນພ້າ ທ້າ
ເງິນຫົກຊຶກ ນັ້ນເນີ ກັບທ້າວທ້າໜ່ວຍເປັ້ ນ້ຳໃຫ້ຄວບຄວາມ
ແທ້ດາບ ຄັນແມ່ນເຮືອນຍົກຖ້ານ ສູນວ້ຳທ້ຳສ ກໍ ຈ່ຳໃຫ້

ມີເຫຼ້ກພ້ອມ ທັງເງິນຫ້າຊີກ ກັບທັງຫ້າໜ່ວຍເບ້ຶ ນຳໃຫ້ ຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ ຄັນແມ່ນເຮືອນເສນາຖ້ານ ຂຸນພັນຍົກ ໃຫ່ງ ກໍ ໃຫ້ມີເຫຼ້ກພ່ຳພ້ອມ ສີ່ສ້ຶງຊີກເງິນ ກັບທັງສີ ໜ່ວຍເບ້ຶ ນຳໃຫ້ປ່າກາຍ ແທ້ດາຍ ຜິວ່າເຮືອນຂຸນແກ້ວ ມີ ເງິນສາມຊີກ ກັບທັງຊາວໜ່ວຍເບ້ຶ ນຳໃຫ້ຊອບຄອງ ແທ້ ແລ້ວ ຄັນແມ່ນຊາວກວາງຄ້າ ກວາງເໜ້ຶງພາບນອກ ໃຫ້ມີ ເຫຼ້ກພ່ຳພ້ອມ ສອງສ້ຶງຊີກເງິນ ນັ້ນແລ້ວ ອີກກັບສອງ ໜ່ວຍເບ້ຶ ນຳຄອບຄອງຄວນ ຕາມພິນເມ້ືອງ ເລົ່ານີ້ສັ່ນນັ້ນ ຄັນວ່າເຮືອນໄພ່ນ້ອຍ ຝູງໝູ່ຊາວເມ້ືອງ ກໍ ໃຫ້ມີເຫຼ້ກພ່ຳ ພ້ອມ ທັງເງິນພ້ຊີກ ນັ້ນເນີ ກັບທັງໜ່ວຍນ້ຶງເບ້ຶ ນຳໃຫ້ກໍ ຈ້ຳຄວນ ແທ້ແລ້ວ ຜິວ່າຄົນນຳໃຫ້ແລ້ວ ເຄ້ືອງຂົ່ມແຂງເຮືອນ ດ້ຳນັ້ນ ພາບລຸນເລີຍ ໂກດກຸມຄ໊ວໄວ້ ຄວນຮອດເສນາໃຫວ້ ໃຫ້ເມ້ືອຫຸ່ນພູວະນາດ ຫາກຈັກນຳຖອດໃຫ້ ເອົາໄດ້ທ່ຽວຄືນ ຫັ້ນແລ້ວ ຜິວ່າບໍ່ແຂງເຮືອນແທ້ ກາບຄອງຈັກມີໂທດ ເທດ ອ່ານງ່ຽວພ້ືນ ງາມແທ້ລ່ອງຄອງ ແທ້ແລ້ວ ຜິວ່າຄາວໂກແທ້ ສອງວັນໃຫ້ມາຄອບ ຄັນວ່າຍັງໃກ້ແທ້ ວັນນັ້ນປ່າກາບ ແທ້ເນີ ຄັນວ່າຫາກບໍ່ມາຄອບແທ້ ມີໂທດເຖ້ືງຖອງ ແທ້ແລ້ວ ຜິວ່າ

ເຈ້ົາເຮືອນບ່ຂ່າວໃຫ້ ຄົນເພິ່ນມາຫາ ດ້ັງນ້ັ ຄັນວ່າເຈ້ົາເຂົ້າ
ເຫັ ກໃຫ້ເອົາຄວນແທ້ ຜິວ່າເຈ້ົາເຮືອນບ້ັງກ່າວຕ້ານ ຈາມ່ ຂ ຶ້ນຄວາມ ດ້ັງນ້ັ ຄວນໃຫ້ຕັດຂັ້ນໃຫມ ໃສ່ນັ້ນເຖ ງຮ້ອຍ ຜິວ່າ ບ້ັງປູ່ຫັ້ ເຖ ງຂວບປາຍປ ດ ້ັງນ້ັ ລາງຄົນເລ ຍຕາຍເສ ັ ຈຸ່ມ ຈົມໄປນ້ັ ຄວນທ ່ ຕັດແຕ່ງໃຫ້ ນັ້ນໃຊ້ຄ່າຄົນ ຊອບແລ້ວ ຄົນ ໃດເຫັ້ນທາສເຂ ້ າ ຄົນເພິ່ນລັກໜ ີ ໄປຫ ນ ໃດ ປູ່ໃ ກ ລ ໃ ້ ນັ ເຫັ້ນແລ້ວ ຄ ມາເວ ້ າຕ ່ ດ ້ ັ ນ ້ ັ ເງ ນ ້ ຳ ບ າ ດ ແ ທ ້ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ນ ັ ້ ຊ ອ ບ ແ ລ ້ ວ ຜ ິ ບ ່ ໍ ຄ ອ ບ ເ ຈ ້ ົ າ ໜ ີ ້ ຄ ອ ບ ສ ່ ີ ສ ນ ວ ນ ັ ້ ນ ້ ົ ວ ຍ ຄ ຸ ນ ເ ອ ົ າ ມ ີ ຮ ້ ອ ຍ ບ າ ດ ເ ຟ ື ້ ອ ງ ນ ໍ າ ໃ ຫ ້ ປ ່ າ ຫ ູ ່ ແ ທ ້ ເ ນ ີ ອ ັ ນ ້ ຳ ງ ຄ ົ ນ ໃ ດ ໃ ກ ທ າ ຮ ້ າ ຍ ຄ ງ ດ ວ ່ າ ຕ ີ ເ ມ ັ ງ ດ ້ ັ ນ ້ ັ ໃ ຫ ດ ບ ່ ໍ ສ ິ ມ ພ ໍ ຕ ິ ຂ ້ າ ຟ ັ ນ ກ ະ ທ ໍ ່ ຮ ້ າ ຍ ເ ມ ັ ງ ລ ວ ດ ປ ິ ບ ປ ່ ວ ງ ຂ ຶ ້ ນ ເ ຖ ງ ໃ ຮ ງ ພ ູ ວ ະ ນ າ ດ ດ ້ ັ ນ ້ ັ ຄ ວ ນ ທ ີ ່ ໃ ຫ ້ ໃ ຄ ່ ່ ແ ທ ້ ຄ ່ ວ ງ ຄ ່ າ ຫ ົ ວ ຄ ົ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ລ ້ ວ ກ ັ ບ ທ ັ ງ ແ ຂ ວ ງ ເ ຮ ືອ ນ ແ ທ ້ ບ ໍ ຣ ະ ບ ວ ນ ທ ຸ ກ ສ ິ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ນ ີ ຄ ວ ງ ຫ າ ກ ຕ ັ ້ ງ ແ ຕ ່ ງ ໄ ວ ້ ສ ັ ນ ນ ີ ້ ແ ຕ ່ ຫ ້ ັ ງ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ ຜ ິ ວ ່ າ ເ ລ ື ອ ກ ບ ່ ໍ ອ ອ ກ ແ ທ ້ ລ ວ ດ ແ ລ ່ ນ ເ ຖ ງ ໃ ຮ ງ ດ ້ ັ ນ ້ ັ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຂ ັ ້ ນ ສ ິ ມ ນ ງ ຂ ວ ບ ຄ ວ ງ ພ ໍ ຮ ້ ອ ຍ ຄ ັ ນ ຫ າ ກ ນ ັ ້ ນ ຕ ີ ແ ທ ້ ບ ້ ັ ງ ບ ່ ໍ ພ ໍ ເ ລ ື ອ ກ ອ ອ ກ ສ ັ ນ ນ ັ ້ ໃ ຫ ້ ແ ຕ ່ ແ ຂ ວ ງ ຄ ່ າ ປ ້ ວ ເ ຮ ືອ ນ ນ ັ ້ ນ ຊ ອ ບ ຄ ວ ງ ອ ັ ນ ້ ຳ ງ ເ ນ ັ ງ ຫ າ ກ ທ ໍ ່ ຜ ິ ດ ແ ທ ້ ຕ ິ ພ ໍ ເ ລ ື ອ ກ ອ ອ ກ ກ ໍ ດ ີ ແ ລ ະ

ໄດ້ແລ່ນຂຶ້ນປ້າວ ເຮືອນແຫ່ງຝູງໃດ ກໍດີ ກໍບໍ່ມີໃຫສາ ນາກ ຄວາມສ້າງແທ້ ຄວນທີ່ແຂງເຮືອນໃຫ້ ສົມຄອງແລ້ວປ່າ ປ່າ ໄດ້ລອນລ່ວງແທ້ ຄອງເຖົ້າບໍ່ຄວນ ແທ້ແລ້ວ ອັນນຶ່ງຜິວຫາກ ກິນເຫຼົ້າບ້າ ຕີເມັ່ງໜີ່ຜ່ານ ໄປນັ້ນ ແມ່ນວ່າເມືອເພິ່ງຫ້ອງ ເຮືອນປ້າວແຫ່ງໃຜ ດ້ວງນັ້ນ ອັນວ່າຄອງກ່າວໄວ້ ມີແຕ່ແຂງ ເຮືອນ ເຈົ້າເອີ ປ່າໄດ້ລອມກາຍຄອງ ຣິດມີປະຖົມຕົ້ງ ອັນນຶ່ງ ຄັນວ່າສອງທີ່ແລ້ວ ແມ່ນເຮືອນແສນໜຶ່ນ ກໍດີ ຂັນສົມມາ ໃສ່ເງິນຫົກເບ້ຶ ແຂງເຮືອນນັ້ນ ເໝືອນດ້ວງພາບຫຼ້ງ ຕາມ ຄອງນີ ທີ່ຈາມາແລ້ວ ອັນວ່າເລືອກບາດຄ້ອນ ຮ້ອຍນຶ່ງສົມ ມາ ແທ້ແລ້ວ ເປັນຄອງຄວນ ຣິດມີມາໄວ້ ຜິວ່າເຮືອນເສນາ ແທ້ ໃຫ້ສົມຮ້ອຍນຶ່ງ ອັນວ່າເລືອກບາດຄ້ອນ ສາມເບ້ຶແມ່ນ ຄອງ ແທ້ແລ້ວ ອັນນຶ່ງຖ້າແມ່ນເຮືອນຊຸນພ້ານນັ້ນ ໃຫ້ສົມມາ ຫົກບາດ ອັນວ່າເລືອກບາດຄ້ອນ ປາເຟ້ືອງຊອບຄອງ ແທ້ ແລ້ວ ຜິວ່າເຮືອນຊຸນກວ້ານ ໃຫ້ສົມມາຫ້າບາດ ອັນວ່າເລືອກ ບາດຄ້ອນ ຫ້າເບ້ຶຊອບຄວນ ເຈົ້າເອີ ຄັນວ່າໃຫ້ຊອບແທ້ ສົມ ມາສາມບາດ ຈົ່ງບໍ່ໜັກໜຸ້ນໜ້ ສົມດ້ານຊ້ຽບອຍ ນັ້ນນາ ອັນ ນຶ່ງພໍແຕ່ຕີເລັກນ້ອຍ ບໍ່ມີພໍເລືອກອອກ ສັນນັ້ນ ໃຫ້ແຕ່ແຂງ

ເຮືອນເຂົາ ຊອບຄອງຄວນແລ້ວ ຄັນວ່າເຮືອນຊຸນບານນັ້ນ ສົມ
ມາຫ້າບາດ ອັນວ່າເລືອກບາດຄ້ອນ ເງິນເບ້ຶ້ຊອບຄອງ ຫັ້ນ
ແລ້ວ ຄັນວ່າເຮືອນຈ່າບ້ານ ມີເງິນເບ້ຶ້ນ້ອ ຄ່າບາດຄ້ອນ ເຖິ
ແທ້ບາດຄຸ ຜິວ່າເຮືອນໃໝ່ນ້ອຍ ໃຫ້ສົມມາໝໍ່ບາດ ນັ້ນເນີ
ອັນວ່າເລືອກບາດຄ້ອນ ເງິນເຜ້ືອງຈ້ຶງຄວນ ເຈ້ົາເອີ ອັນວ່າ
ເງິນກ່າວນີ້ ປ່າສົງກາວ່າອັນຕ່ຳ ສັ້ງທ້ອນ ຫາກແມ່ນເບ້ຶ້
ຊຶກສຸ້ ເງິນຮ້ອຍນ້ຳສາມ ຫັ້ນແລ້ວ.

ບັດນີ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ ຈາຄວາຍແມ່ນສຶກ ກ່ອນແລ້ວ
ຄັນວ່າເທ້ົ່ອນ້ຳງນັ້ນໃຫ້ມັນມີໄກ່ພ້ອມ ທັ້ງເງິນບາດນ້ຳ ໃຫ້ເຈ້ົ
ເຮືອນລ້ຳ ໆ ບໍ່ມີໄດ້ສູ່ຂວັນ ດອກນາ ຄັນວ່າສອງທີນັ້ນ ໃຫ້ມີ
ໝູພ້ອມທັ້ງເງິນເບ້ຶ້ນ້ຳ ອັນວ່າຄອງແຂງເຮືອນ ໃຫ້ສູ່ຂວັນ
ກັນແທ້ ແມ່ນວ່າເຈ້ົາເຮືອນໄດ້ເຮັດຮ້ອ ທັ້ງແກວດໜາມໜາ
ແລ້ວນັ້ນ ບັ້ງເລ້ົາຊູຊີດິນ ເຮົ້ານອນຈົນໄດ້ ມັນຕ້ັ້ງທ່ຳເວນໃຫ້
ເຫັນກັນອຸບາດ ໃຫ້ຫາໂຕມາປຸ່ງໄວ້ ໂຕນັ້ນປ່າກະທ່ຳ ແທ້
ດວຍ ຄັນວ່າໄດ້ມາແລ້ວ ກໍ່ຈ້ຶງຂ້ຳພະລີເມ້ືອງຂວັນສູ່ ນັ້ນເນີ
ອັນວ່າເຜ້ືອງເທ້ິງຂ້ຶນແກ່ເຈ້ົ້ ຄວາຍແທ້ແມ່ນຄອງ ເຜ້ືອງ
ລຸ່ມໃຫ້ ຜູ້ທ້ີກະທ່ຳຂວັນ ກໍ່ຈ້ຶງກ້ົນຕ່ຳຮາ ຖ້ືກຄອງຄວນແທ້

ອັນນ້ຳຄວາຍຊຸນປ້ວ ເຮືອນຊານຫັກແປ ໄປນັ້ນ ທີ່ນ້ຳນັ້ນ ໜູ
ເຫ້ົ້າສູ່ຂວັນ ຊອບແລ້ວ ຄັນຫາກຍ້ຳບໍ່ແລ້ວ ຊົນຕົ້ນເພແຖມ
ຄວນທີ່ຈັບໃຕມັນ ຂ້າເສັ້ງປ່າໄວ້ ຜີວ່າຍ້ຳຄືກແທ້ ໃຫ້ນ້ຳຄອງ
ໃຫ້ຣິດ ຈ້ຳເນີ ອັນນ້ຶ້ຄອງກ່ວາໄວ້ ປະຖົມເຖ້ົ້າແຕ່ລ້ຳ ແທ້ຄວາຍ
ອັນນ້ຳຊົນເລ້ົ້າເຂ້ົ້າ ຫ້ົ້ວ່າຄັນໃດ ກໍດີ ທີ່ນ້ຳຫ້ົ້ສອງທີ ທ່ໍໃດ
ຄ່ຳແລ້ວ ເນວຄວາຍຮ້ຳຍ ຈ້ຳໃຮອຸບາດ ທ່ຳເຫດໃຫ້ ຣົນ
ຮ້ອນແກ່ຄົນ ຄວນໃຫ້ຣ້ຶຣ່ຳຄ້ວນ ຕອງໃຕ່ຕາມຄະດີ ຄວນສູ່
ຂວັນ ເຫ້ົ້າໝູເງິນເບ້ີ ຄັນວ່າສາມທີ່ແທ້ ຜັນຕ້ອກັບປະຖ້ົ
ຈ້ຳເທ້ົ້ນ ປ່າໄດ້ລ້ຳງ ຂວາງເຈ້ົ້າຈຸ່ມຕ້ວ ແທ້ແລ້ວ ເຫດວ່າຜີ
ຂວາງເຂ້ົ້າ ສູນນັ້ນຫາບ່ອນ ນັ້ນຈ້ຳປູ່ບ່ໍ່ໄດ້ ເລອນ້ຳງມຸ່ນ
ເຮືອນ ຫ້ັ້ນແລ້ວ.

ບັດນ້ຶ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ ຫົນແຫ່ງກະທ່ຳນາ ກ່ອນແລ້ວ
ຜີວ່າເໝ້ືອງນາຣິດ ຮອດກັນຫ້ຼາຍເຈ້ົ້າ ອັນວ່າໃດກວນບ້ານ
ເຕ້ົນເຂ້ົາຮ້ອງປ່າວ ດ້ັ້ງນ້ັ້ ນັ້ນກໍຄ້ານ ປຸນສ້ຳງຊ່ອນເຝ ງ
ຄວນທ້ົ່ອານັດໃຫ້ ສ ງ ຂ ໃຫ້ແຈບ ທ ງພຸ້ນພ ້ ສອງເ ້ ອ ງ
ສ ກສ ແທ້ຄ ວ ປ່າໃຫ້ນ້ຳ ໃຫ້ຜ່ ນ ງ ນັ ເຫດວ່ ນ ັ ນ ຫ ກ
ຄ້ ນ ໃຈຖ່ ອ ຍ ໜ ໃ ລ ເ ົ ແ ່ ຝ ນ ຣ ວ ຍ ຣ ຳ ກ ້ ຈ ້ ສ ນ ຄ ວ ນ

ค้าม เมื้อใดมันใจล้วอ ไลพาลักลอบ เอาบั้น อันว่าเงิน ห้าเพั้ง ใหมซ้ำซอบถอๆ แท้แล้ว ผิว่ามันหากยังซ่อย แท้ ปุนแปงติกแต่ๆ ฝ่ายบั้น ก็จิ่งแจกแบ่งให้ สิมแท้ แก่มัน เจ้าเอ็ย ถันว่ามันหากมักมากแท้ หากเล่าตัด เอา ถั้งบั้น ถวนหื้อใหมมันเสัง ห้าบากเงินถวนแท้ ถัน ว่ามันซ่อยแท้ เจ้าฝายบ่ภูบา เมื้อให้เสนาตัก ฮับใหม ใส่มันพ่ร้อย ผู้บ๊างหมั้นลงบน้ำ ไว้หื้อเหมื้องฝาย ถั้งบั้น ผู้บ๊างบ่ไปนำหัวหูาย ลักเอาฝายบ้า เผิ้นบอกสองหื้อแล้ว สามหื้อมันบ่ป่า มันบ้างถินลักแท้ ถวนใหมห้าบาก ถัน ว่าผู้ลักบั้น ใจก้าบ่เสัง ถั้งบั้น ผิว่าตามถองเมื้อๆ ข้า ตายมอระม้วง อันว่าฝูงพี้น้อๆ ป่าเอ็นอ่าวหามัน สัง ห้อน ถันว่าใจนหากข้า เจ้าฝายตายมอระม้ๆ เสังบั้น ถวนหื้อข้า ใจนร้ายพ่ำกัน หั้นแล้ว อันบ๊างฝายพยาเจ้า เสนาแสนหมื่น ก็ดี เกับน้อยเอาบ่รู้ ไปม้างเผ่เสัง ถั้ง บั้น ให้บอกแก่พี้น้อๆ พ่แม่ลุๆตา เอาผี เอาหากไป แปงดี ป่าว่าสังเสังห้อน ผิว่าผู้ใหว่บั้น ไปเหเผาจูด เสังบั้น ถวนหื้อจำแปงแหน ใส่ฮับใหมซ้ำ ก็หากเหื้อ

ກ່ຳລ້ຳແທ້ ແປງຝາຍບໍ່ຮອດ ດ້ຳນັ້ນ ໃຫ້ກົດດູຂອງພີ້ນ້ອງ ກິນນັ້ນຊູ່ອັນ ຫັ້ນທ້ອນ ຂອງທ້ຳມວນນັ້ນ ປຸ້ນເປັ້ນຜ່ຳຖ່ອງ ຕັກໃຫ້ໃຊ້ ເຖິງຫ້ຳຊູ່ອັນ ຊຸອບແລ້ວ ຄັນວ່ຳເຖິງຣະດູແລ້ງ ວ່ຳງນ່ຳເສັ້ງເປ້ຳ ເລ້ຍເລ້ຳເປ້ັນຣິກເຮ້ຍ ນ້ຳຂ່ຳດເຂ້ຍນົກ ກ໋ຈ໋ຳ ສ້ຳຂນ່ຳດູ ເຂ້ຳໃນນ່ຳນັ້ນ ຄວນທ໋ຕັກໃຫ້ໃຊ້ ຕ້ຳສ້ຳງຢ່ຳໃຫ້ຫ໋ ແທ້ດ່ຳຍ ແມ່ນວ່ຳເດ້ັກນ້ອຍແທ້ ເຂ້ຳຈູດເຜ້ຳເສ້ັ ກ໋ ຄວນ ໃຫ້ເຂ້ຳໃຊ້ເຂ້ຳ ສ້ັນນັ້ນດ້ຳຫ້ຳ ນັ້ນເນ ຄັນວ່ຳຣອດຂວບແທ້ ປ໋ຫ້ຳມ່ຳເຖິ ເມ໋ອໃດ ກ໋ໃຫ້ແປງຝ່ຳຍແທນ ດ້ຳພ່ຳຍຫ້ຳນັ້ນ ເນ໋ວ່ຳຜ້ນ້ອຍແທ້ ເຂ້ຳບ໋ແປງເປ້ັນ ກ໋ ໃຫ້ເຂ້ຳບ໋ຂ້ັນແປງ ໜ່ຳ ສ້ິນນ່ຳພ້ອນ ຄັນວ່ຳໄດ້ເປ່ງນ້ຳ ໃນນ່ຳຂອງທ່ຳນ ກ໋ ທ້ຳ ເລ້ຳຟ້ັນຣ່ຳງລ້ິນ ບ່ອນຄ້ັນນ່ຳນ້ອຍ ຈ໋ຳໃຫ້ພ້ີຈ່ຳນຸ ດ້ຳຫ້ຳ ສ້ັນນັ້ນ ຄວນທ໋ໃຫ້ໃຊ້ແທ້ ທ໋ໍ່ລ່ຳເໝ້ືອງນ່ຳ ຊຸອບແລ້ວ ອ້ັນນ໋ຳ ໃຜຜູ້ໃນຫ່ຳຣ້ຳຍ ຣັກສ່ຳໄຟບ໋ໍ່ຄ້ວນ໋ ເລ້ຍເລ້ຳລວກໃໝ້ບ້ຳນ ເມ້ືອງທ້ຳວທ໋ສ໋ະຖ່ຳນ ດ້ຳນັ້ນ ຄວນຕັກໃສ່ຫ້ຳຣ້ອຍ ຕ່ຳມໂທ ສ້ິນໃໝ ເຈ້ຳເອ້ຍ ກ໋ຈ໋ຳສ້ິນໂທໃສ່ ໂທດມ້ັນອ້ັນຮ້ຳຍ ຄ້ັນວ່ຳ ເມ້ືອງໝ້ືນແທ້ ແສນເມ້ືອງຖ້ຳນຕ່ຳ ກ໋ ຄວນທ໋ຕັກໂທດໃຫ້ ສ່ຳມຮ້ອຍຊຸອບຄວນ ແທ້ແລ້ວ ແມ່ນວ່ຳເມ້ືອງຂຸນບ້ຳນ ຄ່ຳເມ

ผายนอก ภ ถิ ให้ใหมร้อยห้าบาถแท้ เงินนั้นซอบถอง
ทั้นแล้ว มีว่าบ้านใพ่น้อย ฝูงหมู่ชาวนา ภ ถิ ภ่หากมี
ขันใหม แต่เงินหิกเบี้ง ถันว่าบ้านข้าแท้ ขันใหมร้อยบึ๊ง
ป่าได้เรือถบาบแท้ ถามถ้านต่ำสูง ทั้นท้อน ถันว่าใพปืม
ของท่านแท้ ให้ถืนท่านป่านาน มันหากบังอำเอา ใหถ
มีผายหน้า ถันว่านานถืนแท้ เจ้าของถามโจถ เอานั้น
เลียเล่าเว้า ถืนแท้แต่นาน ถวามบ่แล้ว เลียรอถขุน
เมือง ถั้นั้น ภ่จำเพันของเอา เมือลุนผายซ้อย ถวน
ห้ถักสินให้ ถืนปืมใช้ถ่า ใช้ท่แล้ว ของนั้นถ่ามี ซอบ
แล้ว ภ่จำแม่นธิถแท้ ถองแต่ปางปะถุม ให้มีขันสิม
มา ห้าบาถเงินขาวล้วน ขันว่าขันขันนั้น ให้มีหงบสี่ถู่
มีเฮ้าถอกห้ากอกไม้ ถวายใหว้ป่าลี ใพผู้มีใจล้วย ลวง
เอาของหมู่ ถั้นั้น จักได้ไปปู่พื้น ในหมื่นหื่นปี บ่ป่าแล้ว
ถันว่าใพปะสิงหนังสือนั้น ให้หาแมวมาก่าย เอาเบี้ ขัน
ว่าของยืดแล้ว ถืนเจ้าห่วยพลัน นั้นถาย อันบึ๊งถันใพ
รู้ มินป่าปาแฝด ภ ถิ ถันว่าสักขีมีรู้แจ้ง สันนั้นป่าเอา
เจ้าเอีย ผู้ใดผิดท่านแล้ว เลียเล่าฦงถวาม ถั้นั้น

ພາບລຸນເປັນໂທສາ ໂທດຖອງເຖິງແທ້ ຄວນທີ່ຕັດຂັນໃຫມຊ້ຳ ຂັນແປງໃສ່ຕົ້ນ ໃຫ້ມີເງິນຮ້ອຍເບ້ຶ ແຖມຊ້ຳຊອບຄອງ ບໍ່ວ່າ ຄົນທຸກແທ້ ບໍ່ມີສັ່ງເສັ່ງໂທດ ນັ້ນນັ້ນ ຄວນຖືກປາຣະຖຶກຊ້ຳ ຕົວຕົ້ນຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ ຄົນໃດພາລາລົ້ນ ສວາມຄວາມ ຂອງທ່ານ ນັ້ນນັ້ນມີ ໂທດແທ້ ເຖິງຄ້ານທີ່ໃຫມ ຫ້ານວາດແທ້ ຕັດໃສ່ສົມຄວນ ອາດບາຈັກ ກ່າວມາສັ້ນ ອັ້ນ ຶ່ງໃຜໄດ້ບັກ ໂທດຮ້າຍ ໃສ່ທ່ານຄວາມໃດ ກໍ ີ ພາບລຸນເອົາ ຕໍ່ຄວາມ ເລີຍແພ້ ຄວນທີ່ຕັດໂທດແທ້ ໃສ່ຖ່ອງຂັນບັກ ເຈົ້າເອີ ຕາມ ອັນຫນັກອັນເບົາ ຖ່ອງຂັນບັກນັ້ນ.

ບັດນີ້ຈັກກ່າວເບ້ຶອງ ຝ ງໝູ່ກະທຳການ ກ່ອນເນ ີ ຕາມອັນເປັນ ທີ່ຄວນຄຳເວົ້າ ເຊີນຈຳແຈ້ງ ຕາມຄອງອັນ ກ່າວ ນານ ີ ພໍ່ ງກຫາກບອກລູກ ວງກແລ້ວ ເຂົາບໍ່ຟ ງຄວາມ ດ້ງນັ້ນ ເຂົາບໍ່ຟ ງຄວາມນາຍ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ ເລີຍເລົ ຈາ ເຊ ງຫ ນ ໄປນາທ ງປນາດ ທ ງເລົ ມາກ່າວຕ ານ ຖ ງຊ ້ຳ ດ່ານ ຳ ລູກ ວງກ ກໍ ຫາກ ຖ ກ ໂທດແທ້ ຕັດໃສ່ຂັນແປງ ຕາມ ຄອງເ ອງ ດ່ານ ີ ຫ ກເບ ້ ຄັນ ວ່າເຂົາ ຫາກ ເຮ ດ ວງກແລ້ວ ພໍ່ ວງກ ວ່າ ທ ງ ຕ ດ້ງນັ້ນ ຄວນ ໃ ້ ຕັດ ຂັນ ແປງ ໃສ່ ງິ ນ ຫ ກ ເບ ້

ຄັນວ່າຊູ່ຄົນຊູ່ຫາກຮ້າຍ ດ່າຕອບດ່ຽງກັນ ດັ່ງນັ້ນ ກໍຫາກເປັນ
ໂທສາ ຊູ່ທ່ຽງສອງກ້ຳ ອັນນ້ຳໃຜຫາກໂກທາຮ້າຍ ຈັ່ງໃຮນາ
ດ່າ ທ່ານນັ້ນ ປູ່ບໍ່ປູ່ຫາກໄດ້ ຫາຮ້າຍດ່າເຂົາ ນີ້ໂທດແທ້
ຕາມຣີດຄອງຄົນ ຄວນທີ່ຕັດຂັນແປ ໃສ່ນັນຫົກເບ້ຶ ແມ່ນ
ວ່າຜູ້ບ້ຽງແທ້ ຂັນແປຫົກບາດ ຄວນແລ້ວ ກໍ່ຈ່ຽວ່າຄຶກແທ້
ຄອງຕ້ຳແຕ່ງນາ ແລຊານ ອັນນ້ຳໃໝ່ຂ້ອຍແທ້ ຄົນພອຍທຸກ
ບາກ ກໍ່ດີ ອັນວ່າຂັນແປງນັນ ຮອດເງິນຫົກເຟ້ຶອງ ອັນນ້ຳ
ໃໝນາເຣັດວຽກເຈ້ົາ ຮອດທ້ີຫົນທາງ ແລ້ວນັ້ນ ຂ່າວວ່າລກ
ເມ້ງນັນພາບທ້ັງ ປ່ວຍເປ້ນທ່ຽງບ້ານ ຄວນແຈ້ງໃຫ້ກວ່ານ
ບ້ານ ຫາຄົນໄປປ່ຽນ ເອົາເນ ປ່າໃຫ້ຮານວຽກເຈ້ົາ ກ່ານນັ້ນ
ໄປ່ຄວນ ຜິລູກເມ້ງບໍ່ປ່ວຍໄຂ້ ຄ້ານວຽກເລ້ຶຍໜີ ດ່ັງນັ້ນ ໃຫ້
ນັນມ້ືຂອງບູນ ຜູ້ໄປຕ່ຽງນັ້ນ ອັນນ້ຳຂຸນບໍ່ບອກວຽກໃຫ້ ຮານ
ວຽກກ່ານເມ້ືອງ ຄວນໃຫ້ຂຸນແທນສອງ ທ່ໍ່ກ່ານອັນໃຊ້ ອັນ
ນ້ຳໃໝ່ຫ່ານມ້ືວຽກແລ້ວ ມ້ືຜູ້ນ່ານຈັດ ດ່ັງນັ້ນ ປ່າກຸນເອ້ົາເຂ້ົາ
ເຣັດ ວຽກເຮ້ືອນຕ້ືອແທ້ ອັນນ້ຳໃໝ່ຫ່ານກລ່ານ້ືແລ້ວ ປ່າເລ້ົາ
ໂກທາ ຂຸນຫ່ານກບ່ານທັນດ່ັງ ທຸບຕ້ືເອ້ົາແທ້ ຈ່ັງໃຫ້ຂຸນຜູ້ນັ້ນ
ປຸນແປງຂວັນໃໝ່ ນັ້ນເນ ຕ່ານຣີດຕ້ັ ຄອງໄວ້ແຕ່ຫ້ັງ ແທ້ກ່ານ

ບັດນີ້ຈັກກ່າວເບື້ອງ ກູ້ເຂົ້າທ່ານກົມ ກ່ອນເມີ ມັນ
ຫາກມີຄອງຄົນ ຣິດເດີມດາວ້ຳ ເພິ່ນຫາກຖືເອົາແທ້ ຕາມ
ເກນກາດກ່າວ ຖືຕາມກາດຖືກແທ້ ແພງນັ້ນກ່າວມາ ເຈົ້າ
ເອີ ໃພ້ຜູ້ໄດ້ກູ້ເຂົ້າ ມາກົມມືຖືກ ແລະຫາບນັ້ນ ໃຫ້ແທນທໍ່
ສາມບຸງ ປ່າໄດ້ແທນເຫຼືອຫຼາ ໃພ້ເພິ່ນເມືອງບ້ານ ອັນນ້ຳຜູ້
ໃດໄດ້ກູ້ເຂົ້າ ມາກົມຍາມຍາກແພງນັ້ນ ໃຫ້ກ່າວຕ້ານ ຖວນແທ້
ຖືຜູ ຫັ້ນທ້ອນ ເຈົ້າຂອງເອົາຫາກເວ້ົ ຣອດຂວນມາແທນ ບຸງ
ນ້ຳແທນສອງບຸງ ກໍຫາກຄວນ ຈົ່ງແທ້ ຫາກບໍ່ມີເຂົ້າແທ້
ແທນເອົາກາບຂວນ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງເອົາໃຫ້ໃຊ້ ແທນແທ້ກໍ
ບໍ່ ມີ ຄັນວ່າມີແທນແທ້ ສ້ວຍຍາດູຄ່າ ມັນນັ້ນ ລືນຄ່າຫົວຜູ້ກູ້
ຄວນຂົ້ນຂາບທູນ ຄັນວ່າພຣະບາດເຈ້ົ ມີອາດສັນໃດ ກໍ ດີ
ຄວນທ້ໃດຍອມອົງ ພຣະບອດເມືອງເປັນເຈ້ົ ພຣະຫາກເປັນ
ຄົນຮູ້ ຄະດີຄອງຕັ້ງແຕ່ງ ມາແລ້ວ ຫາຜູ້ລ້ຳກວ່າເຈ້ົ ບຸນກວ້ົງ
ໄປ່ ມີ ແທ້ແລ້ວ ອັນນ້ຳໃພຈັກໄປແລກກູ້ ເງິນຄຳຂອງເພິ່ນ ກໍ ດີ
ຄວນໃຫ້ກວານຮູ້ແຈ້ົ ເຈ້ົາຂອງໃຫ້ກໍຈົ່ງຄວນ ແທ້ແລ້ວ ມີ
ວ່າກູ້ສາມຮ້ອຍ ເປັ້ນສິນໃຊ້ຊ່ວງ ເຖິງສີ່ຮ້ອຍ ເປັ້ນຂ້ອຍຄ່າ
ເງິນ ຫັ້ນແລ້ວ ບານເມືອຈາກກັນນັ້ນ ມີສັ[1]ຂີແຈ້ງແຈບ ເຖິງ

---

(๑) สับว่า สักขิ บางบ่อนว่า สักสิ สากสิ ก็ สากขิ

ເມື້ອໃຊ້ ແທນແລ້ວປ່າກາບ ແທ້ດາບ ອັນນ້ຳຂ້ອຍພຣະບາດ
ເຈ້ົາ ພູວະນາດຈອມຫົວ ກໍ ດ ບານເມື້ອໃໝ່ໃໝເຖ້ົາ ຖ ກ
ຕົນເຄ ອງແຄ້ນ ຫາກບ ງໄດ້ແລກກູ້ ຂອງທ່ານຄົນໃດ ກໍ ດ
ແມ່ນວ່າເຈ້ົາຂອງມັນ ຂາບທູນເຖ້ົາເຈ້ົາ ພຣະຫາກອະນຸຍາດ
ໃຫ້ ກູນາງາຍໃຜດ ເມື້ອໃດ ເອົາໃຫ້ແທ້ ສັນນັ້ນຊອບຄອງ
ເຈ້ົາເອີ ອັນນ້ຳເອົາຫາກໄດ້ເປັນຂ້ອຍ ຣາຊາພູວະນາດ ດັ່ງ
ນັ້ນ ເຈ້ົາຂອງຫາກໃຫ້ແທ້ ສັນນັ້ນບໍ່ຄວນ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າ
ພາບລຸນພຸ້ນ ຈັກດາເປັນໃຫດ ຈ ງແລ້ວ ຄອງເມື້ອງນ ກ່າວ
ມາສັ ນ ຄັນວ່າແມ່ນຂ້ອຍແທ້ ຂັນໃຫນຫ້ານາດ ຜ ວ່າເຖ ງ
ພັນແທ້ ຂັນໃຫນ ົ ນຕ ນ ເປັນຫ້າຮ້ອຍ ສັນນັ້ນຈ ງຄວນ ເຈ້ົາ
ເ ີ ອັນນ ງຊ້າງກິນເຂ ົ າ ໃນໂຮ່ນາສວນ ກໍ ດ ໃຫ້ນາຍຊ້າງ
ຫ ົ ານາຍເຜ ົ ້ າແກ່ ໄປນ ໍ ານ ້ ອນ ສອງເ ົ ື ້ ອງລ ໍ ານ ູ ຈ ົ ງໃຫ້ແທກ
ຜ ກອ ້ ອນ ໃນທ ົ ີ ມ ັ ນກິນ ເຫ ົ ືດນາກນ ້ ອຍ ທ ໍ ່ ໃ ດແທ ້ ເ ົ ບ ົ ງ ູ
ໃຫ ້ ແທກອ ້ ອນ ເຖ ົ ງທ ົ ີ ອ ັ ນ ຍ ົ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ົ ີ ມ ັ ນຈ ັ ກໄ ້ ແທ ້ ທ ໍ ່ ໃ ດນ ັ ້ ນ
ເ ົ ບ ົ ງ ູ ຫ ັ ້ ນ ທ ້ ອ ນ ໃ ົ ້ ຣ ົ ບ ນ ໍ າ ເ ມ ົ ື ອ ເ ຖ ົ ງ ບ ອ ກ ນ າ ຍ ຄ ວ ນ ຊ ້ າ ງ
ຄ ັ ນ ຫ າ ກ ເ ຈ ັ ບ ໄ ້ ແ ທ ້ ພ ຍ າ ກ ເ ກ ົ ດ ໃ ນ ຕ ົ ວ ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ນ າ ຍ
ຊ ້ າ ງ ຫ າ ພ ົ ີ ນ ້ ອ ງ ຊ າ ວ ບ ້ າ ນ ຊ ່ ອ ຍ ເ ອ ົ າ ຫ ັ ້ ນ ທ ້ ອ ນ ຫ າ ກ ບ ໍ ່ ໄ ປ ເ ອ ົ າ

ແທ້ ພາງານຄົນປູ່ ດັ່ງນັ້ນ ຊ້າງຫາກກິນເຂົ້າໜົດມາກນ້ອຍ
ທໍ່ໃດແທ້ໃຫ້ແທນ ຊອບດາຍ ອັນນຶ່ງຄ້າເຈົ້ານາໃຈຮ້າຍ ກຸມ
ແທງຊ້າງທ່ານ ສັນນັ້ນ ຄັນຊ້າງເຈັບປ່ວຍແທ້ ຈຳໃຊ້ຊອບ
ຄອງ ແທ້ແລ້ວ ອັນນຶ່ງຊ້າງຫາກນ້ອຍແທ້ ເຫຼືອທີ່ກຳລັງ
ນາຍ ນາຍຊ້າງຜູງເທົ່ານາງ ກໍຈົ່ງເອົາມັນໄດ້ ຄັນຫາກຍັງ
ເສັ່ງເຂົ້າ ໃນນາໜ້ອຍນາກ ທໍ່ໃດນັ້ນ ໃຫ້ພາກັນດູຖ່ວນ ປັນ
ເປັນສາມສ່ວນ ນັ້ນເນີ ອັນວ່າສອງສ່ວນໃຫ້ ນາຍຊ້າງທົດ
ແທນ ສ່ວນນຶ່ງໄວ້ ກັບໄຮ່ນາສວນ ຫັ້ນແລ້ວ ກໍຈົ່ງຕາມຄອງ
ທັນ ຊອບດົ່ງດູແມ້ງ ອັນນຶ່ງລົວກິນເຂົ້າ ໃນນາໄຮ່ທ່ານ ກໍ ດີ
ໃຫ້ໄປຫານາຍຄວນ ບອກຫນາແທນຄ້ອຍ ຍາມມັນມີຮວງແທ້
ໃຫ້ພີຈານຄ້ວນດີ ນັ້ນເນີ ແມ່ນວ່າສັ່ງນາກນ້ອຍ ທໍ່ໃດແທ້ໃຫ້
ແທນ ຊອບແລ້ວ ເຈົ້ານາບໍ່ຄວນຕ້ານ ເວົ້າວ່າຕັດເອົາ ປ່າໄດ້
ມີຄວາມໝາຍ ກ່າວຈາຕັດໃຫ້ ຄວນຫາເຖົ້າແກ່ພ້ອມ ພີ
ຈານຕັດແຕ່ງ ໜົດນາກນ້ອຍ ທໍ່ໃດແທ້ໃຫ້ແທນ ນັ້ນແລ້ວ
ອັນນຶ່ງເຖິງເມື່ອກາອະດູແທ້ ຮັກສາລົວປ່າໃຫ້ປ່ອຍ ໄປນັ້ນ ອັນ
ນຶ່ງບ້ານດຸງວແທ້ ງົວຄວາຍຂອງເພື່ອນ ກໍ ດີ ເອົາກໍກິນເຂົ້າ
ນ້ຳ ໃນຫັ້ນດົ່ນສວນ ຍາມຄ່ຳແທ້ ເປັນກາບອັນຫ່າງ ເສັ່ງນັ້ນ

ຄັ້ນວ່າວັນໜ້າເຊົ້າ ຄວນໃຫ້ຄອບຄວາມ ແທ້ດາບ ຜິວ່າຕ່າງ
ບ້ານແທ້ ໃກ້ຊິ່ວຄາວງາບ ກໍ ຄ ປ່າໃຫ້ກາບສາມວັນ ຮ ເມື້ອ
ໜາບຖ້ອບ ອັນນ້ຳຄາວໃກແທ້ ກາບເຂຄ ວ ຄວາບ ກໍ ຄ ປ່າ
ໃຫ້ກາບເຈັດວັນ ຮ ເມື້ອຈາຕ້ານ ຫາກບໍ່ເມື້ອບອກແທ້ ເປັນ
ຄອງນ້ຳ ຄ ເສັ້ງແລ້ວ ຄວາບຫາກຜິດເພິ່ນແທ້ ເມື້ອໜ້າໂທດ
ນ້ຳ ແທ້ແລ້ວ ເພິ່ນຫາກມາບອກແລ້ວ ຕາມຄອງອັນຊອບ
ຄວາບຫາກດ້ຳເຊື້ອກນັ້ນ ໄປແທ້ປ່າວ່າສັ້ງ ນັ້ນເນີ ອັນນ້ຳຄວາບ
ກິນເຂົ້າ ໃນນາຢ ວ ອ່ອນ ກໍ ຄ ຄວນໃຫ້ຖ້ຳນຮອບເສັ້ງ ປູກແປ ງ
ແທນໄວ້ ເຖ ງ ເມື້ອເຂົ້າແກ່ແລ້ວ ຄວາບເລ້ຳນາກິນ ດັ່ງນັ້ນ
ຄວາບຫາກມາກິນບານ ເຂົ້າເຫ ຼ ອ ງ ຮ ວ ງ ໃຕ້ນ ຄວນທ້ຳພ ຈານ
ແຈ້ ງ ຈ ງ ໃຈ ຄູ ຖ ເຂ ຳ ຫາກໜ ຄ ມາກນ້ອບ ທ່ ໃ ຄ ນັ້ນ ລ ຳ ຄູ
ຄວນໃຫ້ ໃ ຊ ຕ ງ ສ ້ ງ ງ ປ ່ າ ຫ ຼ ແທ້ ເ ນ ີ ເ ຈ ້ ານ າ ຫ າ ກ ຕ ັ ດ ເ ອ ົ ້ າ ແ ລ ້ ວ
ໜ ໃ ຈ ນ ີ ຊ ອ ບ ຄ ອ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຄ ວ າ ບ ຫ າ ກ ກ ່ າ ວ ຕ ້ ານ ເ ອ ົ ້ າ ໃ ຫ ້ ກ ໍ ບ ່ ໍ
ຄ ວ ນ ແ ທ ້ ດ າ ບ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ເ ຖ ົ ້ າ ແ ກ ່ ໜ ້ ອ ມ ພ ີ ຈ ານ ຕ ັ ດ ແ ຕ ່ ງ ເ ອ ົ ້ າ
ເ ນ ີ ຄ ວ ນ ທ ້ ໍ ໄ ປ ເ ບ ິ ່ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ນ ານ ັ ້ ນ ກ ່ ອ ນ ຄ ູ ຫ ັ ້ ນ ທ ້ ອ ນ ຄ ັ ້ ນ ຫ າ ກ ບ ້ ງ
ຫ ຼ າ ບ ແ ທ ້ ຄ ວ ນ ກ ະ ທ ຳ ແ ທ ກ ຜ ຸ ກ ຄ ູ ນ ັ ້ ນ ໄ ປ ແ ວ ດ ອ ້ ອ ມ ຄ ູ ແ ທ ້
ບ ່ ອ ນ ກ ິ ນ ເ ຖ ງ ເ ມ ື ້ ອ ບ ານ ເ ອ ົ ້ າ ແ ທ ້ ຕ າ ຄ ູ ໃ ຫ ້ ແ ມ ່ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ນ ີ ເ ຂ ົ ້ າ

ຫາກເສັ່ງນາກນ້ອຍ ທ່ໃດແທ້ໃຫ້ແທນ ຊອບແລ້ວ ເຂົ້າທົ່ ຄວາຍກິນນັ້ນ ບ້າງເຫຼືອນ້ອຍນາກ ທ່ໃດນັ້ນ ຄວນເອົາໄວ້ໃຫ້ ເຈົ້າ. ເຂົ້ານັ້ນຈ່ຳຄວນ ແທ້ຄວາຍ ອັນນຶ່ງຄວາຍຫາກເກືອກນາ ແທ້ ຍາມເມື່ອກາງຄືນ ດ່ຳນັ້ນ ຄວນເອົາເຫຼ້າເຫຼ້ກເປັ້ ດາ ໃຫ້ສ້ຳດຽວ ຍາມເມື່ອເພິ່ນໄຕ່ຖ້ອຍ ຖາມເອົາໄຕ່ໄກ່ ດ່ຳນັ້ນ ພິເພິ່ນເອົາໄກ່ແລ້ວ ເຫຼ້ກເປັ້ກ່ຢ່າເອົາ ອັນນຶ່ງຄວາຍກິນເຂົ້າ ທ້ຳນອນເກືອກບວກ ເກືອກບວກຍ້ຳບ່ໍ່ແລ້ວ ເລີ່ຍຂ້ໃສ່ນ້ຳ ກ໋ ດ ໃຫ້ກະທ້ຳແປງນາ ໄກ່ແດງທ້ຳເຫຼ້ ຜິວ່າຄວາຍເກືອກນາ ກາງເວັ້ນແທ້ ໃຫ້ນິເງິນສອງຊຶກ ກັບທ້ຳເຫຼ້ໄກ່ພ້ອນ ນິແທ້ ຈ່ຳຄວນ ເຈົ້າເອີ ຜິວ່າຄວາຍຫາກຊິນກອງເຂົ້າ ພິຈາຣະນາ ໃຫ້ດ໋ ດູກ່ອນ ຄ໋ດໃຫ້ຊອບຊູ່ເປັ້ອາ ຄອງຕ້ຳແຕ່ຫ້ຳ ນັ້ນເນ ຄ້ຳຄວາຍຊິນກອງເຂົ້າ ຫັກຖ່າວເຊລີ ດ່ຳນັ້ນ ໃຫ້ນິສອງຊຶກ ເປັ້ ເຫຼ້ໄກ່ນາແປ ເຂົ້າໃຫ້ຟູງເຖ້ົ ພິຈານຕ້ຳແຕ່ ເສັ ນາກໜ້ອຍ ທ່ໃດນັ້ນໃຫ້ແທນ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງໃຫ້ບ້ໄດ້ລ້ຽ ແປ້ ໜູໜາເປັ້ກໄກ່ ກ໋ ດ ບ້ເລົ່ໄປຮອດກ້ ກິນໄຮ່ນາສວນ ເພິ່ນນັ້ ຄວນທ໋ໃຫ້ເຈ້ົ້ານ້ ໄລ່ສ້ຳເຖິ່ງເຮ໋ອນ ເຖິ່ງສອງທ໋ ສານທ໋ ບອກເຕ໋ນຕ່ິ່ງແຈ້ ຫາກບ່ໍຂ້ຳເອົ້ແທ້ ໄປກິນເຂົ້ ✓

ท่าน สันนั้น ถวนหื้อเฒ้าแก่พ้อม ไปป้มเบิ่งดู ทั้นท้อน ถันหากเสิ่งเฮ้าแท้ ในนาหน้อยมาก ท่ำใดนั้น ถวนใหั้ใช้แหนแท้ท่ำเสิ่ง ทั้นท้อน ผิว่านาแถมบ้าน ใหั้ไธมแปง ร้อแถ่ ถันบ่ำแปงซ่อยแท้ ขั้งไว้ใหั้ถี หากบ่ขั้งถีไว้ ไป กินเฮ้าท่าน สันนั้น ท่านหากฮ้า ตายแท้ป่าฮแนง ท่ำเบิ บ่ถั้งนั้นเถิงเม็อภางปีแท้ ใหั้พากันรักสาซ่อย ซามเม็อ เอาเฮ้าแล้ว จิ่งวางไว้ปล่อยไป ทั้นท้อน อันบ๊างนาท่ำไร่ ไม้ตอกปำหวาย กำถี ถวนหื้พากันขุด ร่องวงมละอั้งไว้ ถันเจ้าของบ่ซ่อยแท้ ปะใหั้กินเฮ้าเพิ้น ถั้งนั้น เพิ้น หากฮ้า ตายแท้ป่าอ่าสั้ง แท้ถาย ผิว่าสักกินเฮ้า หิ ดงอย่าฟันมอถ เสิ่งเบิ ป่าได้ฮ้า สันนั้นบ่ถวน เจ้าเอ๋ย ผิหากบ้างดงกแท้ เถิงหื้ใหใส เพาะว่าเสิ่งเนวแนง เฮ้ากินของล้วง ถั้งนั้น จำเจ้าของมันใหั้ หามาใช้ท่ำ ถวนแล้ว ถันหากเธักถั้งนี้ ถีแท้ชอบถอง เจ้าเอ๋ย อัน บ๊างงิวถวายร้าย ภายเกิ้นตัวถ่อย ถันว่าเฒ๊อกอากแล้ว ไปแท้หื้ใถ บ่รู้ ถวนหื้นำหาแท้ ป่านางเธอริบ ล้ำหื้ แท้ เหันแล้วบ่ใหั้บาย ถั้งนั้น ถันว่าหากเอ๋าบ่ได้ ใหั้

ບົນບອກຊາວນາ ນັ້ນເນີ ໃຫ້ຮັກສານາ ຊູ່ຄົນຕົງສ້ຽ ບານ ໃດໄດ້ຄວາຍແລ້ວ ເຕົ້ນບອກຊາວນາ ກໍໃຫ້ພາຍຄຳຄວນ ວ່າ ຄວາຍໃດໄດ້ ອັນນ໊ຽງ ວ໊ຽຄວາຍໄດ້ກົນເຂົ້າ ໃນນາທີ່ນ໊ຽ ກໍ ຄັນບ່ໄດ້ບອກເຈົ້າ ຄວາຍແທ້ບ່ຄວນ ແທ້ແລ້ວ ຜິຫາກເຈົ້ານາ ຂ້າ ຄວາຍຕາຍເປັນໃຫດ ຄັນຫາກຍັງຂ້າແທ້ ຄວນແທນ ສອງຕໍ່ ຜິຄວາຍເຈັບປ່ວຍແທ້ ຄວນໃຫ້ປິ່ນປົວ ຊອບແລ້ວ ຄັນວ່າຮານວຽກເຈົ້າ ຄາເຄິກກາງງານ ກໍ ຄວນໃຫ້ເອົາ ຂອງມັນ ຜູ້ກະທຳນາສ້ຽ ຜິວ່າປາດີແລ້ວ ໃຫ້ຄືນມາດັ່ງເກົ່າ ນັ້ນເນີ ກໍ ຈ໊ຽຄວນຊອບແທ້ ຄອງ ວ໊ຽແຕ່ງນາ ແທ້ແລ້ວ ຄັນ ວ່າໝາຫາກມາຂົບແປ້ ຕາຍໄປນ໋ຽະນາດ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນທ໊ຽ ໃຫ້ໃຊ້ ສັນນັ້ນຊອບຄອງ ເຈົ້າເອີ ຜິຫາກບ່ມີແປ້ ຄວນໃຫ້ ເອົາໝາ ເຫດວ່າໃຕໃດຜິດ ກໍໃຫ້ເອົາໃຕນັ້ນ ອັນນ໊ຽແປ້ຫາກ ຂ໊ຶນ ເມ໊ືອທ໊ເຮືອນໃຜ ກໍ ຄວນທ໊ພ໊ຽຈານດູ ຄ່ານັ້ນໃຕແປ້ ຂອງອັນນັ້ນ ປຸນເປັນສອງສ່ວນ ສ່ວນນ໊ຽໄວ້ເຈົ້າແປ້ ສັນນັ້ນ ຊອບຄອງ ອັນນ໊ຽວ໊ຽຄວາຍສັດເຂົ້າບ້ານ ພາຍເພ໊ືນເລ໊ືອຫ໊ຽ ດັ່ງນັ້ນ ພອຍເລ໋ານ໊ືຄົນເຫັນ ລວດເອົານາໄວ້ ຜິວ່າເຫ໊ຽງນານ ແທ້ ເຈົ້າຂອງນ໋ຳບ່ຮອດ ສັນນັ້ນ ພອຍເລ໋າລ້ຽງຜູກໄວ້ ຫ໊ຽາຍ

ม็ໍ່ຳບານ ຄວນກ່າວໃຫ້ ເດິນຮອດຈຳຫຼັກ ຄວນທ່ີມ໊ີວາຈາ ກ່າວໄປເດ໊ິນແທ້ ມ໊ີເຈ້ົາຂອງມາເຫັນແລ້ວ ຂໍ໊ົ່ນດ້ັງເກ໋ົ່າ ໃຫ້ ມ໊ີຫນາກຫົ່ວເກ໊ືອຫ໋ໍ່ໄປອ່ອນນ້ອມ ນ໋ຳໃຫ້ຈ໋ົ່ງ໊ົ່ນ ແທ້ເນ ມ໊ີວ່າ ໃຕເກ໋ົ່ານ້ັ້ນ ນ້ັນເລ໋ົ່າ໊ົ່ນມາ ເຖ໋ົ່ງສອງທ໊ີສ້ານທ໊ີ ຄ່ານ້ັ້ນຄວນ ໄດ ຄວນທ໊ີຮ້ັກເພ໊ິ້ນແທ້ ເຫ໊ົ່ອຫ໋ົ່ານຢ່ານ້ັ້ນ ນ້ັ້ນເນ ເຫດ ຄຸນທ່ານມ໊ີ້ນ້ານ ກ໋ົ່ານ ຫ໋ົ່ານແທ້ຢ່ານ້ັ້ນ ນ້ັ້ນ ມ໊ີວ່ານ້ັ້ນ ກ໋ົ່ານ ກ໋ົ່ານ ກ໋ົ່ານ

ແທ້ ເງິນຮ້ອຍກໍຈ່ຳສິນ ມີປຶ້ມຂອງເພິ່ນແລ້ວ ແລ້ວເລົ່ານີ້ຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງນີ້ສັກຂີ ວ່າປຶ້ມຈົ່ງແທ້ ຄວນບອກໃຫ້ ນັບ ເອົາມາສົ່ງ ຂຶ້ນສົ່ງເຈົ້າ ຂອງແທ້ແທ່ງເດີ ນັບຫາກບໍ່ຈື ແຈ້ງ ຕັດໃສ່ຂັ້ນໃໝ ເຫດວ່ານັ້ນປຶ້ມນາ ເລົ່າລືມຫຼົ່ງແທ້ ຄວນທີ່ຈຳນັບໃຊ້ ຫາມາສອງທໍ ຕ້ຳຫາກແມ່ນດັ່ງນີ້ ຄອງນັ້ນ ແຕ່ຫຼ້ຽ ເຈົ້າເອີ ຯ

ບັດນີ້ຈັກກ່າວເຮື່ອງ ຫົນແທ່ງງົວຄວາຍ ກ່ອນແລ້ວ ນັບຫາກຊົນກັນຕາຍ ແຄ່ຕົນແຕມຫ້ຽ ຄວນໃຫ້ພີ່ຈານແຈ້ງ ໃຕເປັນເອົາຄ່າ ຜ່າເຄິ່ງໃຫ້ສອງເບື້ອງ ເກົ່ງສເມີ ແທ້ເນີ ນີ ຫາກຮູ້ວ່າຮ້າຍ ນັບບໍ່ຂາຍເສັ ດັ່ງນັ້ນ ພອຍເລົ່າຊົນກັນຕາຍ ສອງສາມໃຕ ປ່າຍອມໃຈໄວ້ ຄ່າທີ່ໃຕຕາຍນັ້ນ ມີປະມານ ໜ້ອຍນາກ ກໍ ຄວນທີ່ຈຳໃຫ້ໃຊ້ ຕົງສ້ຽງປ່າຫຼ ແທ້ເນີ ນີວ່າຊົນຄົນແທ້ ນໍຣະນາຕາຍນອກ ດັ່ງນັ້ນ ຈຳນັບແທນສອງ ຄົນ ແມ່ນຄອງເມືອງຕ້ຽ ຄັນວ່າເສັ ອົງຄະແທ້ ກາບເມືອງ ເລີ ຂາດ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນໃຊ້ຜູ້ນ້ຽງແທ້ ໜູເຫ ວ ສູ່ຂວັນ ໃນຍະ ນ້ຽງນັ້ນ ຊົນທີ ງອມຸດນອກ ໄປນັ້ນ ຄວນໃຊ້ຜູ້ນ້ຽງໃຫ້ ສົນແທ້ ຊອບຄອງ ຄັນເສັ ອົງຄະແທ້ ເຈັບໃຫ່ ໃນໃຕ ກໍ ກໍໃຫ້ນາ

ເສັ ຖ່ອງຄ່າຫ ວມັນນັ້ນ ຜິຫ ວກເຈັບແຕ່ໜ້ອຍ ໃຫ້ມີເງິນ ຫ້ ວບ ວກ ເຫ ົ້ ວໄກ່ພ້ອມ ມ ວໃ ້ສູ່ຂ ວັນ ຊ ອບແລ້ວ ຜິວ່ ວ ຄ ວ ຍ ຊິນ ມ ້ ວ ຕ ວ ຍ ສ ວ ມ ໍ ຣ ະ ບ ວ ກ ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ ວ ຄ ວ ຍ ຊ ອ ກ ມ ້ ວ ມ ວ ໃ ້ ຊ ຊ ອ ບ ຄ ອ ງ ຜິ ວ ່ ວ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ມ ້ ວ ມ ວ ແ ທ ນ ເ ປ ັ ນ ໂ ທ ວ ກ ໃ ຫ ້ ເ ບ ິ ່ ງ ມ ້ ວ ຣ ວ ຄ ວ ຍ ນ ັ ້ ນ ທ ໍ ່ ໃ ໄ ຣ ຮ ູ ້ ທ ົ ່ ແ ລ ້ ວ ຕ ັ ດ ໃ ສ ່ ໝ ໍ ່ ປ ະ ມ ວ ນ ຕ ວ ມ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ ທ ໍ ່ ໃ ໄ ຄ ວ ນ ໃ ຊ ້ ຜ ິ ຫ ວ ກ ບ ໍ ່ ວ ຍ ແ ທ ້ ເ ຈ ັ ບ ປ ່ ວ ຍ ເ ປ ັ ນ ຫ ນ ັ ກ ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ຫ ວ ປ ວ ປ ໍ ຳ ປ ິ ນ ປ ົ ວ ດ ິ ໃ ຫ ້ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ໃ ຫ ້ ເ ອ ົ ວ ແ ປ ງ ຂ ວ ັ ນ ມ ້ ວ ມ ີ ເ ງ ິ ນ ຫ ້ ວ ບ ວ ກ ມ ້ ວ ຫ ວ ກ ໃ ຊ ໃ ຊ ຈ ະ ແ ທ ້ ໃ ຕ ເ ບ ັ ້ ງ ຈ ົ ່ ງ ຄ ວ ນ ມ ້ ວ ຫ ວ ກ ເ ຈ ັ ບ ແ ຕ ່ ໜ ້ ອ ຍ ມ ັ ນ ປ ິ ນ ປ ົ ວ ດ ິ ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ອ ັ ນ ວ ່ ວ ເ ງ ິ ນ ປ ົ ວ ແ ປ ງ ປ ່ ວ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຄ ວ ນ ແ ທ ້ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ມ ້ ວ ຫ ວ ກ ກ ັ ດ ກ ັ ນ ແ ທ ້ ພ ອ ຍ ຕ ວ ຍ ຕ ົ ວ ນ ຶ ່ ງ ຜ ່ ວ ຖ ່ ອ ງ ຊ ຶ ້ ນ ສ ອ ງ ເ ບ ັ ້ ອ ງ ເ ກ ົ ່ ວ ກ ັ ນ ອ ັ ນ ວ ່ ວ ໃ ຕ ເ ປ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ຖ ່ ອ ງ ຖ ່ ວ ປ ັ ນ ກ ັ ນ ມ ັ ນ ຫ ວ ກ ຄ ວ ນ ຕ ວ ມ ຄ ອ ງ ກ ່ ວ ວ ມ ວ ສ ັ ນ ນ ີ ້ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ງ ົ ວ ຄ ວ ຍ ນ ັ ້ ນ ຊ ິ ນ ກ ັ ນ ກ ວ ງ ໃ ຮ ່ ໃ ຕ ນ ຶ ່ ງ ມ ໍ ຳ ອ ະ ບ ວ ກ ນ ຸ ້ ງ ຕ ວ ຍ ແ ທ ້ ຈ ຸ ່ ມ ຈ ົ ມ ຈ ົ ່ ງ ໃ ຫ ້ ຖ ູ ຖ ິ ແ ທ ້ ບ ັ ງ ຖ ່ ວ ທ ັ ງ ສ ອ ງ ປ ຸ ນ ສ ເ ມ ີ ກ ັ ນ ຈ ູ ່ ພ ວ ຍ ນ ໍ ວ ໃ ຫ ້ ສ ົ ່ ງ ຂ ອ ງ ບ ັ ງ ມ ຸ ່ ນ ມ ້ ວ ງ ຫ ນ ້ ອ ຍ ມ ວ ກ ປ ວ ນ ໃ ວ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ ວ ຄ ວ ຍ ໃ ຕ ບ ັ ງ ແ ທ ນ ທ ໍ ່ ຂ ອ ງ ຝ ູ ງ ນ ັ ້ ນ ປ ່ ວ ໄ ດ ້ ໃ ສ ່ ໂ ທ ວ ກ ແ ທ ້ ສ ັ ກ ສ ົ ່ ງ ສ ັ ນ ໃ ວ ຂ ອ ງ ອ ັ ນ ນ ີ ້ ໃ ນ ຫ ັ ້ ນ ປ ່ ວ ປ ັ ນ ກ ັ ນ ບ ິ ແ ບ ່ ງ ໄ ວ ້ ແ ກ ່ ເ ຈ ົ ້ ວ ນ ວ ສ ັ ນ ໃ ວ ຂ ອ ງ ອ ັ ນ ນ ີ ້ ໃ ນ ຫ ັ ້ ນ ປ ່ ວ ປ ັ ນ ກ ັ ນ ບ ິ ແ ບ ່ ງ ໄ ວ ້ ແ ກ ່ ເ ຈ ົ ້ ວ ນ ວ

ນັ້ນຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ ອັນນ້ຳສອງຄົນໄດ້ ທ່ຽວທາງມາຈວບ
ກັນນັ້ນ ຊູ່ຄົນຊູ່ຫາກໜັກຫາບແທ້ ຄວນເວັ້ນຫຼົກໄກ ຜິວ່າ
ທ່ຽວຄິດຮ້າຍ ໄດ້ຖືກຊູນກັນ ດັ່ງນັ້ນ ກໍບໍ່ເປັນຄອງຜິດ ດ່າເລວ
ກັນແທ້ ເຫດທີ່ທ້ຳສອງຂ້ຽ ໜັກໜາຖືຫາບ ໃຫດບໍ່ ມີດ້ຽ
ສອງຂ້ຽງດັ່ງກັນ ຜູ້ນ້ຳໜັກໜາແທ້ ຜູ້ເບົາໃຫ້ຫຼົກ ນັ້ນເນີ
ຜິວ່າບໍ່ຫຼົກແທ້ ຊູນກັນເປັນໂທດ ຂອງຜູ້ໜັກແຕກຖ້ຳ ຈຳ
ໃຊ້ປ່າຫຼ້ ແທ້ດາບ ອັນນ້ຳຜູ້ຂ້ຽ ໃຫ້ຫຼົກຝ່ຽງກວ່ຽງ ອັນ
ວ່າອັກສາຄວນ ຫຼົກຄອງທ່ຽງຊ້ຽ ໃຫ້ຫຼົກຜູ້ ຖືຫາບອັນ
ໜັກ ທ້ຽຊຸນກວ່ຽງ ໃຫ້ຫຼົກທ່ຽງທ່ຽວເວັ້ນ ຜິວ່າບໍ່ຫຼົກແທ້
ບ້ຽຄົນຊູນເພິ້ນ ສັນນັ້ນ ຂອງເພິ້ນເສັ້ງໃຫ້ໃຊ້ ສັນນັ້ນຊອບຄອງ
ຫັ້ນແລ້ວ ອັນນ້ຳພຣະບາດໃຫ້ ທິຣາດເຣ່ງໃບ ກໍ ປ້ຽດວ່ຽ
ຄົນ ບອກກ່ານທ່ຽວໃຊ້ ເສນ່ານ້ອມ ທ້ຽຫຼ່ານແສນໜ່ຶ້ນ ກໍ
ກໍ່ຈ້ຽໂດຍອ່ານໃຊ້ ໄປແທ້ທ່ຽວພລັນ ອັນວ່າຝ່ຽຂ້ຶ້ນ້ຳ ຄວນ
ປ່າວເຕ້ຶນໄປ ໃຫ້ຝ່ຽໂທເມ້ືອງເທ້ັນ ຫຼົກໂກກອບເວັ້ນ ຝ່ຽນ້ຶ
ຄວນຄອງແທ້ ຖືເອົາຈ່ຳຈ້ ຈ້ຽແລ້ວ ປ່າລ່ວ່ຽລ້ຳ ເລ້ຶບທ້ອນ
ໂທດນ້ ເຈ້ົ້າເອ້ຶບ ຜິວ່າໄພ່ຫ່ານບ່ໍຫຼົກເວັ້ນ ນ້ຳປ່ຽບຄົນຕ່ານ
ກໍ ບໍ່ເປັນໂທສ່ານ ແກ່ນັ້ນລ່ຽແລ້ວ ຜິວ່າເດ້ັກນ້ອຍ ໆ

ຫຼົ້ນປູ່ກາງທາງ ດ້ັງນັ້ນ ເຂົາຫາກພາສາເດັກ ບໍ່ຫ່ອນດຽງ
ສາຮູ້ ລອນທໍ່ພາກັນຫຼົ້ນ ກາງທາງຊິຊວ່າ ຜູ້ຂີ້ນ້ຳ ຄວນ
ເວັ້ນຫຼົ້ກໄກ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງຜູ້ຫາບນ້ຳ ໄປທ່າທຽວທາງ
ນໍ ດ ຄັນເຫັນອັດສາມາ ຫຼົ້ກໄກກົວເວັ້ນ ເພິ້ນຫາກເຕ້ນປ່າວ
ແລ້ວ ມີຫຼົ້ກທາງເສັ ດ ັ ນ ັ ້ ລອນທໍ່ທຳເຊືງທາງ ຜ່ານຕັນ
ຄອງນ້ຳ ນັ ກ ຈຸ ຣ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ສູນເສັ ງ ຈ ຳ ຄ ອ ບ ນ ້ ຳ ປ ຽ ບ ຖ ົ ້ ນ ຕ າ ຍ
ແລ້ວປ່າຂແນງ ແທ້ຕາຍ ຜີວ່າບໍ່ປ່າວຮ້ອງ ນາປຽບຄົນຕາຍ
ດ ັ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ບ ່ ອ ມ ເ ປ ັ ນ ໃ ຫ ໃ ສ ຄ ່ າ ມ ັ ນ ຈ ຳ ໃ ຊ ້ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ເ ປ ້ ນ ນ າ ຍ ນ ້ ຳ
ວາງໄປປະປ່ອຍ ເລີຍລ່ວງລ້ຳ ທຳນ້ຳທ່ານຕາຍ ກ ໍ ດ ີ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ
ໄປໄລ່ນ້ຳ ຕ ຳ ປ ຽ ບ ຄ ົ ນ ຕ າ ຍ ກ ໍ ດ ີ ສ ອ ງ ປ ະ ກ ານ ນ ີ ໂ ຫ ດ ສ ເ ນ ີ
ກັນແລ້ວ ຜີວ່າຕາມກະບວນເບ້ືອງ ຄອງເມືອງອັນກ່າວ ນານ ັ ້
ໃ ຫ ້ ໃ ຊ ້ ຫ ້ າ ທ ໍ ່ ແ ທ ້ ສ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ຊ ອ ບ ຄ ອ ງ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ຫ ນ າ ຫ າ ກ ຮ ້ າ ຍ ລ ົ ້
ປູ່ກາງທາງ ດ ັ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ຫ ັ ນ ຄ ົ ນ ນ າ ຄ າ ບ ຖ ຶ ງ ຂ າ ໄ ວ ້ ຄ ົ ນ ໄ ດ ້ ຂ ້ າ
ຫ ນ າ ຕ າ ຍ ນ ໍ ອ ະ ນ າ ດ ດ ັ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຫ າ ກ ເ ປ ັ ນ ໂ ຫ ດ ແ ທ ້ ສ ັ ນ ນ ັ ້
ຫ າ ກ ຄ ວ ນ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ຮ ູ ້ ວ ່ າ ຫ ນ າ ໃ ຕ ຮ ້ າ ຍ ເ ຈ ົ ້ າ ບ ໍ ່ ຮ ັ ກ ສ າ ດ ິ
(ບ ໍ ່ ມ ີ ກ ານ ສ ັ ນ ຍ າ ປ ່ າ ງ ໃ ດ ໃ ຫ ້ ຄ ົ ນ ຮ ູ ້) ໄ ປ ຂ ິ ບ ຄ ົ ນ ຕ າ ຍ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້
ນ ັ ບ ແ ທ ນ ຫ ້ າ ທ ໍ ່ ຂ ິ ບ ບ ໍ ່ ຕ າ ຍ ເ ສ ັ ງ ອ ົ ງ ຄ ະ ນ ັ ້ ນ ຈ ຳ ໃ ຊ ້ ຖ ່ ອ ຍ ຄ ່ າ ຫ ົ ວ

ໃຫ້ມັນມີທ້ຳເຫ້ົ ວ ທ້ຳໝູໄປສູ່ຂວັນເນີ ກໍຈ້ຳຖືກຊອບແທ້ ຄອງຕັ້ງແຕ່ງນ ເຈ້ົາເອີ ຍ

ບັດນີ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ ຫິນແທ່ງມຸນ[1] ເຮືອນ ກ່ອນແລ້ວ ຕາມຄອງເມືອງ ແຕ່ຫ້ົ ງສັນນີ້ ຝູງໃດມີລູກເຕ້ົ ລ້ຽງໃຫ່ງສູງ ນ ດ້ັ ງນັ້ ນ ມັນພອບລືມຄຸນເສັ ງ ບ່ຈ້ຳໃຈລ້ຽງ ມັນໄປເອ ົ ຳ ກ ານເຈ້ົ ວ ຣ ຊ ພ ວ ະ ນ ວ ກ ບ ັ ງ ແ ຕ ່ ຊ ວ ຍ ຜ ູ ້ ນ ້ ອ ງ ຄ ອ ງ ສ ້ ຳ ງ ສ ຶ ບ ເຮືອນ ມຸນເຮືອນບ ັ ງ ມ ີ ແ ທ ້ ໜ ໍ ປ ະ ນ ຳ ນ ໜ ້ ອ ຍ ນ ຳ ກ ທ ໍ ່ ໃ ດ ນ ັ ້ ນ ຄວນແບ່ງໃຫ້ ຂ ເຈ ້ ົ ຳ ທ ໍ ່ ກ ັ ນ ຊ ອ ບ ແ ລ ້ ວ ອ ັ ນ ນ ຳ ໃ ຜ ູ ້ ຂ ໍ ລ ູ ກ ແ ກ ້ ວ ດ ອ ມ ທ ່ ຳ ນ ຜ ູ ້ ໄ ກ ກ ໍ ດ ິ ຂ ໍ ນ ຳ ເ ປ ັ ນ ລ ູ ກ ຕ ິ ນ ແ ທ ນ ສ ້ ຳ ງ ພ ຳ ຍ ລ ຸ ນ ນ ັ ້ ນ ພ ອ ບ ໜ ີ ເ ສ ັ ງ ຈ ຳ ກ ດ ້ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ເ ອ ຳ ຄ ່ ຳ ລ ້ ຽ ງ ສ ຳ ນ ຮ ້ ອ ຍ ແ ມ ່ ນ ຄ ອ ງ ຊ ອ ບ ແ ລ ້ ວ ອ ັ ນ ນ ຳ ເ ອ ຳ ລ ູ ກ ຂ ້ ອ ຍ ໃ ຫ ້ ພ ົ ້ ນ ຈ ຳ ກ ເ ປ ັ ນ ໄ ທ ກ ໍ ດ ິ ພ ຳ ຍ ລ ຸ ນ ໜ ີ ຂ ້ ຳ ຕ ຳ ຍ ປ ່ ຳ ໄ ວ ້ ຄ ັ ນ ວ ່ ຳ ຍ ັ ງ ໄ ວ ້ ແ ທ ້ ຊ ີ ວ ັ ້ ງ ໃ ຫ ້ ຂ ຳ ດ ເ ສ ັ ງ ທ ້ ອ ນ ຄ ວ ນ ທ ີ ່ ໃ ຫ ້ ຂ ຶ ້ ນ ແ ທ ້ ຖ ວ ຍ ຣ ຳ ວ ເ ຣ ງ ໃ ຍ ກ ໍ ຈ ້ ຳ ຕ ຳ ນ ຄ ອ ງ ເ ມ ື ອ ງ ກ ່ ຳ ວ ນ ຳ ສ ັ ນ ນ ີ ້ ຈ ັ ກ ກ ່ ຳ ວ ຫ ້ ອ ງ ຫ ິ ນ ແ ທ ່ ງ ຄ ອ ງ ເ ສ ີ ກ ກ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ເ ສ ນ ຳ ທ ້ ຳ ມ ຸ ນ ຕ ິ ຈ ້ ຳ ຄ ອ ງ ຄ ະ ດ ີ ໄ ວ ້ ບ ີ ວ ່ ຳ ຂ ້ ຳ ເ ສ ີ ກ ເ ບ ື ້ ອ ງ ຫ ິ ນ ແ ທ ່ ງ ໃ ດ ນ ຳ ກ ໍ ດ ິ ໂ ພ ບ ໄ ພ ຈ ັ ກ . ເ ກ ີ ດ ມ ີ

(๑) ມນເຮືອນ ຄືຈະໄດ້ແກ່ນໍ ຣ ະ ຕ ິ ກ

ສັນນັ້ ໃຫ້ຮີບໄປທັນແທ້ ກຳລັງນາມາກ ນັ້ນເນີ ຄົນຢ່າຂ້າ
ພລັນແທ້ທ່ຽວເປືອງ ຄັນວ່າບ້ານປູ່ໃກ້ ນາເປືອງພລັນຮີບ
ກາບບ້ານຫນ້າ ນາແທ້ທ່ຽວພລັນ ແທ້ເນີ ຝູງໝູ່ບ້ານຫນ້າ
ນັ້ນ ໃຫ້ກຶກເຖິງຕົນ ແທ້ແລ້ວ ເວ່ວ່າຕາມຄອງເມືອງ ຂ້າ
ຕາຍມໍຣະນ້ຽນ ເວ່ວ່າເສິກຫຼວງແທ້ ພລັນເປືອງໃຊ້ຄອບ ປ່າ
ໄດ້ຈຳ(1) ໜ້າໄມ້ ປົ້ນໄຟເມືອຄອບ ບໍ່ດີດວາຍ ຊື່ວ່າຄູບົ່ນແທ້
ກາບພຣະເຈົ້າຢູ່ຫົວ ແທ້ແລ້ວ ຄັນວ່າຝູງໃຊ້ນັ້ນ ມັນຫາກ
ແປງເອົາ ກໍດີ ຄວນທີ່ເອົາມັນນາ ຂ້າຕາຍມໍຣະນ້ຽນ ເວ່ວ່າ
ບ້າໄວ້ແທ້ ຂັນຄາຄໍຕັດໃສ່ ນັ້ນເນີ ປ່າໄດ້ປນາດແທ້ ພາບ
ໜ້າຊິບໍ່ດີ ແທ້ດວາຍ ອັນນ້ຳຂຸນໃດໄດ້ ກິນເມືອງເຫັ້ງໃໝ່ ສັນ
ນັ້ນ ໃໝ່ຫາກຮ້ອງທຸກເຈົ້າ ຈອມຊ້ອຍພຣະບອກເມືອງ ດັ່ງນັ້ນ
ຄັນວ່າສິດທິເດດໃຫ້ ທົ່ງຜ່ານໃດຄຳ ພຣະກໍປົ່ງຄຳລົ່ງ ໃຫ້ພີ
ຈາບແຈ້ງ ເວ່ແມ່ນຄຳໃໝ່ແທ້ ເດີມຄອງຕັດແຕ່ງ ສັນນັ້ ຂຸນ
ນັ້ນຄວນໃຫ້ຂ້າ ເສັ້ງແທ້ທ່ຽງຈິງ ແທ້ດວາຍ ຄັນວ່າຂຸນຫາກ
ສອນໃໝ່ແທ້ ໃໝ່ຫາກສອນຄວາມ ດັ່ງນັ້ນ ເຈ້ານາຍສອນ
ຄວາມດີ ພັດເລ່ວ່ຊີທາງຮ້າຍ ເປັນຄົນດ້ ເກເຮເຫ້ືອແບບ

---

(๑) ປ່າໄດ້ຈຳໜ້າໄມ້ ສະບັບເດີມວ່າ ປ່າໄດ້ຂຸນໜ້າໄມ້

ถวนหื้อข้า เสังแท้ชอบถอๆ แท้แล้ว อันบ๋ๆคินต่างบ้าน ไปปอๆข้าเผิ้นตายบั้น ธอกขอบบ้าน แถมร้อนอกเรือน ถันว่าเจ้าบ้านร้าย พอบข้ามันตาย ถั่งบั้น ภ่อเปันใหใส ข้าตายลางแล้ว ผิอ่าบ่ตายแท้ พ่มันเจับใหว่ ถั่งบั้น หิภร้อยแท้ ใหมซ้ำใส่มัน หั้นห้อน ผิมันได้ข้าเจ้าบ้าน มุดมอกตายไป ถั่งบั้น ถอๆเมื้อๆถัก ใส่มันแหงหว้า ส่วนว่าอันสิมมาบั้น ท่ำล่าหิวคิน หักมวนถัก ใส่มันติๆ สั้ๆ เหถมันเปันคินร้าย อันหะพานข้าท่าน มันฮ้ายผอกพ้น เหื้อลั้นลั้นถอๆ อันบ๋ๆใหร่วมบ้าน เอาหากขูบ[1]นับ ภ่ถิ เอาหากขูบมาเถิๆ หู่เรือนจิๆแท้ อันว่าใหเรือนรู้ ลิๆมาข้าฆ่อย เสังบั้น มันหากตายมอดม้วนลางแล้วป่าดแหง แท้เวย แม่นว่าใจบ่ขาดแท้ ท่ๆเลาถืนมา ถั่งบั้น ถวนตักอันแปๆเรือน ใส่มันพ่ร้อย ผิว่ามันภุมข้า เจ้าเรือนม่ละม่ๆ ไปบั้น ถวนใช้แท้ ถ่าคินบั้นชอบถอๆ แท้ถวย อันว่าอันสิมมาบั้น ท่ำล่าหิวคิน ภ่จ๋าติๆตามถอๆ แต่หู้ๆมาแห ถันว่าผู้เมื้อขูท่านบั้น

---

(๑) ใหร่วมบ้านเอาหากขูบนับ ถือจะแม่นขูบกับหื ภมถิกับ

ມີກຳລັງອັນນາກມາຍຫຼາຍນັ້ນ ສ່ວນວ່າຜູ້ ເຈົ້າເຮືອນນັ້ນບໍ່ມີ ຄວນໃຫ້ບັນດິດຜູ້ ພິຈານຕຶກຕື ໃຫ້ເພິ່ນຫຼ້ຽງລ່ຳແຈ້ງ ຜາຍ ຜ້ຽນຊູ່ປະການ ນັ້ນທ້ອນ ຜິວ່ານັ້ນຣິບດ້ວຍ ຫອກດາບຫຼາວ ແຫຼ່ນ ດ້ຽງນັ້ນ ຄວນທີ່ກຸມເອົາຕົວ ຂ້າເສັ່ງປ່າໄວ້ ອັນນຶ່ງເຈົ້າ ເຮືອນບ້ຽຕົ້ນທ້ວງ ໄປທີ່ທາງໃດ ກໍດີ ເພາະວ່າລືມສະຕິຫຼ້ຽງ ເນື້ອໄຟລານໃໝ້ ຜູ້ອື່ນເລີຍເລົ່າ ຂຶ້ນບາກເອົາສ້ຽງອາພອນ ເລີຍລວດເອົາໜີເສັ່ງ ບາກໄປໝົດໄດ້ ໃຜຜູ້ດ້ຽງບາດຮ້ ສວຍ ເອົາຂອງທ່ານ ກໍດີ ໃຫ້ຜູກໄວ້ ສັນນັ້ນຂ້ຽນດູ ທ້ັນທ້ອນ ຜິ ວ່າສົມພໍຂ້າ ຟັນເສັ່ງຕາມໂທດ ກໍໃຫ້ໃສ່ໂທດແທ້ ທ່ຽນຕ້ຽ ແຕ່ຫຼ້ຽ ນັ້ນເນີ ອັນນຶ່ງຄົນດີແທ້ ເອົາຂອງຮັກສາຊ່ອຍ ໄຟ ນອດແລ້ວ ຄືນໃຫ້ປ່ານນ ແທ້ດາບ ອັນວ່າເຈົ້າຂອງນັ້ນ ຄວນປ່າລືມຄຸນ ແມ່ນວ່າກຳລັງໄຟ ກໍດ້ຽງກັນເສິກນັ້ນ ອັນນຶ່ງ ໃຈນນານຮ້ານ ນາເກີດກາງຄືນ ກໍດີ ກໍບໍ່ມີຄົນໃດ ເມື້ອຄ້ຽ ພໍຮູ້ ເລີຍເລົ່າບ້ຽເອີ້ນຂຶ້ນ ກາງຄືນເດິກດື່ນ ຄົນຕົ້ນທ້ວງ ທ້ຽ ຄ້ານຊູ່ທາງ ດ້ຽງນັ້ນ ຄວນໃຫ້ມີແປກໃຕ້ ໂຄມໄລ່ເອົາໃຈນ ນັ້ນ ເນີ ປ່າໄດ້ວາງມັນເສັ່ງ ໄລ່ຕາມເອົາແທ້ ຄັນວ່າໃຜບໍ່ມີລ້ຽ ຕ້ອນ ເອົາໃຈນຊຸດຊ່ອຍ ເຂົ້ານັ້ນ ມັນຫາກໃຈຄຶດພ້ອມ ໃຈນ

ແທ້ບໍ່ສົງ ແທ້ແລ້ວ ທັງຫຼາຍບັງໄລ່ຕ້ອນ ຕອມໄຕ່ຮອຍໃຈນ ດັ່ງນັ້ນ ມັນບ່ໄປນຳໃຈນ ໃຫ້ມີພາຍໜ້າ ຝູງໃດຮັກສາຄຸ້ມ ປະຕູທວານທັງສີ່ ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖ້ອຍ ຖາມແທ້ທົ່ຄວນ ຫັ້ນ ທ້ອນ ອັນນຶ່ງຝູງໃດໄປຄ່ຳນັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈນທວນແປກ ໄປເນີ ປ່າໄດ້ໄປມຶ້ດແທ້ ສັນນັ້ນບໍ່ຄວນ ແທ້ແລ້ວ ຄັນວ່າໄປຮອດຖ້ວນ ປະຕູທວານທັງສີ່ ເມື້ອໃດ ຄວນກ່າວຖ້ອຍ ຖາມແທ້ຖ໋ຄວາມ ເຈ້ົາເອີ້ຍ ມັນຫາກບັງກ່າວກ້າ ຄຳໃຊ້ດແຂງງາມ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນໃຫ້ນາຍປະຕູຫຼວງ ຜູກຈຳເອົາໄວ້ ຄັນມັນມີອາວຸດພ້ອມ ຫອກດາບຫຼາວແຫຼ້ມ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນທົ່ເຕີ້ນທັງຫຼາຍ ຜູກເອົາ ຕົງໃດ ແລ້ວເລົ່າພົ້ຈານໃຫ້ ຕອງຄູບ້ງໃຫດ ມັນນັ້ນ ຫຼອນ ວ່າບັງສລັງ ເມົາແທ້ລ່ວງໄປ ບ່ຮູ້ ຜິວ່າໃຈໃຮນັ້ນ ບ່ ມີສັ້ງຈັ ສົງ ສັນນັ້ນ ໃຫ້ພ່ຳພ້ອມ ກັນຂ້ຳມອດຈົນ ຫັ້ນທ້ອນ ແມ່ນ ວ່າບ້ານໃໝ່ນ້ອຍ ຊຸນໝົ້ນເສນາ ກໍ ດີ ຝູງຊາວເມື້ອງ ນອກ ໃນທັງຄ້ວຍ ອັນນຶ່ງໃຜຜູ້ບັງເຊ໋ອງໄວ້ ຝູງໝູ່ໃຈໃຮ ດັ່ງນັ້ນ ມັນ ກະທຳປາປ້ຳ ບຸງດບຸງນກະສັດເຈ້ົ້ວ ມັນກໍ່ບໍ່ປ່ຳປ້ານ ຄອງ ເມື້ອງອັນກ່າວ ມານີ ໂທດຫາກມີຖ໋ກຕ້ອງ ໃຫມຊ້ຳຖອ[1]ດ໋ນາ ແທ້ແລ້ວ.

---

(๑) ຄຳວ່າຖອດນາ ແມ່ນຖອດຊັ້ນຍົດ

ບັດນີ້ພຣະບາດເຈົ້າ ສອນສັ່ງບົ່ວຊາຍ ກ່ອນແລ້ວ ຄັນວ່າໄດ້ຍິນສຽງກອງຫຼວງ ລັ່ນໃນ(2)ນະວັງເຈົ້າ ແມ່ນວ່າຝູງ ໝູ່ໄປຄວ່າເບື້ອງ ທົ່ງແຫ່ງທາງໃດ ກໍ ໃຫ້ຮີບເຮວມາຫາ-ທີ່ເຮືອນຕົນແທ້ ຄັນຫາກໄປຄວ່າເຮືອນພີ່ນ້ອງ ທົ່ນແຫ່ງທາງ ໃດ ກໍ ມັນຫາກເຖິງຮາ ຄ່ຳຈວນນອນທັ້ນ ອັນບໍ່ທາສີ ຂ້າ ບ່ວນາໃຊ້ຊ່ວງ ກໍ ໄດຍິນກອງລັ່ນແລ້ວ ສຽງກ້ອງປ່າ ໄປ ຄັນທີ່ຝັ່ນໄປແທ້ ໃຫ້ເຖິງບ້ານແຈ້ງຮຸ່ງ ກ່ອນເນີ ຄັນ ຫາກໄປຄ່ຳແທ້ ສັນນັ້ນບໍ່ຄວນ ເຈົ້າເອີ ອັນບໍ່ອ່ານາກທ້າວ ຝູງໝູ່ເສນາ ກໍ ຄວນໃຫ້ນິໄມຕິ ແກ່ກັນສອງເບື້ອງ ບ້ານ ຈັກໄປປ່ານແທ້ ໃຫ້ຖ້ຳໂຄມໃຕ້ແປກ ນັ້ນເນີ ປ່າໄດ້ໄປນຶກແທ້ ສັນນັ້ນບໍ່ຄວນ ແທແລ້ວ ຄັນບ້ານຕ່າງປະເທດແທ້ ໃຫ້ນາຍ ກວນຖ່ານຖ້ ດູທ້ອນ ຫາກຮູ້ຈັກທີ່ປູ່ແທ້ ຄວນໃຫ້ອອກໄປ ຄັນ ບໍ່ຮູ້ທີ່ແທ້ ໃຫ້ນຳສິ່ງໜີ້ຄືນ ສ່ງໃຫ້ເຖິງເຄຫ້ງ ແຫ່ງເຂົ້າ ຝູງນັ້ນ.

ບັດນີ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ ທົ່ນແຫ່ງມະທິງສາ ກ່ອນແລ້ວ ຄົນໃດຈັກກະທຳປ່ານາ ຂ້ານວາຍກົ່ນຊົ່ນ ກໍໃຫ້ເມື່ອເຖິງແທ້

---

(๑) ນະວັງເຈ້ົ ຄືໄດ້ແກ່ຄາຊວັງເຈ້ົ

ຈຳຫຸ້ກເກີບອາວ ຄັນບໍ່ກ່າວໃຫ້ຮູ້ແທ້ ຄວາຍນັ້ນຍາກເອົາ ຫັ້ນທ້ອນ ອີກພັດເລົ່າຊ້ຳໃຫ້ ຕັດໃສ່ສິ້ນໃຫນ ຄວນໃຫ້ເອົາ ຄວາຍເຖິງ ຫ້າໃຕຈິງແທ້ ບັດນີ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ ຫົນທີ່ຄວາມ ເມືອງ ກ່ອນແລ້ວ ອັນວ່າຫົນບົວຣະພາ ແຕ່ຊຸງລຶ້ພຸ້ນ ກ້ຳ ເບື້ອງບ້ານປີ້ເທ້ົາ ເຖິງທົ້ນາຍາງ ທົ້ພຸ້ນ ບັງເລົ່າລົງໄປເຖິງ ຮອກເມືອງນວນແທ້ ວັນຕົກນັ້ນ ຊຸງຫວາງເປັນເຂດ ທາງ ບຶ້ກກວ້ຳງ ເຖິງເຂດຄາວງາຍ ຫົນເໜືອນັ້ນ ຕັດຕອນເປັນ ເຂດ ມັນຫາກແມ່ນເຂດແທ້ ຈອມຊ້ອຍທົ້ເຊງ ແທ້ດາຍ ຜູ້ ໃດຈັກທ່ຳຂ້ຳ ບັງຄວາຍໃນເຂດ ກ໋ດີ ຄວນໃຫ້ເອົາຂັນໃຫນ ສິງພາຍຫຸ້ງນັ້ນ.

ບັດນີ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ ຫົນແທ່ງພານີ ໃຊ ກ່ອນແລ້ວ ໃຜຜູ້ເມືອງໃກແທ້ ປະສົງມາຊື້ຕໍ່ຄວາຍນັ້ນ ໃຫ້ເມືອສັນຍາແຈ້ງ ເຖິງຫຸ້ກເລ[1]ຍລາວ ເສັ້ງກ່ອນ ໃຫ້ຮູ້ແທ້ ຄວາຍນັ້ນກ໋ຈິງຂາຍ ຄວນແລ ຄັນເພິ່ນຟ້າວຊື້ແທ້ ປ່າເລົ່າລອນຂາຍ ແທ້ດາຍ ຄົນໃດມາໂອນເອົາ ປ່າຫ້ອນຂາຍໃຫ້ ຄັນຫາກບັງບໍ່ຄອບແທ້ ພອບເລົ່າຄົນຂາຍ ດ້ຳນັ້ນ ໃຫ້ຣິບຣ໋ ເອົາແທ້ທົ້ຄວາຍ ຫັ້ນ

---

(๑) ຄຳວ່າຫຸ້ກເລ໊ຍລາວ ຫ໋ຼ ຫຸ້ກເກ໊ຍລາວນ໊ ເຂ້ົາໃຈວ່າແມ່ນເຈ້ົາໜ້ົາທ໊ ພແນກພິມສັກ

ท้อม ไหกใส่ซ้ำ ตักใส่ขันใหม ถวมหื่เอ๊าถวายมั้ม ห้า ไตจ๊างแท้ ถันอ่าเมื๋องเย็นแท้ ให้ถอบขุนตาๆ หั้นท้อม ถันหากบ่ถอบแท้ ใหมซ้ำถ้างหู้ๆ เจ้าเอ๋ย บักนั๊นอะ บากเจ้า ปางอากยาสอม ไผผู้เอ๊าภาบฝูๆ หู่ตี๋เงินนั้น ถันไผปามาหู่แท้ ให้เมื๋อหาซ่างหู่ นั้นเบิ๋ เผิ่นหากให้ หู่แท้ สันนั้นจ๊างถวม หั้นแล้ว ไผบ่ฟังถวามแท้ เลิ่ย ไปลักหู่ ตีนั้น เงินมันให้บากรั๊ เอ๊าแท้สีๆงอ หั้นแล้ว มันหากมีไหกแท้ ตักใส่ขันใหม ตามถองเมื๋องๆ ไหกมี พ่ร้อย ไผผู้แปงเงินถว้างๆ หอๆแถงติอะจ่าย ขายนั้น ถวมถึกขันถาถ่ แห่างถองเมื๋องตั๋ ไผผู้ติอะล่ายแท้ เว้า อ่าเงินถี ถ้างนั้น เถิงเมื๋อพายลุนเลิ่ย เล่าเป้นเงินถว้างๆ ถ้างนั้น ถวมให้มันแทนใช้ ตาเป้นสองห่ำ ให้แต่างขัน สิมมา ห่ำเงินอันนั้น ถันอ่าผู้ใดี๊ ตามถองอันซอบ ถ้าง นั้น ป่าได้ถีก่าวต้าน ลั๊งข้ำ่ถวม ฝูงใดเอ๊าขากแท้ ป่า ด่าถูงกัน นั้นเบิ๋ ป่าได้เอ๊าของกัน ไหกมีพายหน้า อัน บ๊างพวกไพ่น้อย ฝูงหมู่คินทุก ก๋ถิ เอ๊าจักภู้ ของหมื่น แสนพัน ถ้างนั้น อันบ๊างไพ่หากภู้ ของกันกวนแลก ก๋ถิ

ຄັນວ່າສັກຂີ ມີພ່ຳພ້ອມ ເອົາໃຫ້ກໍຈົ່ງຄວນ ແທ້ແລ້ວ ຖ້າວ່າ ເຖົ້າສາມຮ້ອຍ ປ່າໄດ້ວ່າຄຸງວຄວາຍ ເຈົ້າເອີ ຄວນໃຫ້ມີໜ້າສີ ຂີ້ຄຍຸງໜາຍໜັ້ນ ເຖົ້າເມື້ອຍາມແທນແທ້ ມັນບໍ່ມີຂອງສ່ຳ ດ້ຳນັ້ນ ເຈົ້າຂອງເຂົ້າເຖົ້າເສນດແທ້ ຂໍເຂົ້າເພົ້າຄອງ ໂດຍ ດ້ຳດ້ານ ຍາມເມື້ອນາເອົາ ດ້ຳນັ້ນ ທ້ຳໃບລານ ສັກຂີມີພ້ອມ ອັນນ້ຳຝູງຂ້ອຍນ້ອຍ ທ້ຳໜູ່ຄົນຫຼ້ຽ ກໍ ດີ ຂ້ອຍເສນາຂຸນຄ້ານ ທ້ຳກວານບ້ານໃຫ່ຽ ຂ້ອຍຝູງນີ້ທ້ຳຜິດແທ້ ເມື້ອໜ້າໂທດມີ ເຈົ້າເອີ ເຂົາຫາກຫາບ່ໄດ້ ກູ້ທ່ານມາເສັ່ງນັບແຕ່ຮ້ອຍ ທ ຂຶ້ນເມື້ອເທົ່ຽ ຫັ້ນທ້ອນ ໃຫ້ຂາດກ່ຽງຫ້ຽເສັ່ງ ຖືກກ່ານພາຍ ໜ້າ ຈົ່ງໃຫ້ຄາດສິນໄວ້ ອັນເສັ່ງກັນໂທດ ມັນນັ້ນ ຄວນນ້ຳ ຮອດເສນດທ້ານ ບໍ່ຂຶ້ນຂາບທູນ ຜູ້ໃດບໍ່ຈົ່ເຈ້ຽ ຄອງກ່ານ ສອນມາ ດ້ຳນັ້ນ ກໍຫາກເປັນໂທໃສ ໂທດຖ້ານເຖົ້າແທ້ ອັນ ນ້ຳຂຸນດ່ານພ້ອມ ຂຸນຫໍ່ຂ້ອຍໃໝ່ ກໍ ດີ ຂ້ອຍພຣະຜູ້ແຜ່ນລ້ານ ບຸນກວ້ຽງຊູ່ຄົນ ແທ້ດານ ຄັນເຂົາທ້ຳຜິດແທ້ ຄວນຕົ້ແລຜູກ ຫັ້ນທ້ອນ ຄວນຂາບໄຫວ້ ທູນເຈ້ຳພຣະບອດເມື້ອງ ແທ້ດານ ຄັນວ່າພຣະຫາກປ່ຽອາດແລ້ວ ກໍຈົ່ງໃສ່ໂດຍຕາມ ຜິວ່າທັນ ທູນອ້ຽ ກໍ່ຳທ້ຳສັນນັ້ນ ຜິວ່າເສນາທ້ານ ຂຸນກວານພາຍ

ขอก ก๋ำ ถวนถือขันถาถ๋ำ ถอกเอ๋าใขมซ้ำ อันบ๋ำหูวา แสบพ้อม เสบาขุบหมิ้น ก๋ำ อันว่าข้อยผู้นั้น ผิดแท้สิๆ ใถ ก๋ำ ถวนใท้เจ้าเมืองนั้น พิจาบถิๆถี่ ใหดหากมี มากบ้อย ปะมาบแท้ท่ำใถ ใหดหากมีมากแท้ ถวบ รอดเสบา ก๋ำ ถันว่าเถิงเสบา ใท้พิจาบแจ้ๆ ใท้ซอบแท้ ถองแต่พายหู้ๆ หั้บท้อบ อันบ๋ำถินผิดเบื้องๆ เมืองๆ ใถเป้นใหด ก๋ำ ใท้เจ้าเมืองก่าวถ้าบ พิจาบแท้ซอบ ถองๆ แท้ถาย ถวบที่ฝูงรักสาใจบนั้น ถามกูถิๆถี่ หั้บ ท้อบ ใผผู้มาเหบ้าๆ ใท้ถักใส่ขันใขม ถามถองมี แม่ พิมเมืองบ้าบ ป่าแผดถ้อย หนีถองถวบซอบ เป้นร้อย แท้ เงินบั้นซอบถอง เจ้าเอ็บ อันบ๋ำพาสาวท้องๆ วิไซ บิบพูอะบาด ถวบใท้เรักถ้าบอ้อม วงๆล้อมใท้ถี ใผผู้ บ้าๆลืกร้อ เอ้าบ้ำทั้บอบ ก๋ำ ถวบใท้ถักขันใขม ใส่ บั้นสามร้อย พิว่าแม่บข้อยแท้ ถีเสังสามบาด ถวบแล้ว ถันว่าเหมิดใหดแล้ว วาๆไว้สั่งสอบ ซอบแล อันบ๋ำหาๆ ที่เข้าแจ่บ้าบ หั้บที่เรือบใผ ก๋ำ ใท้มีถ๋ำสั้บยา ก่าว ขุบกวาบบ้าบ พิว่าเข้าผิดแท้ ใท้พิจาบถิๆถี่ ถีบี้ ถัน

ทากสิมโทกแท้ ถอๆถั้กกำจ๊าใหม แท้ถาย ถันบ่ถอม ใหมแท้ ถอมอางเสั่งป่า ถอๆทากถั้ๆ สันนี้แถ่มา แท้แล้ว นิบ่สันยาแท้ ยังเกิดเป้นถวาม ถั้งนั้น ตามพาสา ถ้าลืลางแล้ว อันน้ำฝูาใกไก้ ขอๆถิกพิกเร่ั สันนั้น ถอมหื้ผ่าถ่อๆให้ เจ้าขอๆนั้นซอบถอๆ แท้แล้ว อันน้ำๆใผผู้ไปกินเหู้า มิอเมิาปู่เรือนเพิ่น กำถิ ไปถว่าผิก เพิ่นแท้ เงินเบั้แถ่งแปๆ ซอบแล้ว อันน้ำๆใผผู้ไก้ซ่าว บ้าน ธ์ปิดเป้นนา ถั้งนั้น ป่าให้ใผซิๆเอิา ทากแม่นนา มันแล้ว นิอ่าปากป้นแท้ ให้สับนาไร่อื่น ถิและร้าย สเมินั้นกำจ๊าแทน ทั้นท้อน นิอ่ามันทากเร็อ ไก้ขอบซ่าย ปี กำถิ ถันอ่ามีผู้สับเป้นนา แปแปนหมิดถ้วน อันว่าผู้อื่นซ้ำ ลอดนมาซิๆยาด เอิานั้น กำทากผิดถอๆเมื้อๆ บ่ถอมอางให้ อันน้ำๆถินไก้ไปล่าวไม้ ซ่าวป่าเป้นนา ถั้งนั้น ทั้งถ้างพๆ[1] ลอดเป้นนาแท้ กำทากถวนอางให้ มันกิน หมิดชื่อ ชื่อั้งแล้ว ถันทากหมิดชื่อแล้ว เหู้นหู้อนสื้บกิน ทั้นท้อน นิอ่าปีดนาเร็อ สามปีหมิดถ่า มันแล้ว แต่ว่าภางซ่าวนั้น ถวนให้บอกเถิน ซอบแล้ว.

---

(๑) คำว่า ถ้างพๆ แม่นโถกพๆ

ບັດນັ້ນພຣະບາດເຈ້ົ້າ ເຕີນໝູ່ຫົວເມືອງ ກ່ອນແລ້ວ ກັບທັ້ງເສນາຫານ ໝູ່ຂຸນພິນ[1] ພ້ອມ ຄັນວ່າກິນເມືອງໃຫ້ ຈາ ກັນຄອງຊອບ ນັ້ນເນີ ປ່າຫາດບ້ານ ຜິດຂ້ອງແຫ່ງກັນ ແທ້ ດາບ ອັນນ້ຳປ່າໄຜ່ຫາດນ້ຳກ້ວ ທັງທ້ຳເໝືອງຝາຍ ນັ້ນເນີ ປ່າ ໄຜ່ຊ້ຳແດນດິນ ທ້ຳພຣະອົງປັ້ນໃຫ້ ອັນວ່າເໝືອງຝາຍໃຫ້ ແປງ ຄືຕົກແຕ່ງ ລ້ຳງໃໝ່ໃຫ້ ເມືອງບ້ານຮຸ່ງເຮືອງ ທັ້ນທ້ອນ ອັນ ນ້ຳໃຫ້ຊອບແທ້ ຕາມແຜ່ງສິບປະການ ປ່າໄຜ່ໄລພາຫຼາຍ ບ່ງດບ່ງນໃຈລ້ວ ອັນນ້ຳທາງໃນບ້ານ ເມືອງໃຜທຸກແຫ່ງ ຄັນ ວ່າທ່ວຍຍາກຮ້າຍ ຖ່ວງໃຫ້ແປ່ແປ່ນ ແດ່ເນີ ຜິວ່ານ້ຳການຮ້ອນ ຈຳໄປໃຊ້ຣິບ ດ້ັ່ງນັ້ນ ຄັນວ່ານ້ຳຫາກລົ້ນ ດາບແທ້ໃຫ້ແທນ ແທ້ດາບ ຄັນຫາແທນບ່ໄດ້ ໃຫ້ຕັກໃສ່ຂັນໃຫນ ກ່ຫາກຕາມ ຄອງເມືອງ ໂທດນີ້ສາມຮ້ອຍ ອັນນ້ຳດ່ວງກອນບ້ັ່ງພ່ສ້ວງ ແປງ ເມືອງແມ່ນເຂດ ໃຜນັ້ນ ກ່ປ່າໄຜ່ລ່ວງລ້ຳ ເອົາແທ້ເຂດແດນ ນັ້ນເນີ ອັນນ້ຳເໝືອງຝາຍນ້ຳ ຮັກສາຄືແວນຂນາດ ເຂດໃຜ ໄຜ່ເຂດນັ້ນ ມັນຫັ້ນປ່າຊ້ວ ໃຜຜູ້ນັກມ້ວງຮ້ ສັບຊ່ວ່ວເປ້ັນນາ ດ້ັ່ງນັ້ນ ເຫັນວ່າແດນໃຜ ກ່ປ່າຫວ່ງແຫນໄວ້ ຜິວ່າເອົາຫ່ວງ

---

(๑) ຂຸນພິນ ແມ່ນທະຫານຊັ້ນນ່ວຍພັນຂຶ້ນໄປ

สับนาหูวางไว้ ภับเมืองแถวนอบ เขกบ้านไว้แก่บ้าน
สับนั้นอบถอง เจ้าเอ๋ย อับน้ำใหและข้า ภะทำไร่นา
กิน ถั่งนั้น อับว่ากินใหใช้ หาใหตามธีถ กินข้าไว้แก่
ข้า สับนั้นอบถวน แท้แล้ว ฝูงใดไว้ ทำกินแถนเพิ่น
ลุนเล่าเว้า พายหน้าว่าบ่ถื ถั่งนั้น ฝูงนี้ตามถองตั้ง
ฮับใหมตักใส่ หั้นห้อน เธักใช้มันแม่นแท้ สามร้อยป่า
ภาย หั้นห้อน อับน้ำพระหากใช้ ไปที่หางใด ภ่ถื ฝูง
เสนา แต่งไปภาบใช้ ป่าภายถ้อย ตามภอนพูอะนาถ
ถับว่าได้ล่วนแท้ ไปนั้นภ่จ้างใดย อับน้ำบ่ได้ห้างล่วนแท้
ป่าบอกจำไป นั้นเบิ ถับว่ายังภายถอง ใหถมีจ้างแท้
ผิว่าถิงใช้นั้น มีถินถือหาบ นำนั้น ภ่บ่ถวนล่วนแท้ ถอง
ตั้งแต่งมา แท้ถาย ใผผู้หากรู้แล้ว พอยเล่าพางาน
ถั่งนั้น ผิดอับใด แม่นถองบ่ใหว้ อับว่าสิมมานั้น ถวน
บ่ห่น้ำ ให้เอาอับล่วนนั้น มาตั้งแต่งฮับ หั้นห้อน ผิว่า
ไปรู้แท้ ยังรีกถองเมืองๆ ถั่งนั้น ถวนหื้บ่ฮับใหม ห่ฮับ
อับห้า สิมมานั้น ปุถลิงเป้นก่อๆ ป่าให้ภายภว่านั้น
เมืองหน้าบ่ถวน เจ้าเอ๋ย ผิว่าใช้ธิบแท้ ฮักถาบพาบถิง

ลิ่วเรือนเธอ. ริบไปป่าบั้ว ถันบ่รู้ริบแท้ บ้าที่ทางไป
ถ้วนั้น ถอนให้ไทลาเม สิ่วไปแถนนั้น อันบ๋ำหาบบ้าพ่
ล่วนแท้ ตามถอยอันก่าว มานี้ ผิอ่าล่วนบ้านแท้ มิหั้น
หาบญอ แท้ถาย ผิอ่าเถิงสอยเท้า เมื่อเทิงฮ้ายหาบ
ถ้วนั้น ถอยก่าวไว้ ถอนให้ล่วนไป แท้เมิ ถันอ่านำหนัก
หาบหั้น เฝันหมื่นหิกพัน ถ้วนั้น ป่าได้ทำภานหนัก ล้ม
ถอยอันต่ำ ผิอ่าลูกฮ้านท้าว เสนาแสนหมื่น ก๋ำถิ เอิา
หากไปถอ่าฮื้ ฮายแท้อ่วยกติอ ป่าได้ให้ล่วนแท้ บ้าหาบ
ขอยติอ ถ้วนั้น อันอ่าถอยเมื่อยถัก ก่าวมาสั่นนั้ อันบ๋ำ
ถินใดได้รับจ้าง หาบแขกถินฮาย ก๋ำถิ บ้าไปเถิงถาว
เชิา ป่อยเป้นอันร้าย ถันอ่าเป้นหนักแท้ ปุนไปบ่รอด
ก๋ำถิ ถอนจ่าบ้าน ละบิงแท้ซ่อยมัน แท้ถาย ให้เจ้า
หาบไปก่อนแล้ว ถืนบ๋ำญูถาว จ่ำละบิงถาวหั้ว เบิ่งญู
ไทให้ ก๋จิงเอิาขอยจ้าง นำถินผู้ป่อหาบ มานั้น มาผ่า
ให้ หาจ้างผู้ใหม่ไป ซอบแล้ว เทดบ่เผ่นอยภน้อย ฝูง
หมู่ถาเม แท้แล้ว อันบ๋ำเมื่อยไทก้ำ สิมาพาหนอก ก๋ำถิ
แขกต่างก้าว มาแท้รอดเถิง บายปะตูให้ใต่ถ้อย ถาม

ฎูติวกี๋ แล้วจิ่งมาถอบเจ้า เมืองนั้นอยู่ปะกาม เจ้าเมืองถวนหื้อใช้ ไปห่งอฤามฎู ถันว่าถวนหื้อกิดตาเอิา หาบถอบติวแจ้ว ยังถวนส่งหาบแห้, ก่จิ่งส่งถืนไป หั้นท้อม ก่จิ่งตามถองไป ถ่อนไปป่าช้า นายปะตูเมืองตาม จาฎูติวถี่สันนั้น เลียถ่อนมารอกบ้าน เมืองแห้หื้ใด ก่ถี เอิาหากหู่งล่ำปุ้ม ตองฎูติวถี่ ถั้งนั้น ก่บ่สิมถวนแห้ มารอกเมืองเรา แห้แล้ว อันนี้ตามถองแห้ นายปะตูเป้นโทถ เพื่อว่ามันบ่หู่งล่ำปุ้ม เลียให้ถว่ามา แห้ถาย อันบึงนายปะตูได้ ตองตาฎูถี่ ถั้งนั้น หากบ่สิมถวนแห้ แอกหากยังถิน ถันว่ารอกแหว่งท้อง ทันหื้หางใถ ก่ถี ก่บ่พิจานเลีย ถว่าภายมาแห้ เจ้าบ้านนั้น เป้นใหใหสา ถั้งหากมีถองเมืองๆ แต่หู่งมาถั้ง อันบึงถันว่าต่างเมืองใช้ ภิ[1]ข้ามารอก ก่ถี เสิกวงกแห้ เรอริบพลัน แห้ถาย ผิว่าแม่นเจื้อจุ้ม อากขามารอก ถั้งนั้น ให้ริบฟ้าว นำเอ้าห่งอพลัน นั้นท้อม.

---

(๑) ภิขามารอก บางบ่อนว่าอิขา บางบ่อนว่าสิขา แปว่าวงก เป้นหางกาม

ບັດນີ້ຈັກກ່າວຫ້ອງ ຣາຊທູດນາຍເມືອງ ກ່ອນແລ້ວ ພຣະຫາກນຳຣາຊການເຖິງ ຕ່າງເມືອງໄປແທ້ ເພື່ອຈັກຈາ ຣະຈາຕ້ານ ຄຳເມືອງກອບກ່າວ ດັ່ງນັ້ນ ຈຳຈິດໃຫ້ຈ້ຳ ຄຳ ເຈ້ົາສັ່ງໄປ ນັ້ນເນີ ຜິວ່າບໍ່ອຣະເທດທ້າວ ໃຊ້ແຫ່ງຄຳຫາພຣະ ອົງ ດັ່ງນັ້ນ ອັນນຶ່ງໃຜຜູ້ເປັນນາຍຄູ້ງ ຈ່າຍສົມບັດເຈ້ົາ ເປັນ ຜູ້ຊຸເສື້ອຜ້າ ແຮລ້ວຊູ່ປະການ ແທ້ແລ້ວ ອັນນຶ່ງໃຜເປັນຜູ້ ຊ້ ແກ້ວ ຝູງໝູ່ນຳງາ ກໍ ດີ ທັງຊ່າງເງິນຊ່າງຄຳ ນ່ອກຕີແປງ ພ້ອມ ປ່າໄດ້ມີໃຈລ້ງ ໄລພາລັກໄລ ເອົາເນີ ຄັນວ່າຝູງໝູ່ ເຂົາຈ່າຍຊ້ ມີພ້ອມສັກຂີ ດັ່ງນັ້ນ ຮູ້ວ່າເຂົາລ້ກແທ້ ຕາມເມືອ ພາຍລຸນ ດັ່ງນັ້ນ ກໍເລົ່າເປັນໃຫໃສ ໃຫວມີພໍຂ້າ ອັນວ່າສົມ ມາງນັ້ນ ເປັນຂັນທ໌ນຶ່ງ ທັງຄອກຊ້ ນາແທ້ແມ່ນຄອງ ແທ້ ແລ້ວ ອັນນຶ່ງເຈ້ົາຫາກໃຊ້ຣະຫັດດັ້ນ ໄປທ໌ທາງໃລ ກໍ ດີ ປ່າ ໄດ້ເອົ້ນເທ໌ນສງ ກ່າວຈາຣະຫັດນັ້ນ ອັນນຶ່ງຄຳຄວນແຈ້ງ ປ່າ ບ້ງຊັບຊ້ນ ນັ້ນເນີ ຈ້ງໃຫ້ຮູ້ແຈບແຈ້ງ ຄຳຮ້ານແລ ດີ ເຈ້ົາເອົ້ນ ອັນນຶ່ງເຈ້ົາຫາກບ້ງເຫວ້ນເຂ້ົາ ໃໝຊະນະຂອງຫວານ ກໍ ດີ ຄັນວ່ານີ້ຄວາມສ້ງ ກໍປ່າທູນຖວາຍໃຫວ້ ອັນນຶ່ງພຣະຫາກບ້ງ ລ້ງຫ້ຶ ນ ມະຫໍຣະສົບຕາມຣີດ ກໍ ດີ ກໍບໍ່ຄວນຄ້ວຖ້ອຍ ທູນ

ເຈ້ົາພຣະຍອດເມືອງ ແທ້ດວຍ ເວັ້ນແຕ່ກວນເມືອງຮ້ອນ ເສິກ
ເສືອທ້ວງຕົ້ນ ດ້ັງນັ້ນ ກັບທັງຊ້າງປ່າເຂ້ົາ ນາບ້ານເກີດໄຟ ກໍ
ດີ ກໍຈ້ົາຄວນທູນໃຫວ້ ຈອມຫົວພູວະນາດ ໃນກາລະດ້ັງເວ້ົາ
ຈໍາແຈ້ງປ່າລ້ົມ ແທເນ ອັນນ້ົງຄັນໄຕ່ເຕ້ົາ ໄປທ້ົທາງໃດ ກໍ ດີ
ຄອງເມືອງນ ຈ້ົຈ້ົງຈໍາໄວ້ ເຊ້ັນວ່າຊາວພໍ່ຄ້ົາ ທ່ງວຄ່ວາຂາຍ
ຂອງ ເຂ້ົາກໍໄປເຊ້ົາບ້ົ ຄາວພອຍແວ່ຈອດ ທ້ົໃດນ້ັ ໃຫ້ເຂດ
ແທ້ ໃຫບ້ານປ່ອຍຄວາຍ ພອຍເລ້ົາໄດ້ຕາກໄວ້ ຜ້ົາແຜ່ນອ
ພອນ ກໍ ດີ ທ້ັງຝູງຂອງ ຫາບຄອນວາງໄວ້ ບ້ັງນ້ົ ວ ຄວາຍ
ຄ້ົາ ຊາວກວ່ງນທ້ົ ວ ຕ່ວ ນ ນ ນ ຝູ ງ ໝ ່ ບ ້ ນ ເຂ ້ ົ າ ປ ້ ອ ງ ປ ່ ອ ຍ
ຄວາຍ ອັນວ່າຜູ້ເຈ້ົ ວ ຂ ອ ງ ໃ ຫ ້ ຣ ິ ບ ກ ູ ້ ຂ ອ ງ ຕ ວ ກ ແ ຄ ມ ທ ວ ງ ນ ້ ັ ນ ເ ນ ີ
ໃ ຫ ້ ຮ ັ ກ ສ ວ ຂ ອ ງ ດ ີ ໄ ລ ່ ວ ຄ ວ ຍ ເ ວ ັ ້ ນ ຜ ີ ວ ່ ວ ຍ ້ ັ ງ ເ ທ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ເ ຂ ້ ົ ວ ຂ ອ ງ
ເ ລ ີ ຍ ບ ່ ໄ ລ ່ ຄ ັ ນ ວ ່ ວ ສ ັ ກ ໄ ດ ້ ກ ັ ດ ຄ ວ ຍ ຄ ້ ງ ວ ກ ິ ນ ແ ລ ້ ວ ປ ່ ວ ່ ວ ສ ້ ງ ຫ ັ ້ ນ
ທ ້ ອ ນ ຫ ວ ກ ຍ ້ ັ ງ ນ ີ ວ ງ ກ ແ ທ ້ ຫ ອ ຍ ເ ລ ່ ວ ນ ອ ນ ຫ ູ ບ ດ ້ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ບ ່
ເ ທ ັ ນ ງ ວ ຄ ວ ຍ ທ ້ ົ ໃ ດ ບ ່ ນ ີ ຮ ູ ້ ຄ ັ ນ ວ ່ ວ ງ ວ ຄ ວ ຍ ຄ ້ ງ ວ ກ ິ ນ ຂ ອ ງ
ແ ລ ້ ວ ປ ່ ວ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ແ ທ ນ ທ ໍ ່ ນ ັ ້ ນ ປ ່ ວ ໄ ດ ້ ບ ວ ບ ໃ ຫ ນ ແ ທ ເ ນ ີ ອ ັ ນ ນ ້ ົ ງ
ປ ່ ວ ກ ່ ວ ວ ຕ ້ ວ ນ ເ ງ ິ ນ ອ ອ ກ ງ ັ ນ ຖ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ນ ີ ປ ່ ວ ໄ ດ ້ ນ ີ ຄ ໍ ວ ງ ອ ນ ວ ່ ວ
ສ ້ ງ ສ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ອ ັ ນ ນ ້ ົ ງ ປ ່ ວ ໄ ດ ້ ໃ ຫ ້ ຊ ວ ວ ຄ ້ ົ ເ ອ ົ ວ ຂ ອ ງ ອ ອ ກ ຕ ວ ກ ໃ ກ ້

ເຂດບ້ານ ແຄມຮ້ອໜ່ວງສວນ ອັນວ່າງົວຄວາຍແທ້ ເດີນມາ ເຮວຮອດ ດັ່ງນັ້ນ ກັດຄາບຄ້ຽວ ທ້ຽໄດ້ປ່ຳເສັ ກໍ ຄວນທີ ໃຫ້ໄຕ່ຕ້ານ ແທນສ້ຽພາບຫ້ຽ ນັ້ນແລ ອັນນຶ່ງໃຜຜູ້ຟັນແທງ ຂ້າ ຄວາຍຕາຍມໍຣະນາດ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນໃຫ້ໃຊ້ ສອງແທ້ທໍ່ໂຕ ແທ້ຄາຍ ອັນນຶ່ງພຣະມະຫາຣາຊເຈ້ົາ ໃຫ້ແຕ່ງການໃດ ກໍ ຄວນທີ່ຄະນິງຄູເຖິ ເທດການຫ້ຽຍໜ້ອຍ ຄັນວ່າອັນໜ້ອຍ ແທ້ ປ່າວ່າເປັນຫ້ຽຍ ນັ້ນເນີ ອັນຫາກບ້ຽແຄວນຫ້ຽຍ ປ່ຳ ກ່າວເປັນອັນໜ້ອຍ ອັນນຶ່ງແລ້ວກໃຫ້ວ່າແລ້ວ ສັດຈະທ່ຽງ ຄວາມດຽວ ອັນບໍ່ແລ້ວໄປວ່າແລ້ວ ສັດຈະລ່ຽບບ້ຽຄວາມ ດັ່ງ ນັ້ນ ບາດວ່າພາບລຸນເລີຍ ໂທດຖອງເຖິງແທ້ ອັນວ່າສົມມາ ນັ້ນ ຄວນຕອງຕັກໃສ່ ຈ້ຽແລ້ວ ເງິນຫົກເບ້ຶ້ຫ່ຽງແທ້ ສັນນັ້ນ ຈ້ຽແມ່ນຄອງ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງເສນດທ້ຽວ ຝູງແຕ່ງແປງ ການ ກໍ ກໍໃຫ້ໂຄບຕາມຄອງ ອາດຍາຈ້ຽແຈ້ງ ອັນນຶ່ງຝູງ ຮັກສາສົມບັດເຈ້ົາ ງົວຄວາຍພູວະນາດ ກໍ ຄວນໃຫ້ຫ້ຽງລ່ຳ ປຸ້້ນ ຄູແທ້ທີ່ຄວນ ຜິວ່ານີ້ລູກເຕ້ົາ ເລີຍອອກຫ້ຽຍຕົວ ກໍ ບ້ຽເລົ່າເປັນສ້ຽງເສັ ທ່ໃດເພິ່ງຮູ້ ໃຫ້ໄປເລົ່າເກ່ເຈ້ົາ ທູນບາດ ຣາຊາ ຜິວ່ານີ້ຄ່ຳໃດ ກ້ຽຈາດອມເຈ້ົາ ປ່ານີ້ຄວາມຄິດຄ້ຽວ

ໃຫ້ນີ້ໃດອັນຊໍ ຈົ່ງດາຍ ເມື້ອໜ້າຈັກເຊື້ອແທ້ ຄູນໃຫ້ລົ້ນຫ້ຽ
ແທ້ດາຍ ອັນນໍ້າພຣະບາດເຈົ້າ ປະສົງເບື້ອງປະການໃດ ກໍ ດີ
ໃຫ້ລ່ອຍໄດບພລັນເປື້ອງ ແຕ່ງແປງກະທຳແລ້ວ ຜິບໍ່ເຕີ່ມ
ຕາມເຈົ້າ ພຣະອົງໂກດໂກທາ ນາກແລ້ວ ເຖົ່ງສອງທີ່ສາມທີ
ຖອດນາໃໝ່ຊ້ຳ ໃຜຜູ້ໃດບອາດເຈົ້າ ຈອມເມື້ອງພຣະບາດ ສັນ
ນັ້ນ ພຣະກໍຄວນຕົ່ມໃຫ້ ຄູນແທ້ບົດຂວາງ ຊອບແລ້ວ ອັນ
ນໍ້າລູກຫຼາບທ້າວ ເສນາແສນໜ້ຳ ກໍ ດີ ບ້ຽ້ຮູ້ຫ້ຽກຊອບແທ້
ຄວນຂົ່ນຂາບຖວາຍ ແທ້ແລ້ວ ຂໍໃຫ້ພຣະບາດເຈົ້າ ທົ່ງແຜ່ນ
ດອງຕົ້ດ ພຣະຈັກກູນາເຂົ້າ ສົບພົ່ງສາເຊື້ອ ກໍຈັກມີສຸກຍ້ອນ
ສົມພານພຣະໂພດ ໄດ້ແຕ່ງສ້າງ ກາບບ້ານຮ່ວມພຣະອົງ
ແທ້ແລ້ວ ຈົ່ງຊື່ວ່າໂຄຣົບນ້ອມ ປຳບາງພູມີ ພົລເມື້ອງດີ ສົບ
ປຸນໄປໜ້າ ເປັນຄອງເບື້ອງ ບຸຣານເຮົ້ອງກ່າວ ນາແລ້ວ ເປັນ
ຜູ້ໃຄຣົບເຈົ້າ ປຳປ້ານທີ່ເຊງ ແທ້ດາຍ ອັນນໍ້າປ່າໄລບລ້ຽ
ໃໝ່ໃໝ່ຊາວເມື້ອງ ນັ້ນເນີ ໃຫ້ນີ້ກູນາເຂົ້າ ສົບໄປສເມີ້ແທ້
ແມ່ນວ່າກາບນີ້ແທ້ ໜັກເບົາໃຫ້ເບົ່ງ ຄູນັ້ນ ປ່າໃຫ້ໜັກໂພດ
ພັ້ນ ເຄືອງຂ້ອງໃໝ່ເມື້ອງ ນັ້ນດາຍ ອັນນໍ້າເສນາທ້າວ ບົວ
ຣະບັດພູວະບາດ ກໍ ດີ ເມື້ອຈັກຖວາຍບາດເຈົ້າ ຂອງນັ້ນເບື້ອງ

ใด ອັນວ່າຂອງໃນເຮືອນແທ້ ເອົາຄວາຍກໍຈົ່ງຊອບ ປ່າເອົາ
ຂອງໃໝ່ນ້ອຍ ຄວາຍນັ້ນບໍ່ຄວນ ເຈົ້າເອີ ຄັນຈັກລ້ຽງໃໝ່ນັ້ນ
ຂອງຕົວເອົາຈ່າຍ ຄວນແລ້ວ ປ່າເອົາຂອງໃໝ່ນ້ອຍ ນາແທ້
ໄປ່ຄວນ ອັນນຶ່ງກິນນາໃຫ້ ດູເໝືອງທຸກທີ່ ຄັນເຫນືອງຝາຍ
ຫາກຍາກແທ້ ເຝັ້ນຫ້ວຍຕາດສູງ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນທີ່ປ່າວລູກ
ບ້ານ ໄປຊ່ອຍກັນແປງ ປ່າໃຫ້ໃຜສະບາຍສຸກ ຊ່ອຍແປງດີ
ພ້ອມ ອັນນຶ່ງຄ້ານຫາກຫຍ້ວຫາງແທ້ ເລີຍຕາຍມໍຣະນາດ ສັ້ນ
ນັ້ນ ໃນທີ່ບ້ານ ເຮືອນແທ້ແຫ່ງໃຜ ກໍດີ ປ່າໄດ້ເອົາຄາບຮ້າຍ
ມີເນົ່າມາເມືອງ ນັ້ນເນີ ຄັນວ່າຕາຍທາງໃດ ໃຫ້ເສັ້ງທາງນັ້ນ
ອັນນຶ່ງຄົນຕາຍດ້ວຍ ປາປ່າງ້ວນເປື້ອ ສັນນັ້ນ ບ້ານີ້ສັກຂີໃຫ້
ກົດເອົາຄຳປາກ ນ່ຳຮອດເສນດທ້າວ ຂອງນັ້ນປ່າເສັ້ງ ໃຜຜູ້
ເອົາພຶດຮ້າຍ ເຂົ້າທີ່ມາເມືອງ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນທີ່ຕັດຂັນໃຫມ ໃສ່
ນັ້ນຜູ້ທຳນັ້ນ ຜິວ່າບ້ານາຈົນເມືອງແທ້ ຈົນເຖິງເສນດ ກໍດີ
ປ່າໄດ້ເອົາຄາບຮ້າຍ ມາແທ້ບໍ່ດີ ນັ້ນດາຍ ອັນນຶ່ງຄວາມຫາກ
ພືຈາບແລ້ວ ມີສັກຂີແຕ່ກ່ອນ ແຕ່ເຊັ້ນພຣະຄົນລ່ວງແລ້ວ
ເຖິງເຈົ້າໃໝ່ສເວີຍ ກໍບໍ່ຄວນກ່າວຕ້ານ ຄວາມໃໝ່ນາທຸ່ນ
ເຈົ້າເອີ ປ່າກະທຳເປັນຄວາມ ໃສ່ເຂົ້າຝູງນັ້ນ ອັນນຶ່ງເໝືອງ

ฝายถ้าม ເພຜັ້ງເປັນຫາດ ເສັ່ງນັ້ນ ຄັນຈັກຂຸດທັ້ນັ້ນ ໄປ
ປ້ານຊ້ຳແມ່ນນາ ສັ່ນນັ້ນ ຄວນໃຫ້ຫາເຈ້ານາແທ້ ມີຄວາມ
ຄຳຄອບ ເຂົ້າກ່ອນ ຄັນເຈ້ານາເຂົ້າຫາກໃຫ້ ສັ່ນນັ້ນຈຶ່ງກະທຳ
ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງເສນາຫາກຜິດແທ້ ຕັດເຕັ່ນຕາມໂທດ ປ່າ
ປ່ອນເປ້ງ ຂັ່ນນັ້ນໃສ່ເຕັ່ນ ຫັ້ນທ້ອນ ຜິແມ່ນຄົນທຸກແທ້ ບໍ່ມີ
ສ້ງເສັ່ງໂທດ ມັ່ນນັ້ນ ຄວນທ໊ສ ທູ່ນເຈ້ານຣະບອກເມ໊ອງ
ອັນນຶ່ງໃຜ້ມ໊ຜິດແທ້ ຂັ່ນຄາຄໍຕັດໃສ່ມ້ານັ້ນ ມັ່ນບ້ງບໍ່ຫຼາບ
ປ້ານ ທຳຊ້ຳເທ໊ອສອງ ຄວນທ໊ຂ້ຳ ໃຫ້ມ້ັນຕາຍນໍຣະນາດ
ປ່າໄດ້ເຫັ້ນແຕ່ເງິນຄ່າຈ້ຳ ວາງໃຫ້ປ່ອຍໄປ ແທ້ດາຍ ຄົນໃດ
ຖ໊ກຂັ່ນໃຫມ່ແລ້ວ ຂັ່ນແປງຂັ່ນສິນ:ນາທ໊ນຶ່ງ ແລ້ວເລ໋ານິດດ້ຳ
ນັ້ນ ເຖິງຊ້ຳຖ້ວນສອງ ມ້ັນກໍ ມີໂທດແທ້ ຂັ່ນຄາຄໍຕັດໃສ່ ຫັ້ນ
ທ້ອນ ກັບທ້ັງນາເໜ໊ອງຝາຍ ຖອກເອົາເສ້ັງຊ້ຳ ອັນນຶ່ງອ້ຳກະ
ສັກເຈ້ົ້ານ ຈອມທ໊ວສອນສ້ັ່ງ ຈ໋ງແລ້ວ ພຣະກໍເອົາຕ້ັ່ງໄວ້ ທ້ັ່ງ
ຄ້ຳຍທ໊ວແດນ ຈ໋ງໃຫ້ພ໊ີຈານແຈ້ງ ຕອງຕາຖ໊ ແທ້ດາຍ
ຄວນໃຫ້ຫ໊ຽງລ່ຳປຸ້່ມ ນາຍຜຸ້່ງຣ໊ານຕອງ ຫັ້ນທ້ອນ ຄ໊ດວ່າໃຫ້
ສ໊ເມ໊ແທ້ ຫນ້ັກເບົານ້ັ້ນໃຫ້ເກ໊ງ ກ້ັນເມ໊ ລາງເລ໋ານ໊ກຍາກໃຮ້
ລາງນ້ັ້ນນ້ັ່ງມ໊ ແທ້ດາຍ ອັນນຶ່ງຝຸ້ງຜິດແລ້ວ ຫນ້ັກເບົ້າເປ້ັນ

ใหก ภ่ถิ ถิกให้รู้ ละบางแจ้งจ่างลวบ เจ้าเอ็ย ถังว่า ถิบผู้รู้ ปอางให้ท่านจิบหาย ถั่งนั้น ให้ล่อยพิจานถู จู่ อันแอวผ้าม ถันหากบ้าสิงภาแห้ บ่เป้นภานถักแม่ ให้ ร้านตอางส่อางแจ้ง ภานล้อแห่างถิบ ชุอบแล้ว อันน้ำฝูง ใกใต้ก่าวต้าน มาฝากขอางถอน. ภ่ถิ ถวนหิ่ปักติยานมิ ชิกขุงหมายไว้ ถันหากเถิงผักนั้น เลียบานมารอก รักสาเลียบ่ได้ เสังนั้นป่าขแนง แห้กาย อันน้ำฝากขอางไว้ ในเรือนถอมท่าน ภ่ถิ ไฟหากใหม้ ใจบร้ายลักเอา มิ เหกเกิกถ้านี้ ขอางเล่าพอบเสัง กับห้าขอางในเรือน ภ่ เล่าเสังน่าแห้ หากมิสักชิแจ้ง ห้าหูายรู้เมื่อ ถอมนั้น ถันหากเป้นจ้างชั้น ป่าเว้าว่าอิสัง ห้นห้อน เหกหิ่ขอาง เอานั้น ขอางเราสเมิกั้ง กับแล้ว ขอางเราเสัง ขอางเอา ภ่มอกม้วย ในชิใช้ ให้แก่กับ บั้นเถ ?

(+) อันน้ำกุ้อยถวามเกิก หันหิ่หางใก ภ่ถิ ภิภปางมันมิมา แต่หางใกแห้ ถวนตักต้น รอนปาย ม้วนมอก ให้มันแล้วบ่อนเก้า สุมเหว้าชุอบถอาง เจ้า

(+) หมายติบภาไว้บั้นต้นสะบับมันได้เสั่งไป ฉ ใบ

ເອີ ອັນນີ້ເພິ່ນວ່າໄຟລຸກໃໝ້ ເກີດກ່ອນທາງໃດ ໃຫ້ພີ່ຈາອະ
ນາເຖາ ບ່ອນເປັນກົກເຄົ້າ ຄັນວ່າເຫັນຍ້ຳຕົ້ນ ໄຟເດີ່ນບ່ອນ
ເກີດ ໃສນັ້ນ ໃຫ້ເອົານ້ຳມອດນັ້ນ ພົ່ນລ້ຳງມອດເສັ້ງ ອັນນຶ່ງ
ໃຜລັກໄຖເອົານາທ່ານແທ້ ທັ້ງເລົ່ານ້ອຍຄັນນາ ເອົາເຂດ ກັບ
ທັ້ງແກມໄຮ່ແທ້ ແດນບ້ານນອກເມືອງ ຄວນໃຫ້ຊັ້ງສົບໄຖນັ້ນ
ໜັກເບົາບ້ອຍນາກ ທໍ່ໃດນັ້ນ ເອົາເງິນຜ່າຖ່ອງນັ້ນ ຂັນຕັ້ງໃສ່
ມັນ ຊອບແລ້ວ ຜູ້ໃດເຫັນນາທ່ານແທ້ ອັນບໍ່ທັນໄຖແຮກນັ້ນ
ມັນມີໃຈຄະນອງ ລວກໄປໄຖຫົ້ນ ຜິວ່ານາຜູ້ອື່ນແທ້ ບໍ່ຊອບ
ຄອງເມືອງ ນັກແລ ຄວນໃຫ້ແປງຂວັນນາ ເຫຼ້າໝູເງິນເບ້ຶ
ບໍ່ແມ່ນນາດົງວແທ້ ປ່າໄປໄຖຂອງເພິ່ນ ນັ້ນເນີ ຕັ້ງຫາກຜິດ
ຣິດແທ້ ປ່າໄດ້ລ່ວງກາຍ ແທ້ດາຍ ອັນວ່າດິນນາດິນສວນແທ້
ຫ້ວ ປະປົນແປກ ກັນນັ້ນ ໃຫ້ມີຄວາມຊອບແທ້ ຖາມຖ້ອຍ
ເຊົ່ງກັນ ນັ້ນເນີ ອັນນຶ່ງໃຫ້ຄ່ອຍຖາມຜູ້ຮູ ເຫັນກ່ອນແວນດີ
ຊອບແລ້ວ ຜິວ່າບ້ຳກຸມເຮັດ ໃຫ້ໃຫມສາມຮ້ອຍ ຫາກວ່າພາ
ໂລພ້ົນ ໃຈງາບນັກໂລບ ຄວນທົ່ຕັດໂທດແທ້ ຕາມຖ້ານທົ່
ກະທຳ ເຈ້ົາເອີ ໃຜຜູ້ໄປແຮກກ້ວ ບໍ່ຮູ້ເຂດແດນນາ ດ້ວນນັ້ນ
ມີຄົນມາບອກໃຫ້ ມັນເລົ່າຟ້ົງຄວາມ ເລີຍເລົ່າໄປໄຖນາ ຜູ້ອື່ນ

ເສັ້ງ ສັນນັ້ນ ເອົາບໍ່ຍອມຄວາມແທ້ ຫນາກສິບໄຄນາຊັ່ງ ງູ ທ້ອນ ຫນັກທໍ່ໃດກໍຜ່າຫັ້ນ ສອງບັ້ນທໍ່ກັນ ຄັນຜ່າແລ້ວ ສອງ ສ່ວນໂດຍສເມີ ໃຫ້ແກ່ເອົາສອງຄົນ ຊ່ອຍປັ້ນກັນໃຊ້ ຜິວ່າບ້ ຖງງແທ້ ໃຫ້ພິຈານຈົ່ງຂນາດ ດ້ັງນັ້ນ ສອງສ່ວນໃຫ້ ຂາ ພ້ອມພ່ຳເສັ້ງ ຊອບແລ້ວ ອັນນ້ຶງນາທ້ໍ່ໄມ້ ຫາກແຮກປັ້ນກັນ ດ້ັງນັ້ນ ກໍຫາກຄວນ ໂທສາແກ່ກັນລາງແລ້ວ ເພາະເພ້ືອ ຄວາມຫ ຼ ງັ້ ມັນມ ີໃນໂລກ ບ່ໍວ່າເຈ ົ້ າແລະຂ ້ ອ ຍ ພອບຮ ູ ້ ຮ ່ ອມ ຫ ຼ ງ ເຈ ົ້ າເອ ີ ຍ.

ບັດ ນ ີ ້ ຈ ັ ກກ ່ າວຕ ້ ານ ຈ າ ແ ຫ ່ ງ ຜ ິ ວ ເ ມ ັ ງ ກ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ຂ າ ຈ ັ ກ ປ ະ ກ ັ ນ ເ ສ ັ ້ ງ ພ າ ກ ເ ນ ົ າ ໃ ນ ຫ ້ ອ ງ ຄ ັ ນ ວ ່ າ ສ ອ ງ ຂ າ ນ ັ ້ ນ ມ ີ ອ ັ ນ ຈ ະ ບ ິ ແ ບ ່ ງ ພ ໍ ຈ ະ ປ ັ ້ ນ ສ ່ ວ ນ ໄ ດ ້ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ່ ອ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ຊ ້ າ ງ ແ ລ ະ ມ ້ າ ຮ ົ ້ ອ ໄ ຮ ່ ນ າ ສ ວ ນ ເ ຮ ຶ ອ ນ ຊ ານ ທ ັ ້ ງ ອ ິ ດ ກ ວ ່ ງ ນ ກ ິ ງ ລ ້ ໍ ເ ງ ິ ນ ຄ ໍ າ ພ ້ ອ ມ ຂ ອ ງ ຊ ົ ້ ກ ນ ແ ລ ະ ຊ ົ ້ ນ ງ ່ າ ຂ ອ ງ ທ ົ ້ ຊ ່ ຈ ່ າ ຍ ນ ັ ້ ນ ລ າ ງ ແ ລ ້ ວ ປ ່ າ ວ ່ າ ສ ັ ້ ງ ແ ທ ້ ດ າ ຍ ອ ັ ນ ນ ້ ຶ ງ ຂ ອ ງ ທ ົ ້ ຊ າ ຍ ຫ າ ໄ ດ ້ ບ ່ ອ ນ ອ ົ ້ ນ ນ ໍ າ ມ າ ກ ໍ ດ ີ ກ ໍ ຫ າ ກ ເ ປ ັ ນ ຂ ອ ງ ບ ິ ງ ສ ິ ງ ດ ຽ ວ ຈ ິ ງ ແ ທ ້ ເ ຫ ດ ວ ່ າ ບ ິ ງ ກ ໍ ເ ຖ ົ ້ າ ເ ສ ັ ້ ງ ດ ້ ວ ຍ ປ ີ ເ ດ ົ ້ ອ ນ ດ າ ຍ ດ ອ ກ ເ ໝ ື ອ ນ ວ ່ າ ເ ຈ ັ ບ ປ ่ ວ ຍ ນ ັ ້ ນ ບ ໍ ່ ມ ີ ໄ ດ ້ ອ ີ ສ ັ ້ ງ ແ ທ ້ ດ າ ຍ ຜ ິ ວ ່ າ ຂ າ ຫ າ ກ ມ ີ ລ ູ ກ ນ ້ ອ ຍ ມ າ ເ ກ ີ ດ ດ ອ ມ ກ ັ ນ

ด้วยนั้น ถวนที่ปุนปั้นเป้น ผ่าสามสเมิ่ไว้ สอๆไภฤาภให้ หาๆบิๆแวนซอบ จิๆแล้ว ส่วนบ๊ำไว้ ซายแห้ซอบถวน เจ้าเอ๊ย ผิว่าสอๆขาพ้อม เป๊ดหม่ายชั๊วกัน ภ้จิๆตาม ถอๆเม๊อๆ แต่ทู้ๆมาตั้ๆ ผิว่าบ่สิมพ่ ถิแห้ ผิวติมักผูก มันนั้น ตั้ๆว่าถิๆแตกม้าๆ ไปแห้เล๊อกมิ ด้วนั้น ภาน ส่วนมิ๊ หมิ่นปมากลุๆตา แห้ถาย ภ้หากถวนใสหมิ่ ถ่า สิบเอิาถ้วน ถันว่าขาภะทำไถได้ ถอมกันน้อยมาก ท่ำไถ นั้น ถวนมอบให้ บิๆนั้นจู่อัน แห้แล้ว ผิว่าบิๆทั๊บจู้ มิสจานถิดจาภ ผิวนั้น ให้ซายเอิาถ่าแห้ เสั๋งสั๋งป่าให้ ทู๋ แห้ถาย อันว่าถ่าหิวนั้น ผ่าถ่อๆปันกัน ถ่อๆบ๊ำเป้น ขอๆผิว มอบมันเอิาไว้ ถ่อๆบ๊ำป้นไปเบ๊้อๆ บิถาพ่ำแม่ มันนั้น ทำถ้วมิ๊ ถิแห้ซอบถอๆ แห้แล้ว เขาถว่าพ่ำแม่ นั้น ไผบ่ มิสอน แห้ถาย ภ้หากเป้นแต่หิวใจมัน ถ่อย บิๆถินร้าย อันบ๊ำผิวเมั๋งส้าๆ เรื๊อนภินโถยซอบ ถินั้ ผิวเล่าอาบุสั้ ตายแห้ภ่อนเมั๋ เมั๋งเล่าเป้นแม่หม้าย ผิวตายพักพาภ แสนหิลำบาภแห้ เป้นหม้าเวหนา อัน ว่าขอๆสิบส้าๆ มันมิน้อยมาภ ท่ำไถนั้ ถวนมอบให้

ວາງໄວ້ແກ່ເມັ່ງ ແທ້ແລ້ວ ເມັ່ງຫາກມໍ່ຮະນາວມ້ຽນ ຕາຍກ່ອນ ພີ່ຕົນ ດັ່ງນັ້ນ ຂອງເຮືອນນີ້ແມ່ນໃດ ນອບພີ່ເປັນເຈົ້າ ຄວນ ວາງໃຫ້ ພີ່ນັ້ນເປັນຜູ້ສືບ ປ່າກ່າວອ້າງ ປັ້ນໃຫ້ແຫ່ງໃນ ແທ້ ເນີ ພີ່ວ່າສອງເຂືອນ້ໍ ຕາຍໄປລົດຊ້ອໄປນັ້ນ ຄັນວ່າຫາກມີ ນາກນ້ອຍ ຄວນໃຫ້ລູກແທນ ຊອບແລ້ວ ພີ່ວ່າບໍ່ ມີລູກເຕົ້າ ເຊື້ອໜໍ່ບ້ຽວ ດັ່ງນັ້ນ ອັນວ່າຂອງທັ້ງນອນ ນອບລຸງຕາສ້ຽງ ແຕ່ໃຫ້ລຸງຕາກ້ຳ ທາງບ້ຽງນັ້ນກ່ອນ ລຸງຕາບ້ຽງຫາກບໍ່ ມີທ່ຽງ ແທ້ ຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ຝ່າຍຊາຍ ນັ້ນເນີ ພີ່ວ່າຊາຍບໍ່ ມີພ້ຽງເຊື້ອ ແນວ ນາມແທນສືບ ກັນນັ້ນ ໃຫ້ປັ້ນສາມສ່ອນແທ້ ແນວນັ້ນຊອບ ຄອງ ເຈົ້າເອີ ສ່ວນນ້ຽງຖວາຍເມືອກ້ຳ ຈອມຫົວພຸວະນາດ ສ່ວນນ້ຽງໃຫ້ແກ່ເສນເດກທ້າວ ເອົາແທ້ຊອບຄອງ ອັນວ່າສ່ວນ ນ້ຽງໃຫ້ ສ້ຽງໂຄເຄນແຈກ ໄປເນີ ບຸນຈ້ຽງມາຊ່ອຍຄ້ຳ ຂານັ້ນສູ່ ສວັນ ແທ້ແລ້ວ ອັນນ້ຽງສອງສະຫາຍປູກລູກເຕົ້າ ມາສູ່ສົມກັນ ດັ່ງນັ້ນ ສອງຫາກໝໍ່ໃຈກັນ ຊູ່ທາງສອງກ້ຳ ວິວາຫາໃຫ້ ບຸດຕາເປັນຄູ່ ກັນນັ້ນ ຂອງບ້ຽງມີນາກນ້ອຍ ຊາບກ່ໄດ້ທໍ່ກັນ ພາຍລຸນນັ້ນ ສອງຂາໜີຈາກ ອອກຈາກເຮືອນໜໍ່ແມ່ແທ້ ໄປ ສ້ຽງຕ່ຽງເຮືອນ ດັ່ງນັ້ນ ບາດວ່າພາຍລຸນຊ້ຳ ສອງຂາເລີ້ຍ

ຫ່ານ ຂອງໃຜແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ໃຫ້ຄືນໄວ້ແກ່ນັ ອັນວ່າຂອງຫາ
ໄດ້ ດອມກັນໃຫ້ຜ່າຖ່ອງ ເຫດວ່າຂາຫາກເປັນຜູ້ເຄົ້າ ເຮືອນ
ນັ້ນຊູ່ຄົນ ເຈົ້າເອີ ຜິວ່ານີ້ລູກເຕົ້າ ໃຫ້ພີ່ຈານດູກ່ອນ ຄືດໃຫ້
ຖ້ວນ ຄືແທ້ຈິງແບ່ງປັນ ຊອບແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ຄືກຣິດແທ້ ຄອງ
ແຕ່ປາງປະຖົມ ຫາກວ່ານີ້ຍິງຊາຍ ທໍ່ກັນຈິງແທ້ ລູກຊາຍ
ໄວ້ ທາງຊາຍຄອງຊອບ ລູກຍິງນັ້ນ ຄວນໄວ້ຝ່າຍຍິງ ແທ້
ດາຍ ຜິວ່າຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ໃຫ້ຜ່າຖ່ອງສັນດຸວ ຢ່າໃຫ້ຫ.ງ
ໃດຫຼາຍ ທໍ່ກັນຄວນແທ້ ຜິວ່າເອົາກັນເທົ້າ ເຖິງຣະດູເຖົ້າແກ່
ໄປນັ້ນ ຜິຜົວຕາຍກ່ອນແທ້ ຂອງໄວ້ແກ່ເມັ ແທ້ດາຍ ຄັນ
ວ່າເມັຫາກຕາຍກ່ອນນັ້ນ ຜົວເລົ່າເລີຍບ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂອງປູ່ໃນ
ຄົວເຮືອນ ນອນຜົວຕົງສ້ ຄັນຂາຕາຍຫມົດແທ້ ຄົວເຮືອນ
ໄວ້ແກ່ລູກ ທັ້ນທ້ອນ ຜິບໍ່ມີລູກເຕົ້າ ແທນເຊືອສົບສະກຸນ ດັ່ງ
ນັ້ນ ໃຫ້ແບ່ງເບ້ອງ ຂອງທີ່ທັ້ງນວນ ປັນເປັນສອງ ສ່ວນພໍ
ດີດ້ານ ໃຫ້ແກ່ສອງຝ່າຍເບ້ອງ ເຂົ້າເຈົ້າເຜົ່າພິ ທັ້ນທ້ອນ
ຜິຫາກທາງຊາຍນັ້ນ ສູນພິ້ງພາຍຍາດ ໃຫ້ແກ່ເບ້ອງ ຍິ ງ
ສ້ ງຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ ອັນນ້ ງພໍ່ແມ່ຂາຍລູກເຕົ້າ ໃຫ້ຂາດ
ເມືອຜົວ ດັ່ງນັ້ນ ເຖິງເມືອພາຍລຸນເລີຍ ເລົ່າເປັນຄໍາຮ້ ງ ອັນ

ว่าถ่ากอๆนั้น ให้ขึ้นซาบถั้งเก่า นั้นเบิ้ ขอๆอันขาเธัก ได้ ถอนใหัผ่าสาม ซอบแล้อ สอๆส่อนใหัไปแห่ๆทาๆ ซาบ ส่อนบ๊ำถอนอาๆมัน ฝ่าบผมังจิๆแท้ บิอ่าบิๆบ่ มิธู้ สัาๆ ภาบเธ็อนภะทำอุภ ภ๋ ภ๋ ภ๋ทาภถอนผ่าใหัั สัน นั้นซอบถอๆ แท้แล้อ ถ้าอ่าบิๆหาภมีลูภเต้า ไอ้ห๋เธ็อน บิอ ถั้งนั้น ใหัแก่บิอหัังอน ซอบถอๆเมื๋อๆตั้ๆ อันบ๊ำ ผังมาบำบิอนั้น เถิๆบามเถิๆแก่ ถ่าถอๆนั้น ถอนแท้ ผ่อนลิๆ เจ๊าเอ็บ ถันอ่ามีลูภแล้อ ทูถลิๆหัาบาถ ถอน แล้อ สามปีบังไปมีลูภเต้า ลิๆแท้ท่ำภัน นั้นเบิ้ อันบ๊ำ ขาสัาๆป้าอ เถ๊าแก่เลิบตาย ภ๋ ภ๋ ขอๆเธ็อนมิ มอบผังั หนิดสังๆ ถันอ่าผังตายแท้ บิอเล๊าเลิบบังๆ ถั้งนั้น ขอๆ ถิอเธ็อน ให้แก่บิอจิๆแท้ อันบ๊ำซายไปหาบิๆแท้ ขอๆ ขาไก่จ่ายภินนั้น ภ๊จิๆให้จ๊แจ้ๆ จำไอ้ป่าลืม ถันขาปู่บ่ ไก่ พอบป่าปะภัน ถั้งนั้น ทืนใผมิ ให้เอิาถิๆสังๆ อัน เหื๊อนั้น ปุนเป้นสามส่วน ส่อนบ๊ำนั้น ปันให้แก่ซาบ สอๆส่อนใหั้ ไอ้ฝ่ายหาๆบิๆ บิอ่าบิๆบ่ธู้สัาๆ ภาบเธ็อน เธ้ถอุภ ถั้งนั้น ถอนห๋ีผ่าถ่อๆแล้อ เอิาให้ท่ำภัน เจ๊าเอ็บ

ຄັນວ່າຊາບບໍ່ຮູ້ສ້າງປ້າວ ກະທຳວຸກກາງເຮືອນ ກໍ ຂອງ ທ້ວງນວນ ແບ່ງໄປຕາມເອົ້ອງ ປັນເປັນແທ້ ພໍປະມານສີ່ສ່ວນ ສ່ວນນຶ່ງໃຫ້ ຊາບນັ້ນຊອບຄອງ ສາມສ່ວນໃຫ້ ໄວ້ແກ່ທ່ານ ບິ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງຊາບຫາກໄປສູ່ເບື້ອງ ຫົນແຫ່ງເຮືອນ ບິ ເອົາຂອງເມ້ ຈ່າບກິນໝົດສ້ຽງ ແລ້ວເລ່ົາພາກັນສ້າງ ເຮືອນຊານແທນສືບ ໄປນັ້ນ ພາຍຫ້ຽງເລີບປ່າຮ້າງ ວ່ານຖົ່ມ ເຊິ່ງກັນ ດ້ງນັ້ນ ຄັນວ່າຂອງບິ່ງແທ້ ມີປະມານໜ້ອຍນ່ານ ທ່ໃດນັ້ນ ໃຫ້ໄລ່ຮ້ ເອົາສ້ຽງຕ່ວຄືນ ອັນທ່ີເຫ້ືອທ່ືນນັ້ນ ປັນ ເປ້ນສີ່ສ່ວນ ອັນວ່າສາມສ່ວນນັ້ນ ວ່ານໃຫ້ແກ່ບິ່ງ ສ່ວນເຫ້ືອ ນັ້ນ ມີປະມານສ່ວນນຶ່ງ ຄວນມອບໃຫ້ ຊາບແທ້ຊອບຄອງ ເຈ້ົ້າເອີ ເຫດບ່ໍ ມີທ່ືນສ້ານ ນ່ຳເມ້ຈັກສ່ີ ມີແຕ່ໃຕລ້ານ ມາສ້ານປູ່ນ່ຳ ແທ້ດ່ານ ຄັນວ່າຊາບບ່ໍ ມີຮູ້ສ້ານ ກ່ານເຮືອນກະ ທ່ຳວຸກ ຂອງທ່ີບິ່ງຄຶດນັ້ນ ປ່າໃຫ້ແກ່ຊາບ ແທ້ດ່ານ ຄັນວ່າ ບິ່ງບ່ໍຮູ້ສ້ານ ບ້ານວຸກກາງເຮືອນ ຂອງທ້ວງນວນ ຜ່ານສ່ານປັນ ໃຫ້ ສ່ວນນຶ່ງນັ້ນ ໄວ້ແກ່ທ່ານຊາບ ສອງສ່ວນຄວນບິ່ງເອົາ ຊອບຄອງຈ່ິງແທ້ ອັນນຶ່ງຊາບໄປສູ່ບິ່ງແທ້ ແຕ່ບ້ານເລ່ົາມີທ່ືນ ບິ່ງບ່ໍ ມີທ່ືນສ້ານ ແຕ່ແຮງມັນສ້ານ ດ້ງນັ້ນ ເຖິ່ງເມ້ືອປູ່ບ່ໍໄດ້ ປະ

ภันธ้างฝ่า ท็บซายมีมากหน้อย ข็นให้แก่ซาย แห้ถาย ขอๅอันขาเธักไถ้ ผ่าถ่อๅปันภัน ทั้นท้อน ผิหากบิๅบ่รู้สำๅ บ้าวๅภภานเธื็อน ถั้งนั้น ขอๅทั้งมวน ผ่าสามปัน ให้ ส่วนนึ่งไว้ ให้แก่หาๅบิๅ สอๅส่วนถวนซายเอิา ซอบถะถิกูแม้ๅ อันนึ่งผิวเธักสำๅ เธื็อนกินตามยาก บ้าเล่าทำซอบแห้ เธื็อนป้าวปู่เป้น ถั้งนั้น ผมังเล่าถึก ทั้นล้าน ในเมื็อพายลุน ถวนให้ขาผิวผมัง พ่ำพาภันใช้ ท่ำให้ทิๅกูท้อน ผิวผมังเพิ่นธ้างฝ่า ภันนั้น ให้ซ่อยไถ้ ไกยถ้ามถั้งปัน ซอบแล้ว.

บัถนี้จักก่าวเอ้า พ่ำแม่พอยสอน ก่อนแล้ว ยาม เมื็อบ้าเป้นถิน พ่ำแม่อาๅถวามให้ เพิ่นจักอาๅเวนให้ ขอๅเธื็อนอันไกแถ่ ให้แก่ไผแห้ ๆ เป้นผู้รู้ธักสา อันว่า ฝูงลูกเต้า เหู้นหูอกในเธื็อน ท้าบิๅซาย ข้อยถินพูๅ พ้อม เพิ่นหากเหันถึแห้ ถินไกบ้าซอบ ใจนั้น พ่ำแม่ บ้าสั่งไว้ ถวนให้แก่มัน ซอบแล้ว เหถอ่าพ่ำแม่สำๅ มาแต่พายหู้ๅ นับอ่าเป้นมูนมัๅ พ่ำแม่พูนหาไว้ เพิ่น ไถ้อิกสาท้อน หอมมานานบิๅ เพิ่นหากให้ไผแห้ ฝ่า

ม้ວງແຫ່ງຄວາມ ແທ້ດ່ວຍ ຄັນເພິ່ນບໍ່ສັ່ງໄວ້ ພອບເລົ່າຕາບ
ໄປ ດັ່ງນັ້ນ ຄັນວ່າຂອງເຮືອນນີ້ ລູກເອົາຄວນແທ້ ຜິວ່າລູກ
ຫຼານແທ້ ໃຜບ້ໍຄຸນລົ້ນ ກັນນັ້ນ ຂອງມຸນນີ້ນາກນ້ອຍ ຄວນ
ໃຫ້ລົ້ນເອົາ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງຂອງລູກຫາກໃດ້ດ້ວຍ ຄຸນສ່ວ
ສັນໃດ ດັ່ງນັ້ນ ກໍບໍ່ຄວນເອົາໄປ ນັບເປັນມູນແທ້ ອັນນຶ່ງຂອງ
ໃດແທ້ ໂຈນເອົາລັກລອບ ໄປນັ້ນ ພໍ່ແມ່ເອົາບໍ່ໄດ້ ລືມນ້ຽງ
ນອດຕາບ ລູກເລົ່າຄຶດກອບກູ້ ໂຈດຈ່ວເອົາຄືນ ດັ່ງນັ້ນ ກໍບໍ່
ຄວນປັ້ນໃຜ ໃຫ້ແກ່ນັ້ນເອົາແທ້ ເຫດທີ່ກັ້ນນະສິດນັ້ນ ສູນ
ເສັ່ງຈາກພໍ່ແມ່ ອັນນຶ່ງພໍ່ແມ່ຮັກໃຜໃຫ້ ຂອງໄວ້ແກ່ນັ້ນ ຊອບ
ແລ້ວ ປ່າແຈກໃຫ້ ຄັນອົ່ນເອົາໄປ ແທ້ເນີ ຄວນໃຫ້ເປັນຂອງ
ນ້ັນ ຈົ່ງຄຶກໃຈຜິດ້ຳ ຜິວ່ານັ້ນປັ້ນແທ້ ບໍ່ເປັນຄອງອັນຊອບ ຜິດ
ຈາກຄຳສັ່ງເຈົ້ວ ສອງເຖ້ຳສ່ວນຂວາງ ແທ້ແລ້ວ ຜິວ່າລູກ
ຫາກກູ້ ຂອງພໍ່ແມ່ເປັ້ນທຶ່ນ ດັ່ງນັ້ນ ເລີຍບໍ່ ມີທັນເທ່ານ ພໍ່
ແມ່ຕາບມໍຣະນ້ຽງ ບານຈັກເອົາຂອງເຄ້ົ ມູນນ້ວນາແຈກ
ກັນນັ້ນ ພູດນຶ່ງຄາຄາດໄວ ນັ້ນນັ້ນຈົ່ງຄວນ ແທ້ແລ້ວ ອັນນຶ່ງ
ລູກຫາກຊຸກເຊືອງໄວ້ ຂອງໄປ່ທັ້ນປັ້ນ ກັນນັ້ນ ບາດວ່າພາຍ
ລຸນເທ້ັ ໃຫ້ແບ່ງປຸນປັ້ນຖ້ວນ ແຕ່ກໍຄວນປັ້ນໃຫ້ ຕາມຄອງ

ອັນຊອບ ປ່າໄດ້ໃສ່ໂທດຮ້າຍ ໃຫມ່ຊ້ຳບໍ່ຄວນ ແທ້ດາບ ເຫດ
ວ່າພໍ່ແມ່ແທ້ ເຂົາຫາກອຳເອົາ ແທ້ແລ້ວ ບໍ່ຄວນເປັນໂທໂສ
ແກ່ມັນສັງແທ້ ຜິວ່າຫາກນອນຄອມແທ້ ຄົນເຮືອນນີ້ລູກ ດັ່ງ
ນັ້ນ ຄວນແຈກໃຫ້ ປະນາມແທ້ສ່ວນດຽວ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງ
ພໍ່ແມ່ຂໍທ່ານລ້ຽງ ເປັນລູກໃນເຮືອນ ກໍ ດີ ກໍຫາກບ້າຄວນປັນ
ທໍ່ເຂົາຝູງນັ້ນ ຄັນວ່າພໍ່ຕາຍແລ້ວ ນໍຣະນາດລົງຊ້ອ ໄປນັ້ນ
ແມ່ເລົ່າເອົາໃໝ່ຊ້ອນ ນາສ້າງສິບສິນ ໜ້ອຍບໍ່ຊ້ຳ ແມ່ໜັດ
ເລົ່າຕາຍໄປ ດັ່ງນັ້ນ ຂອງເຮືອນເປັນຂອງຜົວ ຜູ້ລຸນຈົ່ງແທ້ ນິ
ວ່າລູກບໍ່ກຄ້ອຍ ເອົາມູນຂອງແມ່ ມັນນັ້ນ ຄວນທີ່ຜ່າດ່ອງໃຫ້
ສອງເບື້ອງທໍ່ກັນ ແທ້ດາບ ແລ້ວເລົ່າໃຫ້ປູ່ຫ້ອງ ຂອງປ່າພາ
ໜີ ນັ້ນເນີ ເຖິງເມື່ອພໍ່ລຸນຕາຍ ໃຫ້ມັນເປັນເຈົ້າ ສ່ວນວ່າເງິນ
ຄຳແກ້ວ ຂອງເພງຜົວເກົ່າ ມັນນັ້ນ ຄວນໃຫ້ໄວ້ ພາຍເບື້ອງ
ລູກເມັ່ງ ຊອບແລ້ວ ອັນນຶ່ງນຶ່ງຫາກມີຜົວແລ້ວ ຜົວເລົ່າຕາຍ
ເສັ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ພໍ່ແມ່ຈົ່ງຂາຍມາ ສູ່ຜົວລຸນນັ້ນ ອັນວ່າລູກເກົ່າ
ນັ້ນ ເລັ່ຍເລົ່າມາຄອນ ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ເລົ່າມີບຸດຕາ ເກີດລຸນຫຼາຍ
ໜ້າ ບາດວ່າພໍ່ແມ່ນ້ຽນ ນໍຣະນາດຕາຍໄປ ກໍ ດີ ຄົວເຮືອນ
ປັນ ລູກຂາສເມີແທ້ ສ່ວນວ່າລູກເມັ່ງນັ້ນ ມັນນາຄອນແມ່

ສັ້ນນັ້ນ ກັບທ້າລູກພໍ່ນ້ຳ ຂາເຈ້ົ້າທໍ່ກັນ ແທ້ແລ້ວ ອັນນ້ຳໝັ ບ່ ມີລູກເຕ້ົ ແນວນ່ ຍິ ຊາຍ ຜົວເລ້ົ ໄຕນເຮ ອນໄປ ສູ່ໝັ ພາຍຫນ້ ເລ ຍເລ້ົ ມີລູກນ ອຍ ບຸ ກຕ ຜູ ນ ຳ ພໍ ກ ນ ອ ຍ ນ ງ ໄປແລ ອ ມ ງ ມ ອ ນ ແມ ຜູ ເຄ ົ ລ ຄ ຊ ອ ເລ ຍ ຕ ຍ ນູ ນ ເຮ ອ ນ ຄ ວ ນ ລູ ກ ນ ພ ຍ ຫ ນ ້ ເຮ ອ ນ ແ ມ ເ ົ ້ ຕ ຍ ໄ ປ ນ ອ ຍ ນ ຳ ນ ນ ັ ້ ອ ນ ວ ນ ນ ູ ນ ແ ມ ນ ັ ້ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ລ ູ ກ ແ ທ ນ ແ ທ ແ ລ ວ ຜ ວ ນ ແ ມ ຫ ້ ງ ນ ັ ້ ຍ ັ ງ ມ ີ ລ ູ ກ ສ ິ ບ ກ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ນ ູ ນ ເ ຮ ອ ນ ເ ກ ົ ້ ນ ັ ້ ຄ ວ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ນ ້ ນ ຊ ອ ບ ແ ລ ວ ລ ູ ກ ຜ ູ ເ ມ ຶ ອ ເ ຮ ອ ນ ຫ ນ ້ ນ ັ ້ ນ ເ ກ ິ ດ ເ ມ ຶ ອ ພ ຍ ຫ ້ ງ ກ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ທ ໍ ່ ເ ມ ຶ ອ ແ ທ ນ ນ ູ ນ ພ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ັ ນ ພ ຍ ຫ ນ ້ ນ ອ ັ ນ ນ ້ ຳ ຜ ົ ວ ໄ ປ ເ ອ ົ ້ ໝ ັ ້ ແ ລ ວ ຍ ັ ງ ມ ີ ລ ູ ກ ນ ້ ຳ ກ ໍ ດ ີ ແ ລ ວ ກ ໍ ພ ອ ຍ ເ ລ ົ ້ ໄ ດ ້ ໝ ັ ້ ນ ນ ອ ຍ ຕ ົ ້ ນ ນ ນ ກ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ພ ໍ ່ ແ ມ ່ ທ າ ງ ນ ຳ ນ ັ ້ ນ ຂ ຍ ນ ນ ໄ ດ ຍ ຊ ອ ບ ເ ລ ຍ ນ ນ ໄ ດ ລ ູ ກ ນ ອ ຍ ພ ຍ ພ ົ ້ ເ ກ ິ ດ ດ ອ ນ ກ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ບ ນ ເ ມ ຶ ອ ພ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ້ ຳ ນ ຕ ຍ ໄ ປ ນ ອ ະ ນ ຳ ເ ສ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ນ ຸ ນ ເ ຮ ອ ນ ໃ ຫ ້ ຜ ່ າ ຫ ້ ຳ ສ ເ ມ ົ ້ ແ ທ ້ ແ ບ ່ ງ ປ ັ ນ ຊ ອ ບ ແ ລ ວ ລ ູ ກ ເ ນ ັ ້ ງ ເ ຄ ົ ້ ໄ ດ ້ ສ ່ ວ ນ ສ ນ ນ ອ ັ ນ ລ ູ ກ ເ ນ ັ ້ ງ ປ ນ ຍ ສ ອ ງ ສ ່ ວ ນ ຄ ວ ນ ວ ນ ໄ ວ ້ ລ ູ ກ ແ ມ ່ ຫ ົ ວ ນ ແ ລ ແ ມ ່ ນ ້ ອ ຍ ໃ ຜ ແ ຄ ວ ນ ນ ີ ນ ນ ກ ຄ ວ ນ ທ ີ ່ ແ ບ ່ ງ ກ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ຕ ນ ນ ຫ ນ ້ ອ ຍ ແ ລ ະ ຫ ົ ນ ຫ ້ ັ ນ ຫ ້ ັ ນ ຫ ້ ອ ນ ຫ ນ ກ ນ ໍ ມ ີ ລ ູ ກ ແ ທ ້ ເ ກ ິ ດ ຮ ່ ອ ນ ສ ັ ກ ຄ ນ ກ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ອ ັ ນ ວ ່ າ

ถิวเรือนถวน. เผ่ชูวาจิงแท้ ทาถว่าทั้งสองนั้น ใผ
บ่มีลูก ถั้งนั้น ถวนที่ถักแต่งไห้ มูนไว้แก่มัน ชอบแล้ว
ถ้าลูกเผ่ชูวาเป็นชายแท้ บ่ถวนปากจาเอิา แท้กาย
แต่ป่าพาหนีไป. จากตะภูมอันนั้น.

บัดนี้จักจาหน้อา เถิมถองถวนก่าว ก่อนแล้ว
อันว่าบิางมีปู่แปดจำพวกแท้ ไห้ฟังแจ้งดู่ถิน แท้เนิ บิา
บ่างหมิดบุนอีพ่อแล้ว เผ่เล้ารักสามา บิางบ่างบ้างทั้งสอา
พ่อแผ่มันรักสาไว้ บิางบ่างบ้างมีอ้าย ปิกถองรักสาปู่ บิา
บ่างมีแต่น้อา ชายวุ้มต่อมถุนอม บิางบ่างมีพีน้อา รักสา
มันเอิาปู่ ถอมนั้น บิางบ่างมีชาดเชื้อ รักสาไว้ปู่ถอม บิา
บ่างบ่มีพิาเชื้อ เผอถินพายนอก บิางบ่างมีหน่สะหาทันมี
กะพ่ำพ้อม ทั้งหน้าปู่รักสา ถือว่าเจ้าถินปะเสิก พิกขุนี
กำถิ สามเณริ พ่ำเผาสิบแก้ว กับทั้งนาางสิกขามานา
เจ้า จำสิบบ่ไก้บวก กำถิ ชื่อว่าสะหาทันมีกะชาดพ้อม
จอมซ้อยหน้าปะการ แท้แล้ว บิางทั้งแปดจำพวกนี้ ใผ
หากล่องนอมถอม ถั้งนั้น ถวนที่ถักขันใหม ใส่มันจิง
แท้ หากแม่นถองเมียงถั้ง ขันใหมมันมีปู่ จิงแล้ว เบิ้ง

ຫ້າໜຶ່ນປາຍຫ້າພັນເບ້ຶ້ແທ້ ສັນນັ້ນຈ໋ຳຄວນ ເຈ້ົາເອີ ຜິວ່າ
ຈັກຈາໃຫ້ ເປັນເງິນອັນກ່າວ ມານີ້ ມີປູ່ຮ້ອຍຫົກບາດເຟ້ືອງ
ຈ໋ຳແທ້ຊອບຄອງ ແທ້ແລ້ວ ອັນວ່າໂທດກ່າວນ້ັ ໃຫ້ໃໝ່ແຕ່
ທາງຊາຍ ບ່ໍທ່ອນເປັນໂທສາ ແກ່ບ໋ຳຝູງນ້ັ.

ບັດນ້ັຈັກກ່າວຫ້ອງ ເມ້ັງສິບສອງຈ໋ຳພວກ ກ່ອນແລ້ວ
ພ່ໃໃຫ້ເປັນແວ່ນໄວ້ ເມ໊ືອໜ້າຮ່ຳເພ໋ົາ ເຈ້ົາເອີ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງຊາຍໃດ
ໄດ້ ໜາຍມາດໂອນເອົາ ມາເປັນເມ້ັ ກ່ອນນອນຮ໋ງຊ້ອນ
ກ໋ຳຫາກເຫັນ ດ໊ືກ້ວຍ ພ໋ົາພັນຄະນາຍາດ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງພ໋ຣະບາດເຈ້ົາ
ປ໋ົາໄວ້ອາດຍາ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງຊາຍໄດ້ ຮ ຂ້ົາວ່າເປັນເມ້ັ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງຂາ
ເປັນກັນ ຫາກເອົາດາບ ງ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງຊາຍໄດ້ເອົາຂອງໃຫ້ ບ໋ົ
ກິນບ່ໍຮ໋ືໃໝດ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງຊາຍໃຫ້ເກ໋ືອງນຸ່ງແລ້ວ ເລ໊ືຍໄດ້ປູ່ດອນ
ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງພ່ໍແມ່ໃຫ້ ມ໊ືຈຸ່ມລ໋ົງຂັນ ໃຫ້ຂາເປັນຜິວເມ້ັ ປູ່ເ໊ືອ
ແຝງຝັ້ນ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງຊາຍຫາກໃຫ້ກະໃຈມແກ້ວ ມາລາແມ໋ນ໋ົ
ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງຄ໋ືນເກ໋ືດກ້ໍ ໃນຫ້ອງລວດເອົາ ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງມາກິນຈ້ົາ ໃນ
ເ ຮ ຍ ນ ຮ ັ ກ ແ ກ ວ ່ ນ ເ ອ ົ າ ນ ັ ້ ນ ເ ມ ້ ັ ງ ໋ ົ ໜ ້ ງ ໄ ປ ເ ລ ື ອ ກ ໄ ດ ້ ມ າ ແ ລ ້ ວ ວ ່ າ ເ ມ ້ ັ ງ
ເມ້ັງ໋ົ ໜ້ງພ່ໍແມ່ເ ໋ ົ ນ ດ ໊ ື ກ ້ ວ ຍ . ກ ັ ນ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ເ ມ ້ ັ ງ ຕ າ ມ ອ າ ສ ັ ຍ ປ ູ ່
ກ ິ ນ ດ ອ ນ ກ ້ ັ ງ ຄ ອ ງ ຝ ູ ງ ນ ້ ັ ໃ ຜ ໄ ດ ້ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ່ ຫ ້ ອ ງ ເ ມ ໊ ື ອ ເ ສ ບ ຊ ວ າ ງ ດ ັ ້ ງ

ນັ້ນ ໃນທີ່ເຮືອນຂອງເຂົາ ຂ້າຕາຍລາງແລ້ວ ໃຜຜູ້ນິສຈາບດ້ວ
ຄອນບ້ວງຝູງກ່າວ ນານີ້ ກໍຈັກເປັນໂທດຖ້ວນ ນິສຈາບແທ້ຊູ່
ຄົນ ຫັ້ນແລ້ວ ອັນວ່າໂທດໃຫນແສນຫນັ່ນເບີ້ ຕັດແຕ່ງຕາມ
ຄອງ ນິແມ່ນເສນາຂຸນ ແຕ່ງການຕາງເຈົ້າ ນິດຫຼາຍແທ້
ນິສຈາບເມັ່ງທ່ານ ຂົ້ນບ້ວງຖ້ວນ ແຄມແທ້ກວ່າຫ້ວ ແທ້ແລ້ວ
ອັນບ້ວງໃຜລັກຊູ້ ເມັ່ງເຂົາໄປຟາກ ໄວ້ເຂດບ້ານ ແຄນແທ້ທີ່ໃດ
ກໍຕາມ ແຕ່ຫາກນີຜູ້ຮູ້ ສັກຂີແຈ້ງແຈບ ຟັນຊາຍຕາຍເມັ່ງ
ເຈັບ ບາດນີຈົ່ງແທ້ ກໍຈົ່ງເພິ່ງໃຈແທ້ ທາງຜິວຢ່າວ່າສ້ວ
ເຫັ້ນ ເພື່ອວ່າໄດ້ ສັກຂີແທ້ທີ່ເມັ່ງ ຫັ້ນແລ້ວ ຖ້ານ່ໍ ນີສັກຂີ
ແທ້ ຟັນຊາຍນ້ອຍນາດ ດ້ວງນັ້ນ ເມັ່ງນ່ໍເຈັບປວດແທ້ ສັກຂີ
ນັ້ນກໍ່ນ່ໍ ນີ ຄວນທີ່ຕັດໂທດແທ້ ໃຫ້ແຫ່ງທາງຜິວ ເມັ່ງນັ
ວາຈາສ້ວ ກໍ່ຟ່າຟັງຄຳຕ້ານ ເຫດວ່າເຫັນຕາຍແທ້ ກິວວາຍ
ນ້ອຍນາດ ນັນກ່າວຕ້ານ ໃດນັ້ນຢ່າຟັງ ແທ້ເນີ ດງວ່ກິວ
ຕາຍແທ້ ນັນເລີຍແກ້ງກ່າວ ໄປແລ້ວ ບາດວ່າຄາວຫນ້ານັ້ນ
ຄົນຊິຫ້ ່ານຂ້ານັ ແທ້ແລ້ວ ຄວນທີ່ໃຫ້ຜູ້ຮູ້ ຕອງຕາຕັດຖ
ດູເນີ ຢ່າໃຫ້ນີບ່ວງເບ້ອງ ໃດແທ້ດ້ວຍຮອບ ຊອບແລ້ວ ກໍຈົ່ງ
ເປັນທີ່ອ້າງ ເທວະເທບອິນພິມ ເຈ້ົາເອີ ເປັນທີ່ບູແຍງຝູງ

ພ່ຳເພງພາບຊ້ອຍ ເປັນທີ່ອັສຈັນລ້ຳ ໃສກາກົງໃສກ ໄປແລ້ວ ໄວ້ໃຫ້ເປັນແບບເບ້ອງ ຫຼາບຫຼ້ານ້ຳໄປ ເຈ້ົາເອີ.

ຟ້ງເປີໃສຊະໃນຫ້ອງ ລາວໃທບ້ານນອກ ເຮົາເອີ ເມ້ືອຈັກທຳກໍ່ສ້ານ ສວນຮ້ອປູກຝ້ງ ດ້ັງນ້ັ ມີໝູ່ພ້ືຊໃພດ ພ້ອມ ແຕ່ງເພ້ືອກຫ້ວມັນ ກໍ ດ ກັບໝູ່ມັນເພ້ົາພ້ົກ ຂ່ານ້ຶ ເຂ້ືອແຄ້ ຫ້ານມ້ີຄົນໃດແກ້ ລັກເອ້ົາມອນທ່ານ ດ້ັງນ້ັ ກໍ ຫ້ານເປັນໃທດແທ້ ຄອງເຖ້ົາເລ້ົາມາ ເຈ້ົາເອີ ຫ້ານມ້ີຄົນ ເຫັນແຈ້ ຄັກແມ່ສັກຂ ຄວນທ້ີຕັດຂັນໃຫນ ໃສ່ມັນພໍຮ້ອຍ ກັບທ້ັງຂັນແປ່ງນ້ັ ມ້ີເງ້ົນຫ້ານ້ານ ຄວນແລ້ວ ນອກຈ້ານນ້ັ ໝູເຫ້ົ ານ້ຳລ ສ່ວນວ່າໃບມອນນ້ັ ໃຫ້ມັນແທນຫ້ານ້ໍ ກໍ ຈ ຄວນຊອບແທ້ ຄອງເຖ້ົາແຕ່ຫ້ ແທ້ແລ້ວ ປ່ານ້ໍ ຂ້ົນເບ່ງ ຄ້ອຍ ລວງໂລບໃນຫາ ນ້ັ ເນ ໃຫ້ຄ່ອຍຄອງຕານ ຮ ມ້ີຄອງ ຕ້ັ ແມ່ນວ່ານ້ັ ເຈ້ົ ານ ໃຫ້ມ ໃຈອັນ ເປັນດ້ັ ຫ້ານ ລ້ານ ລ ມ ຕ້ອງປ່ານ ໃຫ ໃຫ້ ເປັນທ ຈ້ັ ໃນໂລກ ຊ ຕ ທ້ັ ໂລກ ກ່ານ ນ ຍ ນ ເມ ຈຸ ຕ ມ ປ ຈ ນ ໄປນ້ັ ກ ຈ ເມ ເກ ຫ້ອງ ເມ ອງ ຟ ຝ ນ ສ ນ ພ ນ ຄ ປ ລ ນ ຫ ຍ

ปู่ปายปัวเฝ้า ฮับบ็ำใผบ่ำงกัอย ภะทำนอกถอำเมื๊อำ
ถ้ำบั้น ภำจักมีปาปัว บาบเวนวำงใจ้ บามเมื๊อตายไป
แล้อ อะเวจีจิมจุ่บ จิงแล้อ ถำทุภมีหมื้นชั้น ไฟใหม้
เวหนา แม้แล้อ ฮับอ่าฝูงหอกภ้าอ ภายเกิดเป้นไฟ
พยายิมถื ใล่นำแหงซ้ำ ฮับบั๊จาในหัอำ มะหาหัมถอำ
ปะเสิด จิงแล้อ ชักเอาถุนต่อบตั๊ ถุบอมไว้แหบหงบ
ตั้งหากในหัมแม้ เป้นถอำถอบจี้ เอาถาย ขอแก่บักปาด
เจ้า ฟังห้อบฆู่ถิบ แถ่ห้อบ กับหังเถ้าแก่พ้อม ฝูงหมื้น
พยา ภำถิ แม่นอ่าขุนอาชา ให้ถ่อยฟังถิงสั่ง ฝูงหมู่
บาๆสนิมเหม้า เหอิสาวบ่าอ ภำถิ หังผู้มีลูกเต้า ฟัง
ห้อบฆู่ถิบ แม้เบิ ฮับบ็ำฝูงหม้ายร้าง บ้อยหมุ่มหาระภา
ภำถิ ให้ถ่อยพากับฟัง ป่ามีถอามถ้าบ ฮับบั๊บูรามเถ้า
ขุนบูรมสอบสั่ง มาแล้อ ตั้งเป้นภิกระบวบไว้ ปะถิมเถ้า
สิบมา เจ้าเอิบ.

สำระแล้อบริบูบตามตั๊นสะบับ

บะวับที่ ๗ มิถุบา ๑๙๓๗

ලේඛන භාණ්ඩාගාරය